

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
САМАРҚАНД ИҚТИСОДИЁТ ВА СЕРВИС ИНСТИТУТИ
КАСБ-ҲУНАР ТАЪЛИМ И КАФЕДРАСИ

СОЦИАЛ ИҚТИСОДИЁТ ФАНИДАН
МАЪРУЗАЛАР МАТНИ

Самарқанд 2009

Муҳаммедов М.М., Ташматов Ш.Ў.

Социал иқтисодиёт фанидан лекциялар курси

Самарқанд иқтисодиёт ва сервис институти, 2009 йил

Такризчилар: Орипов Ж.О. – Самарқанд иқтисодиёт ва сервис институти Касб-ҳунар таълими кафедраси доценти, иқтисод фанлари номзоди.

Хўжаев Ю. Ҳ. – Самарқанд давлат университети Иқтисодий назария кафедраси доценти, иқтисод фанлари номзоди.

Лекциялар курси Касб-ҳунар таълими кафедрасининг 2009 йил _____даги мажлисида кўриб чиқилди ва тасдиқланди. (Баённома №____)

Кафедра мудири, профессор

М.М. Муҳаммедов

ИУУБнинг 2009 йил _____даги ____ сонли баённомаси билан чоп этиш учун тавсия этилди.

ИУУБ бошлиғи, доцент

А.Бектемиров

Кириш

XX асрнинг иккинчи ярмидан қатор ривожланган давлатлар (Германия, Швеция, АҚШ ва бошқалар) иқтисодий сиёсатнинг бирламчи омили сифатида унинг социал йўналтирилганлигини танладилар. Бунинг натижасида социал иқтисодий тизимнинг қуйидаги: социал бозорий иқтисодиёт, ижтимоий йўналтирилган бозор иқтисодиёти, социоиқтисодиёт, социал иқтисодиёт каби янги моделлари пайдо бўлди. Қатор ғарб мамлакатларида барпо этилган социал иқтисодиётнинг ўзига хос характерли хусусияти, асосан аҳолининг фаровонлигини оширишга, унинг ижтимоий ҳимоясига, иқтисодий сиёсатни амалга оширишга қаратилганлигидадир. Ўз навбатида, юқорида қайд этилган ривожланган давлатлар аҳолининг юқори турмуш даражасини инсон омили сифатида, иқтисодиётни ривожлантиришда фойдаланадилар. Шунинг учун социал иқтисодиётда иқтисодиётнинг давлат томонидан тартибга солиниши муҳим рол ўйнайди.

Социал иқтисодиётнинг шаклланиши барқарор иқтисодий ривожланишга эришишни ва шу асосда, адолатли даромадлар сиёсатини амалга ошириш, камбағалликни қисқартириш ва кейинчалик бартараф этиш, аҳолини тўлиқ иш билан бандлигини таъминлаш, ишни ташкил этишни такомиллаштириш, социал суғурта тизимини ривожлантириш ва аҳолини социал қўллаб-қувватлашни таъминлайди.

Социал иқтисодиётда инсон омилининг иқтисодий самарадорлиги оша боради. Аҳоли фаровонлигининг кўтарилиши, унинг кафолатланган социал ҳимояси иқтисодий ривожланиш юксалишининг муҳим омилига, меҳнат фаоллигининг ошишига, кичик ва хусусий тадбиркорлик ривожланишига хизмат қилади.

Тақдим этилаётган “Социал иқтисодиёт” махсус курсининг асосий мантиқий тузилиши иқтисодий ва социал жараёнларнинг диалектик ўзаро таъсири ҳисобланади.

1-мавзу: Социал иқтисодиёт фанининг предмети ва концептуал асослари

Режа

1. Социал иқтисодиёт предмети моҳияти, унинг мақсади ва вазифалари
2. Социал иқтисодиётнинг концептуал асослари
3. Социал иқтисодиётнинг замонавий моделлари
4. Ўзбекистонда социал иқтисодиётнинг шаклланиши

1. Социал иқтисодиёт предметининг моҳияти, мақсадлари ва вазифалари

Кишилиқ жамиятининг ривожланиши тарихида иқтисодиёт тизимининг ўнлаб моделлари маълум. Бу моделлар ўртасидаги фарқни социал иқтисодиётнинг асосий муаммоларини ҳал қилишда турли услублар ва ёндашишлар орқали аниқлаш мумкин. Иқтисодий тизимининг пайдо бўлиши ва ривожланиши тарихи мамлакатларнинг ривожланиши ва мукаммаллашуви билан чамбарчас боғлиқ. Иқтисодиёт тизими урф-одат, миллий анъаналар орқали авлоддан авлодга ўтиб келган ва сақланиб қолган. Бу хусусиятлар илмий адабиётларда “Анъанавий иқтисодий тизим” деб юритилади. Одатда, бундай мамлакатларда моддий бойликларни ишлаб чиқариш, уларнинг технологияси, тақсимлаш тартиби, айрибошлаш, истеъмол қилиш, урф-одат ва тарихий жиҳатдан шаклланган анъаналарга асосланади. Кишиларнинг иқтисодий ва социал эҳтиёжлари меросхўрлик ва маълум табақага ажралган социал гуруҳга тегишлилигига қараб белгиланади ва амалга оширилади.

Иқтисодий тизимнинг анъанавийлиги миллий табиий-иқтисодий имкониятлардан фойдаланишга қаратилади. Одатда, бундай мамлакатларнинг иқтисодиёти бирёкламлик билан ифодаланади, Фақат битта асосий ишлаб чиқариладиган маҳсулот (пахта, қаҳва, цитрус ўсимликлари ва бошқалар) турига ихтисослашади. Оқибатда, бундай мамлакатлар иқтисодий жиҳатдан қарам бўлган давлатлар қаторида қолиб кетишлари мумкин.

Анъанавий социал-иқтисодий тизим, ҳозирги шароитда, тараққиёт йўлига тўсиқ бўлади ёки амалдаги тузумнинг барқарорлигига таҳдид солади.

Иқтисодий тизимнинг бош омили бўлган - инсон ва унинг эҳтиёжларисиз шакллана олмайди. Барча ривожланган мамлакатлар ўзларининг асосий иқтисодий дастурларини фуқаролар фаровонлиги ҳақидаги ғамхўрликка қаратади. Кишиларнинг иқтисодий ва маданий талабларини қондириш, кам таъминланган оилалар, ногиронлар, кекса

кишиларни ҳимоя қилишни мамлакатлар ўзларининг иқтисодий ва молиявий имкониятларидан, биринчи галда давлатлар иқтисодий сиёсатининг устувор йўналишларидан келиб чиққан ҳолда амалга оширадилар.

Ҳозирги авлодимиз яна бир иқтисодиёт тизимининг жонли гувоҳи бўлиб ҳисобланади. Бу тизим марказлаштирилган – режали ёки маъмурий - буйруқбозлик иқтисодиёт тизими деб ҳам аталади. Маъмурий - буйруқбозлик тизимида иқтисодиётнинг барча масалалари, шу жумладан, социал масалалар бўйича қарорлар марказий ҳукумат, юқори давлат ташкилотлари ва жойлардаги уларнинг вакиллари томонидан қабул қилинади ва ҳал қилинади. Моддий ва молиявий маблағлар давлат мулкидир. Шундан келиб чиқиб, гарчи мулк қонуний жиҳатдан жамият аъзолари мулклари деб аталиб, халқ мулки деб ҳисобланса-да, у моҳият эътибор билан давлат ихтиёрида бўлади, ва бу мулк тизими маъмурий буйруқбозлик усули орқали бошқарилади. Маъмурий буйруқбозлик тизими бошқарувда барча иқтисодий тузилиш, уй-рўзғор хўжалиги, корхоналардан тортиб, то халқ хўжалиги тармоқлари ва жойлардаги иқтисодиётигача ягона халқ хўжалиги режасига бўйсундирилади. Моддий маблағлар халқ хўжалиги маълум тармоқлари ва ҳудудларнинг ҳақиқий истеъмол қилиш талабларини ҳисобга олмасдан биринчи ўринда узоқ муддатга тақсимланади. Социал-иқтисодий алоқаларнинг СССР ва социалистик тизимдаги бошқа бир қатор мамлакатларнинг тажрибалари мазкур тизим самарасизлигини, кўп харажатлилигини, бошқариш жуда қийинлигини ва ижтимоий ишлаб чиқариш пировард мақсади бўлган, халқнинг иқтисодий аҳволини яхшилашни ва юксалтиришни таъминлай олмаганлигини кўрсатди.

Кўп асрлик жаҳон тажрибаси иқтисодий алоқаларнинг бозор муносабатлари энг юқори самара берувчи тизим эканлигини кўрсатди. Бозорий иқтисодиёт хусусий мулкчиликнинг турли туман шаклларига асосланади. Бу тизимда хусусий мулкчиликнинг мавжудлиги туфайли ишбилармонлик ва рақобатчилик биринчи ўринда туради. Амалда бўлган социал иқтисодий тизимнинг моҳияти шундан иборатки, моддий бойликлар истеъмолчи ва сотиб олишга қурби етадиган харидорнинг талабига қараб белгиланади. Харидор ўзининг пулига сотиб олиш орқали фойда кўришини назарда тутиб “овоз” беради. Ишлаб чиқарувчи, ўз навбатида, бозорнинг талабига қараб товарлар ишлабчиқаради ва хизматлар кўрсатади. Бу жараёнда илғор технология хизматидан унумли фойдаланиб, кам харажат қилишга ҳаракат қилади. Натижада, харидорнинг талабини қондиради ва ўзи ҳам меҳнати орқали даромадга эришади. Бозор иқтисодиётидаги рақобатчилик, иложи борица, кам харажат қилиб, сифатли маҳсулот ишлаб чиқаришга мажбур қилади. Айни пайтда, кишининг рақобатдошига нисбатан

товарни паст нархда кўпроқ сотиши фойдали бўлади. Дунё мамлакатларининг асосий қисми социал-иқтисодий тизимнинг бозорий моделидан фойдаланадилар. Шунинг алоҳида қайд этиш керакки, бозорий иқтисодиёт тизими ўз-ўзидан халқнинг иқтисодий аҳволи ва иқтисодий осойишталигини таъминламайди. Дунёда жуда кўп тараққий қилмаган, лекин бозор муносабатларига ўтган мамлакатлар бўлиб, улар юз йиллар давомида иқтисодий мустақилликка ҳамда табиий бойликларини халқнинг фаровонлиги учун ишлатишга эришолмасдан келишмоқда. Бу ҳодисанинг асосий сабаби сифатида амалда бўлган мустамлакачилик сиёсатининг мероси оқибатлари деб ҳисоблаш мумкин. Кўп асрлар давомида метрополия давлатлари мустамлака халқларнинг иқтисодий қарамлигини таъминловчи тузумни ўрнатган эдилар. XX асрнинг II ярмидан бошлаб, БМТ ташаббуси билан мустамлакачилик тизимининг оқибатларини йўқотиш ҳамда қолоқ давлатлар ҳудудида муносиб турмуш шароитларини яратишнинг кенг дастури амалга оширилмоқда. Аммо кўп миллионлик қарзларнинг йиғилиб қолиши иқтисодий ва социал муаммоларни тезда ҳал қилишда тўсиқ булиб келмоқда. Бундай мамлакатларда камбағалчиликни ва қашшоқликни енгиш долзарб муаммолардан бири бўлиб келмоқда.

Фақатгина нормал шаклланиб келаётган бозорий тизим иқтисодиётнинг самарали ривожланиши ҳамда социал муаммоларни муваффақиятли ҳал этишни таъминлаши мумкин. Буни индустриал давлатларнинг ва иккинчи жаҳон урушидан сўнг мустақилликка эришган Жанубий Корея, Малайзия, Сингапур, Гон-Конг каби мамлакатлар мисолида кўриш мумкин.

XX аср учун иқтисодий-социал тизимнинг аралаш турдаги яна бир моделининг пайдо бўлиши хос бўлди. Бу модел иқтисодий сиёсатда тадбиркорлик фаолиятининг эркинлиги ва бозорий воситалар орқали социал муаммоларни ҳал этишда давлатнинг фаол иштирокини биргаликда муваффақиятли қўшиб олиб боради. Аралаш моделга асосланган давлатлар сирасига Швеция, Германия ва бир қатор бошқа давлатлар киради. Бу давлатларда иқтисодий юксалиш стратегияси муҳим социал муаммоларни ҳал этишга бўйсундирилган. Кучли социал йўналтирилган иқтисодиётни яратишга МДХнинг кўплаб давлатлари қаторида Ўзбекистон Республикаси ҳам ҳаракат қилмоқда.

Аралаш иқтисодиётга асосланган давлатлар тажрибаси шунини кўрсатади-ки, “соф” бозор ва марказлашган-режали иқтисодиёт моделларини қўллайдиган давлатларга нисбатан бу тизим бир қатор афзалликларга эга, яъни барча турдаги ресурслардан самарали фойдаланиш учун шароитларни яратади, катта ҳажмдаги инвестиция (қуйилма)ларни талаб қиладиган

замонавий технологияларни ишлаб чиқаради ва муваффақиятли жорий этади, тадбиркорлик фаолиятининг эркинлигини кўзда тутаяди, муҳим социал муаммоларни ҳал этишда давлат аралашувини таъминлайди.

“Социал иқтисодиёт” предметининг моҳияти

“Социал иқтисодиёт” ўз мазмунига мувофиқ турли социал-иқтисодий фанлар билан боғлиқдир. (1-Чизмага қаранг).

Кўплаб ёш илмий йўналишлар каби социал иқтисодиёт аниқ таърифга эга эмас. Ҳозирги пайтда бу фаннинг илмий асосланган таърифини бериш буйича дастлабки уринишлар қилинмоқда.

«Социал иқтисодиёт – бу хўжалик юргизиш тизими бўлиб, у бир вақтнинг ўзида социал жиҳатдан йўналтирилган иқтисодиётни ҳамда ижтимоий йўналтирилган социал ривожланишни таъминлашга қаратилгандир» деган таъриф мавжуд¹. Социал иқтисодиётни шакллантириш ва амалга ошириш концептуал мазмунининг марказида инсоний капитал туради деб, муаллиф мантиқий равишда тўғри фикр юритади. Бундай таърифда социал иқтисодиётнинг иқтисодий ўсиш ва социал ривожланиш ўртасидаги ўзаро алоқаси намоён бўлмоқда. Лекин, мазкур таърифда социал иқтисодиёт иқтисодий категория сифатида ўрганилмайди. Бундан ташқари, ҳаётий неъматларни яратиш ва истеъмол қилиш ҳамда турмуш даражасини шакллантириш жараёнида одамлар ва социал гуруҳларнинг иқтисодий муносабатлари ўз аксини топмаган.

1-Чизма.

Социал иқтисодиётнинг бошқа фанлар билан алоқаси

Бизнинг фикримизча, “Социал иқтисодиёт”га «мулкчиликнинг хилма-хил шакллари, тадбиркорликнинг эркинлигига, соғлом рақобатчиликка ҳамда иқтисодиётнинг юқори ривожланиши асосида аҳолининг муносиб ҳаёт кечириш даражасини таъминлайдиган социал сиёсатга асосланган муносабатлар тизими» сифатида таъриф бериш мақсадга мувофиқдир.

Бундай тушунча Социал иқтисодиёт фақатгина ривожланган давлатларнинг бозорий иқтисодиёт ҳамда ўтиш иқтисодиётига асосланган давлатларда бозорий муносабатлар шаклланиши шароитидагина амал қилиши мумкинлигини таъкидлайди. Белгиланган тушунчада, айниқса, мулкчилик муносабатлари, уларнинг хилма-хиллиги кайд этилади. Бу эса улар ўртасида соғлом бозор рақобатчилигини, маҳоратли бизнесменлар ва оддий товар ишлаб чиқарувчиларнинг қобилиятларини амалга ошириш учун имконият очиб берадиган тадбиркорлик эркинлигини тақозо этади. Бундан ташқари, юқоридаги тушунчада аҳолининг социал ҳимоя қафолатини таъминлашга алоҳида ўрин ажратилган. социал ҳимояланмаган фуқаролар (нуронийлар, кўп болали оилалар, ногиронлар ва ёрдамга муҳтож бўлганлар) фаровонлигини бозорий муносабатлар зиддиятларини кучсизлантириш учун лозим.

Социал иқтисодиётнинг бош мақсади - инсоннинг эркин ривожланишини, ҳар бир фуқаро учун ва бутун мамлакат аҳолисининг муносиб турмуш сифатини таъминлаш зарурати ҳисобланади. илғор фан ва техника ютуқлари ҳамда инсоний омилдан ҳар тарафлама фойдаланиш асосида, узлуксиз равишда ривожланаётган иқтисодиётга ўтиш даврида, эришиш воситасидир.

Социал иқтисодиётнинг шаклланиши ва ривожланиши фақатгина давлатнинг фаол иштирокида мавжуд бўлади. Иқтисодий ва социал дастурларининг муваффақиятли амалга ошиши давлатнинг иқтисодий сиёсати ва давлат ҳокимиятининг субъектлари сиёсий жиҳатдан етуқлигига боғлиқдир. Ижтимоий соҳа иқтисодий стратегиянинг устивор йўналишига айланмоқда. Объектив сабабларга кўра давлат «Социал давлат» бўлиб келмоқда. Фуқаролар социал ҳаётини таъминлаш, социал эҳтиёжларини қондириш, турмушнинг муносиб даражасини ва сифатини таъминлаш нафақат социал ривожланиш тенденцияси, балким давлатнинг социал сиёсатининг меъёрига айланмоқда. Айнан шу ижтимоий муҳитда социал иқтисодиётнинг назарияси ва амалиёти ривожланмоқда. Синфий ва социал гуруҳларнинг ўзаро муносабатларида социал ҳамкорлик муносабатлари ўрнатилмоқда. Чуқур ижтимоий йўналтирилган иқтисодий сиёсатга асосланган давлатларгина социал давлатларга айланиши мумкин.

“Социал давлат” тушунчаси пайдо бўлиши айнан шу билан боғлиқдир. Бу тушунча Швеция, Германия, АҚШ ва эришилган иқтисодий ютуқларга асосида кенг қўламдаги социал ислохотларни олиб борувчи бошқа давлатларни тавсифлашда қўлланилади. Адабиётларда «бозорий социализмнинг Швеция модели», «Германия социал бозорий иқтисодиёти», «АҚШ либерал бозорий модели каби ибораларни ҳам учратиш мумкин. Социал давлатда фуқаролар ва давлат ўртасида ҳуқуқий асосда бири-бири олдида мажбуриятлар ўрнатилади. Давлат инсоннинг муносиб турмуш даражасини ва эркин ривожланиши учун шароитларни яратиш учун масъулдир. Фуқаролар кафолатланган эркинлик ва мулкчилик муносабатлари асосида ўз моддий фаровонлиги учун жавобгардир. Давлат ва фуқаролар ўртасидаги ўзаро масъулиятлилик социал иқтисодиётнинг ҳуқуқий таянчи сифатида хизмат қилади.

“Социал иқтисодиёт” фанининг мақсадлари:

- талабаларнинг инсонларга муносиб ҳаёт кечиришлари учун зарур бўлган шарт-шароитларни ва уларни кафолатланган социал ҳимоялашга мўлжалланган кучли иқтисодиётга асосланган тизимни яратишга ҳаракат қилаётган жамиятда иқтисодий ва социал жараёнларининг ўзаро алоқалар моҳиятини чуқур ўрганиш ва тушунишлари;

- мамлакат фуқаролари фаровонлигининг юксалишига йўналтирилган давлат Социал сиёсатини ҳаётга татбиқ этишда фаол иштирок этиш маҳоратини ҳосил қилишлари талаб қилинади.

“Социал иқтисодиёт” фанини ўрганишда қуйидаги вазифалар белгиланган:

- иқтисодий ва социал воқеъликларни ўзаро алоқаларини ва мураккаб жараёнларини чуқур таҳлил қилиш билимларини эгаллашни ўрганиш;

- иқтисодиёт ва социал соҳанинг мувозанатланган ривожланишини таъминлаш йўллари ва манбаларини аниқлаш;

- Социал иқтисодиёт бўйича назарий билимларни маҳалла, корхоналар, туман, шаҳар, вилоят, мамлакат, келгуси иш-жой миқёсида иқтисодий ва социал вазифаларни ҳал этишда қўллаш;

- ижодий ёндашув асосида социал иқтисодиётнинг турли моделларини ўрганиш ва шу йўналишдаги илмий изланишларда иштирок этиш.

Илмий йўналиш сифатида социал иқтисодиётнинг асосий вазифалари деб қуйидагиларни ҳисоблаш лозим:

☐ иқтисодиётнинг ва жамиятнинг социал ҳаётининг ўзаро алоқаларини ўрганиш;

☐ социал жараёнларга иқтисодиётнинг таъсирини ва иқтисодиёт ривожланишига социал омилнинг қайта таъсири механизмини ёритиб бериш;

☐ социал-иқтисодий муносабатлар тизимида инсоннинг ўрнини аниқлаш. Инсон ва унинг доимо ўсиб бораётган эҳтиёжлари иқтисодиёт ва социал ҳаётнинг ўзаро алоқаларнинг марказий бўғини.эканлигини исботлаш;

Социал иқтисодиётга таянган ҳар бир давлатга хос бўлган умумий белгилари ҳам бор, яъни:

☐ юқори иқтисодий имкониятлар ва реал ялпи ички маҳсулотининг (ЯИМ) жадал ўсиш суръатлари;

☐ даромадларнинг етарлича юқори даражаси, нархлар барқарорлиги, инфляциянинг паст суръатлари;

☐ миллий валютанинг барқарорлиги, унинг эркин конвертацияси;

☐ аҳолининг муносиб турмуш даражасини таъминловчи давлат сиёсати;

☐ аҳолини социал ҳимоялаш кафолати;

☐ шахсий мулкчилик ва тадбиркорлик фаолиятининг эркинлигини ҳимоялаш;

☐ ҳар бир кишининг меҳнат турини қўллаш, танлаш эркинлиги;

☐ хилма-хил мулкчилик ва рақобатчиликка асосланган тез суръатлар билан ва барқарор ривожланаётган бозорий иқтисодиёт мавжудлиги;

☐ юқори даражада ташкил қилинган социал инфратузилманинг мавжудлиги;

☐ давлатнинг фаол социал сиёсати.

Социал иқтисодиётнинг айтиб ўтилган белгилари ҳар бир давлат учун турмуш даражасини ва тарзини шакллантиришда миллий хусусиятлари ва анъаналаридан келиб чиққан ҳолда алоҳида мезонларини ва кўрсаткичларини аниқлашда асос бўла олиши мумкин.

Социал иқтисодиётни яратиш жараёни вақт, маблағ ва пухта иқтисодий ва социал сиёсатни талаб қилади. МДХнинг кўп давлатлари ҳозирги кунда маъмурий буйруқбозлик тизимини бозор тизимига айлантириш ислохотларини амалга ошириб келмоқда. Шу давлатларнинг қонуний ҳужжатларида социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётни яратиш вазифалари қўйилмоқда. Бу ҳолат ўтиш даври учун айнан мос келади. Социал иқтисодиёт ўтиш иқтисодиётининг кейинги поғоналарида равнақ топади.

Давлат иқтисодий сиёсатини стратегик мақсадлар бўйича дастурларни қабул қилиш ва ҳар бир поғонада уларни устувор йўналиш сифатида олдинга суриш орқали амалга оширади. Нотўғри иқтисодий сиёсат салбий социал оқибатларга ҳамда иқтисодиётда зиддиятларга олиб келиши мумкин.

Иқтисодий сиёсат нафақат иқтисодий ва социал муаммоларни ҳал этишни инobatга олиши керак, балким бозорий иқтисодиёт талабларига жавоб берадиган кадрларни тайёрлаш, доимий тарзда малакасини ошириш бўйича узлуксиз ишларни олиб бориши лозим. Маъмурий-буйруқбозликга одатланган бошқарувчилар ўрнига янги, ёш бошқарувчи кадрларни тайёрлаш иқтисодий ислохотларнинг ҳамда социал иқтисодиётнинг муваффақиятли шаклланишининг муҳим омилларидан бири ҳисобланади.

Иқтисодий тизимни ўрганишда унинг икки муҳим - иқтисодий ва социал соҳаларини таҳлил қилиш лозим:

Иқтисодий соҳа. Иқтисодий соҳа тармоққа оид соҳани ва иқтисодий таркибни ўз ичига олади. Иқтисодиётнинг тармоққа оид таҳлили халқ хўжалиги тармоқларининг ҳолатини ўрганишдан иборатдир.

Тармоқ – алоҳида шахсларнинг, бутун жамиятнинг эҳтиёжларини қониқтириш мақсадида ишлаб чиқариладиган маҳсулотлар, технологиялар умумийлиги хос бўлган корхоналар мажмуидан иборатдир. Бозорий иқтисодиётга ўтаётган МДХ мамлакатлари халқ хўжалигининг асосий тармоқлари - саноат, қишлоқ хўжалиги, қурилиш, транспорт, алоқа, савдо ҳисобланади. Замонавий илмий-техника тараққиёти иқтисодиёт тармоқларининг ривожланишида янги имкониятларни яратмоқда. Фанда эришилган ютуқлар кун сайин ишлаб чиқариш билан яхлит ҳолга келтириш учун хизмат қилмоқда. Кейинги пайтларда ахборот технологиясига асосланган янги иқтисодиётнинг пайдо бўлганлиги ҳақида фикрлар билдирилмоқда.

Ҳар бир тармоқнинг иқтисодиёт ривожланишидаги ўрни ва вазифаси давлатнинг аниқ шарт-шароитларига боғлиқ ҳолда белгиланади. Иқтисодий ривожланган давлатларда маҳсулотни ишлаб чиқариш, бандликни таъминлаш ва бошқа социал муаммоларни ҳал этишда саноат тармоғи муҳим ўрин тутати.

Юқори даромадлар келтирадиган хом-ашё ва стратегик ресурсларни ишлаб чиқаришга ихтисослашган бир қатор давлатлар мавжуд. Улар иқтисодий ўсиш ва фуқаролари фаровонлигининг юқори суръатларда кўтариш учун кенг имкониятларга эга.

Аҳолининг кундалик озиқ-овқат маҳсулотларига бўлган эҳтиёжларини қондиришда қишлоқ хўжалик маҳсулотларини тайёрлайдиган агросаноат мажмуалари катта ўрин эгаллайди. Лекин шуни таъкидлаш лозимки, аграр

соҳада ихтисослашган кўплаб мамлакатлар аҳолининг фаровонлиги даражаси буйича дунёнинг илғор давлатлари таркибига крмайди. Бунинг асосий сабабини бозор шароитидаги нарх шаклланишида кўришимиз мумкин. Деҳқончилик ва чорвачилик маҳсулотларини етиштириш юқори меҳнат харажатлари, қишлоқ хўжалик техникаларига, минерал ўғитларга, ёқилғи-мойлаш материалларига бўлган баланд нархлар қишлоқ хўжалик корхоналарининг даромад олиш даражасига кўра орқада қолишига олиб келмоқда. Аграр мамлакатларнинг барқарорлаштирувчи сиёсати қишлоқ хўжалик маҳсулотини ишлаб чиқариш учун кўшимча субсидия (пул шаклидаги давлат томонидан бериладиган ёрдам) ажратишни ўз ичига олади. Бу жараён иқтисодиёт тармоқлари орасида даромадларни қайта тақсимлаш услуби асосида амалга оширилади. Аграр мамлакатлар иқтисодиётининг қолоқлигига олиб келаётган сабаблар қаторида кўп йиллар мобайнида бошқа ривожланган мамлакат билан шаклланаётган иқтисодий ва сиёсий ўзаро алоқа муносабатларини кўрсатиш мумкин. Мустамлакачи тизим кўп йиллар давомида мустамлака ва метрополиялар орасида ўзига хос меҳнат тақсмотини яратган. Мустамлака мамлакатлар, одатда, саноати ривожланган мамлакатлар учун хом-ашё базаси бўлган.

Иқтисодий қарамликнинг бир шакли сифатида метрополияларга етказиб бериладиган хом-ашё ресурсларининг паст нархлари ва қолоқ мамлакатларга етказилиб бериладиган саноат молларининг юқори нархлари бўлган. Мустамлакачи тизимнинг тугатилишига қарамасдан, ҳозирги пайтда аграр ва саноат асосида ривожланган мамлакатлар ўртасида ўтмиш меҳнат тақсмотининг қолдиқлари ўз таъсирини ўтказмоқда.

Саноат шаҳарлари ва қишлоқ жойларида яшайдиган аҳолининг турмуш даражасидаги тафовутлар ҳатто-ки бир мамлакат доирасида ҳам кузатилмоқда. Бунинг асосий сабаби, юқорида айтиб ўтилганидек, қишлоқ хўжалиги ва саноат маҳсулотига бозор нархининг шаклланишидир. Бу тафовутларнинг даражаси давлатнинг барқарорлаштирувчи сиёсатига боғлиқ.

Хаётий неъматларни ишлаб чиқариш ва уларни реализациясида қурилиш, алоқа, транспорт, халқ хўжалиги юкларини ташиш транспорти, савдо каби иқтисодиёт тармоқлари ҳам иштирок этади. Уларнинг ҳар тарафлама ривожланишини таъминлаш мақсадида давлат томонидан дастурлар қабул қилинмоқда, катта ҳажмдаги инвестициялар ажратилмоқда. Бутун халқ хўжалигининг мувозанатлашган ривожланиши буйича чоралар қабул қилинмоқда.

Илмий-техник инқилобининг замонавий босқичида иқтисодиётнинг янги тармоқлари пайдо бўлмоқда. Кейинги пайтларгача анъанавий хизмат

кўрсатиш соҳасига тегишли айрим соҳалар ишлаб чиқариш тармоғига айланмоқда.

XX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб, иқтисодиёт таркибига юқори даромадли тармоқ – туризм кириб келмоқда. Охирги пайтларда туристик маҳсулот моҳияти, ишлаб чиқариш харажатларини, турмаҳсулотнинг бозор аҳволини ўрганишда, бу тармоқнинг маҳсулотини яратиш ва сотиш жараёнида бозор қонунларини қўллашга эътибор кучайиб бормоқда. Халқаро ҳамкорликнинг кенгайиши барча мамлакатлар учун туристик салоҳиятдан фойдаланиш имкониятини яратмоқда.

Кишилар фаровонлигининг юксалиши сари даромадларнинг бир қисмини дам олиш, туристик соҳалар учун сарфлаш имконини яратмоқда. Мутахассислар фикрича, келтириладиган даромадлар даражасига кўра туризм соҳаси етакчи ўринга кўтарилган. Бу кўрсаткич бўйича туризм соҳаси фақатгина энергия ресурсларини ишлаб чиқарувчи тармоқлардан орқада қолмоқда. АҚШ, Ғарбий Европа, Хитой, Япония каби ривожланган мамлакатлар бюджетда туризмдан олинadиган даромадлар 30-60%ни ташкил этади. Туристтик хизмат кўрсатишнинг ўрни жаҳон бозорида кундан-кунга кенгайиб бормоқда. Шунини айтиб ўтиш лозимки, МДХнинг кўплаб мамлакатлари катта туристик имкониятларга эга. Бу имкониятлардан самарали фойдаланиши аҳолининг меҳнат билан бандлигини таъминлаш ва яхшилаш ҳамда миллионлаб одамларнинг оила бюджетини тўлдириш учун муҳим омил бўлиб хизмат қилиши мумкин.

Замонавий иқтисодиёт ахборот технологиялар тармоғининг ўрни ва аҳамиятини етарлича ўрганиш алоҳида эътиборга лойиқ. Охирги 2-3 ўн йиллик давомида бу тармоқ иқтисодиёт таркибига дадил кириб келмоқда. Ҳозирги кунда ишлаб чиқаришда компьютер техникаси, интернет хизматлари, оммавий ахборот воситалари материалларидан фойдаланмаётган мамлакатни учратиш бўлмайди. Бу эса иқтисодиётнинг янги тармоғи пайдо бўлганлигидан далолат бериши мумкин. Замонавий ахборот технологияси иқтисодиётнинг тармоғи сифатида анъанавий тармоқларга қараганда, шакл-шубҳасиз, бир қатор афзалликларга эга:

Биринчидан, бу тармоқ қайта ишлаб чиқариш ва иқтисодий инқирозлардан мустасно ҳисобланади.

Иккинчидан, ахборот технологиялари асосини ташкил этувчи билимлар доираси чексиздир.

Учинчидан, ғояларни сотувчи корхоналар хом-ашё манбаларига асосланган ишлаб чиқариш корхоналарига нисбатан жуғрофий жойлашуви билан боғлиқ эмас.

Ахборот технологияси иқтисодиётнинг янги тармоғи сифатида ўсишнинг бошланғич поғонасини ўз бошидан кечирмоқда. Шубҳасиз, кейинчалик жаҳон иқтисодиётида ҳам, одамлар билимдонлиги, соғлиқни сақлаш аҳволи, бандлик даражаси, камбағалчиликни бартараф қилиш каби муҳим социал муаммоларни ечишда ҳам унинг аҳамияти ниҳоят даражада ошиб боради.

Иқтисодиёт соҳаси ишлаб чиқаришни ташкил этиш ва мулкчилик шакллари бўйича жамият тузилишини ўз ичига олади. Иқтисодий тизимнинг моделига қараб мулкчиликнинг у ёки бу даражада шаклланиши ва ишлаб чиқариш фаолияти ривожланишининг ҳуқуқий асослари яратилади. Марказлашган–режали иқтисодиёт тизимида собиқ шўролар даврида ишлаб чиқаришнинг асосий воситаларига ижтимоий мулкчилигининг устунлиги қонуний асосда беркитилган эди. Ишлаб чиқаришнинг фақат давлат шакли ва қисман жамоа хўжалиги фаолияти шаклларига йўл қўйилган эди, холос.

Марказлашган–режали иқтисодиётдан бозорий иқтисодиётга ўтиш шароитида жамиятнинг иқтисодий таркибида тубдан ўзгаришлар рўй бермоқда. Ҳозирги кунда корхоналарнинг хилма-хил шаклларига асосланган кўп қиррали иқтисодиёт шаклланмоқда. Турли шаклдаги корхоналар яратилмоқда. Хусусий мулкчиликка асосланган тадбиркорлик фаолиятининг ривожланиши устун бўлмоқда. Чет эл сармояси иштирокидаги қўшма корхоналар сонини кўпайтириш имкониятлари яратилмоқда. Бу эса халқаро иқтисодий алоқаларнинг кенгайишига ва жаҳон хўжалик жараёнларига қўшилиб боришга имкон бермоқда.

Социал соҳа иқтисодий тизимнинг алоҳида таркибий қисми ҳисобланади. Социал соҳанинг моҳиятини ёритишда турли ёндашувлар мавжуд. Халқ хўжалиги таркиби нуқтаи назаридан социал соҳа аҳолининг белгиланган турмуш даражаси ва тарзини бевосита таъминловчи тармоқ, корхона ва ташкилотлар йиғиндиси деб тушунилади. Шундай тармоқ, корхона ва ташкилотларга асосан социал хизмат кўрсатиш соҳалари – таълим муассасалари, соғлиқни сақлаш, транспорт ташкилотлари, социал таъминлаш органлари, маданият, спорт ва бошқа муассасалар киради .

Социал соҳа тушунчасини аниқлашда тахминан шу каби ёндашув кўплаб ўқув ва илмий адабиётларда қайд этилади. Социал соҳани аниқлашдаги таркибий ёндашув мамлакат халқ хўжалиги тизимидаги шу соҳанинг ташкилот ва идораларининг ўрнини ўрганиш, уларнинг йиллар бўйича ўсиш суръатини кузатиш, социал соҳага оид давлат бюджети харажатларининг ўзгаришини ўрганишга имкон беради. Шунини таъкидлаш лозимки, социал соҳанинг бундай тушунчасида механик ва соф статистик

ёндашув устундир. Иқтисодий категория сифатида социал соҳанинг тўлиқ моҳияти ёритилмаган.

Мазкур ўқув қўлланмада, муаллифлар фикрича, социал соҳа, иқтисодий категория булиб, социал маҳсулотни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, алмашиш, истеъмол қилиш жараёнидаги муносабатлар йиғиндисини билдиради.

Социал маҳсулот социал соҳа ходимлари томонидан кўрсатиладиган хизматларни (таълим, маданият, жамоатчилик озиқ-овқат, социал таъминот, коммунал ва транспорт хизмат кўрсатиш, алоқа ва бошқалар) ифодалайди. Расмий статистикада социал маҳсулотнинг қиймати белгиланган вақт (чорак, йил) давомида сотилган хизматлар суммаси билан аниқланади. Бу кўрсаткич камчиликка эга, яъни фақатгина тўлов хизматларини ҳисобга олади. Ўқитувчилар, шифокорлар ва давлат муассасаларининг бошқа ходимлар меҳнати билан яратилган социал маҳсулотининг қиймати ҳисобга олинмай қолмоқда. Бундай камчиликнинг асосий сабаби – социал маҳсулотнинг айнан шу қисмини ҳисобга олиш услубиятининг ишланмаганлигидир. Социал маҳсулотни ишлаб чиқариш ва сотишда уни яратганлар ва истеъмол қилганлар ўртасида белгиланган ўзаро муносабатлар вужудга келади, давлат, ташкилот, бутун социал соҳанинг муассасалари иқтисодий сиёсатининг социал йўналтирилганлиги аниқланади.

Иқтисодий ва социал жараёнлар бир-бири билан чамбарчас боғланганлиги учун иқтисодий тизимларни социал соҳасиз тасаввур қилиб бўлмайди. Ҳар бир иқтисодий тизим ўз социал мазмунига эга. Иқтисодиёт ва социал соҳанинг ўзаро алоқалари марказида ИНСОН туради. Айнан ҳаётий бойликларда доим эҳтиёжни сезадиган инсон – ишлаб чиқаришнинг сўнгги мақсади ва ривожланиш омилидир. Бизнинг фикримизча, айнан шу ёндашув социал-иқтисодиёт тушунчасининг моҳиятини тўлиқ очиб беради.

2-Чизма

Иқтисодий ва социал соҳаларнинг ўзаро боғлиқлиги

Иқтисодий ривожланишнинг даражаси одамларнинг ва жамиятдаги социал гуруҳларнинг социал аҳволига ҳал қилувчи таъсирини кўрсатмоқда. Ўз навбатида, алоҳида шахс ва гуруҳларнинг социал аҳволи даромадларни,

мулк миқдорини тақсимлашга, шунингдек, шахс ривожланиши учун тенг имкониятлар мавжудлигига боғлиқдир.

Иқтисодий ва социал жараёнларни ўзаро яхлит алоқада ўрганиш иқтисодий тизим тушунчасини аниқлашда мавжуд бўлган ёндашувларга аниқлик киритиши имконини яратади. Инсон жамиятининг ривожланиш босқичларини иқтисодий белгиларга қараб эмас, балки социал-иқтисодий тизимлар бўйича ўрганиш мақсадга мувофиқ ҳисобланади.

Социал-иқтисодий тизимни ўрганишда бу хилдаги ёндашув иқтисодий ва социал жараёнларнинг ўзаро таъсирини таҳлил қилишда, иқтисодий ўсишнинг қўшимча омилларини аниқлашда ҳамда жамият олдидаги социал муаммоларни ҳал этишда кўпроқ имкониятлар яратади.

Социал соҳа турли хизматлар кўрсатиш билан боғлиқ бўлган бир қатор корхона, ташкилот, муассаса ва тармоқларни қамраб олади. Буларга қуйидагилар киради:

3-Чизма

СОЦИАЛ СОҲА ФАОЛИЯТ ТУРЛАРИ

Болалар мактабгача тарбиялаш муассасалари Болаларни тарбиялаш ва соғлиқни сақлаш бўйича хизматлар кўрсатади

Соғлиқни сақлаш муассасалари Мамлакат қонунларида белгиланган тартибда (тўлов асосида бепул, имтиёзли) аҳолига тиббий хизмат кўрсатади

Мактаб, маориф, илмий муассасалар ва технологиялар яратадиган ташкилотлар Қонунчиликка асосланган таълим бериш хизматлари кўрсатиш, Инновация фаолиятини амалга оширади, аҳолига ва иқтисодиёт тармоқларини илмий хизматини таъминлайди

Маданият, спорт, туризм ва оммавий ахборот воситалари муассасалари Аҳолининг маънавий ва жисмоний эҳтиёжларини қондиради

Социал ҳимоялаш муассасалари Аҳолининг ёрдамга муҳтож қисмига социал ёрдамни кўрсатади ва қўллаб-қувватлайди, меҳнатга лаёқатли фуқароларнинг меҳнат бандлигини таъминлайди

Социал йўналтирилган жамоатчилик ташкилотлари Меҳнат муҳофазаси ва шароитларини таъминлаш, хавф-хатарнинг олдини олиш билан шуғулланади

Бундан ташқари, бозорий таркиб ва инфратузилмасига кирадиган бозорий иқтисодиётга оид кўплаб муассасалар ҳам мавжуд. Улар асосан бозорий иқтисодиёт талаб киладиган вазифаларни амалга оширади ва бевосита социал мақсадларга қаратилади. Улар таркибига меҳнат биржаси, турли социал жамғармалар, халқ банклари, фуқароларнинг ўз-ўзини бошқариш ташкилотлари, хайрия ва бошқа ташкилотлар киради.

Социал иқтисодиётнинг микро даражаси

Микроиқтисодиёт ўзининг содда номланишига қарамасдан, ҳар қандай бозорий иқтисодиёт йўли билан бораётган мамлакат моддий бойлигининг асосини ташкил этади. Корхона, фирма ва тадбиркорлар фаолияти микроиқтисодий фаолият деб ҳисобланади. Микро иқтисодий фаолият диққат марказида истеъмолчилар ва ишлаб чиқарувчилар (харидорлар ва сотувчилар) ўртасидаги муносабатлар туради. Бундай муносабатлар туфайли бозордаги маҳсулотларнинг ҳажми, нархи, томонларнинг фойдаси ёки зарари аниқланади.

Микро даражали Социал–иқтисодий таҳлил ўз ичига субъектларнинг бозордаги хатти-ҳаракатлари, ишлаб чиқариш, тақсимлаш, алмашув ва истеъмол қилиш жараёнида ўзаро алоқаларни қамраб олади. Микро иқтисодий муносабатларга давлат ва тадбиркорлар ўртасидаги муносабатлар ҳам киради. Бозорий иқтисодиёт шароитида микродаражага ишлаб чиқаришда, тақсимлашда, алмашувда, моддий бойликларни ва хизматларни истеъмол қилишда ўзига хос хусусиятларга эга бўлган уй хўжалигига ҳам тааллуқли бўлади. Уй хўжалиги оила иқтисодиётининг негизини ташкил этади.. Унда оила аъзолари ўртасида ўзига хос меҳнат тақсимоти амалга оширилади, хизматлар кўрсатилади, оила даромади пайдо бўлади ва тақсимланади, оила бюджети шаклланади. Яъни тўлиқ ҳажмдаги микро такрор ишлаб чиқариш жараёни амалга оширилади. Оилада социал-иқтисодий жараёнларнинг асосий субъекти бўлмиш инсон истиқомат қилади.

Ишлаб чиқаришни шахс ва умуман жамият эҳтиёжлари учун бўй сўндириш муаммоси ривожланган мамлакатларнинг қонуний ҳужжатларида ўз аксини топган. Уларда инсон ва унинг эҳтиёжлари асосий ўрин эгаллайди.

Микроиқтисодий назария корхоналар, фирма ва давлат иқтисодий фаолиятининг социал йўналтирилганлигига асосий эътиборини қаратади.

Талаб ва таклифлар назариясини социал-иқтисодий таҳлилда қўлланилиши, товар бозорининг ва истеъмол қилиш таклифининг аҳволини аниқлашда имкон беради. Шу билан биргаликда, ҳукуматнинг нарх-наво

шаклланиши, ойлик маош ва иқтисодий рағбатлантириш даражасини, солиқларнинг таъсири, субсидияларнинг, импорт божларининг, истеъмолчи ва ишлаб чиқарувчилар учун квоталар даражаларини аниқлашга имкон яратади.

Иқтисодий назария ва микроиқтисодиёт бўйича яратилган дарсликларда монополиялашган бозорда эркин рақобатчилик шароитидаги талаб ва таклиф назариясининг асоси жуда равон ёритилган. Шу боис уларнинг таҳлили ушбу қўлланма доирасига киритилмади.

Эркин ҳаракатдаги бозор механизмлари баъзан кутилмаган социал оқибатларга ҳам олиб келиш мумкин. Бу ҳол жамиятнинг бойлар ва камбағалларга бўлинишида турли социал гуруҳлар даромадларининг кескин фарқланишида намоён бўлади. “Адолатли” бозор қонунлари жиддий социал муаммоларнинг пайдо бўлишига олиб келади.

Демократик бошқарув шаклларига асосланган ривожланган жамиятда аҳолининг фаровонлигини таъминлаш мақсадида кучли иқтисодий сиёсатни (бюджет, солиқ, кредит, нарх) социал дастурлар билан яқин алоқада амалга ошириш тўғри ҳисобланади.

Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга корхона ва фирмалар фаолияти бозор қонунларига мувофиқ олиб борилади. Аммо давлат қонунчилиги ишлаб чиқарувчи ва истеъмолчиларнинг манфаатларини ҳисобга олиб, уларнинг ҳуқуқларини ҳимоя қилишга асосланган тартибни ўрнатади. Фирмалар фаолиятининг муҳим вазифаси - сифатли маҳсулотни ишлаб чиқариш ва истеъмолчилар эҳтиёжларини қондириш учун хизмат қилиш ҳисобланади. Айнан шу тартиб кутилган ва керакли бўлган даромадларни қўлга киритишга олиб келади.

Социал йўналтирилган муаммолар микродаражадаги барча иқтисодий жараёнларни қамраб олади. Улар ишлаб чиқаришни ташкил этиш жараёнида (мулкчилик муносабатлари, иш кучини ёллаш, меҳнат шароитлари), ишлаб чиқариш воситаларини сотиш, сотиб олишда ресурслар бозорида, рақобатчилик жараёнида, инвестицион фаолиятида пайдо бўлади. Ишлаб чиқариш фаолияти жараёнида тадбиркор ва ишчилар ўртасида, энг олдин, мулкчилик муносабатлари пайдо бўлади. Яъни, ишлаб чиқариш шароитлар эгаси ва «иш кучи» деган товарнинг эгаси аниқланади. Иқтисодиётнинг бозор тизими мулкчиликнинг хилма-хил шакллариининг мавжудлигини ва хусусий шаклининг устунлигини талаб қилади. Ишлаб чиқариш воситалар эгаси ва иш кучининг эгаси ўртасидаги ўзаро муносабатлар мажбуриятлари, ҳуқуқий меъёрлари белгиланган қонуний ҳужжатлар билан аниқланади. Ишлаб чиқариш воситалар эгаси меъёрдаги меҳнат шароитларини яратиш мажбуриятини ўз зиммасига олади, ҳамда

мамлакат ичида белгиланган энг кам иш ҳақидан кам бўлмаган меҳнат ҳақини тўлаш кафолатини ўз бўйнига олади, кўнгилсиз воқеалардан ишчиларни соғлигини суғурталаш, яъни социал ҳимояланиши тўғрисида қайғуриши лозим бўлади. Ишчи эса ўз навбатида шартномада белгиланган барча шартларни бажаришга мажбур ва меҳнатнинг натижалари учун жавобгар бўлиши билан бирга иш ҳақининг ҳақиқий эгаси ҳисобланади. Ишчининг корхонадан ташқарида ҳам бошқа даромад манбалари бўлиши мумкин (бошқа корхоналарда ёлланма иш асосида ишлаш, акциялардан олинadиган дивидендлар, банк омонатлари бўйича фоизлар ва бошқалар).

Ижтимоий мулкга асосланган марказлашган–буйруқбозлик иқтисодиёти ҳукмронлик қилган мамлакатларда узоқ вақтлар мобайнида мулкчиликка ва тадбиркорлик фаолиятига очикдан-очик инсон ҳуқуқлари бузилишлик ҳолатлари мавжуд эди. Ўтиш иқтисодиёти шароитида ҳусусий мулкчилик ва тадбиркорликни олиб бориш ҳуқуқий базаси яратилади. Шу билан бирга социал муаммоларни ҳал этиш учун қулай имкониятлар юзага келади. Инсон социал статуси иқтисодий аҳволи билан боғланади. Натижада у мулкдорлар синфининг тўлиқ ҳуқуқли аъзосига айланади.

Иқтисодий ва социал манфаатлар тадбиркорлик тизимида тўлиқ амалга ошади. Тадбиркорлик моҳияти одамларнинг ўз хоҳиши билан товарлар ва хизматларни ишлаб чиқаришдан иборат. Тадбиркор, бозор муносабатлари субъекти сифатида, ўз фаолиятини бирор буйруқ асосида эмас, балки мустақил равишда ўз фаолиятини юритади. Шу мақсадда у ўз маблағини, зарурият бўлганда, қарзга олинган капитал (кредит)дан фойда олиш учун ишлатади. Бу жараён маълум хавф-хатарнинг пайдо бўлиши билан боғлиқ ҳолда амалга ошади. Қаттиқ рақобатчилик шароитида тадбиркор юқори сифатли ва кам харажатли товарларни ишлаб чиқаришга интилади. Буни катта ҳажмларда ишлаб чиқариш, рақиб товарларининг нархига нисбатан пастроқ нархда сотиш имкониятига эга бўлади. Айнан шу талабларга тадбиркорлар амал қилади; даромадлари ва фаровонлигини доимий оша боришига эришадилар.

Бозорий иқтисодиёт қонунларини билмайдиган ва уларни инкор этадиган тадбиркорлар одатда инқирозга учрайди ва омадсизлар қаторидан жой олади.

Бозорий муносабатларнинг зиддиятлилиги социал-иқтисодий тизимининг хатоси эмас, балки унинг моҳиятидир. Рақобатчилик социал иқтисодиётнинг ҳам ривожланиши учун ҳаракатлантирувчи куч ҳисобланади. Рақобатчилик жараёнида тўловга лаёқатсиз корхоналар соғлом корхоналарга ўз ўрнини бўшатиб беради. Истикболга эга бўлган корхоналар бозорий иқтисодиётнинг асосига айланади. Инқирозга учраган корхоналар

ҳисобига бундай корхоналар сони кўпая боради. Улар мамлакат ичида иқтисодий ўсишнинг барқарорлигини таъминлайди.

Ўтиш иқтисодиётига асосланган мамлакатларда хусусийлаштириш ва мулкни давлат тасарруфидан чиқариш узлуксиз жараёни бўлиб бормоқда. Кичик ва ўрта корхоналар тармоғи кенгайиб бормоқда. Демократик жамиятининг социал асоси бўлган мулкдорлар синфи шаклланимоқда. Қишлоқ аҳолиси ва иқтисодиётнинг аграр сектори кенг тарқалган мамлакатларда тадбиркорлик, фермерлик ва деҳқончилик хўжалик шакллари асосида ривожлана боради.

Қишлоқ хўжалиги тадбиркорлигининг ўрта ва кичик шакллари, бир қатор ривожланган мамлакатлар тажрибаси кўрсатганидек (Германия, Франция, АҚШ) мамлакатнинг қишлоқ хўжалиги маҳсулотларига бўлган эҳтиёжларини, йирик корхоналарга нисбатан, тўлароқ қондира олади. Қишлоқда корхоналарнинг кичик шакллари қишлоқ меҳнаткашларининг ва умуман мамлакат миқёсида социал муаммоларни унумлироқ ҳал эта олади.

Социал иқтисодиётнинг макродаражаси

Иқтисодий ва социал жараёнларнинг ўзаро алоқаларини ўрганишда макроиқтисодий ёндошув бутун хўжалик бўйича мураккаб кўрсаткичларни таҳлил қилишни талаб қилади. Бундай кўрсаткичларга, умуман ва ҳар бир одам бошига тўғри келадиган Ялпи ички маҳсулот (ЯИМ), бандлик даражаси, аҳолининг реал даромадлари, давлат ва хусусий инвестициялар, муомаладаги пулларнинг умумий миқдори ва ҳоказолар қиради. Макроиқтисодиёт мамлакат миқёсида ўртача даромадлар, ўртача иш ҳақи, инфляция даражаси, ишсизлик, бандлик, меҳнат унумдорлиги каби ўртача ҳисобланган иқтисодий кўрсаткичларни ўрганади. Бундан ташқари, мамлакат иқтисодиёт аҳолини тавсифловчи ўсиш ёки камайиш суръатлар миқдорини ва иқтисодий ўзгаришлар, таркибий муносабатликни ифодаловчи умумий кўрсаткичлар даражасини ўрганади.

Макроиқтисодий таҳлилга кўплаб ёндашувлар мавжуд. Тадқиқотнинг мавзусидан келиб чиққан ҳолда, муаллифлар одатда илмий мақсадларга эришиш имкониятини берадиган макроиқтисодий кўрсаткичларни танладилар. Макроиқтисодий таҳлилда халқаро ёндашув тадқиқотимизга асос қилиб олинган. Иқтисодий ўсишнинг социал йўналтирилганлигининг чуқур таҳлилининг инсон потенциали тараққиёт индекси (ИПТИ) кўрсаткичлари тўғрисидаги БМТнинг услуги қўлланилади.

Уларга қуйидагилар қиради:

- кутиладиган ҳаёт давомийлиги;
- балоғатга етган аҳолининг саводхонлик даражаси;

- ўқиш муддати;
- саводхонлик кўрсаткичлари;
- таълим олиш кўрсаткичи;
- билим даражаси;
- аҳоли жон бошига тўғри келадиган реал ялпи ички маҳсулот.

Ҳар бир кўрсаткич ўз индексига эга:

- кутиладиган умр давомийлиги индекси;
- билим даражасининг индекси;
- ЯИМ индекси
- инсон потенциали тараққиёт индекси (ИПТИ).

Инсон потенциали тараққиёт индекси мамлакат миқёсида инсоний салоҳиятни ривожланиш даражасини йиллар бўйича таққослаш ва шу кўрсаткичнинг мамлакатлар ўртасидаги фарқларини аниқлаш имкониятини яратади.

Социал иқтисодиётнинг макроиктисодий таҳлили ўз ичига мамлакатдаги гуманитар ривожланганлик даражасини ҳам қамраб олади. Бу ҳолатларга Олий ўқув юртларига ўқишга кирадиганлар сони, олимлар ва мутахассислар сони, журнал ва газеталар умумий адади, оилаларнинг телевизорлар билан таъминланганлиги, телефон алоқаси, интернет тармоғидан фойдаланиш ва бошқалар киради.

Макродаражада социал иқтисодиётни ўрганишда инсоний ривожланиш аҳволи ва уни молиялаштириш динамикасини таҳлил қилиш муҳим ўрин тутди. Бу кўрсаткичлар гуруҳига ЯИМга нисбатан фоиз кўринишдаги таълимга қилинган умумий харажаталар, ЯИМга нисбатан фоиз кўринишидаги таълимга қилинган давлат харажатлари; ЯИМга нисбатан фоиз кўринишдаги соғлиқни сақлашга қилинган давлат харажатлари киради.

Социал иқтисодиётни макроиктисодий таҳлиliga аҳолининг ўсиш жараёнлари кўрсаткичлари, урбанизация, гендер таркибдаги ўзгаришлар, аҳолига тиббий хизмат кўрсатиш аҳволи, бандлик даражаси, ишсизлик, социал тафовутлар ва бошқалар киради. Айтиб ўтилган иқтисодий ўсишнинг социал йўналтирилган макроиктисодий барча кўрсаткичлари тенг аҳамиятли ва социал иқтисодиётнинг мазмунини ифодалайди. Иқтисодий ривожланишининг ҳар бир поғонасида ва даражасида мамлакат социал-иқтисодий ривожланишининг стратегик вазифаларни ҳал этилишига боғлиқ бўлган социал ривожланишнинг устувор йўналишларини белгиланади. Айрим мамлакатлар учун биринчи даражали ҳисобланган стратегик вазифалар сифатида камбағалчиликни қисқартириш дастури бўлиши мумкин. Бошқалари учун эса – ишсизликни қисқартириш тақозо қилинади. Учинчи

тоифадаги мамлакатларда таълимнинг ривожланиши, саводсизликни тугатиш, аҳолининг соғлиғини яхшилаш, экологик вазиятни соғломлаштириш масалалари кун тартибига қўйилиши мумкин.

Маъмурий буйруқбозлик тизимидан бозорий иқтисодиётга ўтиш вазифаларини ҳал этаётган мамлакатлардаги олий ўқув юртлари учун социал иқтисодиёт фанини ўрганиш кам таъминланганликдан тўқ турмушга ўтиш механизмлари имкониятлари ва йўллари, бандлик даражасини кўтариш, аҳолининг муҳтож бўлганлар социал ҳимоясини кўчайтиришни тўғри таҳлил қилиш имкониятини яратади. Барча вазифалар ўзаро бир-бири билан боғлиқ бўлиб, пировард мақсадга бўйсунди, яъни ҳар бир инсон учун ривожланган мамлакатга муносиб турмуш даражасини ва сифатини таъминлайди.

Янги минг йилликка инсоният юқори сифатли ҳаётни таъминловчи босқичга ўтиш нияти билан қадам босмоқда. Афсуски, кўплаб давлатларда ҳалигача очарчилик, қашшоқлик, ишсизлик ва саводсизлик учрамоқда, тўхтатиб бўлмайдиган даражада инфекцион касалликлар тарқалиб кетмоқда, айниқса, ОИТС ва ВИЧ касалликлари, азон қатламининг қисқариш ҳавфи кўчайиб бормоқда. Бу ҳавф-хатарни олдини олиш жаҳон бирлашмасининг бир ёқадан бош чиқариб иш олиб боришини талаб қилади. Шу муносабат билан 2000 йилда БМТнинг “Минг йиллик декларацияси” қабул қилинди. Декларацияда социал ҳаётнинг асосий масалаларига тегишли 8 вазифа белгиланган:

- очарчиликни ва қашшоқликни йуқотиш;
- умум бошланғич таълимни таъминлаш;
- аёл ва эркеклар ўртасида тенгликни қўллаб-қувватлаш, аёллар ҳуқуқларини ва имкониятларини кенгайтириш;
- болалар ўлиш даражасини қисқартириш;
- оналар соғлиғини муҳофазасини яхшилаш;
- экологик барқарорликни таъминлаш;
- ривожланиш шароитида глобал ҳамкорликни шакллантириш .

Бу вазифаларни амалга ошириш Социал иқтисодиётни шакллантириш ва ривожлаништириш мазмунини ифодалайди.

Социал иқтисодиёт сиёсатида давлатнинг роли

Бозорий иқтисодиётда давлатнинг роли ҳақидаги мунозара уч асрлик тарихга эга. Ўз вақтида меркантилизм намояндалари савдонинг эркинлиги, иқтисодий ҳаётга давлатнинг аралашувини чеклашни талаб этган эдилар. “Кўринмас қўл” остида бозорнинг ўз-ўзини тартибга солиш ғояларини мумтоз иқтисодий назариянинг вакили ҳисобланган Адам Смит тарғиб этган эди. XIX асрга келиб, мамлакат ичида маҳсулот ишлаб чиқарувчиларнинг

давлат ҳимояси остида бўлиши, ташқи экспансиядан ички бозорни ҳимоялаш заруриятини ёқловчи протекционизм ғоялари пайдо бўлди.

Неоклассик мактабининг намояндалари ўз таълимотларида иқтисодиёт соҳасида илмий ишланмалар амалиётга асосланиши, иқтисодий сиёсатга тавсиялар тайёрлаш зарурияти тўғрисида ғояларини олға сурганлар. Р.Харрод-Е.Домарларнинг иқтисодий ўсиш модели узоқ муддатда иқтисодиётнинг нисбатан ва доимий текис ўсишига эришиш учун давлат томонидан тартибга солиш зарурлиги ҳақидаги ғояга асосланган.

Социал иқтисодий жараёнларга давлат аралашуви назариясининг илмий асоси Дж.М.Кейнснинг асарларида ўз аксини топган. Унинг. иқтисодиётни тартибга солиш бўйича тавсиялари АҚШнинг Ғарбий Оврупа мамлакатлари ҳукуматларининг иқтисодий сиёсатларида амалий татбиғини топди. Кейнс таълимоти ўтиш иқтисодиётига асосланган кўплаб мамлакатлар учун амалий аҳамиятга эга бўлди. Кейнс ғоялари кўйидагилардан иборат эди:

1) Давлат ўз ҳукуқий ва иқтисодий имкониятларидан келиб чиққан ҳолда талабни кўчайтиришда фаол иштирок этиши, шунингдек, ишлаб чиқаришга ва товарнинг таклиф қилинишига таъсир қилиши керак.

2) Давлат инвестиция орқали иқтисодиётга фаол аралашуви лозим. Инвестициялар ҳажми қанчалик кўп бўлса, шунчалик ишлаб чиқариш ҳажми ва ривожланиш суръати ошаверади.

3) Давлат иқтисодиётга ўз таъсирини банк фоизи даражасини тартибга солиш ёки жамоат ишларига ва бошқа соҳаларга инвестиция қилиш орқали амалга ошириши мумкин.

Кейнс бозор ўз-ўзини тартибга солиш ғоясини қатъиян инкор қилган. У иқтисодий мувозанатни таъминлаш учун давлат аралашувига йул қўйиш лозимлигини таъкидлаган.

Социал муаммоларни ечишда давлат сиёсатининг роли институционализм концепцияларида салмоқли ўрин эгаллаган. Институционалистларнинг таълимотларида социал-иқтисодий жараёнларда бозор механизмлари эмас, балки давлат бошқаруви катта аҳамиятга эгаллиги ҳақида фикр юритилади. социал – иқтисодий жараёнларни таҳлил қилишда ҳукуқий, социал, психологик, сиёсий ва бошқа шарт ва омиллар мажмуасини ҳисобга олишни ҳам тавсия этганлар. Улар социал тангликларга олиб келадиган бозор иқтисодиётининг салбий томонларини қаттиқ танқид қилган ва ҳукуматнинг социал дастурларини кенгайтириш ҳақида таклифларини киритганлар. Уларнинг фикрига кўра, социал кафолатлар, бандлик масалалари иш ҳақи даражасидан аҳамиятлироқдир. Ишсизлик муаммоси,

уларнинг таъкидлашларича, иқтисодиёт ва сиёсат номувозанатсизлигининг натижасидир.

Институционалистлар таълимотининг муҳим томони иқтисодий муносабатларни “иқтисодий инсон” нуқтаи назаридан таҳлил қилишдан воз кечиш масаласидир. Социал муаммоларни ечиш жараёни билан келишилган ҳолда иқтисодий ўсишни кўриб чиқиш институционалистлар концепциясида муҳим ўрин эгаллаган.

Социал муаммоларни ечишда давлатнинг роли кенг кўламдаги масалаларни қамраб олади: даромадлар тақсимланиши, бандликни таъминлаш, камбағалликка барҳам бериш, таълим, соғлиқни сақлаш, социал суғурталаш, экология, социал гуруҳлар турмуш даражалардаги тафовутларни қисқартиришдан иборат.

Ўтиш иқтисодиётига асосланган мамлакатларда ХХІ аср иқтисодиётни эркинлаштириш жараёнларини кучайтириш, хусусий тадбиркорликнинг кенг ривожлантириш, ишлаб чиқариш жараёнига давлат аралашувини камайитириш хос ҳисобланади. Ҳозирги замон шароитида социал-иқтисодий жараёнларни давлат томонидан тартибга солиш услублари ўз ичига қўйидагиларни қамраб олади:

1) Маъмурий жараён - кичик ва хусусий тадбиркорликни ривожлантириш учун зарурий шароитларини яратиш, аҳоли ва умуман жамиятнинг эҳтиёжларини тўлароқ қондириш мақсадида ишлаб чиқарилган товарлар ва хизматларга мажбурий андозаларни белгилаш, бизнес соҳасида руйхатдан ўтказиш тартиби, тадбиркорлик фаолиятни лицензиялантириш учун монополлик сиёсатига қарши курашиш;

2) Иқтисодий жараён – социал–иқтисодий жараёнларни давлат томонидан мақсадли дастурларни амалга ошириш орқали бевосита тартибга солиш; иқтисодиётни ва социал соҳани бюджет томонидан молиялаштиришни; мамлакатни бошқариш ва муҳофаза қудратини мустаҳкамлаш учун керак бўладиган харидларни амалга ошириш; давлат секторида такрор ишлаб чиқариш жараёнларини ташкил қилиш; солиқ ва нарх сиёсати орқали бевосита тартибга солиш ва макроиқтисодий тартибга солишнинг барча бошқа шакллари ўз ичига олади.

3) Социал жараён - давлат социал таъминотини, социал ҳимоялаш кафолатини, аҳолининг муҳтож бўлган қисмини қўллаб-қувватлаш; энг паст иш ҳақи; нафақа ёрдам пули; имтиёзлар, даражасини назорат қилишни, социал адолат ва умумсоциал эҳтиёжлар (таълим, соғлиқни сақлаш, маданият, фан, кадрларни тайёрлаш, суғурталаш) тамойилини амалга ошириш мақсадида даромадларни қайта тақсимланиши кабиларни ўз ичига олади.

Социал соҳани молиялаштиришнинг асосий манбаи - давлат бюджети ҳисобланади.

Барча қайд этиб ўтилган давлат томонидан тартибга солиш услублари ўзаро боғлиқ ва ўзаро келишилган тарзда амалга оширилади. Улар ягона мақсадга - иқтисодиётни барқарор ривожланишини таъминлашга ва аҳолининг турмуш даражасини кўтаришга бўй сундирилади. Социал-иқтисодий жараёнларни давлат томонидан тартибга солиш шакллари ҳар бир мамлакатда ҳар хил бўлиши мумкин, бу шаклларнинг амалда бўлиши бозор муносабатларининг танланган моделига боғлиқдир.

Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга асосланган мамлакатларда давлат вазифалари, биринчи навбатда, социал иқтисодиётни шакллантириш ҳукуқий асосларини яратишдан иборат. Давлат бошқарувининг асосий тамойиллари мамлакатнинг Асосий Қонунида - Конституцияда белгилаб қўйилади. Конституция социал-иқтисодий тизимнинг асосий мақсадини ўз ичига олади ва бу мақсадга эришиш йўллари, иқтисодий, сиёсий ва давлатнинг социал асосларини белгилаб беради. Конституциявий моддалар асосида қонун чиқарувчи ҳокимият иқтисодий ўсишни социал йўналтириш ҳукуқий асосларини яратадиган қонунларни қабул қилади. Ижрочи ҳокимият томонидан социал йўналтирилган иқтисодиётни шакллантириш бўйича қонуний ҳужжатларни ҳаётга тадбиқ этиш механизмини яратиш чораларни кўради ва қарор қабул қилади. Суд ҳокимияти томонидан қабул қилинган қарорларга қатъиян амал қилиш, ҳамда қабул қилинган қарорларни ижро этилиш назоратини таъминлайди. Маъмурий органлар, жамоатчилик ташкилот ва алоҳида фуқаролар томонидан ҳужжатда кўзга тутилган қонунни бузишга ҳаракат қилишдан огохлантиради. Ҳукуқий давлатда ҳар бир фуқаронинг ҳуқуқлари махсус ҳимоя остига олинади. Инсон ҳуқуқларини ҳимоя қилиш бўйича махсус орган ташкил этилади (Омбутсмен). Бу орган инсон ҳуқуқларини ҳимояси билан шуғулланадиган халқаро ташкилотлар билан алоқада бўлади ва яқиндан фаолият юритади. Истеъмолчилар, тадбиркорлар, мулк эгаларининг манфаатларини ҳимоялаш бўйича мамлакатда қонунлар қабул қилинади.

Қонун чиқарувчи, ижрочи ва суд ҳокимиятлари давлатни бошқариш учлик ягона тизимининг асосини яратади. Бу учлик социал иқтисодиётнинг шаклланиши ва ривожланишида асосий рол ўйнайди. Иқтисодиёт ва социал жараёнлар ўртасидаги ўзаро алоқаларнинг омилларидан биттаси ислохотлар стратегиясидир.

Социал иқтисодиётнинг яратишда, социал-иқтисодий сиёсатни белгиловчи ва бажарилишини таъминловчи давлат ҳокимлигининг

субъектлар ва давлат бошқарувининг алоҳида органларининг фаолияти ҳал этувчи аҳамиятга эга. Иқтисодий ислохотларнинг хатолари ва муваффақиятсизлиги кўп ҳолларда субъектив характерга эгадир.

Давлат ўз социал –иқтисодий сиёсатини алоҳида стратегик мақсадларга йўналтирилган ҳолда мақсадли дастурларни қабул қилиш ва ҳар бир босқичда шу мақсадларни биринчи ўринда бўлиши орқали амалга оширади. Барча ички ва ташқи вазиятларни ҳисобга олувчи иқтисодий стратегия тақдим этиладиган ислохотларни аҳоли томонидан қабул қилиниши, фуқаролар манфаатларини ҳисобга олиш, уларни социал жиҳатдан ҳимоялаш, социал иқтисодий ривожланиш дастурларини амалга оширишда муваффақиятга эришувини таъминлайди.

Саводсиз бошқариш, нотўғри иқтисодий сиёсат, иқтисодий ислохотларни амалга ошириш механизмларида бузилишлар салбий социал оқибатларга олиб келиши ва иқтисодиётда тангликни яратиши мумкин

Давлатнинг иқтисодий сиёсати нафақат иқтисодий ва социал муаммоларни ҳал этишга тўғри йўналтирилганлиги, балки бозорий иқтисодиёт талабларига мувофиқ кадрларни тайёрлаш, узлуксиз равишда уларнинг малакасини оширишни таъминлаши керак.

Маъмурий-буйруқбозлик тизимининг амалдорлар ўрнига янги ва ёш бошқарув кадрларни тайёрлаш – иқтисодий ислохотларни амалга ошириш ва социал иқтисодиётни яратишнинг муҳим омили ҳисобланади.

2. Социал иқтисодиётнинг концептуал асослари

Илмий йўналиш сифатида Социал иқтисодиётнинг хусусиятлари, шу атамада, нисбатан яқинда пайдо бўлганлиги билан ибратлидир. XX асрнинг иккинчи ярмида иқтисодиётнинг социал йўналтирилганлигига кўпроқ эътиборини қаратган концепциялар пайдо бўла бошлади. “Мўл-кўлчилик давлати”, “Халқ капитализми”, “Бозор социализми” деган назариялар пайдо бўлди. Бу концепциялар негизида жамиятнинг муҳим социал муаммоларини ечиш билан боғлиқ бўлган, биринчи навбатда, халқ фаровонлигини кўтаришга қаратилган ғоялари ётади. Социал иқтисодиётнинг фалсафий негизи ҳисобланган иқтисодий социология деган илмий фикр йўналишининг ривожланишини муваффақиятли деб ҳисоблаш мумкин. Иқтисодий социология ғоялари социал иқтисодиёт концепцияларининг барча йўналишларида ўз аксини топади.

Социал жараёнлар ривожини нуктаи назаридан илк бор иқтисодий таҳлил ўтказиш ҳаракатлари неолиберализм намояндалари томонидан амалга оширилди. Иқтисодий социология тушунчаларининг батафсил тарзда тўлиқ тизимини биринчи бўлиб Макс Вебер таклиф қилган. Лекин, социал

иқтисодиёт илмий йўналиш сифатида XX асрнинг 50-60 йиллардаги социал ва иқтисодий жараёнларни боғлаш учун муваффақиятли ҳаракат қилган Т. Парсонс ва Н. Смелсер социолог-олимлар номлари билан бевосита боғлиқдир. 80-90 йилларда иқтисодий социологияни институционаллаштириш жараёни фаолроқ амалга оша бошлади. Илмий тилда “социоиқтисодиёт”, “институционал иқтисодиёт”, “Социал иқтисодиёт” тушунчалари пайдо бўлди. Бу тушунчалар ҳозирги кунда социал иқтисодиётнинг илмий йўналиши сифатида АҚШ, Ғарбий Оврупа мамлакатлари ва Россияда кенг тарқалган. Кўплаб монографик тадқиқотлар, дарсликлар, ўқув қўлланмалар нашр қилинди. Россияда иқтисодий социологияга тегишли электрон ресурсларни ахтариш, танлаш, тартибга солиш, ишлаб чиқариш билан шуғулланадиган иқтисодий социологик Маркази фаолият кўрсатмоқда. Иқтисодий социология ихтисослиги бўйича ёш мутахассислар тайёрланмоқда. Социал иқтисодиёт ҳақида гапирсак, бу йўналишда кенг қамровли нашрлар етарлича эмас. Г. Э. Слезингернинг “Социал иқтисодиёт” дарслигининг нашр қилиниши алоҳида эътиборга сазовордир. Мазкур дарсликда социал иқтисодиётнинг фан ва тадқиқот мавзуси сифатида муаллиф талқини берилган.

Иқтисодий социология ва социал иқтисодиёт ўртасида муҳим фарқлари билан бир қаторда ўхшаш томонлари ҳам мавжуд. Иккови ҳам жамиятнинг иқтисодий ҳаётдаги социал жараёнларни ўрганади. Иқтисодий ҳаётнинг социологияси ёки иқтисодий социология фани иқтисодиётга социал ёндашувларни тайёрлайдиган илмий йўналишни белгилайди. Замонавий иқтисодий социология эса, махсус тадқиқот ишларини олиб бориш учун институт шаклига келтирилмоқда.

Иқтисодий социология ҳозирги кунда бир неча тармоқ ва йўналишларга эга. Улар орасида саноат социологияси, қишлоқ хўжалиги социологияси, ривожланиш социологияси, камбағаллик социологияси, тадбиркорлик социологияси, менежмент социологияси, меҳнат заҳираларининг кўчиш социологияси каби бўлимларни қайд қилиш мумкин.

Иқтисодий социология, фалсафа фанининг йўналиши сифатида ўз ичига асос яратувчи тушунчалар сифатида, айниқса иқтисодий онг, иқтисодий тафаккур, иқтисодий маданият, иқтисодий қизиқиш, иқтисодий хатти-ҳаракат, социал-иқтисодий стереотип ва бошқаларни қамраб олади. Социал иқтисодий ривожланиш учун турли босқичларда иқтисодиётга жамоатчилик институтлар — сиёсий, ҳуқуқий, диний ва бошқаларнинг таъсирини таҳлил қилишга кўпроқ эътибор ажратилиши хосдир. Иқтисодий социология иқтисодий соҳани товар ва хизматларни ишлаб чиқариш ва тақсимлаш билан боғлиқ роллар ва вазиятлар тизими сифатида ифодалайди.

Иқтисодий соҳа сиёсий, таълим, диний ва бошқа институтлар билан бир каторда социал бутунлик тизими сифатида ўрганилади.

Социал иқтисодиёт, иқтисодий социологиядан фарқли равишда иқтисодиёт ва жамият социал ҳаёти ўзаро алоқалари қонуниятларини, социал жараёнлар ривожланишига иқтисодиётнинг таъсир қилиш механизмини ва, аксинча, социал омилнинг иқтисодиёт ривожланишига бўлган таъсир қилиш механизмини ўрганади.

Иқтисодиёт ва социал иқтисодиётнинг ўзаро алоқасида марказий бўғини деб доимо ошиб бораётган эҳтиёжларга эга бўлган инсон ҳисобланади. Ўз навбатида инсон омили иқтисодиёт ривожланишнинг асосий шартидир.

Иқтисодий ва социал соҳаларнинг ўзаро алоқа қилиш даражаси нафақат иқтисодий, балки сиёсий омиллари билан боғлиқ.

Институционализм концепцияларида социал давлатни яратишда сиёсий ҳомиятининг ва турли жамоатчилик ташкилотларнинг фаол роли назарияси кенг тарқалган. Иқтисодий ривожланишнинг социал йўналтирилганлиги ҳал қилувчи даражада давлат иқтисодий стратегиясига, давлат ҳокимлигининг субъектлар сиёсий ихтиёрига ва бошқарув тизимига боғлиқ.

Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётни яратишда ислохотлар иқтисодий ўсишнинг барқарорлигини таъминлаш, жамиятнинг маънавий ривожланиш, аҳолининг фаровонлиги кўтариш заруриятини ҳисобга олиш лозим. Бундан ташқари, социал-иқтисодий жараёнларни глобаллашувининг жадалланиши шароитида, ташқи иқтисодий алоқаларни кенгайтиришни инобатга олиши керак бўлади.

Инсонга нисбатан соф бозорга оид ёндошув деганда, инсон - ишлаб чиқариш омили, тадбиркор учун даромад яратувчи иш кучини тушуниш мумкин. Унинг меҳнат унумдорлик даражаси ишлаб чиқариш ҳажми ва фойда миқдори таъсир қилади. Шу асосда “Иқтисодий инсон” концепцияси вужудга келган.

Бу концепция бўйича одам - энг юқори даромадларни олиш тамойилидан келиб чиққан ҳолда ўз режаларини ва ҳаракатларини тузадиган оқилона фикрловчи субъектдир .

Бу концепцияга нисбатан социал иқтисодиётда инсон, доимо ошиб бораётган эҳтиёжлари билан, иқтисодиёт ривожланишининг пировард мақсади бўлиб ҳисобланади. Эҳтиёжи қондирилган тақдирдагина инсонда ишлаб чиқаришга бўлган унумлироқ ҳаракат қилиш истаги уйғонади.

Социал иқтисодиётнинг концептуал асоси “Маржинализм” концепцияси номи билан машҳур бўлган – чекки нафлик назарияси ҳисобланади. Иқтисодий назариянинг классик мактаби ишлаб чиқариш ва

таклифни ўрганишга алоҳида эътиборни қаратган. Маржиналистлар иқтисодий жараёнларни ўрганишда субъектив-психологик услубдан келиб чиқади. Классик мактаб намояндалари товар қийматини бозор субъектлар хоҳишлари билан боғлиқ бўлмаган объектив миқдор деб ҳисоблаган бўлсалар, маржиналистлар концепциясида эса, қиймат субъектив омиллар, инсон туйғулари орқали аниқланади.

Нафлик назариясининг манбалари Аристотел, Тюрголарга оид бўлиб, маржиналистлар томонидан кейинчалик ривожлантирилган. Улар бу назарияни бозорий иқтисодиётнинг чекланган ресурслар шароитлардан келиб чиққан ҳолда бойитган. Янги чекки миқдор, чекки таҳлил назариясини яратганлар. Маржиналистлар назариясига кўра иқтисодий ҳаёт - бу бирон муаммоларни ҳал этиш учун альтернатив йўллари танлаш жараёни руй берадиган турли бозорлар йиғиндисидир. Одатда, одамлар ўз даромадларидан келиб чиққан ҳолда эҳтиёжларини қондиришнинг кетма-кетлигини аниқ тасаввур қила олади.

Чекланган даромадларини тақсимлашда умумий қониқишини тўлалигини таъминлаш учун ҳаракат қилади. Ҳар бир ишлаб чиқарувчи чекланган молни, яъни имкониятлардан келиб чиққан ҳолда ишлаб чиқарувчи омилларни сотиб олишда ҳам худди шундай ҳаракат қилади.

Маржинализм концепцияси чекланган ресурслардан оқилона фойдаланиш асосларини яратган Уильям Стенли Джевонс, Альфред Маршалл (Англия), Карл Менгер, Фридрих Фон Визер, Ойген Фон Бем-Баверх (Австрия), Леон Вальрас (Швецария), Джон Кларк (АҚШ), Кнут Виксель (Швеция) каби тадқиқотчилар номи билан боғлиқ.

Чекки нафлик назарияси кейинчалик талаб ва таклиф қонуни, бозор мувозанати, истеъмол танлови, бефарқлиқ эгри чизиғи, солиққа тортиш ва бошқа кўплаб концепцияларни яратишга асосланади. Маржиналистик ёндашув кўплаб мамлакатларда, шу жумладан, ўтиш даврини бошидан кечираётган мамлакатларда тайёрланадиган ва амалга ошириладиган социал дастурларни тайерлашда кенг қўлланилади.

Маржинализм иқтисодий назарияда ҳақиқий инқилобни амалга оширди. Классик сиёсий иқтисод назарияси бўйича ишлаб чиқариш соҳаси муомала соҳасига нисбатан бирламчи ҳисобланган бўлса, маржиналистлар эса бирламчи соҳа сифатида истеъмол қилиш соҳасини билган ва, кейинчалик, улар ишлаб чиқариш ва истеъмол қилиш ўртасида ўзаро алоқанинг мавжудлигини кўрсатиб берган. Классик иқтисодий назарияда шахсий истеъмол қилиш муаммоси эътибордан мутлақо четда қолди. Маржинализм эса, инсон ва унинг эҳтиёжларини биринчи ўринга қўйди. Шу билан бирга, назариянинг вазифаси сифатида, истеъмолчиларнинг

шахсий қизиқишларини ва манфаатларини ўрганиш деб ҳисоблайдилар. Бу қарашлар “истеъмолчининг ҳатти-ҳаракати” назариясини яратиш учун асос бўлиб хизмат қилди.

Социал иқтисодиёт фанининг услубий асослари “фаровонлик назариялар”и билан яқиндан боғлиқ. Аҳолининг фаровонлик муаммолари ҳар хил даврларда кўплаб олимларни қизиқтирган.

Иқтисодий таълимотлар тарихида А.Смит, Д.Рикардо каби сиёсий иқтисод классиклари, А. Маршалл, В.Парето, К.Вексел, А.Пигу каби маржинализм намояндалари фаровонлик назариясининг асосчилари ҳисобланади. Фаровонлик назариясининг мазмуни институционализм тарафдорлари томонидан бойитилган.

XIX асрнинг охирида инглиз олими Генри Сиджвик (1838-1900) ўзини фаровонлик назариясини яратган. Унинг асосий ғоялари қуйидагилардан иборат:

1) Ишлабчиқариш ва тақсимлаш жараёнларининг ўзаро алоқаларида шахсий ва жамоатчилик манфаатлар бир бири билан тўғри келмайди;

2) Бозор механизмлари фақатгина самарали ишлаб чиқаришни таъминлайди, лекин бойликларнинг самарали тақсимланишини таъминлай олмайди;

3) Даромадлар текис тақсимланишини таъминлайдиган давлат бозори “ёрдам” бериб туриши, бу эса умумий фаровонлик даражасини кўтаришга имконият яратади;

4) Шахсий ва жамоатчилик манфаатлар нафақат бир-бири билан тўғри келмайди, балки улар орасида низолар ҳам бўлиб туради ва улар ҳозирги пайтнинг ва келгуси авлоднинг манфаатлари ўртасида танланганлиги намоён бўлади.

Бугунги авлод томонидан мамлакатнинг табиий ресурсларидан фойдаланишнинг кескин суръатлари келгуси авлоднинг манфаатларига тўғри келмайди.

Сиджвик назарияси кейинчалик Артур Пигунинг “Фаровонликнинг иқтисодий назарияси” (1912 й.) номли асосий ишида охиригача етказилган эди. А.Пигу тадқиқотларида иқтисодий фаровонлик 2-та миқдорга боғлиқ ҳолда ҳал этилган: а) миллий даромад миқдори; б) миллий даромадларни тақсимлаш усули. Пигу текисроқ (тенг равишда эмас) тақсимлашнинг илмий асосини яратган. Ҳар қандай даромад камаядиган чекки нафлик Қонуннинг таъсирида бўлишини таъкидлаб ўтган. Бадавлат инсон учун даромадининг чекки нафлиги камбағалнинг даромадидан пастроқ. Шундай қилиб, камбағаллар фойдасига даромадларни қайта тақсимлашда бойларнинг зарарлари камбағалларга нисбатан унчалик аҳамиятли бўлмайди, деган

хулоса чиқариш мумкин. Ниҳоят, даромадларнинг қайта тақсимланиши натижасида халқнинг умумий фаровонлиги ошади.

А.Пигу иқтисодий инқироз шароитида ишсизликни қисқартириш воситаси сифатида давлат томонидан жамоатчилик ишларни ташкил этиш деб ҳисобланган.

Фаровонлик назариялари, хилма-хил бўлишлигидан катъий назар, аҳолии турмуш даражаси ва сифатини кўтаришнинг асосий омили сифатида даромадларни тақсимлаш ва социал адолатчиликни таъминлаш, деган ғояга асослангандилар. Социал-иқтисодиёт, фаровонлик назариясига асосланган ҳолда, тақсимотчилик назариясини ишлаб чиқариш, айирбошлаш, истеъмолчилик муносабатларини ўзаро боғлиқликда таҳлил этади. Социал иқтисодиёт учун энг муҳим масала – иқтисодий ва социал соҳаларни ўзаро боғлиқлигини ўрганишдан иборат.

Социал иқтисодиётни ўрганишда услубиётга оид биринчи бўлиб Я.Тинберген ва Г.Мюрдалл томонларидан яратилган “Глобалистика” назарияси алоҳида аҳамиятга эга. Бу назария “Глобалистика асослари”да янги комплекс фан сифатида илмий жиҳатдан асосланган. Бу олимлар “Халқаро тартибни қайта кўриб чиқиш” маърузани ёзишда иштирок этган. Бу маърузада муаллифлар “Янги халқаро иқтисодий тартиб” ғоясининг илмий асосини яратиб бердилар. Улар жаҳон иқтисодий муносабатларни тартибга солиш заруриятини таъкидлаганлар. Улар томонидан “Инсониятнинг умумий мероси” концепцияси таклиф қилинган. Бу концепцияга кўра жаҳондаги барча табиий ресурслар алоҳида мамлакатларга эмас, балки бутун инсониятга тегишли бўлиши керак.

XX асрнинг иккинчи ярмида институционалистлар томонидан “Менежерлар инқилоби” ва “Жамоатчилик капитализм” назариялар таклиф қилинган эди. Бу концепциялар бўйича замонавий капиталистик жамиятда демонополиялаштириш ва мулкнинг тарқоқ қилиниши рўй бермоқда. Ҳокимият алоҳида шахслар қўлида эмас, балки бошқарувчилар, технократлар, жамоалар қўлида тўпланган бўлади. “Менежерлар инқилоби” концепциясида ишлаб чиқаришни энг юқори даромадларини олишга эмас, балки жамоатчилик манфаатларини амалга оширишга йўналтириш ғояси юритилган “Халқ капитализми” концепциясининг тарафдорлари XX аср капитализми XIX аср капитализмдан кескин фарқ қилади деб таъкидлаган. Ҳиссадорлик жамиятларининг ривожланиши, ҳар бир инсоннинг ҳуқуқи акцияларга чексиз миқдорда эгалик қилиш, капиталнинг бир қисмининг эгаси бўлишга, ишлаб чиқаришни бошқаришда ва даромадларни қайта тақсимланишда иштирок этиш имкониятини беради. Иш берувчилар ва ёлланма ишчилар ўртасида чегаралар йўқ бўлиб кетаяпти. Капиталистик

фойда ҳалқники бўлмоқда. Давлатнинг фаол қайта тақсимлаш фаол роли, кичик бизнеснинг ва ишлаб чиқариш ҳиссадорлик тизимининг ривожланиши индивидуал ва оила даромадларнинг ошиб кетишига, социал гуруҳлар ўртасидаги тафовутларнинг йўқолишига олиб келмоқда.

XX асрнинг иккинчи ярмида иқтисодиёт соҳасида ютуқларга эришилиши, хизмат кўрсатиш соҳанинг роли кўчайиши, иқтисодиётнинг ахборот секторининг ривожланиши муносабати билан “Постиндустриал жамият”, «ахборотлашган жамият» концепциялари вужудга келган. “Ахборотлашган жамият”нинг муаллифи ҳисобланган америкалик социолог Дэниэл Белл, замонавий жамиятни ўзгартирувчи ва ҳаракатлантирувчи кучи сифатида илмий –техник инқилоби тан олган. Унинг фикрича, постиндустриал жамиятнинг марказий муаммоси университетлар ва илмий-тадқиқот марказлар фаолиятини ташкил қилиш деб ҳисоблади.

Ахборот монополлаштириб бўлмайдиган маҳсулотдир. Белл таъкидлаганидек “.. мулк бугун фақат ҳуқуқий функциядир, корпорация хусусий мулкчилик институтининг хусусиятларини йўқотиб, фақатгина ташкилот шаклини ифодайди” . Инсоннинг жамиятдаги ўрни, статуси, фаровонлиги замонавий шароитда мулкий бойлигига қараб эмас, балки касби ва билимни ўзлаштириш даражасига боғлиқ бўлади.

“Постиндустриал жамият”, “ахборотлашган жамият” концепциялари социал иқтисодиётга хос жараёнларни ўрганишга ёрдам беради. Илмий –техник тараққиёти (ИТТ) социал иқтисодиётнинг моддий-техник базасини яратишнинг муҳим шарти ҳисобланади. ИТТ асосида меҳнат унумдорлигининг ошишига эришилади, у ўз навбатида ишлаб чиқаришни ривожлантириш, даромадларни ва мамлакат аҳолисининг турмуш даражасини оширишнинг муҳим омили ҳисобланади.

Замонавий жамиятни назарий жиҳатдан талқин қилишда яна бир “Супериндустриал жамият” концепцияси хизмат қилади. Бу концепциянинг яратувчиси сифатида америкалик социолог - олим Элвин Тоффлерни кўрсатиш мумкин. Супериндустриал жамиятнинг асос солувчи томони, Тоффлер фикрича, унинг вақтинчалигидир. Яъни, кундалик ҳаётда ҳодисаларнинг янгиланиши суръатлар тезлашишини билдиради (нарсаларни бир марта ишлатиш, одамлар орасида алоқаларнинг тезлашиши, миграция жараёнларининг кўчайиши, касбни тез-тез алмаштириб турилиши, ҳаёт ритмининг умумий тезлашиши, ҳаёт сифатини ошиши ва бошқалар).

Муаллиф фикрича, ҳаётнинг тез ўтиб кетиши ва сифатининг ошиши мулкчилик муносабатларнинг жиддий ўзгаришига олиб келади. Истеъмолчилар мол-мулкни эмас, балки таассуротларни жамлай бошлайди. Аста-секин мулкчилик ҳиссиёти йўқолиб кетади. Одамларда “ташлаш”

психологияси ривожланади. Бу назария ҳам яшаш ҳақиқага эга. Лекин айрим кизиқарли хулоса ва тавсиялар билан бир қаторда (товарлар ва хизматлар бозорининг тез янгиланиши, эҳтиёжларда ва истеъмол қилиш таркибида тараққиёт ўзгаришлар ва бошқалар) айрим ғоялар Социал иқтисодиёти хос эмасдир (“ташлаш” янги психологияси, истеъмолчилар мулкни эмас, таассуротларни йиғиш).

Иқтисодий ривожланган мамлакатларда шаҳарлар ролининг кейинчалик пасайиши ҳақидаги башоратлари, уй меҳнат аҳамиятининг ошиши мунозаралидир. Ўтиш иқтисодиётини кечираётган мамлакатлар ихтиёрида чуқур ўрганишни талаб қилувчи кўплаб назарий лойиҳалар мавжуд. Юқорида айтиб ўтилган концепциялардаги кўплаб ғоялар социал йўналтирилган бозор иқтисодиёт миллий моделини яратишда фойдали бўлиши мумкин.

Социал иқтисодиётнинг замонавий концепциялари кучли социал жихатдан йўналтирилган бозорий иқтисодиётга асосланган янги жамиятни яратиш назарияси ва амалиётида ўз аксини топган. Шу нуқтаи назардан, жамият ривожланишининг замонавий босқичида социал иқтисодиётнинг айрим моделларини кўриб чиқиш мақсадга мувофиқ.

3. Социал иқтисодиётнинг замонавий моделлари

Социал иқтисодиётни шаклланиши ва ривожланиши жараёнлари турли мамлакатлардаги социал-иқтисодий муносабатлар тизими сифатида тарихий, геосиёсий, миллий, иқтисодий, сиёсий ва бошқа хусусиятлари эга. Лекин барча моделлар асосида неолиберализм концепцияси ётади. Неолиберализм концепцияси асосида эса, хилма-хил эҳтиёжларга эга бўлган инсон ҳақида ғамхўрлик қилиш ғояси туради. Жамиятнинг ҳар бир аъзоси аввало дахл қилмайдиган, айниқса, инсоний фазилатга, шахсий ривожлаш эркинлигига каби ҳуқуқларга эга. Жамиятнинг барча аъзолари белгиланган ҳуқуқий меъёрлар ва моддий чегаралар миқёсида шахсий фаровонлигини англаш ва амалга ошириш учун тенг имкониятларга эга .

“Социал бозор иқтисодиёти” Германия модели

Янги иқтисодиёт моделларидан бири Германияда амал қилаётган “Социал бозорий иқтисодиёт” ҳисобланади. Социал иқтисодиётнинг Германия моделининг илмий асосини неолиберализм ғояси ташкил этади. Бу концепциянинг негизини кучли давлат томонидан таъминланадиган, эркинлик тамойилларига асосланган, социал йўналтирилган иқтисодиётни шакллантириш вазифаси ҳисобланади. Бу ғоялар социал - бозор хўжалик концепциясини яратиш асосини ташкил қилади. Альфред Мюллер-Армак, Александр Рюстов, Вильгельм Рёпке бу концепциянинг муаллифлари

хисобланади. Социал бозорий иқтисодиёт концепциясини ривожда ва бу концепциянинг асосий ғояларини урушдан кейинги Ғарбий Германияда ҳаётга бевосита жорий этишда Людвиг Эрхарднинг роли ва хизмати катта бўлди. Социал бозорий хўжалик концепцияси муалифлари мазкур моделининг мазмунига иқтисодий эркинликнинг лозимлиги, давлат томонидан эркинликнинг кафолатланлиги, фуқароларнинг социал ҳимоялашни ва социал адолатни таъминловчи кучли социал сиёсатни давлат томонидан амалга ошириш каби хусусиятларни сингдирган эдилар. Мазкур концепцияда “Социал” тушунча қўйидагича талқин қилинган:

1) биринчидан, иқтисодий самарали бўлганлиги муносабати билан бозор иқтисодиёти жамиятнинг барча аъзолар фаровонлиги учун шарт-шароитларни етарли даражада яратади ва социал табиатга хос хусусиятга эга бўлади.

2) иккинчидан, бозор хўжалиги социал номақбул оқибатлар олиб келадиган ҳодисаларни чеклаши керак. Эркин социал жараённинг натижалар социал жиҳатдан йўналтирилганлиги нуқтаи назаридан таҳлил қилиб тузатилиши лозим.

Социал бозорий иқтисодиёт модели бозор субъектларининг эркин ривожланишига, ўзининг Социал манфаатларини англаб олишга ва шахсий маъсулиятни тортишга, бозордаги вазиятга мувофиқ марказлаштириш тизимини йўқотувчи қарорларни қабул қилишга йўналтирилади. Давлат иқтисодий сиёсатини инсон манфаатларига қаратиши лозим,

Социал бозорий иқтисодиётнинг умумий концепцияга биноан унинг мақсади ва бу мақсадга эришиш воситалари қўйидагилардан иборат:

1) Энг юқори даражадаги фаровонликни таъминлаш. Бу мақсад - эркин рақобатчилик, иқтисодий эркинлаштириш учун зарур бўлган шароитларни яратиш, жамиятнинг меҳнатга қодир аъзоларининг тўлиқ бандлигига интилиш, ишлашни хоҳлайдиган ҳар бир кишига кафолатланган даромад, ташқи савдонинг эркинлашиши, валюталарнинг эркин алмашувини, ҳалқаро меҳнат тақсимотини кенгайтиришни, ташқи иқтисодиёт фаолиятни эркинлаштириш орқали эришилади. Буларнинг барчаси энг юқори даражали фаровонликни кўтариш асосий йўллари бўлиб хисобланади.;

2) Социал адолатли пул тизимини ва асосий моллар(товар) ва хизматларнинг нархлари барқарорлигини таъминлашдан иборат. Бу мақсадга мустақил эмиссион банкнинг мавжудлиги, давлат бюджетининг нисбатан барқарорлиги, мамлакат иқтисодиётнинг доимий ўсиши асосида тўлов балансининг яхшиланиши орқали эришиш мумкин.;

3) Социал таъминланганликни, социал адолатни, оилаларни социал ҳимоялаш, даромадларни ва мулкни адолатли тақсимлашни ўрнатиш;

4) Аҳолини социал ҳимоялаш асоси социал маҳсулот ҳисобланади. Бу жамиятни социал ҳимоялашга йўналтириладиган, ялпи ички маҳсулотнинг маълум қисмидир. Социал тараққиётнинг ва социал адолатсизликни йўқотишни асосий гарови ҳалол рақобатчиликнинг ривожидир. Давлат социал ҳимоялаш тўловлари, нафақа, ёрдам тўловлари, яшаш жой учун қушимча тўловлар, дотациялар шаклида даромадларни ва мулкни адолатли тақсимлаш тадбирларини амалга оширади.. Социал – бозорий ҳўжалик концепцияси ижтимоий-сиёсий тузатишларда белгиланган чекларнинг заруриятини таъкидлайди. Иқтисодий сиёсатда шахс ва ижтимоий гуруҳларнинг эркинлигини чекламаслик керак.

Иқтисодиётнинг ва ижтимоий жараёнларнинг итимоий бозорий моделига мувофиқ ривожланиши урушдан кейинги дастлабки йилларнинг қийин шароитларга, пасайиш ва кўтарилишга қарамасдан, Ғарбий Германияда иқтисодий жиҳатдан тараққий қилиниши, муҳим ижтимоий муаммоларни ҳал этиш қулай шароитларини таъминлаган. Мамлакатнинг Ғарбий ва Шарқий қисмлар бирлашгандан сўнг иқтисодиётнинг социал йўналиши бирлашган Германияни қамраб олди. Тўпланган иқтисодий имкониятлар, жиддий социал муаммоларни ҳал этишдаги тажрибаси мамлакатнинг Шарқий қисмидаги социал қийинчиликларни ҳал этишга ёрдам берди.

Социал иқтисодиётнинг Америка модели

Социал-иқтисодий ривожланишининг Америка либерал бозорий модели тадбиркорлик фаолият эркинлигини ҳар тарафлама рағбатлантириш, ресурсларнинг тўлиқ бандлигини ва нархлар барқарорлигини таъминлаш тизими бўйича тузилган. Бу ҳолат аҳолининг энг фаол қисмини бойиши учун шароит яратади. Урушдан кейинги даврлардаги АҚШнинг кучли иқтисодий кудрати асосида аҳоли турмуш даражаси ва турмуш сифатини юқори кўрсаткичларга эришиш имкониятлари пайдо бўлди. Иқтисодий ва социал ҳаётнинг ўзаро алоқалар америка модели меҳнат унумдорлигининг юқори даражасига ва шахсий муваффақиятларга эришишнинг оммавий интилишига асосланган. “Умумий тинчлик”, “ҳалқ капитализм”, “ҳалқ фаровонлиги” назариялари америка турмушини акс эттиради. Жаҳон иқтисодиётига хос, кўплаб социал муаммолар АҚШда олдинга сурилмайди. Масалан, социал гуруҳлар орасидаги тулиқ социал тенгликка эришиш вазифаси иқтисодий сиёсатда йўналиш сифатида ўз аксини топмаган. Бунинг эвазига кам

таъминланган гуруҳлар учун шахсий имтиёз ва нафақа ҳисобидан маъқул турмуш даражаси таъминланади.

Энг самарали бўлган бозорий иқтисодиёт ҳам социал ривожланишга айрим хавф туғдиради, жиддий социал муаммоларга олиб келиши мумкин. Улар давлатнинг фаол социал сиёсати орқали ҳал этилиши мумкин. Даромадларни тақсимлаш бозор механизми тадбиркорлик фаолиятини рағбатлантиради табиий қобиялиятга эга бўлган, олий маълумотли, меҳнат малакасига, тўпланган капиталга ва мулкга эга бўлган одамлар юқори даромадларга ва таъминланган ҳаётга эга. Бундан ташқари, бирон - бир сабабларга кўра юқорида айтиб ўтилган томонларга эга бўлмаган одамлар тоифаси ҳам мавжуд. Кекса инсонлар, жисмоний ва ақлий нуқсонли жамият аъзолари, бевалар, ишсизлар, етим болалар ва бошқалар жамият томонидан ёрдам ва қўллаб-қувватланишга муҳтождир.

Ҳатто, АҚШ каби иқтисодий ривожланган мамлакатда камбағаллик масаласи энг жиддий тарзда муаммо ҳолича қолмоқда.

АҚШ ҳукумати иқтисодий сиёсатининг энг муҳим вазифаси - даромадлардаги тафовутларни камайтириш ҳисобланади.

Бу сиёсатнинг муҳим йўналтиришлари, қўйидагичадир:

1) Муҳтожлар, боқимандалар, ногиронлар, ишсизларга ёрдам пулини тўлаш учун мулжалланган трансферт тўловларни жорий этиш;

2) “Медикер” социал дастурни амалга ошириш. Бу дастур касалликлар бўйича давлат томонидан суғурталаш, бепул тиббий ёрдам кўрсаткичдан иборат.

3) Бозорда нарх шаклланишига давлатнинг аралашуви орқали даромадларнинг қайта тақсимланиши. Давлат фермерлик хўжаликлар маҳсулотига кафолатланган нархлар белгилайди.

4) Энг кам иш ҳақининг чегаралари қонуний асосда белгилаш.

5) Бадавлат кишилар даромадларининг бир қисмини солиқ тизими орқали даромадлари ўртача даражадаги паст бўлган социал гуруҳларга бериш. (“Робин Гуд самараси”).

Тадбиркорлик эркинликка, рақобатчиликка, бозор ва бозорга оид бўлмаган механизмлари орқали даромадлар қайта тақсимланиши жараёнига давлатни аралашувига асосланган Америка либерал бозорий модели ҳалқ турмушининг юқори даражасини таъминлаган. Лекин иқтисодий ўсиш ва ҳал қилинмаган социал муаммолар орасида доимо зиддиятлар пайдо бўлиб туради. Иқтисодий пасайиш, инфляциянинг кўчايиши, ишсизликнинг ошиши, ҳарбий харажатларнинг ошиб кетиши даврларида Америка ҳукумати социал эҳтиёжларга харажатларни камайтириш, нафақаларни, ёрдам пулларни, иш ҳақини музлатиш каби тадбирларни амалга оширади.

Тармоқлараро касаба уюшмалари ўз аъзоларининг социал аҳволини яхшилаш мақсадида доимо ҳукумат билан кураш олиб боради. Ҳукуматнинг солиқ сиёсати, даромадларни қайта тақсимланишининг салбий таъсири доимо танқид остида олинади. Амалдаги солиқ сиёсати бой ва камбағаллар ўртасида тафовутни қисқартирмайди, балки, аксинча, бу фарқ йилдан йилга оша бормоқда. Натижада ҳукуматнинг социал дастурлари доимо ўзгариб туради. Кайд килиш лозимки, жиддий социал муаммоларни ҳал этишда АҚШ етарли ресурсларга эга.

“Социал йўналтирилган иқтисодийнинг” Швеция модели.

Социал йўналтирилган иқтисодий модел швед мактабига хосдир. Бу концепциянинг энг машҳур намоёндалари Г. Мюрдал, Б.Олин, Г.Кассел, Э. Линдал, Э. Лундберг, Б. Хансенлар ҳисобланади.

Швед мактаби XX асрнинг 30 йилларида вужудга келган. Шу пайтда мамлакатнинг иқтисодчи олимлари “Улуғ депрессия”нинг сабабларини ва ундан чиқиб кетиш йўллари топиш билан шуғулландилар. Дж. М.Кейнс каби швед мактабининг намоёндалари ўша йилларда социал трансфертларни музлатиш ва иш ҳақини қисқартириш сиёсатининг яроқсизлиги тўғрисидаги фикрни кун тартибига қўйдилар. Улар тангликка қарши пул сиёсатини тартибга солиш талаби билан чиқдилар. Улар томонидан иқтисодийга давлат аралашувини кенгайтириш, аҳолини социал ҳимоялашни таъминлаш, солиққа тортишни прогрессив усуллари жорий этиш моделини яратган эдилар.

Социал йўналтирилган иқтисодий швед моделига иқтисодийни тангликсиз ривожлантириш мақсадида давлат томонидан тартибга солишни қўллаб-қувватлаш, даромадларни ва мулкни қайта тақсимлаш муаммосини фаол ўрганиш, синфий бирдамлик ғоясини қўллаш хосдир.

Швед мактабининг ғояси сиёсий ҳаракатлар, айниқса, социал-демократлар томонидан кенг ишлатилмоқда.

Социал йўналтирилган иқтисодийнинг швед модели бошқа моделлардан ўзининг кучли ижтимоий сиёсати билан фарқланади. У даставвал мулкнинг тенгсизлигини қисқартиришга йўналтирилган. Бу мақсадда кам таъминланганлар фойдасига даромадларни қайта тақсимлаш механизми ишлатилади. Давлат асосий фондларнинг 4% эга бўлиб, ЯИМ сарфлар қисмининг умумий суммасининг 70%ни қоплайди. Бу харажатларнинг ярмидан ортиғи социал мақсадлар учун ишлатилади. Даромадлар қайта тақсимланиши, асосан солиққа тортиш юқори меъёри орқали амалга оширилади. Ижтимоий-иқтисодий тизимнинг швед моделини “Функционал социаллаштириш” деб атайдилар. Бу тизим бўйича ишлаб чиқариш вазифаси хусусий корхоналар зиммасига юкланади, давлат эса турмушнинг юқори

даражасини сақлашни таъминлайди. Давлат бандлик, таълим-тарбия, тиббий ёрдам кўрсатиш, социал суғурталаш ва транспорт, илмий тадқиқот муассасалари каби социал инфратузилмалар ишларини ташкил этиш ҳақида қайғуради.

Социал иқтисодиётнинг Россия модели

МДХ давлатлари орасида Россия Социал иқтисодиётни яратиш учун энг катта иқтисодий захира қудратига эга. Давлат Конституциясининг 7-моддасига мувофиқ Россия Федерацияси социал давлат сифатида таърифланади. Бу давлатнинг сиёсати Конституцияга мувофиқ инсоннинг муносиб ҳаёт кечириши ва эркин ривожланиши учун шароитлар яратишга мўлжалланган. Бундан ташқари, мамлакатнинг асосий қонунида давлатнинг вазифаси – ҳар бир инсон ҳақида ғамхўрлик қилиш ва фуқаролар мажбуриятлари – ўз фаровонлиги учун қафолатланган эркинлик ва мулк муносабатлари асосида жавобгар бўлиш кабилар белгилаб қўйилган. Давлат ва шу давлатда яшайдиган ҳар бир инсон ўртасидаги ўзаро мажбуриятлар мамлакатда социал иқтисодиётни шакллантириш учун замин яратади.

XX асрнинг 90-йилларида марказлашган буйруқбозлик тизимининг емирилиши натижасида Россия олимлари бозорга асосланган социал йўналтирилган иқтисодиётни янада ривожланиш йўллари топишни бошлади. Шу соҳа бўйича ҳозирги кунда Москва Давлат университетида, Россия Федерациясининг Меҳнат Вазирлиги қошидаги Меҳнат Институтида, Бошқариш ва тадбиркорлик Институтида, Бошқариш Давлат Университетида, “Иқтисодиёт Олий мактаби” Давлат Университетида, Москва шаҳар иқтисодиёт институтида олиб борилган ва давом этаётган илмий изланишлар алоҳида эътиборга сазовордир. Илмий тадқиқот натижалари мамлакатни ва минтақаларни социал-иқтисодий ривожлантириш бўйича башоратлари ишлаб чиқишда кенг ишлатилади.

МДХнинг кўплаб мамлакатларидагидек, Россия Федерациясида ҳам социал иқтисодиётни шакллантириш жараёни кўплаб қийинчиликлар ва зиддиятларни ҳал қилиш орқали амалга ошмоқда. МДХ давлатларида ва Шарқий Оврупа мамлакатларида марказлашган буйруқбозлик иқтисодиётидан бозор иқтисодиётига ўтиш асосий икки йўл билан амалга оширилади:

-Иқтисодиёт асосларини тезкорлик билан ислоҳ қилиш бозор механизмларини жорий этиш, бозор институтларини яратиш орқали;

-Иқтисодий ислохотлар ёрдамида секин-аста ва босқичма-босқич бозор иқтисодиётига ўтиш.

Биринчи йўл шартли равишда “Фалаж терапия”си услуби деб номланган. Бу услуб бозор муносабатларига нисбатан қисқа муддат ичида

ўтишга асосланган. Россия Федерацияси айнан шу бозор ислохотлар йўлини танлаган. Бозор иқтисодиётига ўтиш “Икки йиллик дастур”, “500 кунлик дастур”, “100 кунлик дастур”лар вужудга келган. Аммо ҳаёт кўрсатганидек, белгиланган “дастурлар” илмий жиҳатдан асосланмаган ва амалга ошмайдиган ҳаёлий дастурлар бўлиб чиқди. Улар Совет Иттифоқида 20 йилга мўлжалланган коммунизм жамиятини куриш дастуридан жуда кам фарқ қилади.

Иқтисодий ислохотларнинг муваффақиятсизликлар, мулкчиликни ваучерлаштириш орқали ислох қилиш, қишлоқ хўжалигидаги, пул-кредит сиёсатдаги омадсиз ислохотлар нафақат иқтисодий ўсиш суръатларида, иқтисодиётни тиклашга, балки жамиятда социал тангликка олиб келди. Бу кўплаб корхоналар фаолиятининг тугатилишида, мулкни адолатсиз тақсимланишида, саноатга асосланган минтақаларда ишсизлик миқдорининг бекиёс ошиб кетишида, иш ҳақи, нафақа ва ёрдам пулларни тўлаш кечиктирилишида аксини топган. Ички сиёсатнинг барқарорсизлиги, ҳукуматнинг тез-тез алмашиб туриши иқтисодий ривожлантиришни тезлаштириш бўйича кенг дастурларни амалга ошириш ва муҳим социал дастурларни ҳал этиш имкониятларини бермади ва тўсқинлик қилди.

Бугунги кун нуқтаи назаридан ўтиш даврининг ўтган йилларини, янги социал иқтисодиётни яратиш йўллари ахтариш, тажрибалар қўйиш вақти деб тавсифлаш мумкин. ХХІ асрнинг бошлари Россия Федерацияси учун иқтисодий қийинчиликларни муваффақиятли ечиш учун иқтисодий ва социал ривожланишдаги йўлга қўйилган хатоларни тузатиш учун қулай имкониятлар пайдо бўлиши билан ифодаланган. Ҳозирги кунда иқтисодий ўсишнинг юқори кўрсаткичларига эришилмоқда ва шу асосда социал муаммоларни ҳал этиш учун истиқболли дастурлар қабул қилинмоқда. Бугунги кунда ҳукуматнинг иқтисодий сиёсатнинг муҳим социал масаласи камбағалчиликни қисқартириш, кейинчалик эса уни батамом йўқотиш масаласи белгиланган.

Яқин 10 йилликда мамлакатнинг иқтисодий қудратининг янада кўчайиши ва аҳолининг пул даромадларининг ошиб кетиши мўлжалланмоқда. Ҳукуматнинг социал дастурида инсоний капитални ривожлантиришга катта инвестицияларни жалб қилишга алоҳида ўрин ажратилган. Таълим ва илм соҳасида ишлайдиган ходимларнинг иш ҳақининг ошиши муносабати билан “қайтиб келганлар” ҳаркатини қўллаб-қувватлаш ҳолатининг кучайиши кўзатилмоқда. Ҳукумат порахўрликка, мамлакат бойлигини ўғирлашга, социал адолатсизлигини тўғдирадиган сабабларга қарши кураш чораларини кучайтирмоқда.

4. Ўзбекистонда социал иқтисодиётнинг шаклланиши

Ҳар бир мамлакат ўзига хос социал-иқтисодий ривожланиш тарихига эга. Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиёт ҳозирги кунда қадимги Суғд ва Хоразм вақтидаги Сомонийлар ва Амир Темур давридаги давлатчиликни ривожлантиришнинг айрим томонларини акс эттиради. Шунини таъкидлаш лозимки, айтиб ўтилган даврларнинг социал ҳаётининг айрим томонлари ҳалигача ўрганилмаган. Ўтмишдаги социал-иқтисодий жараёнларни чуқур ўрганишга яқиндан эътибор бериш барча халқларда ҳамма вақт умуминсоний неъматлар мавжудлиги, шу билан бирга, социал ва иқтисодий ўзаро алоқаларда намоён бўладиган жамоатчилик муносабатлар мавжудлигидан далолат беради.

Ўзбекистонда социал ва иқтисодий муносабатларнинг ўзаро алоқалар муаммоларига илмий жиҳатдан ёндашиш мамлакатнинг узоқ тарихига эътибор беришни талаб қилади. Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А. Каримов таъкидлаганидек, замонавий жамоатчилик ҳодисаларга ҳар қандай мурожаати "...бой тарихий меросга асосланган ҳолда, ҳамма эътироф қилган демократик тамойиллар ва меъёрларга амал қилган ҳолда, халқимиз учун муқаддас бўлган неъматлардан" келиб чиқиши лозим. Ўзбекистондаги иқтисодий ислохотлар мавжуд бўлган ресурслардан оқилона фойдаланиш воситалари ва моделларини танлашни инобатга олган.

Ўз йўлини танлашдан олдин Ўзбекистонда Туркия, Хитой, Шарқий Оврупа, Корея, Сингапур, АҚШ каби мамлакатларнинг бозор иқтисодиёт моделлари чуқур ва ҳар тарафлама ўрганилган эди. Ўзбекистон учун швед, герман, япон моделлари ҳам афзал эди.

Шунини таъкидлаш лозимки, битта мамлакатнинг социал-иқтисодий ривожланиш моделини бошқа мамлакатга юзаки кўчириб бўлмайди. Ҳар бир мамлакат ўзига хос хусусиятлари ва имкониятларига эга. Бу давлатнинг геосиёсий ҳолатига, ресурс имкониятларига, демографик жараёнларига, миллий одатлар, анъаналарига ва бошқа кўплаб социал, ахлоқий-психологик хусусиятларига боғлиқ.

1991 йилда Ўзбекистон мустақилликка эришгандан сўнг, бир ярим асрлик мустамлакачи тузумидан кейин янги демократик ҳуқуқий давлатни ва фуқаролик жамиятни қуриш учун кенг имкониятлар яратилди. Мустақилликнинг биринчи кунларидан бошлаб, айнан шу жараёнга кенг қатламли мутахассислар, олим-ҳуқуқшунослар, сиёсатшунослар, иқтисодчилар, тарихчилар, давлат ва жамият арбобларини жалб этиш жараёни бошланди. Ўтиш даврининг, маъмурий-буйруқбозлик тизимини бозорий тизимга айлантириш учун илмий жиҳатдан асосланган дастур лозим эди.

Ўзбекистон мустақилликнинг биринчи кунлариданоқ олдинги тузумдан мерос бўлиб қолган жиддий муаммоларни мустақил ҳал этиш йўлига ўтди. Чуқур гипертрофия бўлган бир томонлама иқтисодиёт, мустамлака тузумдан қолган бой табиий ва минерал хом-ашёвий ресурсларни ишлатиш таркиб, иш кучининг тақсимооти, нарх шаклланиши ва аҳоли истеъмолининг таркиби ўтмишнинг мероси бўлиб қолган буйруқбозлик иқтисодиётидан бозорий тизимга ўтиш механизмлари ва шакллари мустақил равишда аниқлаш масаласи вужудга келди.

Бозорий иқтисодиётга ўтган кўплаб мамлакатларнинг бой тажрибасини ўрганиш Ўзбекистонда социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётни шакллантириш заруриятини туғдирди. Бу танлаш нафақат жаҳон тажрибасини ҳар тарафлама ҳисобга олишга асосланган эди, балки республика аҳолисининг яшаш шароитлари, анъаналари, одатлари, турмуш тарзи инобатга олинди.

Ўзбекистонда социал йўналтирилган иқтисодиётнинг шаклланиши, Президент И.А. Каримов томонидан таърифланган, ўтиш даври сиёсатининг бешта асосий тамойилларига асосланган: Улар қўйидагилардан иборат:

1. Иқтисодиёт сиёсатдан устундир, унинг ички мазмуни бўлиши керак. Сиёсат иқтисодиётнинг акси бўлиб унинг ривожланишига хизмат қилиши лозим. Улар бир-бири билан боғлиқ бўлиб, ягона бутунлиkning икки қисмини ташкил қилади. Бундай ўзаро алоқада иқтисодиёт биринчи ўринни эгаллаган ягона тизимнинг дастлабки бўғини сифатида амалда бўлади. Лекин бу сиёсатнинг иккинчи даражали эканлигини билдирмайди. Иқтисодий сиёсат иқтисодиётни мустаҳкамлашга, ривожланиш стратегиясини аниқлашга хизмат қилади. Асосланмаган, хатоли иқтисодий сиёсат иқтисодиётга тузатиб бўлмайдиган зарба беради ва якуний мақсаднинг барбод бўлишига олиб келади. Иқтисодиёт ва сиёсат фақатгина биргаликда келишилган ҳолда бош социал мақсад - аҳолининг турмуш даражасини ошириши ва социал ҳимоялаш мақсадларига эришиши мумкин.

2. Бир социал – иқтисодий тизимдан бошқасига ўтиш даврида кўп қийинчиликлар ва зиддиятлар табиий ҳолда рўй бериши мумкин. Уларни ҳал этиш учун давлат томонидан кучли бошқариш талаб қилинади. Айнан давлат барча ислохотларнинг ташаббускори ҳисобланади. У иқтисодий ривожланишининг биринчи ўринли йўналишларини белгилайди, жамиятнинг социал-иқтисодий ва социал-сиёсий ҳаётининг тубдан қайта ислоҳ қилиш сиёсатини ишлаб чиқади ва амалга оширади. Ўтиш даврида давлат асосий ислохотчисидир. Бу омил битта социал-иқтисодий тизимнинг бошқа тизимга айлантириш жараёнининг тартибсиз ривожланишига йўл қўймайди, бу

жараённинг белгиланган мақсадга қаратилиши ва босқичма-босқич амалга ошишини таъминлайди.

3. Ўтиш даврининг бошида келгуси социал йўналтирилган иқтисодийнинг ҳуқуқий асосларини яратиш лозим. Ўтиш даврининг ўзи ҳуқуқий асосга таяниши керак. Фақатгина ҳуқуқий давлатда иқтисодий ва социал ислохотларнинг қўлга киритилган ютуқлари сезиларли натижаларга эришиш таъминланади.

4. Демографияга оид хусусиятлар ва мураккаб социал муаммоларга эга бўлган Ўзбекистонда бозорий иқтисодийга ўтиш жараёни аҳолини кучли социал ҳимоялашни талаб қилади. Ўзбекистонда олдинги тизимдан аҳолининг, айниқса, қишлоқ жойларида ишсизлик, энг паст турмуш даражаси муаммолари мерос бўлиб қолди. Бундан ташқари бу муаммога иқтисодий инқироз муносабати билан кўчайиб кетган ишсизлик муаммоси қўшилди. Умумиттифоқ аҳамиятга эга бўлган кўплаб йирик корхоналар фаолиятининг тугатилиши, собиқ совет иттифоқининг бошқа минтақалардан етказиб туриладиган хом-ашё ва буюртмаларнинг тўхталиши ишсизларнинг сонини кўпайтирди. Ишсизлик эса, даромадлар манбаларини қисқартиради ва камбағал оилалар сонини оширади. Талаб ва таклиф таъсирида бозор муносабатларга ўтиш моллар ва хизматларга нархларнинг кескин ошиб кетишига олиб келади. Жаҳон ресурслар бозорига мамлакатнинг чиқиши ички бозордаги нархларнинг халқаро даражадаги нархларга мослашишни талаб қилади. Нархни шакллантириш, бозорий механизмларни жорий этиш жараёни оилаларнинг паст даромадлари шароитида социал ҳимоялаш ва социал кафолатларнинг кучли ва самарали механизмини яратишни талаб қилади. Фақат шу ҳолда бозор иқтисодийга ўтиш ва мамлакатда социал-сиёсий барқарорликни сақлашни таъминлаш мумкин.

5. Янги бозорий муносабатларни шакллантириш босқичма-босқичлиги иқтисодий ислохотларнинг муҳим томони ҳисобланади. Бошқа мамлакатларнинг бозор иқтисодийга ўтиш тажрибаси Ўзбекистонга тўғри келмаган. Қисқа муддатда бозорий механизмларнинг жорий этилиши йиғилган социал муаммоларни янада чуқурлаштирарди ва аҳолининг қашшоқлигига олиб келарди. Фақатгина бозорий муносабатларга босқичма-босқич ўтиш етакчи тамойиллардан бири ҳисобланади. Бу тамойил иқтисодий ислохотларнинг бутун ички мантиқини, характерини белгилайди. Ҳуқуқий асосни, бозор таркибини яратиш учун мулкчилик, аграр муносабатлар ва социал соҳаларда чуқур ислохотларни амалга ошириш жараёни вақтни талаб қилади. Бу жараён эса, бозорий иқтисодийга босқичма-босқич ўтиш орқали амалга ошади. Бундан ташқари, бозорга босқичма-босқич ўтиш жараёни одамлар онгида янги иқтисодий тафаккурни,

бозорга нисбатан бўлган психологияни, бозор вазиятларига мослашишни талаб қилади. Бозорий иқтисодиёт шароитида ишлай оладиган янги авлод, кадрларни, мутахассисларни тайёрлаш муаммосини ҳам ҳал этиш зарур эди.

Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А. Каримов: “Биз ўзимиз учун: бозор иқтисодиётига сакраш, инқилобий вайроналиклар йўли билан эмас, балким босқичма-босқич, яъни тадрижий йўл билан ўтишни танлаб олдик. Ҳар бир босқич-олиб борилаётган ислохотлар стратегиясини амалга оширишда бўғиндир” .

Бозорий муносабатларга босқичма-босқич ўтишнинг муҳим тамойили олдинги тизимдан қолган барча ижобий тажрибага эҳтиёт билан муносабатда бўлишни талаб қилади. Шу билан бирга ислохотларнинг асосий босқичларини ажратиб олиш қоидаларига риоя қилиш ва ҳар бир босқич учун аниқ мақсадларни белгилаш ва уларга эришиш механизмини аниқлаш лозим.

Жаҳон тараққиёт тарихий жараёни шуни кўрсатадики, Шарқ мамлакатлари ўзига хос хусусиятларга эга. Улар анъаналардан, одатлардан, фикрлаш услубидан, эҳтиёткорликдан келиб чиқади.

Бозор асосида иқтисодий ва социал ривожланиш ўзбекистон моделининг фарқли томони - ишлаб чиқариш Осиё усулига хос бўлган, ўз ичига барча ижобий хусусиятларни минг йилларда тўплаган анъаналар, одатлар ҳисобланади.

Социал-иқтисодий муносабатлар осие тизимнинг фарқли томони ПАТЕРНАЛИЗМдир. Патернализм асосида қадимги Хитой файласуфи Конфуцийнинг таълимоти ётган. Бу таълимотда ҳокимлар ва аҳоли ўзаро муносабатларни олиб бориш қоидалар аксини топган. Бу таълимот шарқий ахлоқий қадриятларга таянади - ҳукуматга нисбатан ҳурмат, халқнинг эҳтиёжлари ҳақида ҳукуматнинг қайғуриши кабиларга асосланган. Бу таълимотга мувофиқ давлат ва халқ ўртасидаги муносабатлар ота-оналар ва болалар ўртасидаги ўзаро муносабатларга ўхшаши лозим. Давлат раҳбари халқини ўзининг болаларидек севиши лозим. Халқ эса, ўз навбатида, раҳбарини ота-онасидек ҳурмат қилиши керак. Оиланинг кучли ахлоқий урф-одатлари, келгуси авлод ҳақида ғамхўрлик қилиш, катталарни ҳурмат қилиш Конфуций таълимотининг муҳим томонлари деб ҳисобланади.

Патернализм зўравонликни, синфий курашни, социал низоларни инкор қилади. Бу таълимотга социал келишмовчиликларни тинч йўл билан ҳал этиш хосдир. Патернализмнинг кўплаб қоидалари, Қуръондан сўнг, мусурмон дунёсининг энг муҳим диний асари ҳисобланган ҳадис ҳикматларига ўхшашдир. Уларда, масалан, “Отага итоат қилиш-Оллоҳга хизмат қилиш билан баробар” каби ҳикматлар мавжуд.

Ишлаб чиқариш Осиё усулига ўз-ўзини жамоатчилик асосда бошқариш шакли хосдир. Осиё тизимига мувофиқ, оилада ва жамиятда ҳамма ўз фикрини билдириши мумкин, лекин охирги қарор қабул қилишга кекса, ҳаётий тажрибага, билимга, ҳурматга сазовор бўлган инсон ҳақлидир.

Бу анъанадан келиб чиққан ҳолда Ўзбекистон Республикасида социал-иқтисодий жараёнларни бошқаришда оила, маҳалла, қишлоқда фуқаролар кенгашларига кенг ҳуқуқларни берадиган бошқариш ижтимоий-сиёсий таркиб яратилди. Халқнинг жамоатчилик онгида бошқариш давлат органларини, танланган раҳбарларини ҳурмат қилиш одат бўлиб қолган. Давлат ўз халқининг фаровонлиги, жамиятда тинч, эркин, социал ҳимояланган ҳаёт ҳақида доимо қайғуради.

Ўзбекистон Конституциясининг 7-чи моддасига биноан “Халқ давлат ҳокимиятининг бирдан-бир манбаидир. Ўзбекистон Республикасида давлат ҳокимияти халқ манфаатларини кўзлаб ва Ўзбекистон Республикаси Конституцияси ҳамда унинг асосида қабул қилинган қонунлар ваколат берган идоралар томонидан амалга оширилади”. Жамият ва давлат ҳаётининг энг муҳим масалалари халқнинг муҳокамасига тақдим этилади, умумий овозга (референдумга) қўйилади.

Патернализм таълимотига кўра бутун давлат ва миллат тақдирини ҳал этувчи муҳим қарорларни қабул қилишда давлат раҳбари жавобгардир. У қонунчиликка асосланган ҳолда давлат дастурларини амалга ошириш учун лозим бўлган стратегик ресурсларни тақсимлашда кенг ҳуқуқларга эга.

Шунинг учун социал-иқтисодий ривожланиш Осиё тизимида Президентга, Вазирлар Маҳкамасига, халқ вакилларида ташкил топган мамлакат парламентида муҳим рол ажратилган.

Осиё тизимининг яна бир аҳамиятли хусусияти мавжуд. Ғарбий маданиятининг марказида “Мен”, “Меники” нуқтаи назаридан дунёга қараш бўлса, осий маданиятида “Бизлар”, “Бизларники”, “жамиятчилик” тушунчалари асосий ўрин эгаллайди. Бу хусусият маиший, ишлаб чиқариш муносабатларда, социал ҳаётда, одамлар истиқомат қилиш тарзида намоён бўлмоқда. Шарқий тизимда жамоатчилик, жамият манфаатлари устундир. Инсон Шарқда жамоа, социал гуруҳнинг аъзоси ҳисобланади. Шу билан жамиятнинг ҳар бир аъзоси барча Конституцион ҳуқуқларга эга. Унинг шахсий манфаатлари ва мулки давлат томонидан ҳимояланади.

Шарқона анъаналар, миллат менталитети барча амалга оширилаётган социал-иқтисодий дастурларда ўз аксини топган. Улар мулкчиликни ва бошқа иқтисодий ислохотларни амалга оширишда ҳисобга олинади, халқнинг урф-одатлари бозорий муносабатларнинг хилма-хиллигида намоён бўлади.

Шарқ демократияси социал вазиятнинг кескинлашувига йўл қўймайдиган ислохотларни чуқурлаштириш имконини беради. Бунда сиёсий плюрализм, альтернативлик, турли социал гуруҳлар манфаатларини ҳимоялаш ҳисобланади.

Шуни ҳам қайд қилиш лозимки, демократик жараёнлар стихияли тарзда ривожланмаслиги керак. Демократик ислохотлар давлатнинг фаол иштирокида амалга оширилади. Жамоатчилик, нодавлат ташкилотлар фаолиятини ривожланиши учун давлат ҳуқуқий шароитлар яратиб беради, демократик жараёнларни конституциявий талабларга мувофиқ бошқариб боради. Демократик ўзгаришлар бошқарилмаган ҳолатларда сиёсий тузум ва аҳолининг айрим социал гуруҳлари орасида низолар пайдо бўлиши мумкин. Айрим ҳолларда оломон ҳаракати вужудга келиши мумкин (Бунга 2005 йилдаги Қирғизистон воқеалари мисол бўла олади). Ўтиш даврида демократик ўзгаришлар тўлқинида экстремистик кучлар пайдо бўлиши мумкин. Улар қонуний ҳокимиятни зўровонлик билан афдариб ташлашга уриниб қўрадилар. Бундай кучлар одатан чет мамлакатлар томонидан моддий, ҳарбий, молиявий ва ғоявий томондан қўллаб қувватланадилар. Демократик жараёнлар юқори билимдонлик даражасида бошқарилган тақдирда бундай ўзгаришларни халқ қўллаб-қувватлайди ва экстремистик ҳаракатларга тегишли зарба берилади.

Шарқ демократияси шунчалик хилма-хилдир, ҳалигача бу ҳодиса охиргача ўрганилмаган.

Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётнинг ўз миллий хусусиятларига эга бўлган марказий Осиё минтақаси мамлакатларида шаклланиш тажрибаси, шубҳасиз ўтиш иқтисодиёти назариясини бойитади.

Ўзбекистонда амалга оширалаётган социал йўналтирилган бозорий иқтисодиёт модели дунёнинг ривожланган мамлакатлар намунаси бўйича социал иқтисодиётни яратишда янада янги имкониятларини очиб бермоқда.

Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётнинг Ўзбекистон модели

Социал иқтисодиётни тадқиқот услубиятига оид долзарб масалалардан бири - ўтиш даврида шаклланиш босқичларини ўрганиш ҳисобланади. Иккинчи Жаҳон Урушидан кейин Оврупонинг, Жанубий Шарқий Осиёнинг бир қатор мамлакатларида ўтиш даври ва ишлаб чиқаришнинг урушдан олдини даражасини тиклаш жараёни 12-15 йиллар давом этган. Германия Федератив Республика, Япония, Жанубий Корея каби мамлакатлар шу давр мобайнида иқтисодиётини таркибини тубдан ўзгартириб, Жаҳонда ривожланишининг етакчи ўринни эгаллаган. Уларнинг тажрибаси социал бозорий иқтисодиётни яратиш бўйича намуна деб ҳисобланади.

Шуни таъкидлаш лозимки, иқтисодиётни маъмурий –буйруқбозлик тизимидан бозор тизимига ўтказиш жараёни ҳар хил вақт узунлигида давом этиш мумкин. Бу вақтнинг давомийлиги мамлакатнинг шу ўтишга тайёргарлигига ва ҳал қилиниши лозим бўлган масалалар мураккаблигига боғлиқ. Агар мамлакат бозорий йул билан ривожланиш учун зарурий асосларга, етарлича тажрибага, ўтиш жараёнининг қийинчиликларини кечиришга аҳолининг тайёргарлигига эга бўлса, бу ҳолда Федератив Германия Республикасида амалга оширилган “фалаж терапияси” йўли тўғри келиши мумкин. Бу мамлакатда тўғри танланган сиёсат туфайли иқтисодий ислохотлар тезкорлик билан, кескин тарзда ва босқичма-босқич амалга оширилган. Шу вақтнинг ўзида пул ислоҳоти, нарх ислоҳоти, марказлашган бошқаришни қайта қуриш, мулкчилик ислохотлари амалга оширилган эди. Олдинги иқтисодий тизим тезлик билан вайрон қилинди. Пул ислохотларини ўтказиш орқали ресурсларни маъмурий тақсимлаш услублари бекор қилинди ва эркин савдо-сотик шароитлари яратилди. Шундай ислохотлар натижасида нархлар ўсиши ярим йилда тўхтатилди. Л. Эрхард ҳукумати бозорий механизмлар билан бир қаторда, нуфузли ҳокимиятни ишга солиб иқтисодий ислохотлар боришига таъсир этувчи давлат воситаларидан кенг фойдаланди. Мамлакатда зарурий қонуний шарт – шароитлари яратилди.

Айрим мамлакатлар ҳатти- ҳаракатлари (Россия, Болгария, Украина, Қирғизистон) бозорий тизимга ўтишга “фалаж терапия” модели омадни келтирмаган. Бунинг асосий сабаблари - мамлакатларнинг тез ўзгаришларга тайёр эмаслиги, аҳолининг паст турмуш даражаси, бозорий ҳўжаликни бошқариш назарияси ва амалиёти билан танишган тайёрланган кадрларнинг йўқлиги, жамиятда сиёсий номувофиқлиликлар ҳисобланади.

Ўзбекистонда социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётнинг шаклланиш босқичлари

Ўтиш даврининг бошлариданоқ Ўзбекистон социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга ўтишда ўзининг йўлини танлаган ва шу йўл Конституцияда ўз аксини топган. Ўзбекистонда марказлашган-буйруқбозлик тизимидан социал йўналтирилган тизимга ўтиш республикадаги аниқ шарт-шароитлар ўз аксини топган ва ўз хусусиятларига эга:

1. Бозорий иқтисодиётга ўтишнинг ўзбекистон модели зарурий ҳуқуқий асосларни бозор инфратузилмасини яратиш ва янги шароитларда ишлай оладиган мутахассисларни тайёрлаш борасида қўйилган мақсадларга босқичма-босқич эришиши билан фарқланади. Бозорий иқтисодиётга сакраш, инқилобий ҳаракатлар билан ўтиш йули Ўзбекистон учун номақбул. Ўзбекистон бозорий иқтисодиётга босқичма-босқич тадрижий йўл билан боришни танланган. Бу йўл “фалаж терапия” услубига нисбатан узоқроқ

бўлиши мумкин. Лекин у ўтиш даврининг бошларидаги иқтисодиётнинг ривожланиш даражасига, олдинги тизимдан қолган турмушнинг паст даражаси ҳамда бошқа демографик, социал-иқтисодий шароитларига мувофиқдир. Бозорий муносабатларга етарли тайёргарликсиз ўтишни жадаллаштириш, инқироз ҳодисаларининг чуқурланишига, иқтисодий синишга, иқтисодиётнинг ва социал соҳаларнинг емирилашига, бозор ғояларнинг бадном бўлишига олиб келади. Жаҳон бозоридаги нархлар даражасида эркин нархларга тезлашган ҳолда ўтиш аҳолининг асосий қисмининг тўлиқ қашшоқлигига, кучли иқтисодий етишмовчиликка олиб келиши мумкин.

2. Ўтиш даврида ислохотлар давлатнинг фаол тартибга солувчи роли билан амалга ошади. Ўтиш даврининг бошланғич босқичида иқтисодиётни ўз-ўзини тартибга солиш бозорий механизмлар шаклланмаган, иқтисодиётнинг бозор таркиби ҳали яратилмаган, зарур бозорий инфратузилма мавжуд бўлмаган, рақобатчилик шароитлари яратилмаган, мамлакат ташқи иқтисодий алоқаларни ўрнатиш ва ривожланиши учун моддий ва маънавий ресурсларга эга бўлмаган давр эди.

3. Ўтиш даврининг дастлабки босқичи кескин ўзгартиришларга аҳолини тайёр эмаслиги билан изоҳланади. Бозор муносабатларига ўтишнинг босқичма-босқичлиги янги таффакурнинг яратилиши, бозорий иқтисодиётда ўз урнини ва ролини англаш. Мулкчиликка, меҳнат натижаларига янгича муносабатда бўлиш. уз мажбуриятлари учун жавобгарликни сезиш учун зарурдир.

4. Бозор иқтисодиётига босқичма-босқич ўтиш бошқарувчи кадрларнинг янги авлодини тайёрлаш ва тарбиялаш учун зарурдир. Бозорий иқтисодиёт шароитида бошқарувчи кадрлар бозор қонунлари тўғрисида чуқур билимларга, рақобатчи бозордаги мураккаб вазиятларда тезкорлик билан тўғри қарорларни қабул қилиш қобилиятига эга бўлиши керак, ташаббускор, раҳбарлик қобилиятига эга бўлиши лозим. У бозор ва давлатдаги ҳамкорлар олдида ўз мажбуриятларини ижро этиш жавобгарлигини сезиши керак. Янги авлод кадрларини тайёрлаш тез амалга ошмайди. Бунинг учун таълим соҳасида чуқур ислохотлар зарур. Кадрларни ўқитиш ва тайёрлаш бўйича махсус давлат дастурларни амалга ошириш лозим. Илғор техника ва технологияларни, замонавий ахборот тизимини, бир неча тилни биладиган ва Ватанига фидокор бўлган янги авлод ёш мутахассисларни тарбиялаш - ўтиш даврининг муҳим стратегик вазифасидир. Ёш авлод Ўзбекистон келажагидир. Инсон ривожланишига жамият харажатлари, мамлакат социал-иқтисодий ривожланиш дастурига энг самарали қўйилмадир.

Ўтиш даврининг босқичлари

Ўзбекистонда социал йўналтирилган иқтисодиётга ўтиш бўйича ислохотлар босқичма-босқич амалга ошмоқда. Ҳар бир босқич бозорий муносабатларни шакллантириш томонига катта ўзгаришлар билан, эскирган маъмурий буйруқбозлик асосида бошқариш воситаларини йўқотиш билан изоҳланади.

Ўтиш даврининг биринчи босқичи Ўзбекистонда 1991 йилдан 90 –чи йилларнинг ўрталаригача давом этган. Биринчи босқичда амалга оширилган иқтисодий ислохотларнинг асосий натижалари - стратегияни ва ислохотларнинг ўзбекистон моделини ишлаб чиқиши ва ҳаётга татбиқ этилиши ҳисобланади. Бу модел иқтисодиёт ва сиёсатнинг, барча соҳаларини, социал ҳаётнинг бутунлай қамраб олади. Иқтисодиёт соҳасида стратегик мақсадлар деб қўйидагилар белгиланган:

1. Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётни босқичма-босқич шакллантириш, миллий бойлакнинг ўсишини таъминлайдиган ва одамларга муносиб ҳаёт кечириш ва фаолият кўрсатиш учун муносиб шарт-шароитларни яратадиган кучли ва тез ривожланаётган тизимни яратиш.

2. Кўп укладли иқтисодиётни яратиш, мулкчиликдан одамни четлатишни йўқотиш, ташаббускорлик ва тадбиркорликни ҳар тарафлама ривожланиш асоси бўлган ҳусусий мулкчиликни давлат томонидан ҳимоялашни таъминлаш.

3. Корхоналарга ва фуқароларга кенг иқтисодий эркинликни бериш, улар хўжалик фаолиятига давлатнинг тўғри аралашувидан воз кечиш, иқтисодиётни маъмурий –буйруқбозлик асосида бошқариш услубларини йўқотиш, иқтисодий воситалар ва рағбатлантириш услубларини кенг ишлатиш.

4. Моддий, табиий ва меҳнат ресурслардан самарали фойдаланишни таъминловчи чуқур таркибий ислохотларни амалга ошириш, рақобатбардош маҳсулотни ишлаб чиқиш, жаҳон иқтисодий тизимига кириб бориш.

5. Одамларда янги иқтисодий тафаккурни шакллантириш, дунёқарашини ўзгартириш, ҳар бир инсонга мустақил равишда меҳнатни қўллаш соҳа ва шаклларни танлаш имконияти бериш .

Чуқур иқтисодий инқироз, пуллар қадрсизланиши микёсининг кенгайиш жараёни тезкор ва кескин чоралар кўришни талаб қилди. Бу чоралар инқирозларнинг салбий оқибатларини йўқотишга, аҳолининг турмуш даражасининг кескин ёмонлашувига йўл қўймасликка мулжалланган эди.

Иқтисодий ислохотларнинг иккинчи босқичи биринчи босқичда яратилган пойдеворга асосланган. Иқтисодий ислохотларнинг барча асосий

йўналишлари социал-иқтисодий барқарорлак ва ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларидаги тараққиёт шароитларига жавоб берадиган сифатлироқ даражада ўз ривожини топган.

Иқтисодий ислохотлар стратегиясини, фанимиз нуқтаи назардан, иккита, ўзаро боғланган гуруҳларга ажратишимиз мумкин:

1. Иқтисодий стратегия:

-Мулкни хусусийлаштириш ва давлат тасаруфидан чиқариш ишларини охиригача етказиш. Мулкдорларга мулкни ўтказишини тезлаштириш, тадбиркорлик фаолиятини қўллаб-қувватлаш, ЯИМни яратишда нодавлат секторининг улушини кўпайтириш вазифалар белгиланган.

-Ишлаб чиқаришнинг пасайишини тўхтатиш, макроиқтисодий барқарорликка, корхоналар, тармоқлар ва давлатнинг, молиявий барқарорлигига эришиш. Иқтисодий стратегия мантиқи миллий ишлаб чиқаришни танламай, иқтисодиётни ривожлантирмай иқтисодий мустақилликни таъминлаб бўлмайди, тараққий этган бозорга ҳақиқатдан ўтиб бўлмайди, ишончли социал кафолатларни яратиб бўлмайди ва аҳолини муносиб турмуш даражасини таъминлаш мумкин эмас.

-Миллий валютанинг мустаҳкамлигини, барқарор валюталарга эркин алмашувини таъминлаш. Шу мақсадда пуллар қадрсизланишини пасайтириш, моллар ва хизматларнинг миллий ишлаб чиқаришини ошириш, улар билан ички бозорни тўлдириш.

-Иқтисодиёт таркибини тубдан ўзгартириш, тайёр маҳсулотни ишлаб чиқаришга ўтиш, ташқи иқтисодий фаолиятнинг хом-ашёвий йўналишини йўқотиш, жаҳон бозорининг талабларига жавоб берувчи тайёр маҳсулотни ишлаб чиқаришни йўлга қўйиш.

2. Социал стратегия:

Социал стратегия жамиятни ислохотлаштириш ва янгилаштириш марказида инсон эканлигидан, фаровонлигидан, муносиб турмуш даражасидан келиб чиқади. Барча ислохотлар инсон ўз қобилятини, иқтидорини ривожлантириш имконини яратишга, шахс сифатида очилишига хизмат қилади. Ҳар томонлама ривожланган инсонгина динамизм ва ислохотлаштириш жараёнининг натижаларига олиб келишда муҳим омиллардан бири ҳисобланади.

“Ислохотларнинг иккинчи босқичининг энг муҳим вазифаси, И.А.Каримов таъкидлаганидек, меҳнат мотивациясини кўчайтириш, ҳар бир инсоннинг ижодий ва меҳнат салоҳиятини очиб бериш учун шарт-шароитлар яратишдир. Ўзининг ва оиланинг фаровонлиги учун иқтисодий масъулиятлилик билан биргаликда ҳар бир инсоннинг иқтисодий

эркинлигига асосланган иқтисодий муносабатларни яратиш лозимдир” . Иқтисодий ислохотларнинг иккинчи босқичида аҳолини аниқ йўналтирилган социал ҳимоялаш соҳасидаги муҳим ислохотлар ҳаётга татбиқ этилди. Ривожланган мамлакатлар даражасига таълим тизимини яқинлаштирган, «Кадрларни тайёрлаш Миллий Дастури» ва «Таълим тўғрисида» Қонун қабул қилинди. Соғлиқни сақлаш соҳадаги ислохотлар энг янги диагностика асбоб-ускуналар билан даволаш масканларининг моддий-техник базасини мустаҳкамланишини таъминлайди. Аҳоли умрини узайтириш, оналар ўлими ҳолатларини кескин камайитириш, инфекция ва бошқа тарқалган юқумли касалликларнинг пасайишига эришган сари сифат кўрсаткичлар томонига соғлиқни сақлаш ҳолатини баҳолашда муҳим қадам қўйилди.

Социал стратегия муаммоларни мувафаққиятли ҳал этилиши, ишончли социал кафолатларни яратиш, меҳнатга қизиқтиришни кўчайтиришни кўзда тутди. Бу омиллар ишлаб чиқариш самарадорлигини ошириш, социал–иқтисодий жараёнларни барқарорлаштириш учун мустаҳкам пойдевор яратади.

XXI аср бўсағасида Ўзбекистон Республикасида жамоатчилик ҳаётини барча томонларини кенг эркинлаштириш стратегик вазифаси белгиланди. У бозор механизмнинг янада кенг ишлаши, тадбиркорлик эркинлиги ва рақобатчилик асосида Социал-иқтисодий жараёнларни янада ривожланишига йўналтирилган. Иқтисодий ислохотларнинг янги босқичи давлатнинг аралашувини янада четлаш билан аҳолини социал ҳимоялашда давлатнинг ролини кўчайтириш билан, таълимни, фанни, маданиятни, соғлиқни сақлаш билан ифодаланади. Давлат социал иқтисоди таркибида демократик жамиятни ривожлантириш ва халқ фаровонлигини ошириш кафолати сифатида ўз ўрнини эгалламоқда.

2-мавзу: Социал иқтисодиёт таркибининг шаклланиши

Режа

1. Иқтисодий ислохотларнинг социал йўналтирилганлиги
2. Жамият янги социал таркибининг шаклланиши
3. Социал иқтисодиёт тармоқ таркибларининг шаклланиши

1. Иқтисодий ислохотларнинг ижтимоий йўналтирилганлиги

Давлат мустақиллигининг қўлга киритилиши суверен Ўзбекистон олдида ижтимоий ва иқтисодий тараққиёт учун кенг имкониятлар очди. Бироқ, вазият шундай бўлдики, Ўзбекистон Республикасига ўз суверен тараққиётининг илк кунлариданоқ собиқ иттифоқнинг бир ёқлама ривожланган иқтисодиётидан унинг номутаносибликлари, тармоқ ва ҳудудий таркибидаги бузилишлари билан бирга мерос қолган ўткир муаммоларни ҳал этишга тўғри келди. Маъмурий буйруқбозлик иқтисодиётидан бозорий иқтисодиётга аста-секин (босқичма-босқич, тадрижий) ўтиш учун иқтисодий муносабатларни ва хўжалик механизмини ўзгартиришда шакл ва усулларини мустақил аниқлаш зарурияти вужудга келди. Бундай ўтишни амалга ошириш учун миллий иқтисодиётнинг таркибларини тубдан қайта қуриш, уни ижтимоий ва технологик қайта мўлжаллаш талаб этилди.

Бу жараён, миллий иқтисодиётда, бутун ижтимоий ҳаётнинг ривожланишида объектив тарзда туб сифат ўзгаришларини амалга ошириш зарурияти билан тақозоланади. Чуқур таркибий ўзгаришларни амалга ошириш «макроиқтисодий барқарорликка эришишнинг, барқарор иқтисодий ўсиш ва аҳоли фаровонлигини таъминлаш, Ўзбекистон Республикасининг жаҳон иқтисодий тизимида интеграциялашуви»¹нинг асосий, муҳим шартларидан бири ҳисобланади. Шу муносабат билан, республика иқтисодиёти ривожланишида хом-ашё йўналишини, тармоқ таркибларини жиддий ўзгартириш, тайёр маҳсулот чиқаришга ўтиш ва унинг сифатини ва

¹ Каримов И.А. Ўзбекистон иқтисодий ислохотларни чуқурлаштириш йўлида. Тошкент: "Ўзбекистон", 1995.

рақобатбардошлигини жаҳон талаблари даражасига кўтариш бўйича кўплаб вазифаларни ҳал этиш зарур.

Хўжалик алоқаларининг характери ва йўналганлигидаги ўзгаришлар (баъзида тўлиқ узилиш ҳам) муқаррар суръатда, бошқа омиллар билан бир қаторда, ички истеъмол учун маҳсулот ишлаб чиқарувчи тармоқларнинг жадал шаклланиши ва ривожланишига олиб келди. Бу хусусан, илгари республика ташқарисидан олиб келинган маҳсулотларга тааллуқлидир. Бунда фақат истеъмолга белгиланган маҳсулотларнигина ишлаб чиқаришга мўлжал олиш, дастлабки босқичларда ўзини оқлаган ва иқтисодий ўсишнинг омили ҳисобланган бўлсада, вақти келиб иқтисодий ўсишни секинлаштириши мумкин.

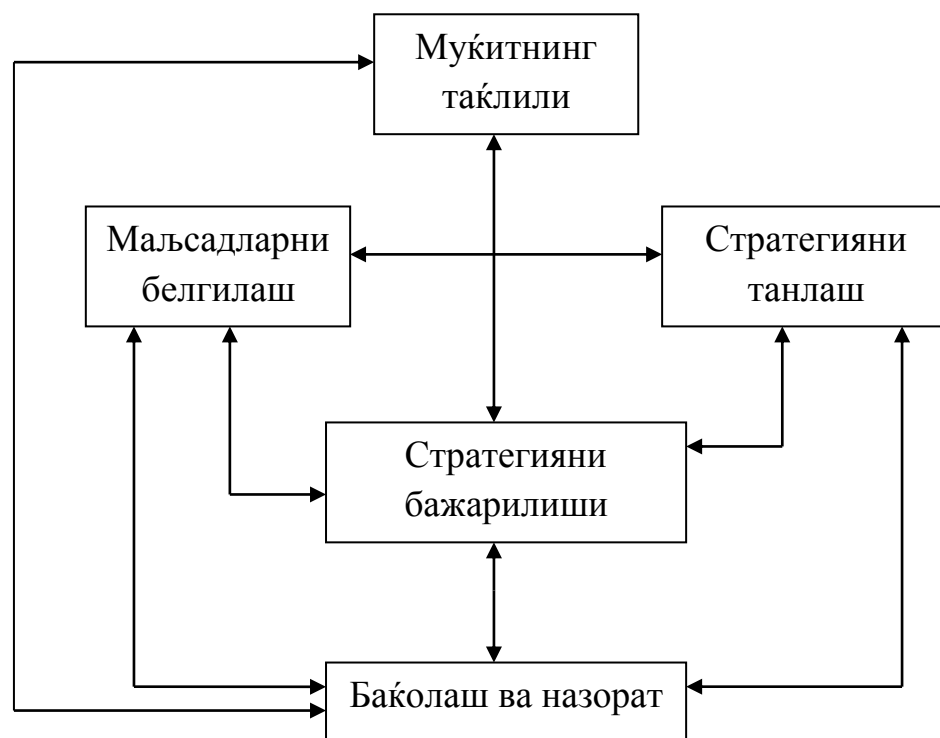
Илгари ташқаридан келтирилган товарларни ишлаб чиқаришни ташкил этиш, уларни тайёрлаш учун зарур бўлган ишлаб чиқариш воситаларига бўлган эҳтиёжнинг ўсишига олиб келади. Шу сабабдан истеъмол товарлари чиқарувчи тармоқлар билан бир қаторда ишлаб чиқариш учун республикада сифат жиҳатдан янги қувватларни яратиш вазифаси вужудга келади ва бу муваффақиятли ҳал этилмоқда. Бундай воситаларни ишлаб чиқаришни ривожлантириш имкониятлари, асосан, республиканинг бозор салоҳиятининг катталиги, яъни бозорнинг сиғими ва иқтисодий ривожланишининг эришилган даражаси билан белгиланади.

Ривожланган бозор иқтисодиётига эга мамлакатларнинг тажрибаси гувоҳлик беришича, иқтисодий ривожланиш даражасининг ошиб бориши билан ички талабнинг ушбу қисмининг улуши ўсиб бориш тенденциясига эга бўлади. Бошқача айтганда, сармояли ва оралиқ талаб товарлари ишлаб чиқаришнинг ривожланиши янада иқтисодий ўсишга етарлича кучли рағбат яратади, чунки ички бозорнинг умумий сиғимини кўпайтиради. Шу тариқа, социал иқтисодиётнинг шаклланиши ишлаб чиқаришни инкор этмайди, балки аксинча, уни тақозо этади.

Таркибнинг ўзгаришига, импортнинг ўрнини босиш ва экспорт йўналишга ўтишни таъминловчи ишлаб чиқаришнинг дастлабки

ривожланиш тенденцияси ҳам таъсир кўрсатади. Бунда, ҳар иккала йўналиш ҳам социал иқтисодиётнинг ривожланишида аниқ маълум бир, мустақил рол ўйнайди. Шундай қилиб, импортнинг ўрнини босиш республиканинг умумиқтисодий салоҳиятини кенгайтиришга ва турли-туман ижтимоий ва шахсий (яъни умуман олганда ижтимоий) эҳтиёжларни қондирувчи маҳсулотларнинг муҳим турларини оммавий ишлаб чиқаришни йўлга қўйишга имкон беради. Экспортга мўлжал олишдан мақсад эса, иқтисодий ўсишда валюта ресурсларининг чекланганлиги, ички бозор сиғимининг катта эмаслиги, ҳозирча бартараф этилмаган тармоқ, ҳудудий ва технологик номуносивбликлар билан боғлиқ бўлган объектив чеклашларни олиб ташлаш ҳисобланади. Айнан шунинг учун чуқур технологик қайта тузишларни амалга ошириш муҳимдир. Бунинг устига, экспорт учун маҳсулот чиқаришга мўлжал олиш иқтисодий ўсишнинг омили бўлиб хизмат қилади, бироқ, маълум даражада мамлакат ижтимоий ривожланишини секинлаштиради ҳам.

Ўтиш даври шароитида ва Ўзбекистон Республикасидаги социал-иқтисодий муносабатларни ҳисобга олган ҳолда, таркибий қайта қуришнинг муҳим хусусияти шундан иборат бўладики, таркибий-сармоявий сиёсатни ишлаб чиқиш, ривожлантиришнинг устуворликларини аниқлаш ва йирик хўжалик қарорларини қабул қилиш, барча ижтимоий ўзгартиришнинг умумий стратегиясини белгилаш ҳам, бошқарувнинг юқори даражаларида юз беради. Ушбу ўзаро алоқадорликни қуйидаги чизма кўринишида тасаввур этиш мумкин (1-чизма).

1-чизма. Бошқарувнинг стратегик жараёнларининг ўзаро алоқадорлиги чизмаси

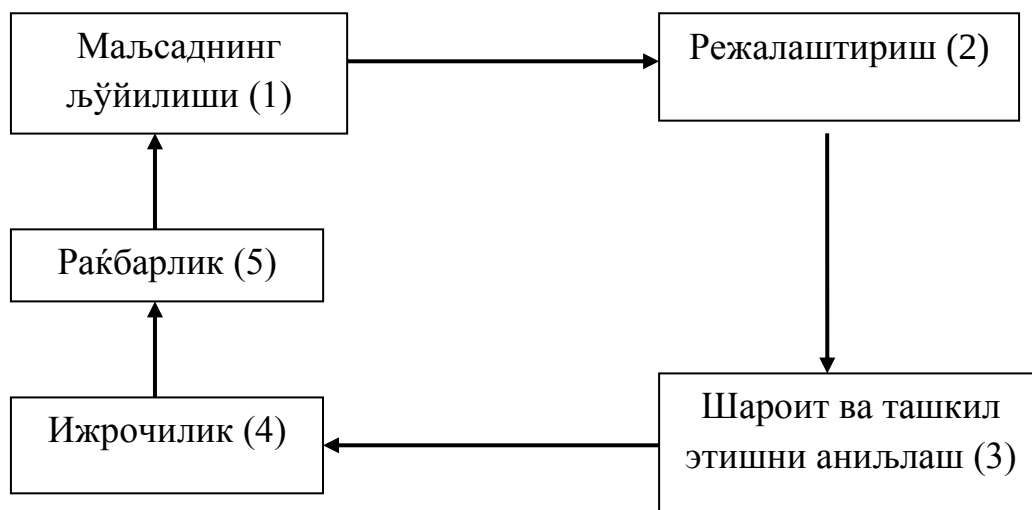
Социал иқтисодиётдаги бошқаришда стратегик жараёнларнинг ўзаро алоқадорлиги ҳам худди шу тарзда бўлади.

Ўзини-ўзи тартибга солувчи иқтисодий тизимга эга анъанавий бозор иқтисодиётида таркибий ўзгаришларни амалга ошириш жараёни, бутун жамиятнинг ижтимоий устуворликларини акс эттирувчи сиёсат доирасида бўлсада, бироқ хўжалик юритувчи субъектлар даражасида бошланади ва шаклланади. Давлат, бу ҳолда, ўзининг ихтиёрида бўлган бевосита ва билвосита воситалар ёрдамида таркибий ўзгаришларни рағбатлантиради. Ушбу икки даража ўртасидаги асосий боғловчи бўғин талаб ва таклифни тартибга солиб турувчи ҳаракатчан бозор ҳисобланади.

Миллий иқтисодиётни таркибий қайта қуришни амалга ошириш ва шу асосда социал иқтисодиётни аста-секин шакллантириш ишлаб чиқариш ресурсларидан фойдаланиш йўналишларини тегишлича қайта гуруҳлаштирмасдан, уларни прогрессив соҳаларни (аҳолига хизмат, таълим

тизими, соғлиқни сақлаш ва илмий хизмат кўрсатиш ва б.) ривожлантиришга жамламасдан туриб мумкин эмас. Бунда бир вақтнинг ўзида самаралисиз соҳаларни ривожлантиришга ресурслар сарфи чекланади ва улар фаолиятларининг миқёслари қисқаради.

Энг умумий кўринишда ҳар қандай ижтимоий жараён цикли (ёпик, айланма) характерга эга бўлади. Ижтимоий жараёнлар доирасида амалга оширилувчи фаолият мантиқан хронологик (вақт, давр) жиҳатдан кетма-кет амалга оширилувчи айрим аниқ ифодаланган элементларга бўлинади. Ижтимоий жараённинг схематик (чизма) цикли қуйидагича тарзда кўринади (2-чизмага қаранг):

2-чизма. Ижтимоий жараён чизмаси.

Ижтимоий жараённинг ҳар бир босқичи алоҳида, қатъий белгиланган вазифани ҳал этиш учун мўлжалланган бўлади:

1. Ижтимоий эҳтиёжнинг пайдо бўлиши ва бўлғуси ижтимоий жараён вазифаларининг қўйилиши.
2. Мақсадга эришиш учун зарур бўлган ҳаракат ва тадбирлар режасининг тузилиши.

3. Ижтимоий жараёни амалга ошириш учун зарур бўлган ресурсларга эҳтиёжнинг аниқланиши (кадрлар, технология, моддий ресурслар), ижрочилар олдида алоҳида, айрим вазифалар қўйилиши.
4. Ижрочилар (ижтимоий тадбирларни ўтказиш учун масъулларнинг) қўйилган вазифаларни амалга ошириш билан боғлиқ ҳаракатларнинг бажарилиши.
5. Ўтказиладиган тадбирларнинг назорати, таҳлили ва тартибга солиниши. Социал дараёни баҳолаш ва яхшилаш мақсадида келажакда амалга ошириладиган тадбирлар режасини аниқлаш ва жорий этиш бўйича қўшимча таҳлилий ишларни амалга ошириш.

Ўзбекистон иқтисодиётининг ижтимоий қайта йўналтирилиши жуда қисқа муддатларда ички бозорни истеъмол товарлари билан тўлдириш, аҳолининг маиший ва маданий хизматларга бўлган эҳтиёжини тўлиқ қондириш, аҳолининг уй-жой ва ижтимоий инфратузилма объектлари билан таъминланишида туб ўзгаришларга эришиш билан боғлиқдир. Ушбу улкан умуммиллий вазифани ҳал этиш чуқур таркибий ўзгаришларсиз, иқтисодиётни, аввало унинг таркибларини модернизациялаштирмасдан мумкин эмас. Аммо бу ерда иккинчи бир жиҳатидан ҳам эҳтиёт бўлиш лозим. Социал моҳиятига таянишини англаш муҳимдир. Гап шундаки, аҳолининг эҳтиёжларини тўлиқроқ даражада қондиришга эришишни ҳар хил назария ва фанлар ўз мақсади ва ўрганиш предмети сифатида қарайди. Жумладан, «Ялпи фаровонлик иқтисодиёти» - бу ЯИМни қандай қилиб тақсимлаш тўғрисидаги фандир. Социологик тақсимот назарияси ҳам шунингдек, турмуш воситаларининг мавжуд жамғармасини адолатли тақсимлаш тамойилларини рўёбга чиқаришнинг қонуниятлари ва ёндашувларни ўрганади. Социал йўналтирилган бозорий иқтисодиёт эса – бу ЯИМни қандай қилиб яратиш тўғрисидаги фандир.

Бундан фарқли ўлароқ, социал иқтисодиёт – бу нафақат оддийгина ЯИМни ишлаб чиқариш (яратиш), балки уни социал жиҳатдан қандай тақсимлаш тўғрисидаги фан ҳамдир (яъни ижтимоий ва мамлакат ҳар бир

фукаросининг шахсий манфаатларини ҳисобга олган ҳолда). Шу тарзда, социал иқтисодиёт концепцияси негизида бозорнинг ўзининг социал моҳиятидан фойдаланиш асосида социал гармонизация (уйғунлаштириш) ғояси ётади. Ижтимоий ҳаётни модернизациялашнинг замонавий жараёнлари фақат иқтисодиётни қайта таркиблаш йўли билангина муваффақиятли равишда амалга ошиши мумкин.

Социал давлатнинг ривожланиш асосларини яратиш ва демократик жамиятни шакллантиришни жамиятнинг таянч соҳаси ҳисобланувчи иқтисодиётни модернизация қилмасдан, ижтимоий муносабатларни (иқтисодий, сиёсий, маънавий) эркинлаштирмасдан туриб тасаввур этиб бўлмайди.

Модернизация – комплекс тушунча бўлиб, ўз мустақиллигига эришган мамлакатларда иқтисодий ривожланиш билан бирга юз берувчи, ҳар хил турдаги ижтимоий-иқтисодий жараёнларни бирлаштиради.

Модернизация жараёнини нима учун ташкил этиш керак, бу нима беради ва трансформация, ислоҳ қилиш ёки ўзгартириш каби аввалдан маълум бўлган категориялардан айнан нимаси билан фарқ қилади? – деган савол туғилади. Гап шундаки, барча ушбу категориялар шаклларнинг алмашинувинигина акс эттиради, бироқ моҳияти ва мазмунини эмас, қандай шаклларга томон қандай ўтиш амалга оширилаётганлигини конкрет кўрсатмайди. Эҳтимол шунинг учун ҳам, амалда моҳият ва мазмун ўзгаришларисиз ҳолидаги, номланишларни оддий алмаштириш юз бермоқда. Масалан, ширкатлар пайдо бўлади, бироқ улар ўз моҳиятига кўра колхоз-трансфермерлар холос. Эҳтимол айнан шунинг учун, баъзида, янги иқтисодиёт ва умуман жамият вужудга келиши жараёнида секинлашиш юз бераётгандир?

Ўз моҳиятига кўра, модернизация – бу янгиланиш, анъанвийликдан тинимсиз ўзгариб борадиган замонавий индустриал жамиятга ўтиш жараёнидир.

Модернизация ғоясининг зарурийлиги, функционал фойдалилиги шундаки, у индивидуал эркинликни кўпайтиради. Модернизация «анъанавийлик-замонавийлик» диалектикасидан, қарама-қарши қўйилишидан вужудга келади. Бунда барча анъаналарни ялписига синдириш ҳақида гап бормайди, чунки улар реакцион ва эскирган бўлиши ҳам, шунингдек тараққийпарвар бўлиши ҳам мумкин. Модернизация жараёнларининг ривожланиши, чуқурлашуви ва жадаллашувига ҳозирги дунёдаги барча муносабатлар ва аввало, бозор, пул хўжалиги ва шу кабилар билан боғлиқ бўлган иқтисодий муносабатлар ёрдам беради.

Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А.Каримов Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси қонунчилик палатаси ва Сенатнинг 2005 йил 28 январдаги қўшма йиғилишида мамлакатни модернизациялаш вазифасини баён этиб таъкидладики: «Илгаригидек асосий вазифа – бозор ислохотларини чуқурлаштириш ва иқтисодиётни янада эркинлаштиришдир»². Социал ривожланишнинг мақсади сифатида модернизациянинг ва аҳоли учун тегишли турмуш шароитларини яратишнинг қўйилиши зарурияти бир қатор сабаблар билан асосланиб, улардан асосийси сифатида минтақа ва жаҳон бозорида иқтисодий шароитларнинг ўзгариши, уларга таклиф ва рақобатнинг кучайиши ажратиб кўрсатияпти. Бунда, Президентимиз таъкидлашича, модернизация ва ослоҳ қилиш масалаларида биз учун қандайдир инқилоблар ҳам, догматизм (на диний, на коммунистик) ҳам маъқул эмас. Демократияни ва турли хилдаги «очиқ жамият моделларини» экспорт қилиш мумкин бўлмаганидек, давлат тузилишининг универсал (ҳаммабоп) лойиҳаларини ҳам ташқаридан импорт қилиш мумкин эмас.³

Шу тариқа, ўз кучимизга, ички имкониятларга, ривожланиш салоҳиятига таяниш зарурлиги таъкидланади. Шунинг учун, айнан, иқтисодиётни ва умуман социал ҳаётни қайта таркиблаш асосий резерв ҳисобланади.

² Каримов И.А. Бизнинг бош мақсадимиз – жамиятни демократлаштириш ва янгилаш, мамлакатни модернизация ва ислоҳ этишдир. Т.: «Ўзбекистон», 2005. – 76-бет.

³Ўша жойда – 42-43 бетлар.

Бугунги кунда ижтимоий ҳаётда «таркиб» тушунчаси жуда оммабоп ҳисобланади. У барча соҳа ва йўналишлардаги олимларнинг асарларида, сиёсатчиларнинг нутқларида, радио ва телевидениеда, матбуотда, интернет тармоғида учрайди.

Энг умумий кўринишда, таркиб дейилганда қараб чиқиладиган объектнинг бир бутунлигини таъминловчи ва унинг ўзигагина ўхшаш бўлган кўплаб таркибий қисмлари ўртасидаги барқарор алоқаларнинг барча умумлашмаси тушунилади.

Миллий иқтисодиёт мураккаб, ривожланиб боровчи ижтимоий тизим бўлиб, шунинг учун унинг таркибий ўзгартирилиши умуман иқтисодий ислохотларни муваффақиятли амалга оширишнинг ҳал қилувчи шартларидан бири ҳисобланади. Ислох этишнинг Ўзбекистон модели ижтимоий йўналтирилган бозорий иқтисодиётни тақозо этар экан, унда таркибий қайта қуриш янги ишлаб чиқаришни яратиш, иқтисодий ўсиш ва аҳоли турмуш даражасини оширишни таъминлаш орқали инсон салоҳиятини очишга йўналтирилган бўлиши зарур.

Иқтисодий ўсиш секинлашувининг асосий сабабларидан бири иқтисодиётнинг собиқ иттифокдан мерос қолган, такомиллашмаган таркиби ҳисобланади. Бунда, мустақиллик қўлга киритилишидан олдин Ўзбекистон иқтисодиёти ривожланиши таркибидаги салбий томонлар қуйидагилар бўлди:

- асосан хом ашё ва ярим тайёр маҳсулотларни ишлаб чиқариш ва экспорт қилишга мўлжалланганлик;
- иқтисодиётнинг қишлоқ хўжалиги ривожланишидан, демакки табиий-иқлим омилларига боғлиқлиги;
- иқтисодиётнинг ёқилғи энергетика ресурсларини, асосий озиқ-овқат маҳсулотлари – дон, гўшт-сут маҳсулотлари, картошка, шакар ва бошқаларни ташиб келтиришга қарамлиги;
- ишлаб чиқаришнинг умумий ҳажмида тайёр якуний маҳсулот ялпи улушининг пастлиги;

- ишлаб чиқаришнинг технологик даражасининг пастлиги;
- эскирган ишлаб чиқариш аппаратлари, ускуналари кўплиги сабабли рақобатбардош бўлмаган маҳсулот чиқарилиши.

Ўзбекистон иқтисодиётини таркибий қайта қуриш муаммоси яна шу билан мураккаблашдики, мамлакатнинг молиявий имкониятлари билан мустақамланиб борилмади.

Бошқа мамлакатлардаги ислохотларнинг амалиёти ва реал амалга оширилиши, асосан, уч йўл билан ўтказилиши мумкин:

1. Бозор мувофиқлашуви ва монетар асосида таркибий қайта қуришни автоматик тарзда тартибга солиш.
2. Мақсадга йўналтирилган давлат сиёсатини юритиш.
3. Аҳоли ва иқтисодиёт эҳтиёжлари учун зарур барча нарсаларни сотиб олиш мақсадида хом ашё ресурсларини сотиш.

Ўзбекистон постсовет маконидаги кўпчилик мамлакатлар каби, санаб ўтилган вариантлардан биринчиси бўйича ўтиши мумкин эди. Бироқ, ўзининг оддийлиги ва жозибадорлигига қарамасдан, бозорий назарияга мувофиқ у уч асосий муаммони ҳал эта олмайди:

- Таркибий ўзгартиришларни нисбатан қисқа муддатларда бунинг устига, фақат бозор кучларининг таъсирига ишонган, ҳаммасини ўзига ташлаб қўйган ҳолда ўтказиб бўлмайди. Бундан ташқари, истиқболли тармоқларнинг вужудга келиши босқичида вақтинча уларни ташқи рақобатдан ҳимоя қилиш зарур;
- Бозор мувофиқлашуви реал ишлаб чиқаришнинг ривожланишига зарар етказган ҳолда, тез айланивчанлиги ва фойдалилиги билан фарқланиб, иқтисодиётнинг савдо-воситачилик ва молиявий соҳаларнинг ривожланишига ёрдам беради. Капитал ишлаб чиқариш соҳасида қайта тақсимланиши учун барибир яна анча вақт муддати ва тегишли тартибга солувчиларни киритиш талаб этилади;

- Таркибий ўзгаришларни таъминлаш ва янги истиқболли тармоқларни яратиш учун кучли давлат ёрдами зарур.

Иқтисодиётнинг таркибий қайта қурилиши юқори малакали кадрларсиз мумкин эмас. Шунинг учун одамлар қуйидаги имконият ва интилишларга эга бўлишлари лозим:

- яхши ишлаб топиш ва моддий тўйинчиликда яшаш;
- яхши соғлиққа эга бўлиш ва уни сақлай олиш;
- ўз малакавий ва касбий кўникмалари даражасини доимо ошириб бориш.

Демакки, таркибий қайта қуриш, одамларнинг турмуш даражасини оширишни мақсад қилган ҳолда, ўзи ҳам инсон салоҳияти даражасидан боғлиқ бўлади ва унинг ривожланишига муҳтождир. Айни ушбу муносабат, ушбу қонуний алоқадорлик Ўзбекистонда ўтказилган таркибий қайта қуришнинг асосида ётади.

Ҳар қандай жараён, айниқса, мақсадли ўзгаришлар жараёни, маълум бир тамойилларга асосланиши лозим. Мамлакат иқтисодиётининг ривожланиш олдида турган вазифалардан келиб чиққанда, республика иқтисодиётини қайта қуришнинг асосий тамойили ушбу жараёнда давлатнинг фаол иштирокчилиги ҳисобланади. Бу шу билан боғлиқки, давлатнинг ташкилотчилик ролисиз янги нефт, газ конларини, минерал хом ашё ресурсларини ўзлаштириш, электроэнергетика объектларини қайта қуриш, самолётсозликни ривожлантириш, автомобиллар чиқариш, ғалла ва ёқилғи мустақиллигини таъминлаш каби энг муҳим лойиҳаларни амалга ошириб бўлмайди.

Шу билан бирга, шаклланаётган бозорий муносабатлар шароитида давлат иқтисодиётни эски, маъмурий таъсир этишнинг анъанавий усуллари билан тартибга сола олмайди. Шунинг учун таркибий қайта қуришнинг бошқа бир муҳим тамойили тадбиркорлик қобилятига ва бизнес билан шуғулланиш ҳуқуқига эга бўлган мулкдорлар синфининг шаклланиши ҳисобланади.

Давлат гўёки ўзининг ваколатларини ўрта синф вакилларига, чунки уларнинг манфаатлари, объектив тарзда, бозорий ривожланиш мақсадларига мос тушади, бу бу мақсадларни у ҳозирги босқичда амалга оширилмоқда. Умуман олганда, ўрта синфининг социал функцияси социал давлат яратишдан иборатдир. Бу социал иқтисодиёт ўрта синф бўлишини тақозо этишни англатади. Улар товарлар ва хизматлар яратиб, уларни мамлакат аҳолисининг бошқа қатлам ва гуруҳлари (кенг оммаси) сотиб олишга қодир бўлади ва, шу тарзда социал ислохотларга ҳақ тўланади. Социал иқтисодиёт ва социал давлатнинг моҳияти ва амал қилиш механизми шундан иборат бўлади.

Шу тарзда, социал иқтисодиёт ва бозорий иқтисодиётнинг табиатидан вужудга келади. Социал иқтисодиётнинг вужудга келиши учун, айниқса бошланғич давларида, даромадларнинг ўсиши ҳисобидан ички истеъмолнинг ривожланиши (ўсиши) муҳимдир. Даромадларнинг кўпайиши, истеъмолнинг ва одамлар эҳтиёжларининг ўсиб бориши, демакки иқтисодий ўсиш – ана шулар социал иқтисодиёт амал қилишининг манбаларидир.

Ресурсларнинг, аввало молиявий ресурсларнинг чекланган ҳолидаги бозор шароитида куч ва ресурсларни ишлаб чиқаришни ривожлантиришнинг устувор йўналишларига жамлаш жуда муҳим ҳисобланади. Ислохотларнинг бошланғич даврида зарур молиявий ресурсларга ҳеч ким – давлат ҳам, аҳоли ҳам эга эмас эди. Дастлабки капитал жамғариш жараёни жаҳон тажрибасини муддат бўйича ҳам, жамғариш манбалари бўйича ҳам такрорлай олмасди. Шунинг учун босқичма-босқичлилик тамойили ва давлатнинг фаол иштироки асосида, бунинг устига реал шароит ва имкониятларни ҳисобга олиб, қатъий илмий асосдаги таркибий ўзгаришларни ўтказиш жуда муҳим бўлди.

Замонавий иқтисодиёт фанида, бошқалардаги каби, таркибий таҳлил тобора кўпроқ сезиларли ўрин эгалламоқда.

Иқтисодий ҳаётдаги объектлар ва воқеаларнинг моҳиятини тушунтиришда таркибий таҳлил уч асосий устунликка эгадир:

- назарий жиҳатдан у иқтисодиётнинг умумий амал қилишни яхшироқ тушунишга имкон беради. Таркибий таҳлил бутун иқтисодиётдаги ўхшаш бирликларнинг умумий ўзаро боғлиқлиги тўғрисидаги гипотезадан (илмий фароздан) воз кечишга мажбур қилади. У ўз ўлчами, аҳамияти, ўзгарувчанлиги ва эгилувчанлиги бўйича тенг бўлмаган зоналарни аниқлайди. Ахир, масалан, девальвациянинг ички ва халқаро секторларининг тегишлича нисбатидан боғлиқ бўлмайдими? Бундай мисолларни кўплаб келтириш мумкин:

- амалий жиҳатдан эса таркибий таҳлил қандайдир умумлашма миқдорларни бир-бирига мослаштирувчи механистик талкинлардан қутулишга имкон беради. Кўпинча бундай ясама бирлаштиришлар ўзида ҳар хил хулқ-атвор ва ҳар хил фаолият билан боғлиқ бўлган миқдорларнинг маҳаллий даражадаги ўзига хос таъсирини ниқоблайди.

- назарий-амалий фойдалилиги жиҳатдан таркибий таҳлил иқтисодий назариялар ва иқтисодий қонунларни қўлланиш имкониятини аниқлашга ёрдам беради. Тўлиқ рақобат таркиби учун яроқли бўлган баҳо шаклланиши қонунлари бозор иштирокчиларининг кам сонлилиги ёки давлат томонидан ўрнатилган «қатъий баҳолар» борлиги билан тавсифланувчи таркиблар учун яроқсиз бўлади.

Таркибий ёндашувнинг муҳимлиги, аҳамиятлилигини, кўплаб мамлакатларда таркибларнинг аниқ таҳлили бўлмаганлигидан таркибий ислохотлар улардан кутилган натижани бермаганини ҳисобга олган ҳолда, баҳолаш мумкин. Бундан келиб чиқадиган асосий хулоса шундан иборатки, яхшироқ ўзгартириш учун таркибларга мослашишни, мавжуд таркибларни ҳисобга олишни билиш керак. Уларнинг ўзида мавжуд бўлган ўзгарувчанлик омилларидан фойдаланган ҳолда, уларга таъсир кўрсатиш мақсадга мувофиқдир. Бир сўз билан айтганда, ундан хоҳламаётган ўзгаришлар унинг ўз иши бўлишига эришмоқ лозим.

2. Жамият янги ижтимоий тузилишининг шаклланиши

Ўзбекистон Республикасида кейинги йилларда жамият институтларида юз бераётган ўзгаришлар унинг ижтимоий тузилишига ҳам жиддий таъсир кўрсатди. Мулкчилик ва ҳокимият муносабатлари ўзгарди ва ўзгариб бормоқда, социал табақаланиш механизми қайта қурилмоқда, элитани жадал алмаштириш жараёни руй бермоқда. Ижтимоий ҳаёт сахнасига янги социал гуруҳлар чиқиб келмоқда, маълум бир қатламлар ўз ижтимоий мақомини ўзгартирмоқда. Жамиятнинг қутбланиши жараёни юз бермоқда. Молиявий ресурсларнинг айланиши ва миқёслари ўсмоқда, янада мураккаблашмоқда.

Барча юкорида айтилганларни ҳисобга олган ҳолда, гуруҳий манфаатлар тизими, ҳуқ-атвор, ижтимоий ҳамкорлик усуллари ўзгармоқда. Булар, биринчи қарашда тарқоқ ҳодисаларга ўхшасада, жамият ижтимоий ўзгариши жараёнининг ҳар хил томони ҳисобланади. Шунинг учун уларни нафақат алоҳида, балки бир-бирига боғлиқлигини ҳисобга олган ҳолда ўрганиш муҳимдир.

Жамиятни, аввало ички ҳаракатлантирувчи кучлар таъсири остида ўзгариб бораётган бир бутун ижтимоий тизим сифатида баён этиш асосий илмий вазифа ҳисобланади.

Ғарб давлатлари олимлари жамиятнинг ижтимоий тузилиши асосий объект сифатида қаровчи кўплаб социологик назариялар ишлаб чиқдилар. Кўпчилик етакчи социологик концепциялар шу соҳага тааллуқли бўлиб, улар индивид ёки гуруҳнинг ҳуқ-атворини уларнинг ижтимоий тузилишдаги ўрни нуктаи-назаридан тушунтиради. Шунга мос равишда, ушбу концепцияларнинг бошқа бир муҳим хусусияти ижтимоий тузилишнинг уни ташкил этувчи элементларга нисбатан белгиловчи ролини тан олиш ҳисобланади.

Ушбу йўналишдаги замонавий концепциялар учун, шунингдек таркибни (структурани) қандайдир қотиб қолган бир қурилма деб эмас, балки доимий ривожланувчи бир бутун сифатида тушуниш характерлидир. Бунда

уни ташкил этувчи элементларнинг ўзаро алоқадорлиги ўзгаришлар манбаи деб тан олинади.

Ижтимоий таркиб концепциялари кўплаб вариантларга эга бўлиб, улардан айниқса икки асосий модел ажратиб кўрсатилади:

- тақсимотчилик;
- тармоқлилик.

Тақсимотчилик модели ижтимоий таркибни турлича ўрганувчи белгиларга (ёш, касб, маълумот, даромад ва б.) эга бўлган ўзаро боғлиқ ижтимоий вазиятлар тизими сифатида тасаввур этади. Бунда индивид ва гуруҳ ҳуқ-атворининг тафовутлари ва кўринишлари улар томонидан эгаллаган ижтимоий вазият билан, яъни жамиятдаги ўрни билан тушунтирилади. Бу тадқиқотчиларнинг диққат марказида социал табақаланишнинг ижтимоий ҳаракатчанлик ва интегратив (умумлашув) жиҳатлари (муаммолари) масалалари туради.

Тармоқлилик модели индивид ва гуруҳнинг ҳуқ-атворини улар кирган ижтимоий тармоқнинг ҳар хил қурилмалари билан тушунтиради. Ижтимоий тармоқлар тизимининг асосий элементлари бўлиб тезлиги ва зичлиги билан ўзаро фарқланувчи алоқаларнинг тугунлари ва бўлимлари олинади.

Ушбу моделлар билан бир қаторда, ижтимоий тузилишнинг муҳим концепцияларидан бири ижтимоий табақалашув (стратификация) концепцияси ҳисобланади. Ижтимоий табақалашувни ўрганишга замонавий ёндашувнинг асослари Макс Вебер томонидан яратилган бўлиб, у жамиятнинг социал таркибини кўп ўлчамли тизим сифатида қарайди, бунда мулкчилик ва синфлар муносабатлари билан биргаликда, статус (мақом – бу шахснинг ёши, жинси, келиб чиқиши, касби, оилавий аҳволига мос равишда жамиятда эгаллаган ўрнидир. Туғма (миллат, ижтимоий келиб чиқиш ва б.) лар ажратиб кўрсатилади. Бунда социал мақомни шахсий мақомдан фарқлаш, яъни одам бирор-бир бошланғич гуруҳда ўзининг ижтимоий мавжудот сифатида қандай баҳоланишига боғлиқ ҳолда эгаллайдиган ўрнини фарқлаш муҳимдир.

Ижтимоий тизимнинг энг муҳим тавсифи бўлиб, биринчидан, ижтимоий таркиб, яъни гуруҳда унинг ривожланишини белгиловчи таркиб, вазият ва муносабатлар ва, иккинчидан, жамиятнинг стратификацияси (табақалашуви) ёки айтиб ўтилган гуруҳларнинг социал мақомларининг иерархик шкаласидаги жойлашуви хизмат қилади. Ижтимоий гуруҳларнинг ва шунга мос равишда жамият ижтимоий стратификациясининг ҳам асосий меъёрлари қуйидагилар ҳисобланади:

- 1) Ҳукмронлик ва бошқарувчилик вазифалари ҳажмида ифодаланувчи сиёсий салоҳият;
- 2) Мулкчилик, олинадиган даромадлар ва турмуш даражаси миқёсларида намоён бўлувчи иқтисодий салоҳият;
- 3) Ходимларнинг маълумоти, малакаси ва маҳоратини турмуш тарзи ва сифати хусусиятларини акс эттирувчи социомаданий салоҳият;
- 4) Юқорида айтиб ўтилган белгиларнинг мужассамлашган ифодаси ҳисобланувчи ижтимоий обрў-эътибор.

Барча ушбу меъёрлар маълум даражада ўзаро боғлиқдир, бироқ, шу билан бирга, стратификацион (табақавий) маконнинг нисбатан мустақил томонларини ташкил этади.

Ўзбекистон посттоталитаризмдан сиёсий плюрализм (кўп фикрлилик) ва демократияга ҳамда давлат маъмурий тақсимотчилиги иқтисодиётидан социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётига ўтиш босқичида турибди. Шунга мувофиқ ҳолда, ижтимоий табақалашув меъёрлари ҳам ўтиш характериға эға бўлади, уларнинг ўзгариш жараёнлари анчайин мураккаб, чунки эски ижтимоий муносабатларни синдириш янгиларини шакллантиришдан илгарилаб кетмоқда. Ушбу соҳада юз бераётган силжишларни тушуниш учун Ўзбекистон Республикасида ўзгаришлар жараёни бошланган «қайта қуришгача» бўлган жамиятдаги ва ҳозирги жамиятдаги табақалашувларнинг асосий белгиларини таққослаш фойдали бўлади.

Совет жамиятининг табақалашувида ҳал қилувчи ролни, ижтимоий гуруҳларнинг партия-давлат иерархиясидаги ўрни билан белгиланувчи сиёсий капитал ўйнади. Индивидлар ва гуруҳларнинг ҳокимият ва бошқарув тизимидаги ўрни нафақат уларнинг ихтиёрида бўлган тақсимотчилик ҳуқуқи, қарорлар қабул қилиш даражасини, балки ижтимоий алоқалар даражасини ҳам, норасмий имкониятлар миқёсини ҳам олдиндан белгилаб қўйган эди. Сиёсий тизимнинг барқарорлиги сиёсий элитанинг – «номенклатуранинг» таркиби ва аҳволидаги барқарорликни, шунингдек унинг ёпиқлиги ва у томонидан бошқарилаётган гуруҳдан бегоналашувини ҳам таъминлаган эди. Ҳозирги вазият демократлаштириш, давлат ҳокимиятининг жиддий сусайиши билан характерланади. Номенклатура тамойили бўйича ҳукмрон қатлам табақалашувини қайта ишлаб чиқиш механизми емирилган. Ҳокимият органлари тизими ислоҳ қилинган, жиддий қайта қурилган – улардан айримлари тугатилган, бошқалари эндигина ташкил этилган, учинчилари ўз функцияларини тубдан ўзгартирган. Жиддий ўзгаришлар натижасида мамлакат юқори давлат мансабларининг сифат жиҳатдан янги тизимига эга бўлди. Ушбу амалларни эгаллаб турганларнинг шахсий таркиби ҳам янгиланди, уларнинг кўпчилик қисми фаолиятнинг илгари ёпиқ бўлган юқори қатлами бошқа социал гуруҳлардан чиққанлар учун очилди. Иқтисодий бошқаришда, мулкни хусусийлаштиришда, моддий ва молиявий ресурсларга эгаллик қилишда ижтимоий гуруҳлар роли биринчи ўринга чиқиб бормоқда.

Иқтисодий табақалашувга келганда эса, Ўзбекистон Республикасида жамиятнинг табақалашувининг омиллари, меъёрлари ва қонуниятлари тўғрисидаги замонавий тасаввурлар ижтимоий мақоми ва шунингдек ижтимоий-ўзгариш жараёнларидаги ўрнига кўра фарқланувчи қатламлар ва гуруҳларни ажратишга имкон беради. Биз қабул қилган гипотезага (фаразга) кўра жамият тўрт ижтимоий қатламдан иборат бўлади: юқори, ўрта, таянч ва қуйи қатламлар. Юқори қатлам деганда, аввало, ислохотларнинг асосий субъекти ролида чиқувчи, амалда бошқарувчи қатлам тушунилади. Унга

элита ва шунга якин гуруҳлар кириб, улар давлат бошқаруви тизимида, иқтисодий ва куч ишлатиш таркибларида энг муҳим ўринларни эгаллайдилар. Ушбу қатламни шакллантирувчи элита ва унга якин гуруҳлар кўпинча турли манфаатларга эга бўлади ва ҳар хил мақсадларни кўзлайди. Аммо уларнинг барчасини ҳокимиятда турганлик ва ўзгаришлар жараёнига, айниқса унинг «юқоридан» ислоҳотлар билан ташкил этувчи томонларига тўғридан-тўғри таъсир кўрсатиш имконияти белгиси бирлаштиради.

Иккинчи қатлам ўрта дейилиши, биринчидан, унинг ижтимоий кўрсаткичдаги (шкалада) ўрни ҳисобга олинган ва, иккинчидан, у шаклланаётган ўрта қатламнинг куртаги ҳисобланади. Тўғри, унинг кўпчилик кўрсаткичлари ҳозирча постиндустриал жамият талабларига жавоб берувчи шахсий мустақилликни таъминловчи капиталга ҳам, маҳорат даражасига ҳам, юқори ижтимоий обрўга ҳам эга эмас. Бунинг устига, ушбу қатлам ҳозирча, ижтимоий барқарорликнинг кафолати бўлиб хизмат қилиши учун, анча кам сонли ҳисобланади. Бироқ Ўзбекистонда тўлақонли ўрта ва йирик бўлмаган корхоналар менежерлари, амалдорлар, катта офицерларнинг (зобитларнинг) ўрта бўғини, энг малакали ва қобилиятли мутахассислар ва ишчилар асосидагина шаклланиши мумкин.

Ўзгаришлар жараёнида ўрта қатлам томонидан бажариладиган рол унинг Ўзбекистон шароитлари учун юқори бўлган касбий-малакавий салоҳияти, ўзгарувчан шароитларга мослашиш қобилияти, эскирган ижтимоий институтларни янгилашда фаол ва манфаатли иштироки, нисбатан қулай молиявий аҳволи, ислоҳотларни давом эттиришдан умумий манфаатдорлиги билан белгиланади.

Ҳозирги вақтда ушбу қатлам, ўзининг қуввати камлигига қарамасдан, аста-секин, асосан унинг ҳаракатлари билан амалга оширилаётган ислоҳотларнинг ижтимоий таянчи ва бош ҳаракатлантирувчи кучига айланмоқда. Агарда юқори қатлам жамиятнинг мақсад-муддаоси ва иродасини намоён этса, ўрта қатлам эса қувватий асосни ва оммавий кундалик ижтимоий-ўзгарувчилик фаолиятининг йўлга қўювчиси бўлиб

хизмат қилади. Кейинги таянч ижтимоий қатлам эса жуда салмоқли бўлиб, жамиятнинг деярли 2/3 қисмини қамраб олади. Унинг вакиллари ўртача касбий-малакавий сифатларга ва чекланган меҳнат салоҳиятига эгалар. Ҳозирги шароитларда унинг асосий интилиши воқеликни ўз маанфаатларига мос равишда ўзгаришига эмас, балки бошқаларнинг ташаббуслари бўйича, кўпинча эса – яшаш йўлларини ахтаришда юз бераётган ўзгаришларга мослашиб боришга йўналтирилгандир. Шунга қарамасдан, таянч қатламнинг мослашув шакллари ва усуллари ўзгартиришлар жараёнининг боришига катта таъсир кўрсатмоқда. Айрим ҳолларда у, «юқоридагилар» лойиҳалаштирганидан кўра, муассасавий ўзгаришларнинг ижтимоий йўналганлигини секинлаштириши, бошқа бир ҳолда – ўзгартириш ҳам мумкин. Ушбу қатламга зиёлиларнинг (мутахассисларнинг) асосий қисми, ярим зиёлилар (мутахассисларнинг ёрдамчилари), техник ходимлардан иборат хизматчилар, савдо ва хизмат кўрсатишдаги оммавий касб ходимлари, шунингдек деҳқонларнинг катта қисми киради. Ушбу гуруҳларнинг ижтимоий мақоми, менталитети, манфаатлари ва ҳуқ-атвори турлича бўлсада, ўзгартиришлар жараёнида уларнинг роли ўхшашдир. Бу биринчи навбатда, яшаш мақсадида ўзгарувчан шароитларга мослашиш, эришилган мақомни имконият даражасида сақлаб қолиш, яқинларини қўллаб қувватлаш, болаларни оёққа турғазиб олиш кабилардир.

Жамиятнинг асосий, социаллашган қисми бўлган қуйи қатламнинг тузилиши ва вазифалари унчалик равшан эмас. Замонавий ўзгартиришлар жараёни доирасида ушбу қатлам, янгиликларнинг фаол иштирокчисига қараганда, кўпроқ жабрланувчиси, қурбони сифатида чиқади. Унинг вакилларининг фарқ қилиб турувчи белгилари бўлиб фаолият салоҳиятининг паст даражаси ва ўтиш даврининг мураккаб ижтимоий-иқтисодий шароитларига мослашишга қобилиятсизлик хизмат қилади. Умуман олганда, ушбу қатлам қариялар, кам маълумотлилар, унчалик соғлом ва кучли бўлмаган кишилардан, бунинг устига етарли даражада нафақага ишлаб бўлмаганлардан ёки касбга, кўпинча эса доимий машғулотга эга

бўлмаганлардан, ишсизлардан иборат бўлади. Жамият аъзоларининг ушбу қисми ижтимоий ҳимоя, ёрдам ва кўмакка муҳтождирлар. Таҷрибавий йўл билан ушбу қатламни жуда кам шахсий ва оилавий даромади, маълумоти пастлиги, малакасиз меҳнат билан бандлиги ёки доимий ишининг йўқлиги белгилари асосида бирхиллаштириш мумкин. Қуйи қатлам сони ва таркибининг ўзгариши ислохотлар ижтимоий оқибатларининг муҳим кўрсаткичи бўлиб хизмат қилади.

Жамиятнинг ижтимоий қатламлари турлича фаолият – кўникиш салоҳиятига эга бўлади, яъни янги ижтимоий институтларнинг шаклланишига киришиш қобилияти, уларни ривожлантириш ва мустаҳкамлашдаги иштироки, улардан ўз манфаатида фойдаланиши, ўзгарувчан воқеликка фаол мослашиши ва натижада ўз мақомини яхшилаши ёки, ҳеч бўлмаганда, сақлаб қолиши турличадир. Ушбу қатламларнинг ўзгартиришлар жараёнидаги сифат жиҳатидан турлича ролларга эгаликлари шундан келиб чиқади.

Жадал социал-инновацион фаолиятга ва самарали мослашувчан ҳуқуқ атворга қобилиятлилик социал-демографик салоҳият билан жиддий боғлиқ бўлади.

Ҳар хил ижтимоий қатламларнинг вакиллари бир-биридан ўзи яшаш жойи типлари билан тубдан фарқланадилар. Маълумки, йирик шаҳарлар ўзининг бой маълумотлар муҳити билан ўз аҳолисига ижтимоийлашув, ўзини намоён этиш ва ўзгарувчан шароитларга мослашишлари учун, чекка қишлоқларга қараганда, яхшироқ имкониятларни таъминлайди. Ушбу жиҳатдан айниқса Тошкент шаҳри ажралиб туради. Ўрта қатлам юқори қатламдан махсус маълумотли кишилар улуши бўйича анча орқада қолган, чунки унинг таркибига, мутахассислар билан бирга, тадбиркорлар ва малакали ишчилар ҳам киради. Бироқ бунда юқори ва қуйи малакавий баҳолаш нисбати анча қулайдир. Эҳтимол, бу ерда нафақат даража, балки нуфузли пойтахт олийгоҳларида олинган билимнинг яхши сифатлилиги, олий таълимдан кейинги тайёргарлик, илмий унвон ва даражалар борлиги

хам таъсир кўрсатади. Буларнинг барчаси энг кўп даражада ўрта қатламга хосдир. Таянч қатламда махсус маълумотга эга кишилар $\frac{1}{2}$ қисмигагина яқин, бироқ уларнинг асосий қисмининг маълумоти ўрта даражада.

Таҳлиллар кўрсатадики, жамиятнинг ижтимоий қатламлари янги шароитларга мослашиш ва социал-янгилашлар фаолиятида қатнашиш учун ғоятд турли-туман ижтимоий-демографик шарт-шароитларга эга бўладилар. Муҳим ҳисобланувчи мулкый тенгсизлик бошқа кўплаб социал: гендер, ёш, урбанистик, яшаш жойи, тармоқ, касбий, бошқарувчилик ва бошқа соҳалардаги тенгсизликларнинг ифодасига айланди. Ўз навбатида даромадлар даражаси ижтимоий мақомнинг истеъмол типи ва турмуш тарзи, бизнес билан шуғулланиш имконияти, фойдали ижтимоий алоқаларни ўрнатиш, хизмат бўйича кўтарилиш, болаларга сифатли маълумот бериш ва бошқа шу каби томонларига жиддий таъсир этади. Бунинг таъсирида даромадлардаги фарқлар ҳозирги Ўзбекистонда социал табақалашувнинг асосини яратади. Илгари яхши таъминланган кишилар қуйи табақаларга тушиб қолганда ҳам юқори даражага даъвогарчиликни сақлаб қоладилар, бойиб кетган камбағаллар эса даромадларга нисбатан анча ўртача талабларни кўядилар. Ушбу тахминлардан қай бири ҳақиқатга яқинлигини аниқлаш учун қараб чиқиладиган қатламлар иқтисодий талабларининг мўтадил қондирилиш даражасини баҳолашга ўриниб кўрамыз.

Бу мақсадда иккита кўрсаткичдан фойдаланилади: а) оиланинг амалдаги даромадининг етарли даражаси тўғрисидаги фаразларга муносабати ва б) ходимларнинг амалдаги пул даромадларининг энг кам зарурий иш ҳақиға муносабати. Амалдагиси билан таққослагандан кўра юқорирок даромадларга даъвогарлик қилиш – табиий, одатий ва ижобий ходисадир. Қоида тариқасида бундай даъволар одамларни меҳнат фаолиятига, малакасини оширишга, бизнесда қатнашишга ундаб боради. Бунда асосий масала меъёрда бўлади: агарда амалдаги иш ҳақи ва одамнинг фикрича «нормал ҳаётни» таъминловчи даромад ўртасидаги фарқ маълум бир чегарадан ўтса, амалий меҳнатни фаоллаштиришга бўлган рағбат бефарқлик,

ундан бегоналашув, норозилик кучайиши билан алмашади, шунингдек меҳнат меъёрларининг бузилишига ва ўз талабларини қондиришда жиноий усуллардан фойдаланишга ўтилади.

Ҳозирги шароитларда «Социал иқтисодиёт» фанининг вазифаси – Ўзбекистондаги ислохотлар жараёнининг иқтисодий ва социал натижаларини, унинг социал гуруҳлар ва қатламлар манфаатларига мослиги даражасини, бозорга мослашуви йўллари ва имкониятларини объектив баҳолашдир. Бу билан, ушбу йўналишдаги тадқиқотлар мамлакатни дунёнинг социал жиҳатдан фаровон давлатлари қаторига чиқариш стратегиясини ишлаб чиқишга ёрдам берган бўлади.

Социал гуруҳларнинг иқтисодий салоҳияти

Социал иқтисодиётнинг асосини, ҳаракатлантирувчи кучини иқтисодий, ижтимоий, демографик, минтакавий ва бошқа омилларнинг ўзаро ҳамкорлиги ташкил этади. Айнан ушбу ҳамкорлик аҳоли иқтисодий табақалашувининг турли хилдаги манзарасини доимо яратган ва яратиб келмоқда.

Бозор ислохотлари шароитида социал гуруҳларнинг иқтисодий салоҳияти ўзида уч таркибий қисмни бирлаштиради:

- 1) даромад келтирувчи капиталга эга бўлиш;
- 2) ижтимоий маҳсулотнинг тақсимланиши, силжиши, кўчиб юриш ва айирбошланиши жараёнларига алоқадорлик;
- 3) шахсий даромад ва истеъмол даражаси.

Бунда, вужудга келаётган бозорий муносабатлар шароитида асосий рол биринчи таркибий қисмга тегишли бўлади. Бу шу билан изоҳланадики, нодавлат мулкнинг турли-туман кўринишлари (якка тартибдаги, гуруҳий, кооператив, улушли, аралаш, уюшмавий ва б.) фаол шаклланмоқда. Турли типдаги (молиявий, савдо, саноат, интеллектуал) капиталлар вужудга келмоқда.

Социал жиҳатдан бирмунча аниқ даражада хусусий капитал эгалари ажралиб чиқдилар. Улар орасида жамиятнинг турли қатламларига тааллуқли

бўлган жуда йирик, ўрта ва кичик мулкдорлар бор. Шахсий хўжаликка эга бўлган ва аста-секин амалда мулкдорларга айланаётган (ерни сотишдан ташқари) деҳқонлар алоҳида ўринга эгадир. Иқтисодий салоҳиятнинг иккинчи таркибий қисми илгари устувор бўлиб, ҳозирда ўз ўрнини биринчисига бермоқда. Чунки, ўрта мулкдорнинг иқтисодий мақоми малакали менежерникидан юқори туради. Бунинг устига, давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш жараёнларининг чуқурлашиб бориши билан моддий ва молиявий ресурслар манфаатдор хўжайинларга эга бўлмоқда, бу уларнинг талон-тарож бўлиш имкониятини қисқартирмоқда. Афсуски, турли иқтисодий, касбий ва мансабдор гуруҳларнинг тақсимот механизмига алоқадорлик даражасини ўлчаш анча мураккабдир. Кўпинча ушбу белги бўйича аввал кўрилган гуруҳларнинг ўзи ажратилади: давлат ва аралаш корхоналар раҳбарлари, шу жумладан, ҳиссадорлик жамияти раҳбарлари, савдо соҳасининг масъул ходимлари ва мутахассислари, моддий-техника таъминоти хизматчилари, шунингдек, тижоратчилар, маклерлар, диллерлар каби бизнес профессионаллари. Ўз капиталига моддий бойликларни тақсимлашда қатнашиш имконига эга бўлмаган фуқаролар улуши кейинги йилларда биров камайди, бироқ улар аввалгидек жамиятнинг энг кўпчилик қисмини ташкил этмоқда. Бу одамларнинг иқтисодий салоҳияти ёлланма меҳнат бўйича даромад даражаси билан аниқланади, уларнинг аҳволидаги асосий ўзгаришлар, биринчидан, аввалгидан кўра анча кескин мулкӣ қутбланиш ва, иккинчидан, меҳнат ва даромад ўртасидаги боғлиқликнинг деярли тўлиқ йўқолганлигидан иборатдир.

Ижтимоий табақалашувнинг бош мезони касбий табақалашув ҳисобланиб, бу меҳнатнинг мураккаблик даражаси билан аниқланади. Бошқа бир қанча муҳим бўлган мезон олинадиган даромад ва моддий фаровонлик, яъни иқтисодий табақалашув ҳисобланади.

Ўзбекистон Республикасида ўтиш давридаги социал табақалашувни соддароқ таҳлил қилиш мақсадида касбий табақалашувнинг уч асосий гуруҳини кўриб чиқамиз:⁴

- 1) биринчи табақага асосан оддий ва бир хилда такрорланувчи ҳаракатлар ва иш турларидан иборат меҳнат соҳасида банд бўлганлар киради (масалан, конвейер олдидаги ишчилар, сотувчилар, ёрдамчи ишчилар ва б.); янгиликка интилувчан, ижодий характердаги меҳнат ходимлари (олимлар, сиёсатчилар, ишлаб чиқариш ташкилотларининг бир қисми ва б.);
- 2) иккинчи табақа – маълум усуллар ва ҳаракатлар асосидаги кўпроқ мураккаб интеллектуал меҳнат соҳаси ходимлари (инженер, ўқитувчи, врач, менежер ва б.);
- 3) учинчи табақа – ноанъанавий ёндошув асосидаги янгиликка интилувчан, ижодий характердаги меҳнат ходимлари (олимлар, сиёсатчилар, ишлаб чиқариш ташкилотчиларининг бир қисми ва б.).

Бозорий муносабатлар ва шаклланаётган социал иқтисодиёт шароитларида бир табақадан бошқасига ўтишга кенг имкониятлар ва эркинликларнинг мавжудлиги инсоннинг ижтимоий ишлаб чиқаришда фаол иштирок этишини, унинг касбий ва маълумот даражасининг ўсишини рағбатлантиради.

Иқтисодиётнинг кўп укладлилиги ва кўп секторлилиги

Социал иқтисодиёт, ўзининг чуқур моҳиятига кўра, ижтимоий ҳаётнинг шакллари ва намоён бўлишида фикрлар хилма-хиллигини, турли туманлик ва демократизмни тақазо этади.

Ўтиш даврининг дастлабки босқичида кўп укладли иқтисодиётнинг шаклланиши, мулкчилик муносабатларининг ва олинадиган даромад шакллариининг эркинлашуви, иш ҳақининг давлат томонидан тартибга солиниши, умуммиллий меҳнат бозорининг йўқлиги, ўз-ўзича бандликни кенг ривожланиши, бажарилган иш ҳақининг кечикиб берилиши кабилар

⁴ Доклад о человеческом развитии. – Узбекистон, 1997. с. 51-52

даромадлар соҳасидаги чуқур тафовутларга олиб келди. Бундай шароитда аҳолининг бир қисми камбағаллик чегарасидан ташқарида қолди, бошқа бир қисми эса – бойиб кетди. Аҳолининг даромадлари ва турмуш даражасидаги фарқлар объектив шарт-шароитларга боғлиқ.

Ҳозирги давр учун характерли бўлган эски социал институтларнинг жадал емирилиши ва янгиларининг шаклланиши жараёнлари меҳнат ва ижтимоий ҳаракатчанликни кучайтирмоқда. Шу муносабат билан иқтидор ва маҳорат каби шахсий инсоний сифатларнинг, социаллашув даражасининг, омилкорликнинг, янги билимларга эга бўлиш қобилиятининг, маданий дунёқарашнинг роли сезиларли даражада ошиб бормоқда. Маҳоратнинг кадр-қиммати ва демакки, социомаданий капиталнинг роли ошиб бормоқда.

Бироқ бу – фақатгина тенденциядир, чунки ўсиб боровчи социал ҳаракатчанликка маданий салоҳият билан камроқ боғлиқ бўлган сифатлар – ёшлик, куч-қувват, ирода, иззат-нафс, ташкилотчилик қобилиятининг борлиги, таваккалчиликка тайёрлик, жисмоний куч, агрессивлик, ахлоқий тушунарсизлик ва бошқалар ҳам тенг даражада таъсир этади. Бунинг устига, бугунги кунда жамият, қоида тариқасида маданий салоҳиятнинг «шу ерда ва ҳозир» фойдаланилиши мумкин бўлган қисмигагина эҳтиёж сезмоқда. Бундан келиб чиқадигани – малакали ва тажрибали муҳандисларга, шифокорларга ва бошқарувчиларга нисбатан юқори талаб борлиги ва шу билан бир вақтда талаб этилмаётган олимлар, маданият ва санъат ходимлари, ҳар хил гуманитар соҳа вакиллари сонининг ортиб боришидир. Фикримизча, Ўзбекистонда ҳозирда ходимлар социомаданий салоҳиятини ижтимоий баҳолашнинг икки, нисбатан мустақил ёндашув мавжуд: биринчиси - мутахассисларга катта эҳтиёж сезаётган ва уларга юқори ҳақ тўлашга тайёр бўлган нодавлат секторида амал қилади.

Иккинчиси, анъанавий тарзда давлат секторида сақланиб келиб, аввалгидек тенгчиликка ва ақлий меҳнатга нисбатан салбий муносабатини намоён этиб келмоқда. Натижада зиёлилар, ўз аҳволига кўра жиддий фарқланувчи табақаларга бўлинмоқда. Юқори табақани бошқарув ва

иқтисод-юридик йўналишдаги юқори ҳақ тўланадиган мутахассислар ташкил этади, улар банк соҳаси, қўшма корхоналар, иқтисодиётнинг хусусий секторида банд бўлганлардир; ўрта табақада бир илож қилиб «сув юзасида калқиб турган», илмий-техника йўналишдаги мутахассислар бўлиб, нефт-газ, геология ва бошқа экспорт соҳасида меҳнат қилувчилардир; қуйи табақа – ижтимоий ва гуманитар йўналишдаги мутахассислар бўлиб, бюджет соҳаларида меҳнат қиладилар.

Умуман олганда жамиятнинг тузилиши шўролар замонида таққослаганда сезиларли ўзгаришларга учради, бироқ, афсуски, кўплаб илгариги белгиларини ҳам сақлаб келмоқда.

Унинг жиддий ўзгартирилиши учун мулкчилик ва ҳокимият институтларини тизимли равишда ўзгартириш зарур бўлиб, кўп йилларни талаб этади. Бу вақтда эса, жамиятнинг табақалашуви ўзининг қатъийлиги ва бир маънолилигини янада ҳам йўқотиб бораверади. Гуруҳлар ва қатламлар ўртасидаги чегаралар «ювилиб» боради, кўплаб ноаниқ ёки зиддиятли мақомга эга бўлган маргинал гуруҳлар пайдо бўлади. Биринчи қарашда ушбу тенденция энг ривожланган ғарб мамлакатларидаги социал-синфий тузилиш чегараларининг йўқолиб боришини эслатсада, бироқ кўпинча бу ўхшашлик расмангинадир. Гап шундаки, нисбатан бир хил бўлган «ўрта синф жамияти»нинг шаклланиши постиндустриализм учунгина характерлидир.

Ўзбекистонда ўтиш даври иқтисодиёти шароитларида социал гуруҳларнинг шароитидаги ижтимоий-синфий тафовутлар алоҳида аҳамият касб этади. Улар аввалгидан кўра камроқ намоён бўлади, кўпроқ социал мақомнинг бошқа томонларини аниқлаб боради.

Кейинги йиллардаги тадқиқотлар жамият социал тузилишини объектив ўрганишга асос солди, бироқ мамлакатимиз фани ҳозирча ушбу тузулиш ҳақида ишончли билимларга эга эмас. Социал тузулишнинг айрим жиҳатлари таҳлилига бир қатор ишлар бағишланган, аммо уларнинг кўпчилиги ёки муаммонинг назарий таҳлили билангина чегараланади ёки айрим ижтимоий гуруҳагина бағишланади, уни янада кенгроқ бўлган бир

бутунликдан ташқарида қараб чиқилади. Илмий адабиётларда ижтимоий поғонада муҳим ўрин эгалловчи гуруҳ ва қатламларнинг социал сурати етарлича кенг даражада ўрганилган.

Яқинда вужудга келган, жадал ривожланаётган ўрта қатламга тегишли бўлган ижтимоий фаол гуруҳлар (биринчи навбатда - тадбиркорлар) жиддий таҳлилга тортилмоқда.

Ижтимоий-таркибий тадқиқотларнинг ўзгарувчанлик йўналишлари кўпинча ижтимоий гуруҳнинг сони ва таркибидаги силжишлар таҳлили билан чекланиб қолади. Ижтимоий гуруҳларнинг алоқалари ва ўзаро ҳамкорлиги, ижтимоий таркибнинг тизимлилиги, жамиятнинг амал қилиши ва ривожланишининг чуқур механизмдари анча кам ўрганилган. Социал таркиблар тадқиқоти кўпинча жамиятнинг «физиологияси»га эмас, балки «анатомияси»га тааллуқлидир. Шунинг учун уларнинг предмети ички ҳаётдан ва ўз-ўзини ривожлантириш механизмидан маҳрум бўлиб қолади.

3. Социал иқтисодиётда тармоқ таркибларининг шаклланиши

Ўзбекистонда ўтиш давридаги муҳим вазифалардан бири иқтисодиётнинг тармоқ таркибидаги туб ўзгаришларни амалга ошириш, унинг социал йўналтирилганлигини кучайтириш ҳисобланади.

Ҳар қандай мамлакатнинг иқтисодиёти социал ва иқтисодий ривожланиш, тармоқлараро меҳнат тақсимоти ва интеграция жараёнлари асосида вужудга келувчи хўжалик мажмуасидан иборат бўлади.

Социал иқтисодиётнинг тармоқ ёки таркибий қисм таркиби тармоқларнинг йирик гуруҳлари ўртасидаги ўзаро нисбат, алоқалар ва мутаносибликларни акс эттиради.

Энг умумий кўринишда социал-иқтисодий мажмуа қуйидаги тармоқ гуруҳларига бўлинади:

- моддий ишлаб чиқариш соҳалари (саноат, қурилиш, қишлоқ хўжалиги, шунингдек аҳолини озиқ-овқат таъминоти билан боғлиқ бўлган соҳалар, яъни тайёрлаш, моддий-техник таъминот, савдо ва умумий овқатланиш);

- ноишлаб чиқариш соҳаси тармоқлари (уй-жой коммунал хўжалиги, маиший хизмат, транспорт, алоқа ва б.);

- аҳолига ижтимоий хизмат кўрсатиш (соғлиқни сақлаш, фан, маданият ва санъат, таълим, бошқарув ва муҳофаза соҳалари).

Ҳар қандай социал-иқтисодий мажмуани ўрганиш учун тармоқларни функционал туркумлаштириш катта ҳамиятга эга бўлади. У тўрт гуруҳдаги тармоқларни ўз ичига олади:

- 1) бирламчи – кон саноати ва қишлоқ хўжалиги;
- 2) иккиламчи – ишлаб чиқарувчи саноат;
- 3) транспорт, савдо, уй-жой қурилиши, соғлиқни сақлаш, ишлаб чиқариш ва аҳолига хизмат кўрсатиш;
- 4) бошқарув, фан ва илмий хизмат кўрсатиш.

Ишлаб чиқаришнинг ривожланиши, айниқса илмий-техника тараққиёти асоси, янги ишлаб чиқариш тармоқларининг ажралиб чиқишига олиб келади. Бунда, қоида тариқасида, қончилик тармоқлари улуши пасайиб, илмталаб тармоқлар ўсиб бормоқда.

Миллий иқтисодиётнинг замонавий таркиблари учун ҳар қандай кўпроқ ёки камроқ ривожланган мамлакат учун характерли белги - тармоқ ёки тармоқлараро мажмуаларнинг мавжудлиги ҳисобланади. Ҳозирда тобора кўпроқ даражада ишлаб чиқариш алоқаларининг мустақамланиши, ишлаб чиқариш турли даражаларининг умумлашуви жараёни бормоқда. Жўғрофий жойлашуви, тарихий ва миллий анъаналар, у ёки бу мамлакатнинг имконияти хусусиятига боғлиқ ҳолда ёқилғи-энергетика, металлургия, кимё-ўрмон, қурилиш, агросаноат, транспорт соҳасидаги тармоқлараро мажмуалар шаклланимоқда. Бу мажмуалар, ўз навбатида, мураккаб ва табақалашган таркибларга эга бўлади.

Иқтисодиёт инфратузилмаси

Бозорий муносабатларнинг ривожланиши шароитида инфратузилма тобора кўпроқ аҳамият касб этади. Инфратузилма – бу ишлаб чиқариш ва социал-ҳаётий эҳтиёжларни таъминлаш учун зарур бўлган моддий воситаларнинг мажмуасидир. У ишлаб чиқариш ва социал инфратузилмасига бўлинади. Ишлаб чиқариш инфратузилмаларга транспорт, алоқа, омборхоналар ва идиш хўжалиги, моддий-техника таъминоти, муҳандислик қурилмалари, иссиқлик трассалари, водопровод, коммуникация, газ ва нефт қувурлари, ирригация тизимлари ва б.; социал инфратузилмага – йўловчи транспорти, шаҳарлар ва аҳоли пунктларининг коммунал-маиший хўжалиги киради. Ишлаб чиқариш инфратузилмаси ҳам, ижтимоий инфратузилма ҳам миллий иқтисодиётнинг мажмуа ҳолида бўлишида ва янги ҳудудларни ўзлаштиришда, кенг доирадаги социал муаммоларни ҳал этишда жуда муҳим рол ўйнайди.

Ўзбекистон Республикасида амалга оширилаётган бозорий ислохотлар жаҳон иқтисодиётининг глобаллашуви, миллий иқтисодиётнинг эркинлашуви ва замонавийлашуви шароитларида инфратузилма тармоқларига, аввало, ишлаб чиқариш, ижтимоий ва бозор инфратузилмасининг муҳим ташкилий қисми сифатидаги коммуникация соҳасига жуда қатъий талаблар қўймоқда. Ушбу талаблар мамлакат фуқароларининг сифатли алоқа хизматига бўлган социал ва шахсий эҳтиёжларини тобора тўлароқ қондириш эҳтиёжлари билан тақозоланади. Республика, минтақавий ва маҳаллий телекоммуникация ва почта хизматлари бозорининг яхши ўрганилмаганлиги, ушбу соҳа салоҳиятидан фойдаланишнинг паст даражаси оқибатида алоқа хизматига бўлган бозор талаблари тўла даражада қондирилмаяпти. Мамлакат иқтисодиёти учун муҳим бўлган ушбу соҳани жадал ривожлантириш масаласи жуда кескин қўйилган. Ушбу соҳа иқтисодиётнинг бошқа аралаш тармоқларида умумлашган, яъни мультипликатив ҳолдаги ўзаро боғлиқ бўлган иқтисодий самара беради. Ушбу вазифани муваффақиятли ҳал этиш учун амалга оширилаётган инвестицион сиёсат доирасида тегишли чора-тадбирлар

кўрилиши лозим. Бу асосий инструмент ҳисобланиб, унинг ёрдамида давлат ишлаб чиқариш ҳажмининг умумий ўсишига, илмий-техника тараққиётининг жадаллашувига, миллий иқтисодиёт таркибининг ўзгаришларига ва кўплаб ижтимоий муаммоларни ҳал этишга таъсир кўрсатиб боради.

Тармоқнинг барқарор ва самарали ишлашини йўлга қўйиш ҳар бир тармоқ кичик бўлимлари ва ишлаб чиқариш ривожланишининг устуворликларини ҳисобга олган ҳолда жиддий таркибий ўзгаришлар қилишни, республиканинг барқарор иқтисодий ўсишини таъминлашда уларнинг ролини оширишни талаб этади. Фаол таркибий сиёсатни амалга ошириш учун анча миқёсдаги сармоялар талаб этилади. Бироқ, хўжалик юритишнинг олдинги маъмурий бўйруқбозлик тизимида бўлган нуқсон – ушбу соҳани молиялаштиришга «қолдиқ принципи» бўйича ёндошув ҳали охиригача бартараф этилган эмас. Почта ва телекоммуникация соҳаларини ривожлантиришга республика ЯИМнинг 0,67% ажратилади, ушбу кўрсаткич Ғарб мамлакатларида эса ЯИМнинг 3-4%гача этади.⁵ Бу жаҳон телекоммуникацион янгиликлардан кечикишга ҳамда Ўзбекистон Республикасида 2010 йилгача бўлган даврда телекоммуникацияларни қайта куриш ва янгилашнинг миллий дастрини бажариш муддатларининг чўзилиб кетишига олиб келиши мумкин.

Вазиятни яхшилаш ва ушбу соҳадаги ишларнинг самарадорлигини ошириш мақсадида мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш, корхоналарни акциялаштириш йўли билан бозорий ўзгаришларни амалга ошириш бўйича тегишли чора-тадбирлар кўрилмоқда. Тармоқдаги таркибий ўзгаришлар, алоқа корхоналарининг хусусийлаштирилиши, улар томонидан хўжалик юритишнинг бозорий усулларнинг қўлланилиши телекоммуникация секторида инвестициялар киритилишини анча фаоллаштиришга имкон берди. Бугунги кунда почта соҳасида «Ўзбектелеком» акциядорлик компанияси, «Ўзбекистон почтаси»

⁵ Шоюсупова Л.Р. Проблемы привлечения и использования иностранных инвестиций для ускоренного развития сферы почты и телекоммуникации Республики Узбекистан. Ташкент-Берлин-Бонн.2001. с.111

давлат акциядорлик компанияси, «Матбуот тарқатувчи» акциядорлик компанияси, тезкор алоқани, интернет тармоғининг барқарор ишлашини, миллий ва жаҳон валютасида пул жўнатишларни амалга оширувчи акциядорлик жамиятлари, давлат, хусусий ва қўшма корхоналар фаолият кўрсатмоқда.

Ҳозирги шароитда ҳар қандай мамлакат иқтисодиётининг замонавий таркиби етарли даражада ривожланган саноат бўлишини тақазо этади. Бунда, қоида тариқасида, саноатнинг ўзи ҳам юқори даражада ихтисослашганлиги билан тавсифланади. Ижтимоий меҳнат тақсимотининг чуқурлашиб бориши натижасида ишлаб чиқаришнинг кўплаб тармоқлари, соҳалари ва турлари вужудга келди, булар биргаликда саноатнинг тармоқ таркибини ташкил этади ва кўплаб ижтимоий ва иқтисодий омиллар билан белгиланади. Улардан асосийлари қуйидагилар ҳисобланади: ишлаб чиқаришнинг ривожланиш даражаси, техникавий тараққиёт, социал -тарихий шароитлар, аҳолининг ишлаб чиқариш кўникмалари, табиий ресурслар. Саноатнинг тармоқ таркибидаги ўзгаришларни белгиловчи энг муҳим омил – илмий-техника тараққиёти ва унинг асосий йўналишлари – ишлаб чиқаришни автоматлаштириш, компьютерлаштириш ва механизациялаштириш, технологияни такомиллаштириш, ишлаб чиқаришни ихтисослаштириш ва кооперативлаштириш ҳисобланади. Илмий-техника тараққиёти таъсири остида саноат тармоқ таркибининг ўзгариши ва такомиллашуви узлуксиз юз бериб боради.

Ўзбекистон иқтисодиётини эркинлаштириш шароитларида чет эл сармояларининг кенг миқёсда жалб этилиши иқтисодий ўсишнинг, аввало саноатдаги ўсишнинг энг муҳим омилига айланади.

Мамлакатимизда саноат сиёсатининг бош устуворликлари сифатида қуйидагилар белгиланган:

- мамлакатнинг экспорт салоҳиятини ривожлантириш ва мустаҳкамлаш;

- ташқи иқтисодий фаолиятни, биринчи навбатда валюта бозорини эркинлаштириш;

- кундалик ҳисоб-китоблар учун миллий валютанинг конвертацияланишини таъминлаш.

Мўлжалланган устуворликларга мос равишда инвестиция сиёсатини рўёбга чиқариш бўйича аниқ чора-тадбирларни амалга ошириш зарур, булар:

- Ўзбекистон иқтисодиётини таркибий янгилшга чет эл сармояларини фаол жалб этиш (шу жумладан замонавий жиҳозлар ва илғор технологиялар кўринишида ҳам);

- чет эл сармояларини жалб этишни рағбатлатириш учун қулай инвестицион муҳит яртиш;

- Ўзбекистон иқтисодиётига қўйилаётган барча турдаги чет эл сармоялари учун давлат кафолати таъминлини қўллаш;

- миллий иқтисодиёт ривожланишининг самарадорлигини оширириш мақсадида молиявий-ишлаб чиқариш гуруҳларини бошқаришни ташкил этиш учун саноат, аграр ва бошқа корхоналарнинг давлат ва тижорат банклари билан мустаҳкам ҳамкорлигини таъминлаш.

Ўзбекистондаги таркибий сиёсат, иқтисодий ислохотларнинг миллий модели асосида амалга оширилиб, иқтисодий мустақилликни, шу жумладан энергетик ва озиқ-овқат мустақиллигини таъминлашга, шунингдек бой минерал-хом ашё ресурсларини ўзлаштириш билан боғлиқ бўлган тоғ-кон саноатининг стратегик муҳим тармоқларини жадал ривожлантиришга йўналтирилган. Таянч тармоқларнинг – нефт, газ, рангли металлургия, автомобилсозлик, самолётсозлик, электроника, кимё ва нефт кимёси саноатларининг устувор даражада ривожланиши ҳисобидан саноатнинг тармоқ таркиби яхшиланди. Ўзбекистон Республикасининг статистика бўйича Давлат қўмитасининг 1991 йилдан 2004 йилгача бўлган давр учун маълумотларига кўра тўққиз юздан ортиқ янги турдаги маҳсулотларни чиқариш ўзлаштирилган. Тўғридан-тўғри чет эл инвестицияларидан самарали фойдаланишга Андижон вилояти яққол мисол бўлади. Бу ерда икки

йил ичида Ўрта Осиёда энг йирик бўлган «ЎзДЭУавто» автомобилсозлик мажмуаси қурилди.

«Ўзбекистон иқтисодиётини таркибий ўзгартиришнинг 2010 йилгача даврга бўлган концепцияси» асосига таркибий ислохотларнинг экспортга мўлжалланган модели қўйилган бўлиб, у ички ва ташқи бозордаги талаблар таркибига мослашган ҳолдаги рақобатбардош ишлаб чиқариш ва иқтисодий фаолият турларини яратиш ва ривожлантириш йўли билан республиканинг жаҳон иқтисодиётига интеграциялашуви ва глобаллашув жараёнида таваккалчиликни минимумга тушириш ҳамда максимум фойда олишга мўлжалланган.

Саноат таркибини ривожлантиришда эришилган бир қатор ютуқларга қарамадан индустриал сиёсатни амалга ошириш билан боғлиқ бўлган айрим қийинчиликлар вужудга келди. Уларнинг асосийлари – ички бозор сиғимининг чекланганлиги ва ўзимизда чиқарилган маҳсулотларнинг кўпчилик турлари етарлича рақобатбардош эмаслигидир. Бу жаҳон иқтисодий тизимининг ихтисослашуви ва глобаллашуви имкониятларидан, Ўзбекистоннинг салмоқли экспорт салоҳиятидан, ишлаб чиқариш миқёсларидан етарлича фойдаланишга имкон бермайди. Ўзбекистон иқтисодиётида таркибий ўзгартиришлар ўтказишда эҳтимоллий оқибатларни ҳисобга олган ҳолда, глобаллашув жараёнидаги иштирокчиликдан зарарли минимумга, фойдани максимумга етказиш мақсадида мослашиб бориши зарур. Глобаллашувнинг фойдали жиҳатлари ҳалқаро капитални жалб этган ҳолда ташқи савдода фаол қатнашиш билан боғлиқ бўлган янги имкониятлар билан тақозоланади.

Узоқ истиқболда мамлакат иқтисодиётидаги таркибий ўзгаришларга, глобаллашувнинг фойдаси билан бир қаторда, ўзига хос салбий жиҳатлари ҳам таъсир этиши мумкин, булар қуйидагилардир:

- Жаҳон Савдо Ташкилотининг (ЖСТ) қоидаларида экспорт субсидияларини чеклаш, инвестиция фаолиятида хорижликларни яққалаб қўйишни таъқиқлаш, экспорт ва импортни мажбурий лицензиялашга, саноат

товарларига юқори импорт тарифларига йўл қўймаслик кабилар кўзда тутилган;

- савдо ва капитал оқимининг тобора ўсиб боровчи очиклиги, халқаро ташкилотлар томонидан молиявий очикликка талабларнинг оширилиши сабабли, шунингдек чет эл капиталининг эҳтимоллий қайта оқимлари туфайли барқарорликка хавфнинг ошиб бориши, булар мамлакатдаги барқарор ижтимоий-иқтисодий, сиёсий вазиятни таъминлашга ва макроиқтисодий тартибга солишнинг сифатига алоҳида талаблар қўяди;

- тўғридан-тўғри чет эл инвестицияларини жалб этиш учун рақобатнинг кучайиши, интеллектуал мулкнинг халқаро ҳуқуқини кўриқлашнинг кучайиши муносабати билан илғор чет эл технологияларидан кўчирма олиш имкиниятининг пасайиши, мамлакат ташқи қарзининг ошиб бориши мумкинлиги кабилар оқибатида жаҳон тараққиётининг бир чеккасида қолиб кетиш хавфи.

Одатда, энг умумий кўринишда, саноат кончилик ва қайта ишлаш соҳаларига бўлинади. Саноатнинг қайта ишлаш соҳалари оғир индустриянинг асосини ташкил этади. Уларнинг улушига саноат маҳсулоти умумий ҳажмининг 90%и тўғри келади. Иқтисодий мўлжалланишига кўра бутун саноат маҳсулоти икки катта гуруҳга бўлинади: ишлаб чиқариш воситаларини ишлаб чиқариш ва истеъмол маҳсулотларини ишлаб чиқариш соҳаларига. Саноатни гуруҳларга бўлиш муҳим иқтисодий аҳамиятга эгадир. Бу ишлаб чиқарилган маҳсулотнинг табиий-буюмлашган таркибини аниқлашга, саноат ишлаб чиқаришнинг умумий ҳажмида ҳар бир гуруҳнинг улушини ҳисоблашга ва шу асосда ишлаб чиқариш воситалари ишлаб чиқариш ва истеъмол предметлари ишлаб чиқариш ўртасида тўғри нисбатни ўрнатишга имкон беради.

3-мавзу: Социал муаммоларни ҳал этишнинг асосий йўналишлари ва истиқболлари

Режа

1. Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида даромадлар сиёсати
2. Камбағалликни қисқартириш социал муаммо сифатида
3. Меҳнатни социал ташкил этиш

3.1. Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида даромадлар сиёсати

Социал иқтисодиёт шаклланиши жараёнида аҳоли даромадларининг тартибга солиниши - энг долзарб вазифадир, чунки улар одамларнинг шахсий истеъмолини қондиришнинг асосий манбаи ва аҳоли турмуш даражасининг муҳим кўрсаткичларидан бири ҳисобланади. шунингдек Шунингдек, аҳолининг даромадлари иқтисодиётнинг аҳволи ва самарадорлигини, жамиятдаги иқтисодий муносабатларнинг етуклик даражасини ҳам акс эттиради.

Аҳоли даромадларининг шаклланиши кўплаб омиллар таъсири остида юз беради. Улар жумласига одамнинг ўзига боғлиқ бўлган омилларни, яъни унинг меҳнатга муносабатини, билим, касбий ва меҳнат салоҳиятини киритиш мумкин. Даромадларнинг шаклланишида корхонанинг мулкчилик шакли, унинг ташкилий-ҳуқуқий шакли, корхона тармоғи, жойлашган ўрни, жамоада социал меҳнат муносабатларининг ривожланганлиги каби омиллар ҳам ўзига хос аҳамиятга эгадир. Даромадлар таркиби ва манбалари кўп жиҳатдан давлат тузилиши тизими ва иқтисодиётнинг самарадорлиги билан объектив боғлиқдир. Умуман ушбу омиллар умуман иқтисодий сиёсатнинг ва хусусан даромадлар сиёсатининг йўналишларини белгилайди.

Аҳоли даромадларининг шаклланиши ва фойдаланилиши жараёни социал ривожланишнинг ҳар бир босқичида ўз хусусиятларига эга бўлади. Бозорий иқтисодиётга ўтиш шароитида Ўзбекистонда аҳолининг шахсий даромадлари таркибида жиддий ўзгаришлар юз берди. Аҳоли даромадларининг ҳозирги таркиби аввало манбаларнинг турли-туманлиги билан фарқ қилади. Анъанавий манбалар қаторига янгилари тадбиркорлик фаолиятдан, мулкдан ва бошқа даромадлар қўшилди. Ўзбекистонда кейинги йилларда вужудга келган пул даромадлари таркиби ҳозирча ривожланган бозор иқтисодиёти мамлакатларидагидан фарқ қилади, бироқ у жамиятда юз бераётган ижобий ўзгаришларни акс эттиради.

Бошқа томондан эса ушбу тенденциянинг салбий оқибатларини ҳам таъкидлаш зарур. Шулар қаторига иш ҳақининг рағбатлантирувчи ролини пасайиб боришини мисол тариқасида келтириш мумкин. Бу ҳол оила даромадларнинг иккиламчи ва учламчи манбаларини излашга ундайди, бу

манбалар, кўпинча солиқдан яшириниб қолинади. Бундан ташқари, иш ҳақининг паст даражаси унумли ижодий меҳнатни рағбатлантирмайди. Айниқса, таълим ва соғлиқни сақлаш соҳаларидаги ўртача иш ҳақининг паст даражаси салбий ҳодиса ҳисобланади, бу умумтаълим мактабларида ўқитиш ҳамда давлат соғлиқни сақлаш муассасаларидаги даволаш сифати пасайишига сабаб бўлади.

Бу аҳолининг бир қисмига аввалги тизим бўйича ҳақ тўланаётганлиги билан боғлиқ бўлиб, мавжуд аҳвол аҳоли даромадларининг табақалашуви тенденциясининг намоён бўлишига олиб келади. Янги социал қатлам вакиллари бўлган менежерлар, тадбиркорлар, банкирлар, мулк эгалари эса - бозорий иқтисодиёт қонунлари бўйича ҳаракат қилиб анча юқори даромад оладилар. Ўзбекистонда 1996 йилдан бошланган иқтисодий ўсиш аҳоли даромадлари табақалашуви кўрсаткичларининг пасайишига олиб келмоқда. Джинни коэффиценти 1991-1997 йилларда 0.261 дан 0.421 гача кўтарилган бўлса, 1999 йилда 0.37 гача пасайди, 2003 йилда эса 0.385 ни ташкил этди. Децил коэффицентлар ўртасидаги оралиқ 1991-1997 йилларда 8.5 дан 13.2 гача кўпайган бўлса, 1999 йилда 10.7 гача пасайди. Бироқ аҳоли даромадларининг табақалашув даражаси ҳозирча анча юқори ва бу жамиятнинг сезиларли даражадаги, социал бир хил эмаслигини кўрсатади. Бундай табақалашувнинг сабаби иқтисодиётнинг турли секторларида ва мамлакатнинг турли ҳудудларида даромадлар олишдаги тенгсиз имкониятлар ҳисобланади. Тошкент ва Навоий вилоятларининг саноати ривожланган туманларидаги иш ҳақи даражаси республиканинг бошқа вилоятларидагига қараганда 3 ва бундан кўпроқ марта юқоридир. Даромадларнинг табақалашувида қишлоқ жойлардаги яширин ишсизлик ҳам салбий таъсир кўрсатади. Қишлоқларда эса мамлакат аҳолисининг 63% дан кўпроғи яшайди ва кичик бизнес ҳамда хусусий тадбиркорлик етарлича ривожланмаган. Ушбу муаммоларнинг ҳал этилиши ҳар бир киши ва бутун аҳоли фаровонлигининг ўсишига имкон беради.

Аҳоли даромадларини янада ошириб бориш стратегияси қуйидаги устуворликларни ўз ичига олиши лозим: биринчидан, ишлаб чиқаришни ривожлантириш ва янги иш ўринлари яратиш асосида аҳоли бандлик даражасининг ошувига эришиш; иккинчидан бозор талабларига тўлиқ мос равишда ходимларнинг иш ҳақининг ўсиши даражасини ошириб бориш; учинчидан, меҳнат даромадларини тартибга солиш воситаси сифатида минимал иш ҳақининг ролини кўтариш; тўртинчидан, иқтисодиётнинг бюджет секторидаги иш ҳақини ошириш.

Даромадлар сиёсати ва унинг аҳоли турмуш даражасига таъсирини кучайтириш йўллари

Социал иқтисодиёт концепцияси ҳалқ фаровонлигини ошириш, камбағаллик ва кам таъминланганликнинг ўсишига йўл қўймаслик зарурлигидан келиб чиқади, шунинг учун республикада ўтказилаётган ислохотлар аҳоли даромадига нисбатан мослашувчан сиёсат ўтказишни мақсад қилиб қўйган. У иш ҳақи соҳасидаги бозор ислохотларининг ҳар бир босқичида ривожланиш ва ўзгаришга, даромадлар миқдorigа боғлиқ

равишда максимал солиққа тортишни қўллаш, кам даромадли аҳолига трансферт тўловлар миқдорини кўпайтиришга қодирдир.

Ўтган даврда Ўзбекистондаги даромадлар сиёсатини, шартли равишда икки босқичга бўлиш мумкин .

Биринчи босқич (1991-1994й) даромадлар шаклланиши соҳасидаги либерал сиёсат, яъни аҳолининг пул даромадлари устидан назоратнинг бўшлиги билан тавсифланади. Бу даврда аҳолининг умумий даромадларида субсидияларнинг салмоғи анча кўп бўлди. Қишлоқ жойларда фуқароларнинг томорқа майдонларининг кенгайтирилиши натура ҳолидаги янги даромад манбаларини шаклланишига ёрдам берди . Қабул қилинган "юмшоқ" сиёсат асосида самарасиз ишлаб чиқариш соҳаларида банд бўлганларни бўшатиш ишсизлик даражасини бир мунча пасайтирди .

Бундай сиёсат баҳоларнинг эркинлашуви ва ишсизликнинг ўсиш шароитларида аҳолини реал даромадлари даражасини ушлаб туришга имкон берсада, лекин, афсуски, инфляция даражасининг тез ўсиб боришига олиб келди.

Иккинчи босқич (1994-1996й.) анча қаттиқ пул - кредит ва бюджет сиёсати билан фарқланади. Бу даврда баҳоларнинг ўсиши муносабати билан иш ҳақини индексациялаш ҳажми жиддий қисқарди. Индексациялаш фақат бюджет соҳасигагина қўлланилди. Истеъмол субсидиялари айрим турдаги уй-жой, коммунал хизматларигагина қолди. Булар инфляция даражасини пасайишига, шахсий даромадларни шакллантиришда аҳолининг бозор муносабатларига мослашишга имкон берди.

Даромадлар сиёсатининг ушбу икки босқичи собитқадамлик билан ўтказилиши натижасида, 1996 йилдан аҳолининг реал пул ва умумий даромадларининг ўсиши бошланди, уларнинг шаклланиш манбалари кенгая борди. Мулкдан, тадбиркорлик фаолиятдан келадиган даромадлар катта аҳамият касб эта бошлади, иқтисодиётнинг нодавлат секторида банд бўлганлар ҳисобига даромадлар бўйича табақалашув кучайди.

Аммо, шу билан бирга, ўтказилаётган даромадлар сиёсатида маълум бир муаммолар мавжуд. Булар, аввало, иқтисодиётнинг энг муҳим социал секторлари: таълим, соғлиқни сақлаш, давлат бошқаруви, қишлоқ хўжалагида меҳнатга қизиқишнинг пасайишидир. Шунинг учун социал иқтисодиёт шаклланиши даврида энг муҳим вазифа меҳнатга ҳақ тўлаш фондини тартибга солиш механизмини рағбатлантириш таъсирини ошириш ва шароитларни яхшилаш, аҳоли даромадларини кўпайтириш ва истеъмол талабини ошириш йўналишларида такомиллаштириш ҳисобланади.

Аҳолининг харид қобилиятини ошириш, товар ва хизматлар нархининг доимо ҳам асосланмаган ҳолда ўсиб бориши оқибатларини юмшатиш ва охир оқибатда аҳолининг турмуш даражасини қувватлаб туриш учун давлатни тартибга солувчилик таъсири зарур. Бу даромадлар таркибида иш ҳақи улушининг нисбатан ошиб бориши ва унинг бевосита кўпайиб боришига ҳам йўналтирилган бўлиши лозим.

Шу билан бирга, давлат бир томондан, валюта ва молия бозоридаги вазиятни барқарорлаштириш, инфляциянинг ўсиш даражасини пасайтириш

бўйича бир қатор чора-тадбирларни амалга оширмоқда, бошқа томондан эса аҳолининг ночор қатламларини социал ҳимоялаш ва ўрта синфни мустахкамлаш бўйича тадбирларни кучайтирмоқда.

Социал иқтисодиётнинг вужудга келиши жараёнида бюджет соҳаси ходимларининг, шунингдек хўжалик фаолияти субъектларининг ҳам меҳнатига ҳақ тўлашнинг давлат томонидан тартибга солинишнинг аста-секин пасайиб бориши юз беради. Шу билан бир вақтда, бюджет соҳасида монополистлар мавжуд бўлган йирик корхоналарда ҳам ҳозирча меҳнатга ҳақ тўлаш фондининг ва ходимларнинг бошқа даромадларининг шаклланишида давлат ўзининг тартибга солувчилик таъсирини сақлаб қолмоқда.

Тез ўзгарувчан вазиятлар шароитида, социал иқтисодиёт шаклланиши жараёнида мамлакатдаги иш ҳақини, инфляция даражаси ва социал мақсадларни рўёбга чиқариш сураётларини тартибга солишнинг жуда ўзгарувчан тизими зарур. Шунингдек, аҳолининг фаол қисми ва меҳнатга лаёқатсиз фуқароларнинг даромадлари ўртасидаги энг мақбул нисбатни сақлаб туриш керак.

Социал иқтисодиёт шаклланишининг ҳозирги босқичида тартибга солувчи, восита сифатида минимал иш ҳақи ролини ошириш мақсадга мувофиқ бўларди. Ҳозирда иш ҳақининг энг кам даражасини давлат расман белгилаб қўймоқда. Аммо иш ҳақини рағбатлантирувчи ролини ошириш мақсадида унинг миқдорини кўпайтиришни минимал истеъмол суммаси билан боғлаш лозимки, унинг оқибатида энг кам иш ҳақининг социал роли ошиб боради.

Бироқ, бу тадбирларнинг долзарблиги ва аҳамиятлилигига қарамасдан, фақат ЯИМ ва давлат бюджети даромад қисмининг жадал ўсиб бориши шароитидагина қабул қилиниши мумкин.

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида Ўзбекистондаги даромадлар сиёсати концепцияси қуйидагиларни қамраб олиши лозим:

- * актив меҳнат фаолиятини рағбатлантирувчи ва ўртача жон боши даромадлар ўсишининг юқори сураётларини таъминловчи иқтисодий ва ҳукукий шарт-шароитларни яратиш;

- * аҳолининг ночор қатламларини социал ҳимоялашнинг аниқ мўлжалланишини кучайтириш;

- * меҳнат бозорини фаоллаштириш, иш кучига талаб ва таклиф ўртасидаги мувозанатга эришиш;

- * аҳолининг ўзини-ўзи банд этишни кенгайтириш учун иқтисодий ва ҳукукий шарт-шароитлар яратиш;

- * даромадлар бўйича турлича социал гуруҳларнинг турмуш даражасидаги ҳаддан ташқари юқори даражада табақалашувига йўл қўймаслик;

- * аҳолининг реал ва ўз ихтиёрида бўлган даромадларининг барқарор ўсишига эришиш.

Ўзбекистон Республикаси солиқ тизимини оптималлаштириш ва унинг аҳоли даромадлари шаклланишига таъсири

Социал иқтисодиёт шаклланиш шароитида иқтисодий ислохотларнинг чуқур социал йўналтирилганлиги солиқ тизими аҳамиятини кучайтиради.

Солиқлар, нархлар ва даромадлар билан биргаликда давлат социал сиёсатининг рўёбга чиқариш воситаларидан бири ҳисобланади.

Социал иқтисодиёт тамойилларига мос келувчи солиқ механизмини шакллантириш учун солиқ тизимининг ролини, унинг социал - иқтисодий вазифаси ҳамда социал соҳани солиқ билан тартибга солишнинг асосий тамойилларини аниқлаш зарур.

Солиқларининг роли, аввало, молиявий ресурсларнинг социал вазифаларни ҳал этиш учун сафарбар этилишини таъминлашда намоён бўлади. Социал харажатларнинг, яъни таълим, соғлиқни сақлаш, социал таъминот ва шу кабиларга сарфларнинг бюджет харажатлари умумий суммасидаги ва ЯИМдаги улуши асосида давлатнинг социал муаммоларни ҳал этишга эътибори тўғрисида хулоса чиқариш мумкин.

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида солиқларнинг одамлар ҳаёт фаолиятида муҳим рол ўйновчи социал вазифаси сезиларли даражада ривожланиши лозим. Солиқларнинг социал вазифаси бевосита имтиёзлар ва нормалар орқали объектив равишда намоён бўлади, яъни солиқларнинг ички ҳаракат механизмига киради.

Солиқ тизими давлатнинг социал сиёсатини рўёбга чиқариш воситаси сифатида жамиятдаги барча социал қатламларнинг - тадбиркорлар, ишчи-хизматчилар, давлат хизматчилари, нафақахўрлар ва бошқа оладиган даромадида катта фарқга эга бўлганларнинг манфатларини энг мақбул тарзда бирлаштиришга асосланиши лозим. Солиқларнинг социал вазифаси жамиятда социал мувозанатни таъминлаш учун катта аҳамиятга эгадир. Солиқ тизими жисмоний шахслар даромадларини прогрессив солиққа тортиш ва солиқ имтиёзлари бериш йўли билан аҳоли даромадларидаги фарқларни юмшатишга қодирдир.

Даромадларни солиқлар воситасида тенглаштириб боришдаги асосий муаммо солиқларнинг мақбул умумий даражасини ва уларнинг оқилона таркибини, шунингдек солиқ ставкаларининг ўсиб боровчи даражасини белгилашдир. Аҳолининг иқтисодий фаол қисмини тадбиркорлик ва меҳнат фаолиятига рағбатини сусайтирмасликка эътибор қаратиш лозим. Ҳар қандай ҳукумат олдида ҳар сафар нимага устуворлик бериш зарур: иқтисодий ўсиш ва самарадорлигига ёки танглик ва адолатга, жамғариш ёки истеъмолга деган муаммо туради. Бюджет сиёсатининг тавсифи шунга боғлиқ бўлади.

Даромадларнинг тенглаштирилиши социал омилларнинг фаоллашувига ёрдам беради, булар ўз навбатида иқтисодиётга тўғридан тўғри таъсир кўрсатади, иқтисодий ўсиш суръатларини белгилайди. Шу тариқа, солиқ тизими социал омилларни фаоллаштиришда кенг имкониятларга эгадир.

Ҳозирги вақтда республикада шаклланаётган солиққа тортиш тизими давлат бюджети даромад қисмининг барқарор тўлдирилишини таъминлайди ва бу билан барқарор иқтисодий ўсиш молиявий асосини мустаҳкамлайди. Шу билан бир вақтда, унга фискал тавсиф кўпроқ хос бўлиб, бу солиқлардаги рағбатлантирувчилик, тартибга солувчилик ва социал асосларни рўёбга чиқаришни қийинлаштиради. Ушбу камчиликларни солиқ тизимидаги

ислохотларни чуқурлаштириш ҳамда бу жараёнга жаҳон амалиётида қабул қилинган тамойиллар ва механизмларни қўллаш йўли билан бартараф этиш мумкин.

Солиқ тизимини такомиллаштириш ва эгилувчанлигининг ошириб борилиши билан давлат органлари аҳолининг айрим гуруҳларига социал тенгсизликни юмшатиш мақсадида солиқ имтиёзлари бера бошлайдилар. Камбағал ва кўп болали оилаларга имтиёзлар бериш кенг тарқалган.

Кичик тадбиркорлар ва фермерларга бериладиган имтиёзлар социал ва шу билан бир вақтда тартибга солувчи йўналишга эгадир.

Бозорий ўзгаришларга таъсир этувчи социал ва иқтисодий омиллар солиқ тизимидаги ўзгаришлар билан биргаликда бўлади. Масалан, хўжалик юритишнинг бозорий тизимига ўтиш объектив тарзда давлатдан солиқ тизими ва бюджет сиёсатида туб қайта қуриш ўтказилишини талаб этади.

Ҳар қандай солиқ тизими самарадорлигининг муҳим кўрсаткичи мақбул бўлган солиқ юки ҳисобланади. Республикада мавжуд солиқ тушумларининг ЯИМ даги миқдорини (28,7%) баҳолаш ва бошқа мамлакатлардаги шунга ўхшаш кўрсаткичлар билан таққослаш уни тўла асосли деб ҳисоблашга имкон беради. Бироқ ушбу кўрсаткич солиқ юки даражасини етарлича аниқ тавсифламайди. Қоида тариқасида, яширин сектор солиққа тортилмайди, унинг ЯИМ даги улуши эса турлича баҳолашларга кўра 10% дан 20 % гачани ташкил этади. Бундан ташқари, солиқлардан озод этилган даромадлар ҳам оз эмас. Демак, умуман олганда ЯИМ да солиқларнинг улуши 1/3 дан кам бўлсада, бироқ қонунда бўйсунувчи имтиёзлардан фойдаланмайдиган ишлаб чиқарувчилар учун солиқ юки амалда анча юқоридир.

Юқори солиқ юки ишлаб чиқариш фаолиятига салбий таъсирини ҳисобга олган ҳолда, республикада уни пасайтириш бўйича қатъий сиёсат юритилмоқда. Жумладан, Ўзбекистонда Солиқ кодекси амалга киритилганидан бошлаб даромадга (фойдага) солиқ ставкаси 1998 йилдаги 35% дан 2005 йилдан 15% гача пасайтирилди, бу жуда кўп малакатлардагидан, шу жумладан МДХ малакатларидан анча камдир. Бунинг оқибатида солиқдан озод бўлган маблағлар, иш ҳақи миқдорини оширишга, инвестицион жараёнлар ва техникавий қайта жиҳозлашга йўналтирилмоқда. Бироқ шуни таъкидлаш лозимки, республикада солиққа тортилиш базаси халқаро амалиётдагидан анча кенгдир. Шу муносабат билан, даромадни (фойдани) солиққа тортишни янада оптималлаштириш нафақат солиқ ставкаларини пасайтириш, балки солиққа тортилувчи базани аниқлаш механизмининг такомиллаштириш йўли билан ҳам амалга ошириб борилиши лозим.

Давлат бюджети маблағларининг муҳим манбаи жисмоний шахслар даромадидан тушадиган солиқлар бўлиб, давлат бюджети даромадлар таркибида уларнинг улуши кейинги йилларда кўпайиб бормоқда. Даромад солиғининг уч босқичли тартиби жорий этилиб, унда юқори даражада даромад олувчи шахслар тоифаси учун солиқнинг энг юқори чегараси 45% дан 29% га пасайтирилди; солиққа тортилувчи даромадлар чегараси юқори

даража (энг кам иш ҳақининг 8 бараваридан 10 бараваригача) учун ҳам, шунингдек ўртача ставка бўйича ҳам (энг кам иш ҳақининг 5 бараваридан 10 бараваригача бўлганда, ставкани 35% дан 20 % гача пасайтириш билан биргаликда) кўтарилди. Бунда энг кам ставка (12%) бўйича солиққа тортилувчи даромад миқдорининг ошиб бориш факти муҳим ҳисобланади. Фуқароларни солиққа тортишнинг прогрессив (ошиб борувчи) нормаси даромадларни қисман қайта тақсимлаш нуқтаи-назаридан мақсадга мувофиқдир. Унинг моҳияти шундан иборатки, камроқ таъминларга қараганда яхши таъминланган фуқаролар кўпроқ солиқ тўлайдилар. Бироқ амалиёт кўрсатишича, ўтиш даври шароитида жисмоний шахслар даромадига прогрессив солиққа ториш тартиби ўзини унчалик ҳам оқламади. Бу маъмуриятнинг бўшлиғи билан изоҳланиб, солиқ органлари аҳолининг барча даромад манбаларини кузатиш имконига эга бўлмайди. Амалда эса аҳолининг кам таъминланган қатламлари кўп таъминланганларга қараганда кўпроқ солиқ тўлашига тўғри келади. Ушбу солиқ нормасини бирхиллаштириш ва корхоналар иш ҳақи фондининг ўсишини чеклашни бекор қилиш билан пасайтириб бориш аҳолининг яширин даромадларини ойдинлаштириш учун зарурий шарт ҳисобланади. Шу билан бирга қиёсий таҳлил шуни кўрсатадики, Ўзбекистонда даромад солиғи нормаси қўшни малакатлардагига қараганда анча юқоридир.

Солиқ юки таҳлили нуқтаи назаридан, социал иқтисодиёт шароитида нафақа жамғармаси ва социал суғурталаш фондига тўловлар нормаси масаласи жуда муҳим ҳисобланади. Ҳозир Ўзбекистонда бу тўловлар корхона иш ҳақи фондининг 31% даражасида ўрнатилган, бошқа мамлакатларда эса 30% лик чегарадан пастдир. Юқори даражадаги социал чегирмалар, юқори даромад солиғи ставкаси билан биргаликда, социал иқтисодиёт талабларига мос келсада, бироқ тадбиркорларни "яширин" йўللарга ўтишга мажбур қилади.

Ушбу муаммони ҳал этишнинг йўлларида бири нафақа тизимини хусусийлаштириш бўлиб, бу мамлакатнинг давлат бюджети учун ҳам, шунингдек корхоналар ва жисмоний шахслар учун ҳам фойдалидир. Суғурталаш жамғариш тизимининг ривожланиши жисмоний шахслар томонидан нафақа суғуртаси фондига зарурий тўловлар миқдорини камайтиришга ва шу билан бирга нафақа фондига инвестициялар қўйилишини амалга ошириш ҳисобидан, олинadиган фойда миқдорининг кўтарилишига имкон беради.

Шу тариқа, социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида солиқ юки пасайиши ва даромадларни адолатли тақсимлаш солиқ тизимини ислоҳ этишнинг муҳим йўналишларидан ҳисобланади. Истикболда эса, ушбу тадбирларнинг рўёбга чиқарилиши, хусусий тадбиркорлик ва кичик бизнеснинг ривожланиш суръатларига ва чет эл инвестициялари оқиб келишига, шунингдек иш кучи сифатининг ҳамда аҳоли даромадлари даражасининг ошиб боришига бевосита таъсир кўрсатади.

3.2. Камбағалликни қисқартириш социал муаммо сифатида Камбағалликнинг социал-иқтисодий мазмуни ва уни қисқартиришнинг зарурлиги

Барча постсовет мамлакатларида бозорий иқтисодиётга ўтиш ишлаб чиқаришнинг пасайиши, ишсизликнинг ўсиши, турмуш даражасининг пасайиши каби қийинчиликлар билан биргаликда мавжуд бўлди. Шунинг учун Ўзбекистон ҳукумати томонидан ўтиш даврининг салбий оқибатларини юмшатиш бўйича қатор тадбирлар ишлаб чиқилди ва амалга оширилди. Бироқ, кўрилган чора - тадбирларга қарамасдан, ўтиш даврида қатор принципиал муаммолар ўам пайдо бўлди. Улар орасида камбағаллик муаммоси алоҳида ўрин тутади. БМТнинг тан олишича, камбағаллик умумбашарий муаммо ҳисобланади, чунки у дунёнинг барча мамлакатларида учрайди. БМТ маълумотларига кўра, бугунги кунда 54 мамлакат, 1990 йилга нисбатан камбағал ҳолда яшайди, 21 мамлакатда аҳолининг кўпчилик қисми очликдан азобланади, 12 мамлакатда болаларни бошланғич таълим билан камраб олиш пасайиб бормоқда, 34 мамлакатда умр давомийлиги қисқарди, 800 млн.дан ортиқ киши озиқ-овқат етишмаслигидан қийналади⁶.

Айрим ҳукуматларнинг камбағалликни бартараф этиш бўйича қилаётган ҳаракатларига қарамасдан, афсуски, ҳозирги кунда кўпчилик мамлакатларда очлик ва қашшоқлик, ишсизлик ва саводсизлик мавжуддир, юқумли касалликлар, айниқса ОИТС тобора тарқалмоқда, азон қатламининг қисқариши, ҳароратнинг кўтарилиши ва бошқа шу каби таҳдидлар кучаймоқда. Ҳаёт шароитларига таҳдидлар умумбашарий, умумжаҳон тавсифига эга бўлиб бормоқда.

Уларни бартараф этиш дунёдаги барча мамлакатларнинг биргаликдаги ҳаракатини талаб этади. Ушбу вазиятлар сабабли 2000 йилда БМТнинг "Минг йиллик Декларацияси" қабул қилинди (бу ҳақда биринчи бобда эслатилган эди). "Минг йиллик Декларацияси"да илгари сурилган вазифалар орасида камбағаллик муаммоси алоҳида ўрин тутади.

Камбағаллик тоифаси - одамларнинг моддий таъминланмаганлигининг ўзига хос ҳолати бўлиб, бунда бир киши ёки оиланинг даромади ҳаёт фаолияти учун социал - зарурий истеъмол даражасини таъминлашга имкон бермайди. Камбағалликнинг мутлоқ ва нисбий кўринишлари фарқланади.

Мутлоқ камбағаллик -бу физиологик эҳтиёжлар: овқат, кийим, турар жойга бўлган эҳтиёжларни (улар “истеъмол савати” деб аталади) қондиришдаги тўғридан тўғри етишмовчиликдир.

Нисбий камбағаллик - инсоннинг мамлакатдаги даромадларнинг умумий даражасига нисбатан ёмон ҳолатини белгилайди.

Кундалик, маълум бир вақтдаги ва доимий, яъни узок вақт давом этувчи камбағаллик кўринишлари ҳам мавжуд.

Уни ўлчаш учун қуйидаги кўрсаткичлардан фойдаланилади:

-аҳолининг умумий сонида камбағаллар улуши;

⁶“Глобальные цели тысячелетия” Доклад. Узбекистан. Экономическое обозрение, 2004 г., №10

- камбағалликни тавсифловчи даромад миқдори;
- камбағалликнинг чуқурлашув даражаси - у ёки бу гуруҳдаги камбағаллар учун етишмаётган даромаднинг ҳажми ва бошқалар.

Камбағаллик ҳар қандай иқтисодий тизим учун хосдир. Аммо унинг кескинлашиб бориши ишлаб чиқарилган маҳсулот ва жамғарилган бойлик ҳажмига, мамлакатнинг ишлаб чиқариш салоҳиятига, ҳалқнинг фаровонлигига, тақсимот усулларига боғлиқ равишда жиддий фарқланади. Шунинг учун ҳар бир давлатда ўз миллий истеъмол меъёри, яъни яшаш минимуми мавжуд бўлиб, у ишлаб чиқариш имкониятлари, миллатнинг бойлиги, анъаналар, менталитет (ўзига хослик) ва бошқаларга боғлиқдир. Ушбу меъёрларга эга бўлмаган кишиларни камбағалларга қўшади.

Камбағаллик муаммоси шўролар даврида ҳам бор эди. Аммо ҳукмрон мафкура ушбу ҳодисани тўлиқ тан олишга имкон бермасди. Камбағаллик бўйича маълумотлар махфий ҳисобланарди. Фақат 80-йилларнинг охиридагина камбағалликнинг мавжудлиги тан олинди ва унинг таърифи пайдо бўлди: минимал иш ҳақидан кам даромадга эга бўлган одамлар камбағаллар сифатида туркумлаштирилди. Ушбу таърифга кўра, Ўзбекистон аҳолисининг 45%: қишлоқ жойлардаги аҳоли, шунингдек нафақахўрлар, бевалар, ёлғиз оналар, ногиронлар камбағал ҳисобланади. Аҳолининг ушбу гуруҳларини қўллаб-қувватлаш учун нафақа ва ҳар хил ёрдам тўловларни назарда тутувчи махсус дастурлар ишлаб чиқилди.

Республикада ўтиш даврининг дастлабки босқичларида даромадлардаги тенгсизлик кучайди. Авваллари ўрта синфга таалукли бўлган шифокорлар, ўқитувчилар, давлат хизматчилари турмуш даражасининг жиддий пасайиши билан тўқнашдилар. Бу даврда ўртача жон боши пул даромадлари деярли ярмига камайди, даромадлар даражасидаги жиддий тафовут, нафақат турли социал гуруҳлар ўртасида, балки ҳудудлар ўртасида ҳам, жумладан шаҳар ва қишлоқ ўртасида ҳам кузатилди. Реал ЯИМ 1989 йилдан 1996 йилгача 24% га, аҳоли жон бошига эса 39% га пасайди. Булар, табиийки, аҳолининг турмуш даражасига ўз таъсирини кўрсатди. Аҳвол яна шу билан ҳам чуқурлашиб бордики, ушбу давр аввалги хўжаликлараро алоқаларнинг узилиши, умумиттифоқ бюджетидан молиялаштиришнинг йўқолиши билан биргаликда юз берди. Ўтиш даврининг биринчи босқичида Ўзбекистонда аҳоли турмуш даражасининг пасайиши, энг муҳим социал тармоқлар бўлган соғлиқни сақлаш, маориф ва маданият соҳалари фаолият кўрсатишининг ёмонлашуви каби муаммоларни юзага чиқарди. 1996 йилдан бошлаб аҳоли турмуш даражаси кўрсаткичларининг яхшилаб бориши тенденцияси намоён бўла бошлади. Мамлакат иқтисодий турғунликдан чиқа бошлайди ва 2001 йилда 1991 йилдаги ЯИМ даражасини тиклади. ЯИМ ўсишнинг ўртача суръати 1998-2003 йилларда 4.3% ни ташкил этди.

Жаҳон амалиётида камбағалликни баҳолашнинг қуйидаги усуллари маълум:

- статистик: бунда аҳоли даромадларини жон бошига тақсимлаганда, энг қуйида турувчи 10-20% аҳоли камбағалларга киритилади;

- меъёрий (минимал истеъмол саватининг озиқ-овқат ва бошқа андозалари меъёрлари бўйича), яъни минимал истеъмол савати асосида;

-махрум бўлганлик усули -энг муҳим маҳсулот ва товарларни тўйиб истеъмол қилмаслик;

-эвристик - жамоатчилик фикри ёки сўралувчининг нуқтаи - назаридан келиб чиққан ҳолда, турмуш даражасининг етарли ёки етарли эмаслигини баҳолаш;

стратификацион – бунда камбағалларга, илгариданок ўзини-ўзи таъминлаш имкониятлари чекланган кишилар киритилади (қариялар, ногиронлар, тўлиқ бўлмаган ва кўп болали оилалар, ота-онасиз болалар, ишсизлар, муҳтожлар ва б.)

- иқтисодий - бу камбағаллар тоифасини, давлат уларнинг моддий таъминотиغا ёрдам йўналтирилган имконият ресурслари орқали аниқлайди.

Камбағалликни аниқлагач, ҳар бир давлат фақат ўзига хос бўлган вазифаларни ҳал этишга интилади. Агарда иқтисодий ривожланган мамлакатлар социал ларзаларни бартараф этиш учун аҳолининг ўрта ва камбағал қатламлари ўртасидаги чуқур табақалашга йўл қўймасликка интилсалар, ривожланаётган мамлакатларда эса камбағалликнинг аниқланиши аҳолининг минимал турмуш даражасини таъминлаб туриш сиёсати билан боғланган.

Ўтиш даври иқтисодиёти мамлакатларида камбағалликнинг аниқланиши янгича бозорий шароитларга мослашиши қийин бўлаётган, аҳоли гуруҳларини аниқ мўлжалланган социал қувватлаш стратегиясини ишлаб чиқишга имкон беради.

Камбағалликни бартараф этиш муаммоси яшаш минимумини таъминлаш билан чамбарчас боғлиқдир. Бир мамлакатда андоза учун қабул қилинган яшаш минимуми, бошқа мамлакатда қабул қилина олмайди.

Масалан, АКШ, Буюк Британия, Германияда яшаш минимуми ойлик даромадининг 40% га тўғри келади; Финландия, Италия, Греция, Испанияда 50%, Ирландия ва Португалияда 60%; Руминия, Чехия, Словакияда "етарлича" эмаслик белгиси ўртача жон боши даромадининг 50-60%, камбағаллик чизиғи эса етарлича эмасликнинг 60-70% даражасида ўрнатилган. Болгарияда минимал иш ҳақи истеъмол савати асосида ҳисобланган социал минимумнинг 60-70% ни, камбағаллик чегараси эса минимал иш ҳақининг 65% ни ташкил этади.

Ўзбекистон олимлари томонидан ўтказилган тадқиқотлар натижаларига кўра, 1997 йил бошида 22% аҳоли, ёки 16% оилаларнинг ўртача жон боши даромади камбағаллик чегарасида, ёки ундан паст бўлган. Республикада камбағалларга 5 ва ундан кўп кишилардан иборат оилаларнинг умумий сонидан ҳар тўрттадан биттаси (24.7%) киритилади. Камбағаллик эҳтимоли 4 ва ундан кўп болали оилаларда (38.3%) ва 3 болали оилаларда (19.6%) энг юқори даражададир⁷.

⁷Доклад о человеческом развитии Узбекистан, 1998. С.63

1. Камбағаллик даражасига кўра оилаларни куйидаги тоифаларга ажратиш мумкин: ўта муҳтожлар, муҳтожлар, ночорлар, кам таъминланганлар. Халқаро Экспертларнинг ҳисобларига кўра 2004 йилда республика аҳолисининг 27.5% камбағалларга киритилган⁸.

Дунёнинг ривожланган мамлакатларида камбағаллика қарши курашишнинг замонавий тажрибаси

Юқори турмуш даражаси ва социал кафолатларга эга бўлган ривожланган мамлакатларда камбағалликка қарши кураш, жамиятда амал қилаётган истеъмол андозалари учун етарлича бўладиган асосий минимал даромадларни (иш ҳақи ва нафақа) таъминлаш орқали амалга оширилади. Бундан ташқари, бу мамлакатларда, бошқаларга нисбатан ёмонроқ, аҳволда бўлганларга аниқ мақсадли социал ёрдам амалга оширилади. Бу ўта оғир ҳаётий вазиятга тушиб қолганлар учун қўлланилади. Аҳоли асосий қисмининг даромадлари ўта паст даражада ривожланаётган мамлакатларда эса миллионлаб камбағалларни қувватлашнинг асосий усули социал ёрдамни, жумладан озиқ-овқат, дори-дармон, коммунал-маиший, таълим ва бошқа соҳадаги ёрдамни тақсимлаб бериш ҳисобланади.

Франциядаги камбағалликнинг олдини олиш тизими намуна сифатида хизмат қилиши мумкин. Унинг асосида барча иш берувчилар учун, ишлаётганларнинг асосий эҳтиёжларини қондиришга етарлича бўлган минимал иш ҳақи нормасини тўлаш мажбурияти белгиланган. Бунинг устига иш ҳақининг энг кам даражаси доимо индексацияланиб борилди. Бундан ташқари, Францияда етарли меҳнат нафақаси, сифатли тиббий хизмат, ишсизлик бўйича нафақани ўз ичига олувчи мажбурий социал суғурталаш амал қилади. Болалар учун нафақалар ва имтиёзлар тизими ҳам катта рол ўйнайди.

Суғурта стажига эга бўлмаганлар (ёшлар, болали аёллар), шунингдек, у ёки бу турмуш шароитларига кўра ўзининг зарурий эҳтиёжларини қондира олмайдиганлар махсус социал хизмат кўрсатиш идораларига мурожаат қиладилар.

АКШда камбағаллика қарши кураш дастури 15-20% аҳолини қамраб олади. Камбағал ҳисобланган ва ёрдам берилувчи тоифалардан бирига тегишли бўлган кишиларга ёрдам кўрсатилади. Улар қаторида: ёш болали оилалар, айниқса ёлғиз ота - оналар ёки боқувчиси ишсиз бўлганлар; 65 ёшдан катта бўлган муҳтож кишилар, ногиронлар, ожизлар, уруш фахрийлари, ва уларнинг оилаларига, ишловчи камбағалларга (солиқ имтиёзлари орқали) ва даромади белгиланган талаблардан паст бўлганларга ёрдам берилади. Бу ёрдам пул ёки буюм шаклида кўрсатилади. Натура-буюм шаклидаги ёрдам - овқатланиш учун талон бериш, қарияларга тиббий хизмат кўрсатиш, арзон уй-жой, ёш болаларга қараш ва бошқа социал хизматлар бўлиши мумкин. Чехияда энг кам нафақа даражасидаги кафолатланган яшаш минуми ўрнатилган (агарда бу даража бўлмаса нафақа тўланади). Болгарияда даромади социал ва физиологик минимумдан кам бўлган кишилар социал ёрдам олишлари мумкин. Бундан ташқари, 70 ёшдан катта бўлган ёлғиз ки-

⁸ журнал “Экономическое обозрение”. №10. 2004 г.

шиларга ва I-гуруҳ ногиронларига, агарда даромадлари белгиланган минимумдан кам бўлса, овқатланиш учун бепул купонлар берилади ҳамда коммунал хизматларнинг 50% тўланади. Ногиронлар ва болалар, автомобилга эга бўлмаган оғир касаллар шаҳар йўловчи ва шаҳар атрофи транспортида бепул юриш ҳуқуқидан фойдаланадилар; бошқа кўринишдаги хизматлар ҳам назарда тутилган. Социал ҳимояланмаган гуруҳларга йил давомида бир неча марта мавсумий кийим-кечак, ўқув қўлланмалари, қиммат турувчи дори-дармонлар сотиб олишларига моддий ёрдам кўрсатилади.

Турли мамалакатларда камбағалликка қарши кураш тажрибасининг таҳлили ушбу тоифа бўйича иккита турли тушунчани ажратиб кўрсатишга имкон беради.

"Камбағалларга ёрдам" - шу лаҳзада ҳаётини воситаларга муҳтож бўлганларни кундалик қўллаб-қувватлаш бўлиб, соф тақсимот муаммосини ўз ичига олади: муҳтожларга ёрдамнинг самаралироқ дастурларини ишлаб чиқиш билан миллий даромаднинг бир қисmini тегишли мақсадларга ажратиш. Бунда бош вазифа - барча имкони бор манбалар (давлат, нодавлат, халқаро) бўйича зарур маблағни топиш ва ёрдам кўрсатишнинг энг арзон мақсадли йўллари ташкил этиш. Бунда очлар ва ночорлар сонини минимал даражада камайтиришга эришиш мумкин. Бирок бу ерда жиддий муаммо мавжуд: ресурсларнинг чекланганлигидир.

"Камбағалликка қарши курашиш" деган иккинчи тушунча - бу камбағал аҳоли сонини камайтириш ва унинг кўпайишининг олдини олиш бўйича чора-тадбирлар ишлаб чиқишидир. Бу тадбирлар иқтисодий сиёсатнинг социал асосини ташкил этиб - улар аҳоли асосий қисмининг даромадини оширишга, миллий ишлаб чиқаришнинг жонланиши асосида кам таъминланганлар фойдасига, улар камбағаллар сафини янада тўлдирмасликлари учун қайта тақсимлаш механизмини яратишга йўналтирилгандир.

Фаолиятнинг бундай стратегиясини танлашда ҳукумат ЯИМ да реал иш ҳақининг улушини кўпайтиришга мўлжалланган дастурлар қабул қилиши (бу кўрсаткич ривожланган мамлакатларда 50-60 % ни ташкил этади); меҳнат қилиш учун зарурий стратегик макон яратиши (ёлланма, тадбиркорлик, кооператив, фермер, ҳунармандчилик, оилавий ва барча бошқа шаклларда ҳам); ҳар бир кишига ўзи учун ҳамда давлат ва жамиятни таъминлаш учун ишлаб топиш имкониятини яратиши лозим. Айнан меҳнат ўзини-ўзи ҳимоялашнинг энг яхши усулидир. Фақатгина меҳнатни адолатли баҳолашни, тегишли рағбатлантиришни, ўртача солиқлар ва мақбул истеъмол нархларни шакллантириш зарур.

Ҳукуматнинг социал сиёсати тақсимлаш ва қайта тақсимлашнинг шундай механизмларини ўз ичига олиши керакки, улар меҳнатнинг муваффақиятли натижаларини ўртача таъминланган ва кам таъминланган аҳоли фойдасига йўналтира олсин, чунки бойлар ўзи ҳақида ўзлари қайғура олади. Бу соҳадаги асосий масала, кенг қўламдаги: иссиқлик, нон, дори-дармондан тортиб, таълим тиббий хизмат, уй-жой ва алоқа воситаларигача

истеъмолнинг минимал социал андозаларига бўлган инсон ҳуқуқларини тиклаш ҳисобланади.

Бундай андозаларга қуйидагиларни киритиш мумкин:

- энг кам иш ҳақи ва меҳнат нафақасининг яшаш минумуми даражасига мос келиши;

- иш ҳақини болаларни таъминлаш харажатларини ҳисобга олган ҳолда белгилаш;

- малакали меҳнатга ҳақ тўлашдаги адолатсизликни тугатиш учун бюджет соҳаси ходимларининг иш ҳақини қайта кўриб чиқиш;

- ходимнинг яшаш минуми даражасида бўлган солиқ чегирмаларини ўрнатиш;

- аҳоли учун кенг истеъмол товарлари ва социал аҳамиятли хизматларга эга бўлишни таъминлаш.

Ривожланган малакатларнинг социал-иқтисодий сиёсатида давлат ҳимояси усулидан кўра, кўпроқ ўзини-ўзи ҳимоялаш усулига зўр бермоқда. Бу мамлакатларда солиқлар бўйича имтиёзлар бериш йўли билан даромадларнинг ишлаши, мажбурий социал суғурталашнинг ривожланиши, фирма ичидаги социал сиёсат; учинчи, нотижорат секторининг, жамоатчилик ташаббусларининг кенгайиши; фуқаролар ва бизнеснинг хайрия тadbирларидаги иштироки; жамият барча аъзоларининг инвестициялар манбаи сифатидаги жамғарма ва омонатлардан манфаатдорлиги рағбатлантирилади. Буларнинг барчаси ўрта синфнинг гуллаб-яшнашига ҳамда камбағалликка қарши курашда ёрдам беради.

Давлат хайрия тadbирлари, жамоат ташкилотлари фаолияти, маҳаллий уюшмалар социал муаммоларни ҳал этишда корхоналарнинг иштирокини кенгайтириш ҳақида ғамхўрлик қилади. Камбағалликка қарши курашда социал суғурталаш тизими муҳим рол ўйнайди (Швеция, Франция ГФР тажрибасида).

Шу муносабат билан таъкидлаш лозимки, аҳолини аниқ мақсадли социал ҳимоялаш бўйича тadbиркорларни ҳам камбағалликка қарши курашишнинг самарали воситаларига киритиш мумкин.

Ўзбекистонда камбағалликни қисқартиришнинг йўллари ва унинг асосий йўналишлари.

Ўзбекистон камбағалликка қарши курашиш дастурини қабул қилган бўлиб, унинг асосини қуйидаги тadbирлар ташкил этади:

- мамлакатда барқарор иқтисодий ўсишни таъминлаш: Бунинг учун аввало нархларнинг узил-кесил барқарорлашувига ва яратилаётган ЯИМ ҳажмининг янада жадалроқ ўсишига эришиш зарур;

- меҳнат қилиш соҳаларини кенгайтириш, иқтисодиётнинг самаралироқ тармоқларини (товарлар ишлаб чиқариш ва хизматлар соҳасини) ривожлантириш. Бу самарасиз тармоқдаги меҳнат ресурсларининг самаралироқ тармоқларга, айниқса аграр сектордан фаолиятнинг бошқа соҳаларига ўтишга олиб келади;

- тadbиркорликни, якка тартибдаги меҳнат фаолиятини ва ўзини ўзи банд этиш шакллари кенгайтириш ва шу асосда аҳоли даромадларини

ошириш учун имкониятлар яратиш; Ушбу сектор Ўзбекистонда катта салоҳиятга эга бўлиб, расмийлик тўсиқлари (бюрократик тўсиқлар) сабабли тўлиқ ривожлана олмаяпти. Кичик тадбиркорликнинг ривожланиши аҳолига, айниқса камбағал ва кам даромадли аҳоли қатламига катта имкониятлар беради;

- жамоа шаклидаги ишларни ташкил этиш, социал инфратузилмага қўйиладиган инвестицияларнинг ўсишига, капитал қурилишдаги жонланишга, мамлакатда иқтисодий аҳволнинг яхшилашига ва бандлик даражасининг жиддий ошишига ёрдам беради;

- ўртача даромадларнинг доимий кўпайиши, камбағаллик ўсишининг бартараф этилиши.

Камбағаллика қарши кураш давлат дастурининг рўёбга чиқиши, камбағаллик даражасини анча пасайтиришга имкон беради.

Ўзбекистонда камбағалликка қарши кураш шакллари ва усуллари хусусияти шундаки, бу жараёнда нафақат давлат, балки корхоналар, жамоат ташкилотлари шу жумладан, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари маҳаллалар ҳам иштирок этади. Давлат аҳоли турли гуруҳлари томонидан олинаётган даромадларини тартибга солади, норизоликлар пайдо бўлиш хавфини бартараф этади.

Даромадлар даражасини тартибга солиш механизмининг асосий элементлари қуйидагилар ҳисобланади:

- нафақа, стипендия, бюджет соҳаси ходимларининг иш ҳақини мунтазам ошириб борилиши. Ўтган 8 йилда (аниқ мўлжалли социал ҳимоялаш дастури 1996 йилдан киритилган эди) энг кам иш ҳақи 250 сўмдан (1996) 9400 сўмга (2005й), яъни 33.5 мартага, энг кам нафақа 30 марта кўпайди;

- кам таъминланган оилалар ва болали оилаларни аниқ мўлжалли ижтимоий ҳимоялаш уларга пул нафақалари бериш йўли билан бўлмоқда. Кам таъминланган оилалар ва болалик оилаларни қўллаб-қувватлашнинг бу шакли хусусияти шундаки, ночор гуруҳларни аниқлаш ва уларга ёрдам кўрсатиш, фуқароларнинг маҳаллий ўзини ўзи бошқариш органлари, яъни маҳаллаларга юклатилган. Нафақалар тўлашнинг молиявий манбаи республика ва маҳаллий бюджетлар маблағлари ҳисобланади;

- ишсизларни, уларга нафақа бериш, бепул ўқитиш, касбий тайёргарлик даврида стипендия бериш ва ишсизлик нафақасига яна ишсиз кишининг қарамоғидаги ҳар бир кишига ишсизлик нафақасининг 10% миқдорида устама қўшиб бериш шаклларида моддий қўллаб-қувватлаш;

- алоҳида тоифадаги фуқаролар ва оилалар учун ўрнатилган нафақалар, кафолатлар ва имтиёзлар тизими (қишлоқ жойлардаги мактаб ўқувчилари, олий ўқув юрти ўқитувчилари, "Соғлом авлод учун" ордени билан мукофотланганлар ва бошқаларни квартира ва коммунал хизматлар учун тўловлардан тўлиқ ёки қисман озод этиш);

- ягона тариф жадвалини киритиш ва турли тоифадаги хизматлар иш ҳақи миқдорини энг кам иш ҳақи миқдори билан боғлиқ ҳолда қараш;

- хўжалик фаолияти натижаларига боғлиқ ҳолда корхоналар томонидан меҳнатга ҳақ тўлаш учун йўналтирувчи маблағларни тартибга солиш;

- жисмоний шахслар даромадларини ўсиб бориш даражасига кўра прогрессив тизимдаги солиққа тортиш.

Кейинги йилларда социал ҳимоялаш бўйича амалга оширилаётган чора-тадбирлар биргаликда камбағалликнинг ўсиши имкониятларини бар-тараф этади.

Шу билан бирга, аҳолининг барча табақаларининг турмуш даражасини ошириш барқарор иқтисодий ўсиш фаоллигига эришилгандагина мумкин бўлади. Ўзбекистон ҳукумати томонидан 2004-2006 йилларда турмуш даражасини оширишнинг комплекс тезкор стратегияси ишлаб чиқилган ва қабул қилинган бўлиб, турмушнинг барча соҳаларидаги ислохотларни чуқурлаштиришга йўналтирилган. Ушбу стратегиянинг концептуал асоси социал сиёсатни мамлакат иқтисодий ривожлантириш билан интег-рациялашуви ҳисобланади.

Аҳоли бандлигини ривожлантиришнинг тенденциялари ва истиқболлари

Социал-иқтисодий ривожланишнинг интеграцион дастури барча социал гуруҳлар ва қатламлар ўртасида иқтисодий ўсиш натижаларини адолатли тақсимлашни, ресурсларга эркин кира олишни, шунингдек, ҳудудий, жинсий ва бошқа белгилар бўйича иқтисодий камситишлардан ҳимоя-лашни таъминлаши зарур. Социал сиёсатнинг бир қисмини бандлик ташкил этиб, бу нафақат иқтисодий ҳодисадир, балки, демографик жараёнларга ҳам боғлиқдир. Шунинг учун бандликни ўрганишда демографик вазиятнинг таҳлили ҳам муҳим аҳамият касб этади.

1990 йилдан 2004 йилгача бўлган даврда Ўзбекистон аҳолиси 7.3 млн кишига (35.9%) кўпайди ва 26 млн. кишига етди. Аҳолининг учдан икки қисмига яқин (63%) қишлоқ жойларида яшайди. Аҳоли кўпайишининг қарийб бешдан тўрт қисми қишлоқ жойларига тўғри келади.

Демографик жараёнлар иқтисодиётдаги вазият билан чамбарчас боғлиқдир. Республика иқтисодиётида ишлаб чиқаришнинг пасайиши кузатилган, шаҳар жойларда туғилиш даражаси анча қисқарди, республикадан аҳолининг чиқиб кетиши ўсгани ҳам кузатилди, никоҳлар тузилиши миқдори камайди.

1996 йилдан бошланган иқтисодий ўсиш демографик тенденциядаги ўзгаришларга ҳам таъсир этди. Бу даврда шаҳар аҳолисининг кўпайиш суръатлари ошди, қишлоқ аҳолиси эса камайди. Аҳолининг четга кетиб қолиши жиддий қисқарди, никоҳлар сони ўса бошлади.

Иш кучига талабдан таклифнинг анча юқорилиги, четга кетиб қолиш-лар даражаси ва кетиб қолувчилар таркибининг деярли 70 % меҳнатга қобилиятлилар эканлиги бандлик муаммосининг жиддийлигини пасайти-риши лозим эди. Булар асосан саноати ривожланган ҳудудлар ва йирик саноат корхоналаридан иш кучининг кетиб қолиши ҳамда юқори малакали кадрларга талабнинг мавжудлиги билан тақозоланади. Бундай ҳодиса жадал

равишда тегишли мутахассислар ва ишчи кадрлар тайёрлаш учун кўшимча харажатларни талаб этди.

Ўзбекистонда юз бераётган демографик тенденцияларнинг социал оқибатларини ҳисобга олмаслик мумкин эмас. Меҳнатга лаёқатли ёшдаги фуқаролар сони бутун аҳоли сонига қараганда юқорироқ сураътларда (йилга 2.8 %) ўсиб бормоқда. Бу ҳол меҳнат бозорида кескинликнинг кучайишига олиб келади.

Қишлоқ аҳолиси бандлигидаги аҳволнинг кескинлашуви яна шу билан боғлиқки, аҳоли кўпайишининг учдан икки қисмидан кўпроғи қишлоққа тўғри келади. Меҳнатга қобилиятли қишлоқ аҳолисининг ўсиш суръатлари шаҳар аҳолиси ушбу қисмининг ўсиш суръатларидан илгарилаб кетиши давом этмоқда.

Республикадаги иқтисодий ўсиш аҳоли бандлигида ижобий ўзгаришларга олиб келмоқда. Иқтисодиётнинг фаол таркибий қайта қурилиши автомобилсозлик, телерадиоаппаратуралар, қишлоқ хўжалик техникалари ишлаб чиқариш, нефтни қайта ишлаш каби янги ишлаб чиқариш соҳалари яратилишига олиб келди ва янги иш ўринларини яратилишига ёрдам берди. Кичик ва хусусий тадбиркорликнинг ривожланиши эса иқтисодий фаолликнинг ошишига, бозор таркиблари тармоғининг кенгайишига олиб келди.

Мамлакатда, қишлоқ аҳолисининг бандлик даражасини ошириш мақсадида 1996 - 2000 йилларда бандликни таъминлашнинг ҳудудий дастури ишлаб чиқарилган эди. Ушбу дастур янги иш ўринларини яратиш, қишлоқ жойларида фаолият соҳалари ва турларини кенгайтириш ҳамда яқин атрофдаги шаҳарлар корхоналарига қишлоқ аҳолисини кўшимча ишга жалб этишни таъминловчи тадбирлар мажмуасидан иборатдир. Ҳудудий дастурларни бажариш кичик ва хусусий бизнесни, бозор инфратузилмаини, фермер, деҳқон, шахсий хўжалик ва ўзини ўзи банд этишни ривожлантириш қишлоқ аҳолиси фаолияти соҳалари ва турларининг кенгайишига имкон берди.

Қишлоқ жойларида янги иш ўринлари яратилиши аҳолининг бандлик таркибига ҳам таъсир этди. Кейинги йилларда унда моддий ишлаб чиқариш, савдо, умумий овқатланиш, моддий - техникавий таъминот соҳасидаги банд бўлганлар улуши кўпайди.

Расмий статистика маълумотлари мутлақ бандликнинг ўсиши тўғрисида гувоҳлик берсада, меҳнат бозоридаги вазият мураккаблигича қолмоқда.

Мутахассисларнинг ҳисобларига кўра, Ўзбекистонда қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришда ортиқча бандлик сақланиши давом этмоқда. Аграр соҳадаги қарийб миллионга яқин киши қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариш ҳажмига зарар етказмаган ҳолда бу соҳадан озод этишлари мумкин.

Янги иш ўринларининг ўсиши меҳнат ресурсларининг кўпайиш суръатларидан орқада қолмоқда. Бу номутаносиблик ёшларнинг, айниқса қишлоқ жойларда, меҳнат бозорига, киришлари учун қийинчилик яратмоқда. Бундай шароитда ёшлар, етарлича юқори маълумот даражасига эга бўлишларига қарамасдан малакасиз ва кам ҳақ тўланадиган ишларга рози

бўлишга мажбурдирлар. Бунинг устига иш ахтариб юрган ёшларнинг тахминан учдан бир қисми оилали бўлиб, оилани боқиш бўйича маълум бир мажбуриятларга эгадир.

Ўтиш даврининг ҳозирги босқичида Ўзбекистон меҳнат бозоридаги вазиятни сезиларли даражадаги таркибий ишсизликни тавсифлайди. Иш кучига бўлган талаб, меҳнатга қизиқтириш даражасининг пастлиги туфайли, иш кучининг таклифига мос келмайди.

Халқаро методологияга мувофиқ ўтказилган тадқиқот натижаларига кўра, 2002 йилда Ўзбекистондаги ишсизлик даражаси 9.8% ни, шу жумладан эркаклар орасида 11%ни, аёллар орасида 8%ни ташкил этган. Энг юқори даражадаги бандлик 35дан 44 ёшгача бўлган аҳоли учун хосдир. Ушбу ёшдаги меҳнатга лаёқатли аҳолининг 80% (эркакларда эса 91% дан кўпроғи) банд бўлган. Улар қоида тариқасида юқори билим даражасига эгадирлар. Улардан 60% ўрта, 25% га яқини олий маълумотга эга.

Шаҳар жойларда, бандларнинг асосий қисми хизмат кўрсатиш соҳасига тўғри келади.

Энг кўп ишсизлар эркаклар орасида 16-24 ёшдагилар-25.2%, энг ками - аёллар орасида 45-54 ёшдагилар - 2%. 25-44 ёшлилар гуруҳида ишсизлик 6.3-6.7 % ни ташкил этади ва фриксион ишсизлик чегарасидан четга чиқмайди. Ишсизликнинг энг юқори даражаси фақат бошланғич маълумотга эга бўлганлар орасида 33.3%, энг кам даражаси - олий маълумотлилар орасида 3.2% учрайди.

Республикада ишсизлик билан биргаликда, ҳисобга олинмаган бандлик муммоси ҳам мавжуд. Бунга расман таъқиқланмаган, бироқ даромад келтирувчи ва солиққа торитилишдан яшириб қолинувчи ҳар қандай фаолият киради.

Ҳисобга олинмаган бандлик ишсизлик муаммосини бирмунча юмшатсада ва нисбатан яхши ҳақ тўланадиган доимий иш топа олмаган аҳолига даромад келтирсада, бироқ банд бўлганлардан бир қисмининг солиқлардан бош тортиши иқтисодиёт учун салбий оқибатларга эгадир.

Рўйхатга олинмаган фаолиятнинг мавжудлиги социал-иқтисодий жараёнларнинг миқёси ва тавсифини тўлиқ даражада баҳолашга ҳалақит беради, бандликнинг ҳақиқий кўрсаткичларини пасайтиради, социал муамоларни ҳал этишнинг мақбул йўллари ишлаб чиқишга йўл бермайди.

Ўтиш даврида бандлик давлат томонидан фаол тартибга солишга муҳтождир. Давлат бандликни тартибга солишда актив ва пасив сиёсат юритиши мумкин. Бандлик сиёсати нафақат янги иш ўринлари яратишни рағбатлантирувчи иқтисодий ўсишга эришишни тақозо этади, балки иш кучининг ҳудудий ва тармоқ ичидаги ҳаракатчанлигига-иш излашда воситачиликни ташкил этиш, касбий ўқитиш ва қайта ўқитиш, ходимлар ва иш берувчиларни меҳнат бозоридаги аҳвол билан таништириб бориш ва бошқаларга ҳам ёрдам беради. Бундай масалалар меҳнат ва аҳолини социал ҳимоялаш вазирлигининг ваколатига киради.

Социал бозорий иқтисодиёт тамойилларига кўра давлат бандлик сиёсатининг устувор вазифаси оддийгина энг кўп миқдордаги иш ўринла-

рини яратиш ва сақлаб туриш (тўлик бандлик сиёсати) бўлмай, балки самарали ишчи ўринларини аввало рақобатбардош тавсифдаги товарлар ишлаб чиқариш ва хизматлар кўрсатиш соҳасидаги иш ўринларини ҳам сақлаб қолиш ҳамда кенгайтириш ҳисобланади. Норентабил иш ўринларини молиялаштириб туриш тажрибаси(м: Швеция учун тавсифли) кўрсатадики, бу давлат учун нохуш оқибатлар бандлик дастурининг жиддий даражада қимматлашувига, иқтисодий конъюктуранинг ёмонлашувига, жаҳон бозорида товарлар рақобатдошлигининг пасайишига ва бошқа салбий оқибатларга олиб келиши мумкин.

Шу сабабли, социал давлатнинг бандлик сиёсати куйидаги тамойилларга асосланиши лозим:

Меҳнат бозоридаги фаол сиёсат доирасида ишга жойлаштиришга, моддий ёрдам кўрсатиш мақсадида ишсизларни касбий тайёрлашга ёрдам бериш бўйича тадбирларнинг устуворлиги;

Давлатнинг бандлик хизмати, иш берувчилар ва ходимлар банд бўлмаган аҳолини ишга жойлаштиришга йўналтирилган тадбирларни амалга ошириш учун ҳамкорликда масъул бўладилар.

Ушбу тамойилларнинг амалга оширилиши шуни англатадики, жамиятда социал боқимандаликни бартараф этиш учун иқтисодий шарт-шароитлар яратилади. Бунда иш ахтараётган фуқароларни ишга жойлаштириш, бепул касбий тайёрлаш ҳисобидан уларнинг меҳнат бозоридаги рақобатдошлигини ошириш бўйича тегишли вазифаларни жамият ўз зиммасига олади:

Давлат кенг доирадаги мезонларга (ишсизнинг иш стажи, ишни йўқотгунгача бўлган иш ҳақи, ишни йўқотган ҳолатлар учун мажбурий суғурталаш муддати, суғурта бадаллари жамғармаси миқдори, ишсизнинг ёши ва б.) боғлиқ ҳолда ишсизни социал ҳимоялаш меъёрини ўрнатиш табақавий ёндашувни таъминлайди.

Ўзбекистонда бандлик сиёсати хусусиятлари

Ўзбекистонда бандлик сиёсатининг хусусиятлари Давлатнинг социал сиёсатининг йўналишларидан бири бўлиб, аҳолининг бандлигига ёрдамлашиш ва ишсизликдан ҳимоялашдир. Ўзбекистонда бандликка ёрдамлашиш сиёсати ривожланган малакатларнинг бой тажрибасини ҳисобга олган ҳолда ташкил этилган. Бандлик сиёсатининг асосий йўналишларини куйидаги чизма ёрдамида тасаввур этиш мумкин.

Бандликнинг ўсишини рағбатлантириш 3 йўналиш бўйича бўлади: тадбиркорлар билан ишлаш (иш ўринлари яратишда солиқ имтиёзлари), ишсизлар томонидан иш ахтаришнинг фаоллашуви (иш кучи таклифини рағбатлантириш) ва ёлланма ходимларнинг бир қисмини меҳнат бозоридан чиқариш (ўзини-ўзи банд этишни қувватлаш).

Ўзбекистонда аҳолининг бандлигини таъминлашнинг асосий йўналишлари ва тамойиллари социал йўналтирилган бозор иқтисодиётига ўтишнинг миллий моделида ўз аксини топган. Унда қишлоқ жойлардаги аҳолининг банд бўлишига устуворлик берилган.

Ислохотларнинг биринчи босқичида бандликни таъминлашдаги биринчи навбатдаги тадбирлар давлат корхоналарини (совхозларни) бошқа мулк шаклларига (кооператив, акционерлик ва б.) ўзгартириш; аҳолини шахсий томорқа хўжалиги учун ер билан таъминлаш тадбирлари амалга оширилди.

Қишлоқда ишлаб чиқаришнинг янги шакллари –деҳқон, фермер хўжаликларининг ривожланиши, қишлоқ хўжалик маҳсулотларини қайта ишлаш бўйича кичик корхоналар яратиш каби ишлар қилинди.

Санаб ўтилган йўналишлар бўйича қўрилган фаол чора-тадбирлар бандлик ва ялпи ишсизлик хавфини бартараф этиш, ишлаб чиқариш таркиби ва мулк шакллари бўйича бандликни бозорий шароитларга яқинлаштириш, янги ишлаб чиқариш муносабатларига ўтиш ва ходимнинг ўз меҳнати натижаларидан манфаатдорлигини ошириш, одамларнинг боқимандачилик психологиясини ўзгартириш ва индивиднинг давлатдан боғлиқлигини пасайтириш учун шарт-шароитлар яратишга имкон берди.

Кейинги босқичларда аҳолининг меҳнатга лаёқатли қисми бандлигини таъминлашнинг истикболли ҳудудий дастурлари қабул қилинди.

Шу тарзда ҳозирги вақтда бандлик соҳасидаги муҳим вазифа - ишсизликнинг ўсиши тўхтатилди.

Социал иқтисодиёт бандликни тартибга солишнинг узоқ муддатли истикболларини белгилашни талаб этади. Бундай фаол иқтисодий усулларга, аввало, инвестицион фаолликни рағбатлантириш, барқарорлаштириш ва янада иқтисодий ўсишга эришиш, бандликнинг энг маъқул таркибини шакллантириш мақсадида касбий ўқитиш ва қайта тайёрлашни таъминлаш кабилар киради.

3.3. Меҳнатни социал ташкил этилиш

Меҳнатни социал ташкил этиш - бу меҳнат жараёнини амалга оширишнинг шундай тизимики, бунда ходимнинг ривожланиши ва меҳнат салоҳиятини рўёбга чиқариш таъминланади, меҳнат фаолияти жараёнидаги шахсий ўзаро муносабатлар оптималлашади, меҳнатдан қониқиш ҳосил бўлади.

Бу тизимнинг шундай ҳолатики, аввало у ишлаб чиқариш мақсадларига жавоб беради ва одамларнинг амалдаги меҳнатини ташкил этишларига янгиликларни қўллаш, уни фан, техника, технология ривожланишининг эришилган даражасига мувофиқ ҳолга келтириш учун доимий фаолиятларга ёрдамлашади.

Ишлаб чиқариш жараёнида кишилар меҳнати ИТТ ва социал-иқтисодий муносабатлар таъсири остида ташкил этилади. Шунинг учун меҳнатни ташкил этиш ўзаро узвий боғланган, доимий ўзаро таъсир этувчи икки томонга: табиий-техникавий ва социал-иқтисодий томонларга эга бўлади.

Социал иқтисодиёт қурилиши ходим ҳаётининг ҳам жисмоний, ҳам социал яшаш муҳитини қамраб олувчи, "меҳнатий ҳаёт сифати" концепциясига асосланувчи, меҳнатни ташкил этишни тақозо этади. Ушбу глобал концепциянинг бир қисми "меҳнатни инсонпарварлаштириш"

назарияси бўлди. Унинг асосида инсоннинг ҳиссий ва психологик муҳит ҳолатига ва демакки, унинг меҳнат натижаларига таъсир этишни тан олиш ётади.

Унинг моҳияти шундан иборатки, ҳар қандай меҳнат мос равишда ва адолатли тақдирланиши, унинг шароитлари ходимнинг соғлиги учун хавотирсиз бўлиши лозим. Ходимларга меҳнат жараёнида шахсий қобилиятларини қўллаш ва ривожлантириш имкониятлари берилиши ва бандлик имконияти, моддий рағбатлантириш, ходимнинг касбий ўсиш кафолатланган бўлиши зарур. Меҳнат жамоасида социал ҳамкорликни таъминлаш зарур.

Шу тарзда, социал ташкил этиш жамиятда меҳнат унумдорлигини ўстириш, иқтисодиёт ривожланиши ва меҳнат кишисининг ўзини такомиллаштиришнинг ҳаракатга келтирувчи куч сифатида қаралади.

Меҳнат жараёнларини лойиҳалаштиришда уни ташкил этишнинг турли шакллари, ишни бажаришнинг йўллари ва усуллари ўртасидан мақбулини танлаш ҳолати типик ҳолат ҳисобланади. Меҳнатни ташкил этишда, қарорлар қабул қилишда иқтисодий, социал ва психологик-физиологик мезонларга амал қилиш зарур. Меҳнатни ташкил этиш маълум бир вариантынинг иқтисодий мақсадга мувофиқлиги ишлаб чиқариш самадорлиги ошувининг, меҳнат унумдорлиги ўсишининг, оқилона бандлигининг, меҳнатнинг бир маромдалигининг, жиҳозлар ва бошқа моддий ресурслардан яхшироқ фойдаланишнинг қай даражадалиги билан аниқланади.

Социал мезон нуқтаи-назаридан меҳнатни ташкил этишнинг кўрилган шакл ходим учун жозибадорлиги, айнан эса, унинг мазмуний томони, ҳар хиллиги, масъулияти, ривожланиш учун шароитлари ва шу кабилар баҳоланади. Меҳнат вазифаларини бирлаштириш энг мақбул тарзда бўлиши лозим. Жисмоний ва аклий юкламалар жиҳатидан у салбий оқибатларга олиб келмаслиги лозим. Шунингдек, физиологик ва психологик мезонларни ҳам ҳисобга олиш талаб этилади.

Меҳнат тақсимооти жараёнида иқтисодий ва социал мақсадга мувофиқлик чегараси мавжуддир. Иқтисодий нуқтаи-назардан меҳнат тақсимоотини у иш кучидан фойдаланиш самарадорлигининг ошиб бориши билан биргаликда бўладиган даражагача чуқурлаштириш мақсадга мувофиқдир. Социал нуқтаи-назардан меҳнат тақсимоотини янада чуқурлаштиришнинг чегараси ходимларнинг кенг малакасини ва улар меҳнатининг мазмундорлини сақлаш, бир хилдаги ва ҳаддан ташқари жадалликнинг олдини олиш ҳисобланади. Социал иқтисодиёт меҳнатни ташкил этиш, энг яхши турмуш шароитни яратиш, ходимнинг соғлиги ва фаровонлигини мустаҳкамлашга хизмат қилиш учун иқтисодий ва социал мақсадга мувофиқликни оқилона қўшиб олиб боришни тақозо этади.

Меҳнат тақсимооти билан унинг кооперациялашуви узвий боғланган, бу ҳар хил турдаги меҳнат сафида энг маъқул нисбатларга эришишни англатади ҳамда энг яхши социал меҳнат муносабатларни ўрнатилишини, одамлар манфаатлари ва ишлаб чиқариш мақсадларининг мувофиқлаштирувини назарда тутати.

Меҳнатни меъёрлаштириш - меҳнатни ташкил этишнинг муҳим йўналиши сифатида

Иқтисодиёт самрадорлигини ошириш учун меҳнат ресурсларидан оқилона фойдаланишни ташкил этиш ва меҳнат сарфини камайтириш муҳим рол ўйнайди. Меҳнат сарфини, яъни корхона харажатларини режалаштириш, ҳисобга олиш ва таҳлил этишнинг муҳим воситаси меъёрлаштириш ҳисобланади. Меҳнат меъёрини қўллаш маҳсулот харажатларининг қисқартиришга ва иш вақтидан тежаб фойдаланишга олиб келиб, бу ишлаб чиқаришнинг кам харажатли бўлишига ва албатта фойданинг ўсишига таъсир этади.

Меҳнатни меъёрлаштириш иқтисодий ролдан ташқари, яна муҳим социал ролни ҳам бажаради. Меҳнатни меъёрлаштириш ходимларни ҳаддан ташқари жадал меҳнатдан ҳимоялаб, бутун меҳнат даври давомида иш қобилиятини сақлашларини таъминлайди. Меҳнатни меъёрлаштиришдаги социал ҳимоянинг вазифаси меҳнатнинг мажмуи ва шароитларидан ходимнинг қониқиши ўсиб бориши учун қулай имкониятларни таъминлашга, унинг интеллектуал салоҳиятидан тўлароқ фойдаланишга ёрдам беришдир.

Меҳнатни меъёрлаштириш унинг рағбатлантириш билан узвий боғлиқдир. Меҳнат меъёри моддий ва меҳнат ресурсларидан самарали фойдаланиш, юқори сифатли меҳнатни (маҳсулот, айланма, хизматларни) таъминлаш воситаси сифатида қаралиши мумкин. Қачон мукофотлар миқдори меҳнат сарфи меъёри катталигига, машаққатли ва бажарилиши даражасига боғлиқ бўлса, меҳнат меъёрининг мукофотлар тизими билан яхши алоқадорлиги билинади.

Меҳнат меъёрининг социал йўналтирилганлигининг янада кучайтириш куйидагиларни тақозо этади:

1) меҳнатни ташкил этиш ва меъёрлаштириш соҳасида давлат қонунчилик ҳужжатларини такомиллаштириш, уларда амалдаги меҳнат меъёрларининг асосланганлиги ва тенг даражадалигини таъминлаш бўйича иш берувчиларнинг мажбуриятлари, давлат органларининг вазифалари назарда тутилади;

2) меҳнат меъёрини ва меъёрлаштириш тизимини ишлаб чиқиш, уларга қўйиладиган талабларга назарий ва услубий асосларни киритиш;

3) меҳнатни меъёрлаштириш тизимининг ташкилий услубий асослари: меҳнатни меъёрлаштиришнинг аҳволини таҳлил этиш услуби, амалдаги меъёрлар сифати, меҳнат сарфи, иш жойидаги меҳнат шароитини баҳолаш;

4) меҳнатни ташкил этиш ва меъёрлаштириш масалаларининг меҳнат битимлари ва шартномаларда акс этиш;

5) меҳнат жараёнларини ва иш вақтини энг мақбул сарфланишини тадқиқ этиш ва комплекс режалаштириш усуллари;

6) ходимнинг конкрет (аниқ) меҳнатининг турлича мазмун ва механизация даражасидаги хусусиятларини ҳисобга олиш: а) асосий ишчи ходимлари меҳнатини ташкил этиш ва ишлаб чиқариш шароитларининг турлича шаклларида; б) ёрдамчи ишчилар учун; в) мутахассислар учун; г) хизматчилар учун;

7) меъёрлаштириш ва меҳнатга ҳақ тўлашнинг узвий алоқадорлигини таъминлаш.

Меҳнат шароитларини яхшилаш - меҳнатни социал ташкил этишнинг муҳим йўналиши сифатида.

Меҳнатни социал ташкил этишнинг йўналишларидан бири меҳнат шароитларини такомиллаштириш ҳисобланади. Маълумки, меҳнат шароитлари - бу ташки муҳит омилларининг мажмуаси бўлиб, улар меҳнат жараёнида одамнинг соғлиғи ва меҳнат қобилиятига таъсир этади. Ҳар бир иш жойидаги меҳнат шароитини қуйидаги омиллар гуруҳларига ажратиш мумкин: ишлаб чиқариш, санитария-гигиена, хавфсизлик, муҳандислик-психологик, эстетик ва социал омиллар.

Ишлаб чиқариш омиллари техника ва технологиянинг хусусиятлари, меҳнатни механизациялаш ва автоматлаштириш даражаси, иш жойини жиҳозлаш сифати, меҳнат ва дам олиш тартиби билан белгиланади. Ходимнинг жисмоний ҳаракати ва ақлий зўриқиши, ишчанлик аҳволи, ишнинг суръати ва бир хиллиги уларга боғлиқ бўлади. Корхонада ушбу омиллар ишнинг энг маъқул суръатини таъминлаш, меҳнат унумдорлигини оширишга ёрдам берадиган, ходимнинг соғлиғига салбий таъсир этмайдиган тарзда шакллантирилиши лозим.

Санитария-гигиена омиллари - бу иш жойидаги ҳарорат, намлик, ҳавонинг ифлосланиши, шовқин, тебраниш, ёритилганлик кабилардир.

Хавфсизлик омиллари ходимни жароҳатдан, электр токи уришдан, кимёвий ва радиацион ифлосланишдан ҳимоялашни назарда тутди.

Муҳандислик-психологик омиллар иш жойларидаги қулайликни, технологик жараённинг, машина ва механизмларга хизмат кўрсатишнинг мукамаллигини белгилайди. Эстетик омиллар ишлаб чиқариш муҳитининг гўзаллигини, иш жойидаги шакл, ранг ва товушнинг ёқимлилигини, дам олиш зонасининг тинчлантирувчи даражада ташкил этилишини белгилайди.

Социал омиллар меҳнат жамоасидаги ўзаро муносабатлар, раҳбарлик услуги, корхонанинг мақсад ва вазифаларни ходимнинг манфаатлари билан мосликда бўлиши орқали аниқланади. Ушбу омиллар таъсирида жамоадаги ахлоқий-психологик иқлим шаклланади.

Меҳнат шароитлари қуйидагича бўлиши мумкин: а) энг маъқул - бунда одамнинг соғлиғи сақланади ва иш қобилиятини юқори даражада таъминлаш учун шарт-шароитлар яратилади; б) мумкин бўлган даражада - муҳитнинг меъёрдан ошмайдиган омиллар даражасини белгилайди; в) зарарли-улар тўрт даражадаги зарарликка бўлинади.

Меҳнат хавфсизлиги нуқтаи назаридан ушбу омилларнинг махсус меъёрлар билан ўрнатиладиган йўл қўйиладиган даражалари фарқланади. Иш жойларида унумли меҳнатга ёрдам берувчи меъёрий муҳитни яратиш, биринчидан, табиий шароитлардан (иқлим, йил фасллари ва б.); иккинчидан технологик жараёндан; учинчидан ходимларидан ўзларидан боғлиқ бўлади.

Меҳнат шароитининг одам организмига хавфли таъсири даражасини пасайтириш ва қулай шароитларни яратиш социал иқтисодиётда меҳнатни ташкил этишнинг муҳим мақсадларидан бири ҳисобланади.

Бунга меҳнат шароитини тартибга солувчи тегишли меъёрларга риоя қилиниш устидан назорат ўрнатиб, шунингдек ҳукукий, иқтисодий, тиббий, техникавий ва ташкилий тавсифдаги ўзаро боғлиқ бўлган ва бир вақтда ўтказиладиган тадбирлар мажмуасини ишлаб чиқиш ва рўёбга чиқариш орқали эришиш мумкин. Бунинг учун, социал иқтисодиётнинг шаклланиш босқичида, қуйидагилар зарур:

- меҳнаткашларни касбий таваккалчиликдан социал ҳимоялашнинг давлат дастурини ишлаб чиқиш, унга иккита ўзаро боғлиқ қонунлар - ишлаб чиқаришдаги бахтсиз ҳодисалардан мажбурий социал суғурталаш ҳамда касбий нафақаларни мажбурий социал суғурталаш тўғрисидаги қонунлар қабул қилиниши ва қўлланилиши киритилиши лозим;

- жаҳон ҳамжамияти томонидан ўрнатилган, меҳнат шароити ва муҳофазаси масалаларини ҳал этишнинг стратегик йўли сифатида - ХМТнинг меҳнат муҳофазасидаги таянч конвенцияларини ратификация қилиш давлат дастурини ишлаб чиқиш ва амалга ошириш;

- янги ишлаб чиқаришларни ташкил этиш лойиҳаларининг лицензияларини меҳнат хавфсизлиги ва гигиена талабларига мувофиқлигини экспертиза қилишнинг давлат тизимини яратиш ва амал қилиш бўйича давлат дастурини ишлаб чиқиш ва амалга ошириш;

- ҳар хил ишлаб чиқаришда, минтақавий корхоналарда касбга доир хавф-хатар даражаси тўғрисида объектив, очиқ ва ҳаммага эркин тарздаги статистик ҳисобот ва маълумотларнинг давлат тизимини ишлаб чиқиш ва амалга киритиш;

- техника хавфсизлиги, меҳнат муҳофазаси, гигиена ва тиббиёт соҳасида техникавий ва ташкилий ишлар бўйича хизмат кўрсатиш марказлари яратиш дастурини ишлаб чиқиш ва амалга ошириш;

- меҳнат муҳофазаси соҳасидаги илмий тадқиқотларни, кадрлар тайёрлашни, маълумотлар нашр этишни молиялаштириш учун жамғармалар яратиш.

Меҳнатга ҳақ тўлашни ташкил этиш муаммолари ва социал иқтисодиёт шароитида уни такомиллаштириш йўллари

Ҳозирги вақтда, меҳнатга ҳақ тўлашни ташкил этишда, унинг социал-иқтисодий аҳамиятини пасайтирувчи кўплаб муаммолар ва камчиликлар тўпланиб қолган.

Социал иқтисодиёт шароитида, одамларнинг турмуш даражасини ошириш асосий мақсад ҳисобланиб, иш ҳақининг барча вазифалари тўлиқ даражада рўёбга чиқиши лозим. Булар қуйидагилардан иборат:

- *Такрор ишлаб чиқариш вазифаси, унинг моҳияти иш ҳақининг, одамнинг меҳнат фаолияти жараёнидаги меҳнат сарфини қоплаш қобилиятидан иборатдир. Агарда иш ҳақи ўз даражаси бўйича, ҳатто иш кучини оддий такрор ишлаб чиқариш бўйича етарлича бўлмаган ҳолларда, бажарилмайди. Ҳозирги вақтда Ўзбекистонда иш ҳақининг такрор ишлаб чиқариш вазифаси жуда паст даражада;

- * Рағбатлантирувчи вазифаси ишлаб чиқаришнинг ривожланишидан манфаатдорликни оширишга йўналтирилган. Ҳозирча иш ҳақининг

рағбатлантирувчилик роли иқтисодий ривожланишда етарлича аҳамиятга эга эмас. Ўтиш даврида мамлакат иқтисодиётининг ривожиди, корхоналарда ишлаб чиқариш ҳажмини кўпайтиришда, ходимларнинг жисмоний ва интеллектуал қобилиятларини рўёбга чиқаришда иш ҳақининг ушбу роли жуда пасайиб кетди. Бунинг сабаби, иш ҳақининг миқдори меҳнатнинг малакаси ва сифатидан, шунингдек, ишлаб чиқариш натижалари ва макроиқтисодий кўрсаткичлар ўзгаришига жуда кам даражага боғлиқ бўлди. Бу унумли меҳнатга қизиқишнинг пасайишига ва жамият учун, шундан келиб чиқувчи барча нохуш оқибатларга олиб келиши мумкин. (Ўзбекистон бўйича ўртача олганда, ходимнинг умумий даромадида иш ҳақининг улуши 56% ни ташкил этади, қолган қисми мулкдан, кимматбаҳо қоғозлардан дивидендларга, тадбиркорлик фаолиятдан келадиган даромадлар, ҳар хил социал нафақалардан иборатдир); иш ҳақининг ҳаддан ортиқ, асосланмаган даражада кескин табақалашуви (10% энг кўп таъминланган фуқаролар даромадининг 10% энг кам таъминланган фуқаролар даромадига нисбати 2003 йилда 7.8 мартани ташкил этган). Бунинг устига, иш ҳақлари миқдоридаги ушбу фарқ ходимларнинг малакаси, маҳоратидаги фарқларга қараб эмас, балки корхонадаги мулкчилик шакллари тармоққа тегишлилигига, минтақанинг хусусиятига қараб аниқланади. Қорақалпоғистон Республикаси, Хоразм, Жиззах вилоятларида - ўртача жон боши даромадлар энг паст, Тошкент шаҳри ва Навоий вилоятида эса энг юқори даражада. Шу сабабларга кўра, меҳнатга ҳақ тўлаш ҳозирги вақтда ходимларнинг жисмоний ва интеллектуал қобилиятларини рўёбга чиқаришни жуда кам даражада рағбатлантирмоқда.

Социал вазифаси социал адолат тамойилини рўёбга чиқаришга ёрдамлашади.

Мураккаб социал муаммоларни агарда иш ҳақининг барча вазифалари амалга ошган тақдирдагина ҳал этиш мумкин, чунки улар диалектик бирликни ташкил этади.

Иш ҳақининг барча вазифалари биргаликда қараган ҳолда иш ҳақининг моҳиятини ва меҳнатга ҳақ тўлашни ташкил этишни такомиллаштириш жараёнида вужудга келувчи зиддиятларни тўғри тушуниш мумкин.

Иш ҳақи жамиятнинг ривожланиш хусусиятларига ва унинг объектив моҳиятига жавоб бера олиши учун унинг вазифаларининг бирлиги ва қарама қаршиликларидан оқилона фойдаланиш зарур .

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида иш ҳақининг такрор ишлаб чиқариш ва рағбатлантирувчилик вазифалари кучаяди ва фаоллашади.

Такрор ишлаб чиқарувчилик вазифасининг амалга ошуви даражасини ходим томонидан олинадиган иш ҳақининг яшаш минимуми даражасига нисбати бўйича баҳолаш мумкин. Социал иқтисодиётда минимал иш ҳақининг амалга оширилиши даражаси “1”дан катта бўлиши, яъни яшаш минимумидан ортиқ бўлиши зарур. Бундан ташқари, иш ҳақи миқдори ва инсон меҳнати натижаларининг ишлаб чиқариш, хизмат кўрсатиш, иқтисодиёт, бошқа соҳаларнинг ривожидан, миллий даромаднинг, ЯИМнинг,

мамлакатлар, минтақалар бюджети даромадлар қисмининг ўсишидан манфаатдорликнинг ўзаро алоқадорлигини таъминловчи рағбатлантириш механизмини кучайтириш лозим. Ушбу вазифадан моҳирона фойдаланиш иш ҳақининг ишлаб чиқариш натижаларини оширишнинг ва иқтисодиёт моддий асосларининг, иқтисодий ўсишининг энг муҳим дастакларидан бирига айлантиради.

Ҳозирги вақтда, иш ҳақининг рағбатлантирувчилик ролининг пастлигидан, иқтисодиётнинг реал сектори, социал соҳа ва давлат хизмати ходимларининг анчагина қисми меҳнат фаолияти жараёнида ўзларининг жисмоний ва интеллектуал қобилиятларини тўла даражада рўёбга чиқара олмайдилар. Булар эса иқтисодий ўсиш ва аҳоли турмуш даражасини, оширишнинг муҳим захираларидан бири ҳисобланади

Социал иқтисодиёт шароитида социал меҳнат муносабатларини такомиллаштириш

Ўзбекистондаги социал-иқтисодий ўзгартиришлар социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга ўтиш билан боғлиқ бўлиб, меҳнат фаолияти жараёнида социал гуруҳлар ва айрим индивидлар ўртасидаги социал меҳнат муносабатларида жиддий ўзгаришларга олиб келади. Ушбу муносабатларни (бошқа социал муносабатлар каби) тартибга солишда асосий тамойил унинг томонлари манфаатларининг энг мақбул мувозанатига эришиш учун ҳуқуқий шароитларни яратиш ҳисобланади. Социал меҳнат муносабатларининг асосий субъектлари давлат, иш берувчи ҳамда ходим ҳисобланади. Айрим олинган ходим, доимо, олдинданок томонларнинг энг заиф қисмидир. Меҳнат муносабатлари субъектлари манфаатлари мувозанатига эришиш ходимларнинг ўз ҳуқуқ ва манфаатларини жамоа бўлиб ҳимоя қилинган, томонлар қонуний ҳуқуқ билан таъминланган, уларга маълум бир мажбуриятлар юкланган ҳоллардагина мумкин бўлади. Иш берувчи ва ходим манфаатларининг бараварлашуви, ходим ва иш берувчи манфаатларини ҳисобга олган ҳолда социал-меҳнат ҳуқуқини реал ҳимоялашни амалга ошириш имкониятини англатади. Социал бозорий иқтисодиётдаги меҳнат қонунчилиги шаклланишининг асосий мазмуни шундадир.

Бунда нафақат чет эл тажрибасини, балки Ўзбекистон хусусиятларини ҳам ҳисобга олиш зарур.

Ўзбекистоннинг ҳуқуқий тизимида меҳнат муносабатларининг кўплаб жиҳатлари асосан қонунчилик ҳужжатлари билан тартибга солинади.

Бошқа бир миллий хусусият-Ўзбекистонликларнинг патерналистик психологияси бўлиб, бу мамлакат ривожланишининг узоқ тарихи давомида шаклланган. Давлат ва аҳоли ўртасида шундай ўзаро муносабатлар ўрнатилганки, фуқаролар давлат ҳокимиятининг барча қонун ва фармойишларига амал қиладилар. Давлат эса уларни социал ҳимоялашни рўёбга чиқаришини кафолатлайди. Меҳнат қонунчилиги ходимларнинг ўзини-ўзи ташкил этишларига ёрдам беришга қаратилган.

Ходимлар фақат ўз бирлашмаларидагина иш берувчилар билан меҳнат муносабатларининг тенг томонлари бўлишлари мумкин. Ўз социал меҳнат ҳуқуқлари ва манфаатларини ҳимоя қилиш учун ходимлар бирлашмасининг

асосий шакли, касаба уюшмалари ҳисобланади. Ҳозирда, Ўзбекистонда ходимларнинг расман касаба уюшмаларига аъзолигига қарамасдан, иш берувчиларга қарши туришга қодир ва меҳнат муносабатларининг тенг томони бўла оладиган кучли касаба уюшмалари, амалда йўқ.

Социал иқтисодиёт шаклланиши жараёнида, касаба уюшмаларининг мустақамлашиб бориши билан, давлат томонидан тартибга солиш пасаяди, шартнома йўли билан тартибга солиш кучаяди.

Социал иқтисодиётда касаба уюшмаларнинг роли анча кенгайган бўлиши лозим. Ҳозирда корхоналарда мавжуд бўлган касаба уюшмалари, амалда ходимларнинг дам олишини ташкил этувчи органларга айланиб қолган. Бундай касаба уюшмаларининг аъзолари турли тоифадаги ходимлар ҳисобланади, жумладан маъмурий вазифани бажарувчилар ҳам аъзо бўлиб, бу касаба уюшмалари тузишнинг ва фаолиятининг асосий тамойилларига зиддир. Ходимларнинг касаба уюшмаларига бирлашишларининг асосий белгиси тармоқ ёки касбий белги, шунингдек ходимларнинг манфаатлар бўйича бирлашувлари бўлиши зарур. Чунки маъмурият бошқарув, кузатиш ва назорат қилиши вазифаларини бажаради ва иш берувчилар манфаатини ифодалайди, у бундай вазифаларга эга бўлмаган бошқа тоифадаги ходимлар билан бир касаба уюшмасида тура олмайди.

Ёлланма ходимларни бирлаштирувчи касаба уюшмасида маъмурий вазифани бажарувчи бошқа ходимларнинг ҳам кириши, касаба уюшмасининг иш берувчига қарам бўлиб қолишига олиб келади. Касаба уюшмасининг иши сиёсий ва молиявий мустақилликни, шу жумладан, иш берувчидан ҳам мустақил бўлишнинг тоқозо этади.

Касаба уюшмаси учун иш берувчидан социал меҳнат масалалари бўйича, маълум бир ҳолларда эса бошқа маълумотларни, шу жумладан хизмат ёки тижорат сири бўлган маълумотларни ҳам олиш имконияти муҳим ҳисобланади. Баъзан касаба уюшмасига иш берувчининг молиявий хўжалик фаолияти тўғрисида батафсил маълумот зарур бўлиб қолади. Ҳозирги вақтда, касаба уюшмалари бундай маълумотни фақат жамоавий шартнома тузилган даврдагина олишлари мумкин, бошқа вақтда эса иш берувчи маълумот такдим этмаслиги ҳам мумкин.

Бошқа томондан эса, касаба уюшмаси ҳаракатини ислоҳ қилиш фуқоролик жамияти қурилиши жараёнини тезлаштиради, бундай жамият таркиблари Ўзбекистонда шаклланиб келмокда. Ўз манфаатларини ҳимоя қилиш бўйича биргаликдаги фаолият бу йўлдаги маълум бир ютуқлар одамларда ўз кучига ишонч, умумий ҳаракат билан мавжуд воқеликни ўзгартириш қобилиятининг шаклланишига ёрдам беради.

Социал иқтисодиёт даврида иш берувчилар ва ҳукумат билан келиша олишга қодир бўлган ва меҳнат унумдорлигини оширишга, жамиятнинг иқтисодий ривожланишига ёрдам бера оладиган, кучли касаба уюшмалари керак.

Шу тариқа, социал иқтисодиёт шароитида социал шерикчиликка, яъни меҳнат соҳасидаги муносабатларнинг турли субъектлари манфаатларини

умумлаштиришга йўналтирилган меҳнат муносабатлари тизими ривожланиши лозим.

Бундай тизимнинг асосий дастаклари иш берувчи (иш берувчининг маъмурияти) ва ёлланма ходимлар жамоаси ўртасидаги муносабатларни тартибга солувчи шартнома бўлиб, унинг мазмуни, тузиш тартиби ва амалга оширилиши давлат қонунчилиги томонидан белгиланади.

Иш берувчи ва ёлланма ходимлар ўртасидаги муносабатлар, жамоавий шартнома билан бирга яна якка тартибдаги меҳнат шартномалари асосида ҳам тартибга солинади. Якка тартибдаги меҳнат шартномалари тизими меҳнатга ҳақ тўлаш даражасининг анча табақалашганлиги билан ходимда ўз касбий ва малакавий кўникмаларнинг оширишга қўшимча рағбат яратади.

Ушбу тизимда субъектив омилнинг роли юқоридир, бироқ бунда ходимнинг асосий социал-иқтисодий ҳуқуқлари камситилиши мумкин бўлмайди. Улар тегишли давлат таркиблари томонидан ҳимоя қилинади.

Кафолатлаш тизими уч қисмдан иборат бўлади;

- * давлат кафолати

- * якка тартибдаги меҳнат шартномалари

- * меҳнат арбитражи.

4-мавзу: Социал ривожланишнинг иқтисодий негизларини мустаҳкамлаш

Режа

1. Барқарор иқтисодий ривожланишни таъминлаш
2. Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида мулкчилик муносабатлари
3. Хусусий бизнес ва тадбиркорлик ривожланиши

4.1. БАРҚАРОР ИҚТИСОДИЙ РИВОЖЛАНИШНИ ТАЪМИНЛАШ

Иқтисодий ўсиш моделлари

XX асрнинг иккинчи ярмида жаҳондаги ривожланган давлатларнинг тажрибаси иқтисодий ўсишнинг уч моделини ажратиш имконини беради:

- * Барқарор иқтисодий ўсиш;
- * Қувиб боровчи иқтисодий ўсиш;
- * Ёриб ўтувчи иқтисодий ўсиш.

Биринчи модел АҚШ, Ғарбий Европа мамлакатлари каби юқори даражада иқтисодий ўсишга эришган давлатларга хосдир. Бу давлатларда миллий даромаднинг йиллик ўртача ўсиш суръати 2-3%. Қўшимча маҳсулотнинг кўпгина қисми илм-фан ривожланишига, социал соҳага ва мудофаа қобилятини мустаҳкамлашга йўналтирилади. Бу билан мос харажатлар ҳажмини оширмасдан иқтисодий ўсишнинг интенсив суръатига имкон яратилиб, миллий даромад ошиши таъминланади.

Қувиб боровчи иқтисодий ўсиш модели Жанубий Шарқий Осиё ва Хитой давлатларига хосдир. Улар юқори суръатли иқтисодий ўсишга Ғарб давлатларидан олинган техника ва технологиядан кенг фойдаланиш эвазига эришган. Иқтисодий ўсиш ишчи кучи нархининг пастлиги ҳисобидан таъминланган. Шунга мувофиқ, иқтисодий ривожланиш даражаси кескин ошди. Уларнинг жаҳон ҳўжалигида улуши ортди ва иқтисодий ривожланган давлатларни қувиб ўтди. 1960-2000 йиллар давомида Осиё давлатларининг ЯИМ тўққиз марта ошди. Масалан, АҚШда 3,3 марта, Европада эса ЯИМ ҳажми 3,6 марта ошди. Гарчи шундай бўлса ҳам улар ҳали ривожланган давлатлардан аҳоли жон бошига ЯИМ ишлаб чиқариш бўйича маълум миқдорда орқада ва шу сабабли ривожланаётган бўлиб қолаптилар.

Қолоқликнинг қолишига сабаб, қайд этилган давлатларда ҳали ҳам таълим, ахборот ва фандаги муаммолардан иборат. Мавжуд сабаблардан бири, ўзини тутиб турган, паст даражадаги социал-иқтисодий прогресс- бу юқори самарали илмий ишланмалар ва янги технологиянинг йўқлигидир.

Мустақил ҳамдўстлик давлатлари орасидан Россия тажрибасини алоҳида ажратиш керак. Айрим олимларнинг тадқиқотида кўра Россия учун қувиб боровчи модел хос. Саноат ишлаб чиқаришида техника қолоқлиги, иқтисодий ўсишда қувиб боровчи вариантнинг ишлатилиши қисқа муддат ичида ғарб мамлакатларида мавжуд бўлган машина ва асбоб-ускуналар намуналари ҳисобидан техник қурилмалар паркини янгилаш имконини беради. Шу билан биргаликда, Россияда етарли ривожланган фундаментал тадқиқотлар тизими, машинасозликда ва космосни ўзлаштиришда муҳим ютуқлар мавжуд. Шунинг учун у ўзининг илмий-техник салоҳиятига таянган ҳолда, технологияда реал ўзгаришга эришиши ва ўзининг янги технологиялари билан жаҳон бозорига чиқишини таъминлаши мумкин.

Ўзбекистонда барқарор иқтисодий ўсиш манбалари ва шарт-шароитлари.

Иқтисодий ўсишнинг асосий манбалари ва шарт-шароитлари қуйидагилар:

- *табiiй ресурслар;
- *жамғарилган жисмоний капитал;
- *илмий-техник салоҳият;
- *инсон капиталининг ривожланиш даражаси;
- *ташқи иқтисодий алоқаларнинг ўсиш даражаси (жаҳон иқтисодиётига интеграциялашуви даражаси).

Аҳоли жон бошига даромадлар даражаси ошишининг асосий манбаи - бой ресурсларнинг мавжудлигидадир. Ўзбекистон бой табiiй ресурсларга, яъни нефт, газ, олтин, рангли ва нодир металлларга, пахта, мева-сабзавот ва бошқа қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштириш учун яхши табiiй шароитга эга. Бу давлатнинг мустақил иқтисодиётини таъминлаш учун қулай шароитлар яратади, иқтисодиётнинг ўсиши ва ЯИМ умумий ҳажмининг кўпайишига имкон беради. Лекин бундай иқтисодий ўсиш чексиз давом эта олмайди, чунки ишлаб чиқаришнинг кенгайиши натижасида фойдаланилаётган ресурслардан самаранинг пасайиши муқаррардир; ерлар ҳосилдорлиги пасаяди, қазиб олинаётган рудаларда фойдали қазилмалар ҳиссаси камаяди ва ҳоказо. Ўрни тўлдирилмаган ресурсларнинг сарфи ўзига тенг баҳоланадиган ниманидир яратилиши билан тўлдирилиши керак, акс ҳолда мавжуд ресурслар нафақат тараққиёт учун, балки халқнинг эришилган турмуш даражасини қўллаб-қувватлашга ҳам етмайди.

Шунинг учун табiiй ресурслардан фойдаланиш негизидаги иқтисодий ўсиш чексиз давом эта олмайди.

Бошқа томондан қараганда, иқтисодий ўсишнинг ундан кам бўлмаган манбаи, жамғариш, унинг ҳажмини ошириш ва жисмоний капитал таркибини

яхшилашдир. Ўртача жамғариш нормасидан кўпроқ жамғариш нормасига эга бўлган давлат, шубҳасиз, иқтисодий ўсишнинг юқори суръатига эга бўлади. Ўзбекистон бу қонуниятни ҳисобга олган ҳолда ўзининг индустриал сиёсатини иқтисодий ўсишни таъминловчи иқтисодиётнинг бирламчи тармоқларига қўшимча капитал қўйиш эвазига барпо этди. Ривожланган давлатлар тажрибаси шуни кўрсатадики, барқарор иқтисодий ўсишни таъминлаш учун ялпи ички маҳсулот таркибида инвестициялар улуши 20-25% ташкил этиши керак. Ўзбекистонда бу кўрсаткич қисқариш тенденциясига эга, масалан 1996 йилда 28%дан 2002 йилда 20% га қисқарди. Лекин, 2003 йилда ялпи ички маҳсулот таркибида инвестиция улуши 24,5%ни ташкил этди.

Ҳозирги вақтда иқтисодий ўсишнинг барқарор муҳим омили илмий-техника тараққиётидир. У Ўзбекистон учун иқтисоднинг хом-ашё йўналишидан юқори технологияли ва ахборотлаштирилган ишлаб чиқаришга ўтишнинг асосий шартларидан бири ҳисобланади. Илмий-техника тараққиёти (ИТТ) ЯИМнинг аҳоли жон бошига ўртача даражасини кескин кўпайтириш омили бўлиб, уни ривожланган давлатлар даражасига етказишга хизмат қилади. ИТТ натижасида янги товарлар ишлаб чиқаришни яратиш ва кенгайтириш имконияти ошади, олдин ишлаб чиқариши ўзлаштирилган маҳсулотларнинг сифати ошади. ИТТ шиддатли иқтисодий ўсишни таъминлайди. Илмий-техника янгиликларидан кенгроқ фойдаланаётган мамлакат иқтисодий ўсишнинг катта имкониятларига эга бўлади. ИТТ жорий қилиш иқтисодий ўсишнинг экстенсив ишлаб чиқариш усулидан янги интенсив усулига ўтиш имконини беради.

Ўзбекистонда ҳозирги вақтда иқтисодий ўсишнинг барқарор юқори суръатига эришиш хўжалик таркибини тубдан такомиллаштиришга ҳам боғлиқ. Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А.Каримов таъкидлаганидек: “Чуқур таркибий ўзгаришларни амалга ошириш макроиқтисодий барқарорлик, келгусида турғун иқтисодий ўсишни таъминлашнинг асосий шартларидан бири ҳисобланади”⁹.

Социал иқтисодиётнинг шаклланиши шароитида иқтисодий ўсишнинг муҳим манбаи - ташқи иқтисодий алоқаларнинг ривожланиш даражаси ҳисобланади. Халқаро меҳнат тақсимоти афзаллигини ҳисобга олиш истеъмол бозорини кенгайтириш, истеъмол ва инвестицион товарлар импорти тақчиллигини таъминлаш, хўжалик бозорини кенгайтириш йўли билан миллий иқтисодиётни таркибий қайта қуришига имкон беради. Шу

⁹ И.А.Каримов “Ўзбекистон иқтисодий ислохотларни чуқурлаштириш йўлида”. - Т.: Ўзбекистон, 1995.

билан биргаликда, иқтисодий ўсишнинг ички ва ташқи омилларини, миллий ва халқаро меҳнат тақсимотини оптимал мос келишига асосланиши керак.

Ҳозирги вақтда, амалда, дунёда ҳеч бир давлат чет эл инвестицияларининг иштирокисиз, бу ёки у тармоқ ва ишлаб чиқаришнинг ривожлантиришига эриша олмайди. Аммо чет эл капиталининг оқиб келиши миллий бозорнинг ишлаб чиқариш ва социал инфратузилма ҳолатидан, рақобатбардош маҳсулотни ташқи бозорга чиқариш имкониятига қараб чегаралаш лозим.

Социал иқтисодиёт шароитида иқтисодий ўсишнинг энг асосий манбаи инсон капиталига қуйилмаларни кўпайтиришдир. Чунончи, айнан инсон омили иқтисодий ўсишни таъминлайди. Соғлиқни сақлаш ва таълим соҳаларидаги харажатлар, илмий-тадқиқот ишларига инвестиция ишчи кучи сифати ва малака даражасини ошириш имконини беради. Инвестиция натижасида шаклланган ва инсон томонидан жамғарилган маълум соғлиқ, билим, тажриба, қобилият, рағбатлантиришлар ишлаб чиқаришнинг у ёки бу соҳасида мақсадли фойдаланиши меҳнат унумдорлигининг, ишлаб чиқариш самарасининг ўсишига, ишчилар даромадларининг кўпайишига таъсир этади. Айрим мутахассисларнинг ҳисобларига кўра иқтисодий ўсишнинг 60% инсон омили орқали таъминланади.

Социал иқтисодиётнинг шаклланиши кўпроқ қонунчилик ва ҳуқуқий тартибга ҳам боғлиқ бўлади.

Ўзбекистонда мустақиллик йилларида иқтисодиётни тартиблаш ва социал ривожланишининг ҳуқуқий базаси яратилди. Республикада бошқарув ва иқтисодиётнинг барча соҳаларида ислохотлар жараёнини давлат томонидан ҳуқуқий тартиблашнинг етарли, қатор мақсадли тизими шакллантирилган. Ислохотларни ҳуқуқий тартиблаш 100 дан ортиқ қонуний ҳужжатларни ўз ичига олади.

Иқтисодиёт барқарор ривожланишининг ҳуқуқий асослари ва унинг социал йўналтирилганлиги Ўзбекистон Республикасининг асосий қонуни - Конституцияда киритилган бўлиб, бунга барча мулк шакллариининг тенглиги, хусусий мулкнинг давлат ҳимоясидалиги, марказлаштиришдан четлаштириш, иқтисодиётни монополиядан холи этиш, корхоналар мустақиллигини мустаҳкамлаш, эркин иқтисодий фаолиятни таъминлаш киради.

Иқтисодий тизим ташкил этишнинг асосий негизлари бундан кейинги аниқ қонунларда ўз ривожини топди. Бу қонунларга, иқтисодиёт бошқарувини тартиблаш, мулкчилик муносабатлари, марказий ҳокимият ва маҳаллий бошқарув органлари ўртасидаги мухтор вакилликнинг тақсимланиши ва ҳоказо киради. Мулкчиликни бошқариш муносабатларини

ташкил этиш негизлари “Мулкчилик тўғрисида”, “Давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш” ва бошқа қонунларда мустаҳкамланган. Янги бозор инфратузилмасини шакллантириш, корхоналар хўжалик фаолиятини тартиблашнинг ҳуқуқий шароитлари яратилган. “Корхоналар тўғрисида”, “Кооперация тўғрисида”, “Фермер хўжалиги тўғрисида”, “Дехқон хўжалиги тўғрисида”, “Хўжалик жамиятлари ва ўртоқлик тўғрисида”, “Банклар ва банк фаолияти тўғрисида”, “Биржа ва биржа фаолияти тўғрисида”, “Суғурта фаолияти тўғрисида” ва бошқа қонунлар қабул қилинди.

Ўзбекистоннинг жаҳон ҳамжамиятига фаол интеграциясини ва унинг халқаро муносабатларда тенг ҳуқуқли субъектиликсини таъминловчи қатор қонунлар, жумладан “Ташқи иқтисодий фаолият тўғрисида”, “Валютани тартибга солиш тўғрисида”, “Инвестицияни ҳимоялаш тўғрисида”, “Турли халқаро ташкилотларга Ўзбекистоннинг аъзолиги тўғрисида”ги Қонунлар ҳамда ташқи иқтисодий фаолиятни рағбатлантирувчи Президентнинг қатор асосий фармонлари шаклланди. Социал сиёсатнинг амалга оширилишини таъминловчи, шахснинг мустаҳкам конституциявий ва юридик ҳуқуқларини, социал кафолатланган ва аҳолини социал кўллаб – қувватлайдиган, жумладан “Бандлик тўғрисида”, “Социал ҳимоялаш тўғрисида”, “Давлат пенсия таъминоти тўғрисида”, “Таълим тўғрисида”ги Қонунлар ва аҳолининг энг мўхтож қатламларини ҳимоялашга йўналтирилган Президентнинг қатор Фармонлари, ҳокимиятлар қарорлари қабул қилинди.

Социал-иқтисодий муносабатларни ҳуқуқий тартиблаш тизими эволюцион, босқичма-босқич ўтиш характериға эға ва иқтисодий ислохотларни амалга оширишға ижобий таъсир кўрсатади.

Ижобий таркибий силжишлар - барқарор иқтисодий ўсишнинг зарурий шартидир

Ўтган параграфда кайд этилганидек, Ўзбекистонда социал иқтисодиётнинг шаклланиши ва мамлакатнинг жаҳон хўжалиги тизимиға интеграциялашувининг муҳим шартларидан бири иқтисодиёт тармоқ таркибини қайта қуриш, унинг социал ва технологик қайта қуришға йўналтирилганлигидир.

Ўтиш даврида Ўзбекистонда қисқа муддат ичида бозорни истеъмол товарлари билан тўлдириш, аҳолининг маиший хизмат ва уй-жойға бўлган талабларини қондириш муҳим вазифа қилиб белгиланди. Бу вазифани ҳал этиш иқтисодиётнинг барча тармоқларини ишлаб чиқаришға йўналтирилган ҳолда, уларни қайта қуриш йўли билан амалга ошириш мумкин эди.

Ўзининг техник-иқтисодий кўрсаткичлари билан жаҳон стандартларига жавоб бера оладиган маҳсулотлар ишлаб чиқаришни ўрганиш ва бу

махсулотларни ишлаб чиқариш, прогрессив технология ва ишлаб чиқаришни ташкил этишнинг илғор усуллари жорий этиш имконини беради. Ўзбекистон ортиқча меҳнат ресурсларига эга ҳудудлардан бири эканлигини ҳисобга олган ҳолда, таркибий силжишларнинг асосий йўналиши илмий-техника тараққиётининг янги ютуқларига асосланадиган, кўп меҳнат талаб қилинадиган ишлаб чиқаришни ривожлантириш бўлиши лозим. Электроника, радиотехника саноати, асбоб-ускуна, автомобилсозлик, енгил ва озиқ-овқат саноати каби тармоқларнинг ҳам шиддатли ривожланишига, улар ишлаб чиқараётган товарлар сифатини яхшилаш ва аҳоли бандлигини таъминлашга ҳам эришиш керак.

Барқарор иқтисодий ўсишнинг зарурий шарти қайта ишлаб чиқариш саноат тармоқларининг шиддат билан ривожланишидир. Уларнинг ривожланиши иқтисодиёт бошқа тармоқларининг индустрлаштиришда шарт-шароит бўлиб хизмат қилади ва шунга мувофиқ бу тармоқларда меҳнат унумдорлигини оширади.

Қазилма саноат тармоқларига нисбатан қайта ишлаб чиқариш саноат тармоқлари кўпроқ ички бозорга мўлжалланган. Аммо, маълумки, ички бозорнинг сотиб олиш қобилияти паст, шунинг учун тайёр маҳсулотни кенг экспорт қилишни ташкил қилиш объектив зарурати туғилади.

Бундан ташқари, янги технология асосида маҳаллий табиий ресурслардан фойдаланаётган хом-ашё тармоқлари ҳам ривожлана боришлари зарур.

Шаклланаётган иқтисодиётда таркибий қайта қуриш кўп ресурс фойдаланишдан ресурсларни тежаш технологиясига ўтишни талаб қилади .

Янги амалий (конструктив) материалларни ишлатиш, қайта ишлашнинг барча босқичларида, жумладан, ташиб олиб боришда, сақлашда, фойдаланишда ва бошқаларда хом-ашё комплекс ишлаб чиқилиши, иккиламчи ашёвий энергетик ресурсларни хўжалик оборотига жалб қилишни кучайтириши, ресурслар исрофгарчилигини қисқартириши замонавий технологияларни ишлатиш зарурдир. Бу омил катта аҳамиятга эга, шунинг учун замонавий ишлаб чиқариш нафақат машина, асбоб-ускуналарга ва технологияга, балки авваламбор, ишловчи ўзига, жумладан, ҳамма техника ва технологияни яратган ва уни бошқараётган кишилар олдига тез ўсиб боровчи талабларни қўяди. Шу сабабли махсус билим, юқори касбий тайёргарлик, инсоннинг умумий маданияти ишлаб чиқаришнинг фаолият кўрсатаётган ва янги яратилган ҳар қандай соҳасида муваффақиятли меҳнатнинг мажбурий шартига айланади.

Таркибий қайта қуриш янги иш ўринларини яратиб, социал муаммоларнинг ечилишига имкон беради.

Фақатгина фаол инвестицион сиёсат шароитидагина ишлаб чиқариш таркибларини такомиллаштириш мумкин. Жаҳон тажрибаси шуни кўрсатадики, бозор иқтисодиётида инвестицион соҳа аввало, ижтимоий истеъмол ва уларни иқтисодий қондириш имкониятлари ўртасида вужудга келадиган номувофиқликка таъсир этади.

Иқтисодиётнинг мутаносибли ривожланиши ва халқ хўжалигининг юқори самарали ютуқлари инвестицион сиёсатга боғлиқ бўлиб, у капитал қуйилмаларнинг самарадорлигини оширишни таъминлашни, унинг ҳал қилувчи соҳаларда тўпланишини талаб этади.

Ўзбекистонда қабул қилинган инвестицион дастурни молиялаштиришнинг асосий манбаи бюджет маблағлари, марказлаштирилган кредитлар ва давлат кафолатлаган жалб қилинган чет эл инвестицияларидир.

Ўзбекистон инвестицион сиёсатининг характерли хусусияти шундаки, унинг таркибида тўғридан-тўғри инвестициялар эмас, балки давлат кафолати остида бўлган корхонага берилган кредитлар устунлик қилади. Чет эл инвестициялари етарли ривожланмаган ишлаб чиқариш тармоқларининг техника билан қайтадан қуроллантиришга қаратилган. Чет эл инвестициялари ҳисобидан замонавий технология ва техникани импорт қилиш амалга оширилмоқда. Лекин бозор муносабатларини қуриш босқичига ўтган кўпгина мамлакатлар тажрибаси капитал қуйилмаларга асосий эҳтиёжни қондиришни ўзининг шахсий ички жамғармаларидан қондирилиши зарурлигини ҳам кўрсатади. Гарчи Ўзбекистонда ЯИМ ишлаб чиқариш умумий ҳажмида йил сайин чет эл инвестицияси билан ишлаётган корхоналарнинг ҳиссаси ошиб бораётган бўлсада, чет эл технологияларининг импорти ҳамма вақт экспортнинг ўсиши билан айнан ўхшаш юз бермайди, шунинг учун у эҳтиёж бўлиб туради.

Шу боисдан, инвестицион фаолиятни ривожлантиришнинг муҳим йўлларида бири мамлакат ички ресурсларини сафарбар қилиш ва улардан самарали фойдаланиш бўлиши керак. Ишлаб чиқаришни инвестициялаш учун корхона маблағларини рағбатлантирувчи жамғаришга шарт-шароит яратиш зарур. Ўзбекистонда кейинги йилларда молиявий капитал қуйилма манбаи сифатида амортизация ажратмасининг аҳамияти сезиларли пасайганлиги сабабли амортизация сиёсатни қайта кўриб чиқиш зарурияти вужудга келади. Асосий фондларни такрор ишлаб чиқаришнинг муҳим манбаи сифатида, уларнинг аҳамиятини ошириш мақсадида маълумот бера оладиган жадал амортизациянинг бюртмали тизимига ўтиб бориш лозим.

Бюджет ресурсларининг чекланганлиги, ўзининг шахсий маблағарининг етишмаслиги сабабли корхоналар банк кредитларини жалб қилишга мажбур. Лекин, кўпгина корхоналарнинг реал ҳолати банклар учун

жалб қилинадиган даражада эмаслиги туфайли, улар қисқа муддатли кредитларни афзал кўришади. Шундай қилиб, уларнинг салмоғи банклардан бериладиган кредит умумий ҳажмининг 88% га етади. Шунинг учун банк курсини сафарбар этишга ўзгартира оладиган ва унинг жамғармасини реал иқтисодиёт секторида узоқ муддатли кредитга фойдаланишга имкон берадиган муносиб банк-кредит механизмини яратиш муҳим меъёр ҳисобланади.

Давлат томонидан барқарор ривожланишга ўтишнинг бошқарилиши

Давлат томонидан иқтисодий ўсишни тартибга солиниши қуйидаги масалаларни ечишга қаратилган:

- *мавжуд ресурслардан тўлароқ фойдаланиш;
- *Иқтисодий ўсишда умумий иқтисодий мувозанатдан четга чиқишни бартараф этиш;
- *Хўжалик жараёнлари ривожланишининг хийла кўпроқ барқарор тенденцияларини таъминлаш;
- *Иқтисодий барқарорлик бўлмаган шароитда соғломлаштирувчи хўжалик дастурларини қабул қилиш;
- *Иқтисодий ўсиш ижтимоий манфаатларга зарар етказган ҳолатларда экологик ва социал характердаги чеклашларни қўллаш.

Иқтисодий ўсишни рағбатлантириш кўп йўналишлар бўйича содир бўлади. Давлат ялпи талабга, таклифнинг ўсишига таъсир эта олади, фундаментал илмий тадқиқотлар ривожланишига маблағ жамғара олади, таълим ривожланишига ўзининг ҳиссасини қўша олади, циклга қарши (антицикл) бошқаришни қўллай олади ва имконият даражасида, соғломлаштириш дастурини амалга оширади.

Давлат аҳоли барча катламлари даромадларининг ўстиришга йўналтирилган, пухта ўйланган социал сиёсатни қўллаб социал зиддиятларни юмшатади бартараф этади ва иқтисодий ўсишнинг барқарорлигини кучайтиради.

4.2. Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида мулкчилик муносабатлари

Мулкчилик муносабатлари ва таркибини тубдан ўзгартириш социал иқтисодиёт шаклланишида муҳим вазифалардан бири ҳисобланади. Социал давлатнинг иқтисодий асоси мулк шакллариининг кўп хиллиги ҳисобланади. Бутун жамиятнинг барқарор ва стабиллиги давлат ва жамият курилишида реал мулкдорлар синфи қандай рол ўйнашига боғлиқ бўлади. Қулай шароитни таъминламасдан ва ҳар бир инсоннинг манфаатлари реализация (амалга оширилишининг) қилинишининг ҳақиқий ҳаракат қилувчи

механизмини яратмасдан, янгиланиш ва тараққиёт йўлига илгари силжиш мумкин эмас. Шунинг учун давлат бутун бозорий иқтисодий ислохотлар давомида меҳнат унумдорлиги стимуллари яратишга, хусусий тадбиркорликни ривожлантиришга ва рақобат муҳитини шакллантиришга қаратади.

Янгиланиш тизимида монополизмни бартараф этиш, рақобатни ривожлантириш, иқтисодиётни соғломлаштириш мақсадларини амалга оширишда мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ҳам муҳим ўринга эга. Давлат тасарруфидан чиқариш хўжаликни бошқаришнинг кўпгина вазифаларини давлатдан олишни, корхоналарга муносиб ваколат бериш, вертикал хўжалик алоқаларини горизонталга айлантиришни билдиради. Лекин бу давлатнинг иқтисодий соҳадан тўлиқ кетишини билдирмайди. Замонавий ишлаб чиқариш фақатгина муайян доирада самарали бўлган давлатнинг тартибга солишисиз ривожлана олмайди. Агар бу чегара бузилса, ижтимоий ишлаб чиқаришнинг самарадорлиги пасаяди. Шунинг учун ўтиш даврида социал иқтисодиёт шаклланишининг марказий муаммоси - давлат тасарруфидан чиқаришни оқилона усулларини амалга оширишдир.

Хусусийлаштириш – давлат мулкни жисмоний ва юридик шахслар ихтиёрига ўтказиш мулкни давлат тасарруфидан чиқариш билан чамбарчас алоқада туради. Бутун дунёда мулк объектларини тўғридан-тўғри реал мулкдорга сотиш, очик молия бозорида корхона акцияларини реализация қилиш каби шакллари маълум (бундай корхоналарни дастлабки акционерлашда, унинг корхона жамоаси томонидан сотиб олинишидир). Хусусийлаштиришнинг асосий мақсади - такрор ишлаб чиқариш самарадорлигини ошириш, умуман, аниқ ифодаланган махсус иқтисодий манфаатдорлик ва жавобгарлик асосида бюджет юкламасини камайтириш ва давлат даромадларини оширишдир.

Хусусийлаштириш жараёнини амалга ошираётган кўпгина давлатлар мулк шакллари тубдан ўзгартиришда ўзларининг нуқтаи назарларини ишлаб чиқдилар. Асосан улар бир-бирларидан ўзаро хусусийлаштириш мақсади, бу жараён динамикаси ва амалга ошириш механизми, хусусийлаштириш жараёнида аҳолининг кенг жалб этилиши билан фарқланади. Хусусийлаштириш узоқ давом этадиган жараён ҳисобланади, масалан, ўтиш даврига хос хусусийлаштириш Японияда 10 йилга яқин, Ғарбий Европада эса 10-15 йилда амалга оширилди.

Ривожланган давлатлар тажрибасига кўра, социал иқтисодиётнинг яратилиши ва унинг барқарор ишлаб туришида мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш натижасида яратиладиган ўрта ва кичик корхоналарнинг катта тармоғи сезиларли етарли рол ўйнайди. Бу корхоналар

биринчи навбатда йирик ва ихтисослашган корхоналар доимий равишда ишлаб чиқара олмайдиган, кундалик зарурий товарлар билан истеъмолчилик бозорини тўйинтириш ва тезкорлик билан сафарбарлик қобилиятига эгадирлар.

Масалан, Германия ва Нидерландияда экспорт қилинадиган барча саноат маҳсулотларининг қарийб 40 фоизини кичик ва ўрта корхоналар амалга оширади, Италияда 30 фоизгача, Японияда барча ишчи кучининг 80 фоиздан ортиғи кичик корхоналарда банд. Айнан, кичик ва ўрта корхоналар тадбиркорлик ва бизнесни ривожлантиришнинг моддий асоси ҳисобланиб, бозор механизмининг шаклланишига бевосита ва оператив равишда муваффақиятли таъсир этади. Улар кам маблағ (капитал) талаб этадилар ва бозор конъюнктурасига тез жавоб берадилар.

Мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш, кичик ва хусусий корхоналар тармоғини кенгайтириш асосий мақсад эмас. Давлат корхоналари сингари, хусусий корхоналар, жумладан кичик, ўрта ва катта корхоналар ҳам тенг даражада мавжуд бўлиш ҳуқуқига эга бўлиши лозим. Лекин уларнинг яратилиши ва келгусида фаолият кўрсатиши, ҳар қандай шароитда асосланган ҳамда талаб ва таклиф қонунлари талабларига жавоб бериши керак.

Мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш, кичик ва хусусий корхоналарни яратиш ва шунга ўхшаш чоралар рақобатли муҳитнинг шаклланишида фақатгина объектив асос яратади. Шунинг учун улар корхона аъзолари, ҳудудлар, шу жумладан ҳар бир киши фаровонлиги ўсишининг муҳим воситаси, яъни социал иқтисодиёт шаклланаётган мамлакатнинг асосий мақсади ҳисобланади.

Мулкчилик хилма-хил шаклларининг ривожланиши - социал иқтисодиёт қарор топишининг муҳим шартидир

Мулкчилик шаклларининг хилма-хиллиги, социал иқтисодиётга ўтишда ҳамда маданийлашган ва демократик ривожланган жамиятни яратишнинг муҳим шартларидан бири ҳисобланади. Бозорнинг юраги ҳисобланган рақобат бозор субъектларининг хилма-хиллигини талаб қилади. Мулкчиликнинг турли шакллари мавжудлиги танланган социал-иқтисодий тизим модели талаблари асосида мавжуд бўлади. Мулк шакллари ишлаб чиқариш воситалари эгалари бўлган хўжалик субъектлари билан боғлиқ.

“Ўзбекистон Республикасининг мулкчилик тўғрисида”ги қонунига мувофиқ мулкнинг қуйидаги шакллари мавжуд:

- *давлат мулки;
- *хусусий мулк;
- *ширкат(кооператив) мулк;

- *жамоа мулки;
- *аралаш мулк;
- *бошқа давлатларнинг юридик ва жисмоний шахслари ҳамда халқаро ташкилотлар мулки.

Социал иқтисодиёт шароитида мулкчилик шакллари тизимида хусусий мулкчилик устун бўлиши эҳтимоли бор. Хусусий мулкка ўз шахсий эҳтиёжи учун маҳсулот ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатишни амалга ошираётган уй хўжалиги, қонунга мувофиқ фаолият кўрсатаётган (ҳар қандай ҳажмдаги, кичик корхоналардан катта корхоналаргача), “яширин иқтисодиёт” таркибидаги нолегал (хуфия, яширин) хусусий корхоналар (бунга товар ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш бутун фаолиятини ҳокимиятнинг махсус рухсатисиз амалга ошираётган хусусий шахслар фаолияти киради), хусусий хўжаликнинг ҳар қандай туридан фойдаланиш ёки шахсий жамғармалар – яъни хусусий кишилар ўртасидаги квартирадан тортиб (хонани, уйни) то пул операцияларигача ижарага бериш киради.

Хусусий мулкчиликнинг тарихий аҳамияти қуйидагича шартланган:

- * у ўз маъноси билан реал мустақил мулкдорни, яъни тадбиркорни яратадики, унинг улкан социал ва иқтисодий мазмуни ҳам шундадир.

- * давлат сиёсий ҳокимиятига боғлиқ бўлмаган мустақил мулкчилик муносабатлари субъекти демократик жамият шаклланишининг зарурий воситасига айланади. Ишлаб чиқариш воситаларига хусусий мулкчилик, такрор ишлаб чиқаришнинг барча босқичларида қудратли иқтисодий стимул бўлиб хизмат қилади. Ишлаб чиқариш воситаларининг адресли тегишлилиги мулкни сақлаш ва қўпайтиришга масъулиятли ва қизиқувчан хўжалик субъектини яратади.

Ишлаб чиқариш воситаларига хусусий мулкчилик социал бозорий иқтисодиётнинг асосий белгиси, бозор муносабатлари тизимининг муҳим элементиدير. У нафақат ишлаб чиқаришнинг самарали ўсишига қизиқувчан ва масъулиятли мулк эгасини, балки бозор иқтисодиётининг ривожланишини аниқлайдиган рақобатли муҳитни ҳам шакллантиради. Хусусий мулкчилик бозор иқтисодиётини тартиблайдиган омиллардан бири ҳисобланади, унинг бош механизми эса товар ишлаб чиқарувчилар ўртасидаги рақобатдир.

Хусусий сектор ривожланишининг асосий шарти тўлиқ эркинлик, кафолатланган дахлсиз хусусий мулк, барча мулк шакллари учун тенг имкониятларнинг мавжудлиги ҳисобланади. Шу билан биргаликда ҳозирги замонавий дунёда хўжалик фаолиятига фаол аралашмайдиган бирорта давлат йўқ. Иқтисодиёти ривожланган мамлакатларда солиқ ёрдамида ялпи миллий маҳсулотнинг 1/3 (АҚШ, Япония)дан то 50 фоизигача (Швеция) давлат томонидан марказлаштирилади ва қайта тақсимланади. Ғарб

мамлакатларида асосий фондларда давлат улуши 7 фоиздан 30 фоизгача ва ундан кўпни ташкил этади.

Шунинг учун давлат мулки шакли объектив тарзда умумий мулкчилик тизимининг зарурий элементи, лекин у хусусий мулк шаклига альтернатив бўлиб ҳисобланмайди. Шундай фаолият соҳалари мавжудки, бу соҳаларда хусусий мулк давлат мулкига нисбатан самараси паст бўлиши мумкин. Одатда, бозорий иқтисодиёт мамлакатларида давлат мулки барча ижтимоий организмни (таълим, соғлиқни сақлаш, фундаментал илм-фан, транспорт, алоқа) такрор ишлаб чиқаришда хизмат қилувчи бозор инфратузилмаси тармоқларини қамраб олади. Ўзбекистон Республикасининг “Табиий монополиялар тўғрисида”ги қонунига мувофиқ барча табиий ресурслар (ер, фойдали қазилмалар) давлат мулки ҳисобланади. Етиштирилган қишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг анчагина қисми шартномавий нархлар асосида давлат мулкига айланади. Давлат мулки фавқулодда вазиятларда (урушлар ва урушдан кейинги иқтисодиётни тиклашда) жуда зарур ҳисобланади ва марказий бошқарувда ресурсларнинг тўпланиши эҳтиёжи туғилганда ноёбдир.

Давлат мулкининг самарадорлиги унинг макро-тартибга солиш қобилятини амалга оширишга, умуман, жамият иқтисодий ривожланиш стратегиясини шакллантиришга, эришган юқорироқ ютуқлар мезони бўйича миллий иқтисодиёт таркибини мувофиқлаштиришга, пировард натижада инсонга йўналтирилганлиги билан шартланган. Шу билан биргаликда давлат мулкини кенгайтиришнинг асоссиз негатив томонлари ҳам мавжуд. У, айниқса социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида ўринсиздир. Чунки монополизмнинг кучайиши оқибатида иқтисодий ўсиш сусаяди, рақобатнинг ҳаракатчанлиги, эгилувчанлиги ва даражаси пасаяди. Шунинг учун социал иқтисодиёт шаклланиши жараёнида давлат мулкини кераклича чеклаш, корхона хўжалик фаолиятига давлат томонидан аралашувини минимал даражага етказиш зарур.

Шундай қилиб, социал иқтисодиёт шароитида давлат мулкининг ҳиссаси қанчани ташкил этиши керак?

Жаҳон тажрибасининг гувоҳлик беришича, барча давлатлар учун ҳамма даврларда давлат мулки улуши бир хил ҳиссада мавжуд бўлмаган. У ҳар бир давлатда объектив ва субъектив омилларнинг мажмуи билан, яъни мамлакатларнинг иқтисодий ривожланиш даражаси, географик ва тарихий шароитлар, давлат сиёсати, мамлакатдаги рақобатли социал-иқтисодий ва сиёсий вазият ва бошқалар билан аниқланади. Масалан, умумий қўшилган қиймат суммасида давлат сектори корхоналарининг ҳиссаси, Финляндияда 19%, Францияда 14,2%, Португалияда 13% бўлган вақтда, Португалияда

8%ни, Нидерландияда 6%ни ташкил этади. Лекин, шуни қайд этиш керакки, кўрсатилган мамлакатларда иқтисодиётнинг давлат сектори хўжалик фаолиятининг турли соҳаларида фаолият кўрсатиб, умуман бозор қонунларига кўра ривожланмоқда ва бошқа мулк шакллари билан таққослаганда ҳеч қандай имтиёзлари йўқ.

Ҳозирги замонавий бозор иқтисодиётида ҳар қандай мулк шаклининг самарадорлиги хўжалик юритиш шакли ва бошқарувчининг касбий малакавий даражаси билан аниқланади. Давлат мулки иқтисодий самарадорлик кўрсаткичлари бўйича хусусий мулкка ютқазади, чунки хусусий мулкка нисбатан унда назоратдан манфаатдорлик камдир.

Хўжалик юритиш шакллари мулкчилик муносабатларини амалга оширишнинг аниқ шакллари кўрсатади.

Хусусий мулк индивидуал ва жамоа хўжалик юритиш шаклларига эга бўлиши мумкин.

Ҳозирги иқтисодиётда хўжалик юритишнинг акциядорлик, кооператив, ўртоқлик (ширкатлар) каби шакллари кўпроқ тарқалган.

Акциядорлик хўжалик юритиш шакли (ёки уни яна кооператив деб аташади) мукамалроқ, эгилувчан ва у йирик ижтимоий ишлаб чиқаришга мос келади. Иқтисодий адабиётларда у мулкчиликнинг жамоавий шакли сифатида кўрсатилади. Лекин, мулкчилик муносабатларида ҳар хил шахслар иштирок этганда, кооперативлар масъулияти чекланган жамият, акциядорлик жамияти ва ҳоказо бўлганда, мулкчилик шакллари нисбатан, хўжалик юритиш шакллари тўғрисида гапириш мумкин. Кўплаб алоҳида хусусиятларга эга бўлган, юқорида қайд этилган хўжалик юритиш шакллари хусусий ўзлаштириш шакли доирасида мавжуд бўлади.

Ғарб мамлакатларида хўжалик юритишнинг акциядорлик шакли асосий фондлар ва ишлаб чиқарилган маҳсулотларнинг қарийб 80 фоизини қамраб олади.

Кооператив хўжалик юритиш шакли дунёнинг кўплаб давлатларида кенг тарқалган. Мавжуд маълумотларга кўра, дунёда 1 млн. кооператив ташкилотлари фаолият кўрсатади, уларнинг 120дан ортиқ кўриниш ва турлари мавжуд бўлиб, 600 млн. дан ортиқ кишини бирлаштиради. Ўз кучи ва хусусиятига кўра бозорий иқтисодиёт шароитида кооператив хўжалик юритиш шакли давлат мулкига нисбатан кўпроқ имкониятга эга бўладики, бу унинг афзаллигига сабаб бўлади (меҳнатга тўлов билан корхона фаолиятининг якуний натижалари, бошқарувнинг демократик шакллари ва меҳнатга кўпроқ асосланиши).

Демак, ҳар бир мулк шакли ўзининг самаралироқ қўлланиш соҳаларига эга бўлиб, уларнинг ҳеч қайси бири идеал ёки универсал бўла олмайди.

Мулкчилик шакллари сингари, унинг элементлари ҳам доимий ривожланишда бўлади. Ижтимоий-иқтисодий тараққиёт ва ишлаб чиқарувчи кучларнинг ривожланишига кўра, мулкчилик муносабатлари турли хил шаклларни эгаллаган ҳолда ўзгаради. Лекин, ҳар қандай шароитда мулк ўзининг ҳақиқий эгаси қўлида бўлиши керак. Бу кўп ҳолларда ҳаммани ва ҳар бир кишини ишлаб чиқаришни бошқаришда жалб қилишни таъминлайди. Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида мулкни бошқариш фақатгина халқ учун эмас, балки халқ иштирокида амалга оширилиши зарур. Меҳнаткашларнинг бошқарувда реал иштирок этиш даражаси мулк етуклигининг муҳим индикаторидир.

4.3. Хусусий бизнес ва тадбиркорликнинг ривожланиши

Социал ва иқтисодий муаммоларни ҳал этишда кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик аҳамиятининг ошиши

Социал иқтисодиётда кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик социал ривожланишнинг муҳим муаммоларини ҳал этиш учун иқтисодий асосларни яратишнинг ҳал қилувчи омили ҳисобланади.

Улар бозор талабларига энг кўп эгилувчанлик ва мослашганликка эга бўлган ҳолда, аҳоли турмуш тарзи ва шарт-шароитига янгилик киритувчи, бош йўлни кўрсатувчи бўлиб чиқади. Тадбиркор ўз фирмасида иқтисодий ўсишни таъминлаш учун меҳнат унумдорлигини оширишнинг муҳим омили бўлган фан-технологиянинг янги ютуқларидан максимал фойдаланишга ҳаракат қилади. Бу пировард натижада барқарор иқтисодий ўсишни ва умуман, мамлакатда ҳаёт сифатини оширишни таъминлашга олиб келади. Бундан ташқари, тадбиркорликнинг устунлиги шундаки, улар кам маблағ сарфлаб янги иш ўринларини яратади, ўз ишлаб чиқариши ривожланишига инвестициялар ажратади. Шунинг учун у бозорни товар ва хизматлар билан тўйинтиришнинг, солиқлар тушишининг ва аҳоли даромадларининг ошишининг муҳим манбаи ҳисобланади.

Корхона фойдасининг манбаи фақатгина ишлаб чиқариш ва муомала харажатларини тежаш бўлмай, балки ишлаб чиқарган маҳсулот турларини алмаштириш ва ассортиментни доимо янгилаш ҳисобланади. Маҳсулот ишлаб чиқаришни доимо янгилашга асосланган “инвестицион сиёсат”ни амалга оширмай, тадбиркорлар ўз вақтида бозор конъюнктурасига жавоб бера олмайдилар. Инновацион сиёсатни муваффақиятли амалга оширилаётган ҳозирги корхоналар, инновацион механизмга аҳамият берадиган, бозорда талабни яратиш, унинг шаклланиши ташаббусини қамраб олишга, аввало, янги товар ва хизматларга кўплаб харидорларни жалб қилиб олишга имкон берадиган маркетинг назариясига асосланади. Кичик корхоналар бевосита истеъмолчи талабидаги ўзгаришларга тез жавоб бера олади, ўз фаолияти

ихтисосини иқтисодий конъюнктура тебранишига мувофиқ тезда ва нисбатан осон ўзгартира олади. Улар фаолиятини ташкил этиш учун кам маблағ талаб қилинади. Шу куч эвазига уларнинг фаолият самарадорлиги ошади ва улар бутун иқтисодиёт самарадорлигини кўпроқ оширади.

Кичик бизнес ва тадбиркорликнинг социал аҳамияти иқтисодий аҳамиятига нисбатан кам эмас.

Кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик кўпгина аҳолининг даромад манбаи ва меҳнатни таклиф этадиган соҳадир. Бу юқори малакага ва етарли тажрибага эга бўлмаган, ихчам иш кунини хоҳлайдиган кўпгина меҳнат ресурсларининг асосий массасини сингдирувчи, меҳнат бозорининг энг эгилувчан қисмидир. Фақатгина бу ерда аҳолининг социал заиф қатлами: аёллар, ёшлар, биринчи марта иш қидираётган ёшлар, юқори даражада билим ва меҳнат тажрибасига эга бўлмаганлар тезда иш топа оладилар.

Кичик бизнес бандликнинг кенгайишига ва аҳоли даромадларининг ўсиши учун шароит яратади, жамият қатламлари ўртасидаги бўлиши мумкин бўлган зиддиятларнинг ўткир томонларини силлиқлаб, махсус социал муҳитни шакллантиради. У рақобатнинг ривожланишига етарли даражада таъсир этади, демак бу товар ва хизматларга рақобатли нархнинг шаклланишига олиб келади, бундан эса, умуман жамият ва истеъмолчилар ютади.

Кичик бизнес аҳолининг ишбилармонлик ва тадбиркорлик кўникмасини самарали ривожлантириш воситаси бўлиб, унинг бозор муносабатларига мослашиш даражасини оширишга хизмат қилади. У фуқароларга нафақат ўзларининг иш кучлари эгалик қилишига, балки мол-мулк, жумладан ишлаб чиқариш воситаларига ҳам эгалик қилиш имконини беради, демократия ва социал барқарорликка манфаатдор бўлган ҳамда жамиятнинг прогрессив ривожланишини таъминлашга қодир бўлган, социал қатлам – ўрта синф шаклланиши учун асос яратади.

Кичик бизнес миллий фаровонлик ўсишининг муҳим омили ҳисобланади, чунки айнан у, нафақат шу соҳада банд бўлган кўпгина кишиларнинг асосий даромади, балки улар оила аъзоларининг ҳам даромад манбаи ҳисобланади.

Бундан ташқари, кичик тадбиркорлик инсонга бир бутун яхлитликда, яъни иш ва шахсий ҳаёт, ўз истеъдодини намоён этиш, имконият ва қобилиятларини бирлаштириш имконини беради.

Кичик бизнеснинг юқори потенциаллиги социал иқтисодиёт шаклланаётган мамлакатларда, унинг ривожланишига жиддий эътибор қаратишни талаб этади.

Ўзбекистонда хусусий тадбиркорликни ривожлантиришнинг ҳуқуқий асослари.

Ўзбекистонда тадбиркорлик фаолиятининг ҳуқуқий асоси - Конституция амал қилишини тартибга солувчи қонуний-ҳуқуқий ҳужжатлар тизими ҳисобланади. Авваламбор, бу, барча хўжалик субъектларига тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланишнинг мустаҳкам ҳуқуқини берувчи меъёрлар акс эттирилган Ўзбекистон Республикаси Қонунларидир. Шундай қилиб, Ўзбекистон Республикасининг Конституциясининг 53-моддасида “давлат истеъмолчиларнинг ҳуқуқи устунлигини ҳисобга олиб, иқтисодий фаолият, тадбиркорлик ва меҳнат қилиш эркинлиги” қайд этилган. Тадбиркорлик фаолиятини тартибга солувчи бошқа муҳим ҳужжат - “Фуқаролик кодекси” ҳисобланади. Унда меъёрнинг кўп қисми бошқа хўжалик субъектлари қатори тадбиркорлар ҳам иштирок этадиган иқтисодий муносабатларни тартибга солади.

1991 йилда Ўзбекистонда қабул қилинган “Тадбиркорлик тўғрисида”ги Қонунда тадбиркорлик моҳияти, унинг субъектларининг ҳуқуқ ва мажбуриятлари, шакллари, тадбиркорлик фаолиятини тартибга солувчи умумий асослар ҳамда улар ҳуқуқ ва манфаатларининг давлат томонидан кафолатланиши битилган.

2002 йилда қабул қилинган “Тадбиркорлик фаолияти эркинлигини кафолатлаш тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикаси Қонуни тадбиркорлар имкониятларини маълум даражада кенгайтди. Бу Қонунда тадбиркорлик субъектнинг кичик ва ўрта бизнесга таалуқлилигига оид мезонлар келтирилган, якка тадбиркорликка таъриф берилган, тадбиркорларнинг асосий ҳуқуқ ва мажбуриятлари аниқланган.

Бошқа қонунлардан фарқли ўлароқ, бу ҳужжатда тадбиркорларнинг ҳуқуқлари маълум даражада кенгайтирилган ва давлат идоралари масъул шахсларининг жавобгарлиги оширилган. Масъул шахслар тадбиркорларнинг нафақат моддий зарарини, балки қайд этишда рад этилган ёки унинг муддатлари бузилишига сабаб бўлган ҳолларда, маънавий зарарни ҳам қоплашлари керак. Қонунда кичик бизнесга солиқ солиш ва улар ҳисоботининг тақдим этилиши шароитлари белгиланган.

Бу қонунда тадбиркорларнинг олинган фойда ва пул маблағларига эгалик қилиш, улардан фойдаланиш, тасарруф этиш, шунингдек миллийлаштиришдан, мусодара қилишдан ва мол-мулкни мажбурий равишда давлат ихтиёрига ўтказишдан кафолатлаш кўриб чиқилган. Тадбиркорлар учун бу ҳуқуқ муҳим аҳамиятга эга, чунки мулкка эгалик қилиш, фойдаланиш, сақлаш ва кўпайтириш - улар фаолиятининг асосий рағбатлантирувчи омили бўлиб ҳисобланади.

5-мавзу: Иқтисодий ўсишнинг социал омиллари

Режа

1. Социал меҳнат муносабатларининг ўзгариши
2. Социал-меҳнат фаоллиги – иқтисодий ўсишнинг ҳал қилувчи омилдир
3. Социал ҳамкорлик механизми шаклланишининг шарт-шароитлари
4. Социал иқтисодиёт шаклланиши жараёнида иқтисодий ва социал омилларнинг ўзаро алоқадорлиги

5.1. Социал ва меҳнат муносабатларининг ўзгариши

Иқтисодиётни ва бошқаришнинг маъмурий-бўйруқбозлик тизимининг тубдан ислоҳ қилиниши ҳамда социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга аста-секин, босқичма-босқич ўтиш социал соҳада жиддий ўзгаришлар зарурлигини тақозо этади. Социал соҳани ўзгартиришнинг тадрижий механизми умуман ва меҳнат соҳасида жумладан, шу билан боғлиқки, янги иқтисодий тартибларга ўтиш жараёни одамлар ҳаёт фаолиятининг ички ва ташқи шароитларини кескин ўзгартиради, социал ва меҳнат муносабатлари соҳасида ҳам шунга ўхшаш ўзгариш ва силжишлар бўлишини талаб этади. Бу жараёнлар одамларнинг хулқ-атворида янги усулларнинг пайдо бўлишини рағбатлантиради, улар кўпинча анъанавий, бироқ кам самарали бўлган амалиётга зид келади. Ҳаёт кўрсатдики, одамларни юқори унумли меҳнатга ва социал фаолликка тортишнинг марказлашган-режали иқтисодиёт шароитларига мослашган анъанавий усуллари, кўпчилик ҳолларда кам самарали бўлиб чиқди ва шунинг учун бозор иқтисодиёти шароитларига яроқсиздир. Бу ҳолат социал ва меҳнат соҳасини ислоҳ қилувчиларни янги, кўпроқ самарали ва шубҳасиз бозор шароитларига мос бўлган социал ривожланиш шакллари ва усулларини излашга йўналтирди. Маълум бир вақт давомида социал ва меҳнат муносабатларининг эски ва янги тизимлари ўзаро аралашиб қолдилар ва вақт мувозанати ҳолатида бўлдилар, бир-бири билан биргаликда ва рақобатчилик шароитида яшадилар. Ушбу рақобатчилик кураши ва социал ва меҳнат муносабатларининг аста-секин ўзгариб бориши жараёнида янги, кўпроқ мақбул социал жараёнлар ва ҳодисалар устунлик қила бошлаб, аввалги, эскирган ва янги шароитларга яроқсиз бўлган ҳаёт фаолияти шакллари ва усулларини аста-секин сиқиб чиқара бошлади. Ўзбекистонда, барча бошқа постсовет макони республикаларидаги каби, иқтисодиётни ислоҳ қилиш ва чуқур социал ўзгартиришларни амалга оширишда дастлабки йиллардаёқ фуқароларнинг янгича иқтисодий ва сиёсий ҳуқуқлари эълон қилинган бўлиб, уларнинг кўпчилиги вужудга келётган

янгича муассасавий тизимнинг таркибий қисми ва бозор социал-иқтисодий таркибининг ажралмас белгиси бўлиб қолди.

Социал ва меҳнат соҳасидаги ўзгаришлар жараёнига бозорий иқтисодиётнинг муҳим таркибий қисми сифатидаги меҳнат бозорининг вужудга келиши ва ривожланиб бориши ғоятда жиддий таъсир кўрсатади.

Меҳнат бозорининг ривожланиши ва ёлланма ишчилар ҳамда тадбиркорлар ўртасида бозорий муносабатларнинг йўлга қўйилиши билан мамлакат иқтисодиёти ва меҳнат ресурсларининг самарадорлигини оширишга ёрдам берувчи чуқур сифат ўзгаришлари юз бермоқда.

Бир томондан, иш кучининг сифати, ходимнинг меҳнати натижаларига талаблар ошмоқда. Шахсий истеъмол фондининг тақсимланиши ва иш ҳақи тўлашда ходимнинг билим ва қобилияти, меҳнатнинг миқдорий ва сифатий натижалари бош мезон бўлиб бормоқда. Бу, ўз навбатида, ходимнинг меҳнатга, унинг натижаларига муносабатининг ўзгаришига олиб келмоқда. Аста-секин, босқичма-босқич, бироқ қатъий равишда тенгчилик, лоқайдлик ва меҳнатга масъулиятсиз муносабат, меҳнат натижаларига қизиқмаслик, меҳнат интизомини доимий бузишлар, яъни ўтмишда ишлаб чиқаришга катта зарар етказган, ишловчиларнинг даромади ва турмуш даражасини пасайтирган барча салбий ҳолатларнинг оғир оқибатлари бартараф этилмоқда. Бозор, қонуний равишда, ишда юзаки иштирокчи учун, асоссиз бўш қолиш ва ишга келмаслик, техника ва ресурслардан самарасиз, ноўрин фойдаланган, меҳнат ва маҳсулотнинг сифати пастлиги учун, ходим олдида катта талабларини қўймоқда.

Бошқа томондан эса – ходимлар ҳам, ўз иш кучининг эгаси сифатида, иш берувчиларга анча юқори талабларни билдирмоқда, мулкчилик шаклларида қатъий назар, ўз ҳиссасини баҳолашнинг ва унга мос равишда ҳақ тўлашнинг объективлигини оширишни талаб этишмоқда. Социал ва меҳнат соҳасидаги туб ўзгаришлар жараёнини баҳолаган ҳолда, мантикий тахмин қилишимиз мумкинки, яқин келажакда замонавий меҳнат бозорининг шаклланиши қонуний равишда иш кучининг ҳақиқий баҳоси ўрнатилишига олиб келади, бу эса шубҳасиз, ўтмишдаги, режали иқтисодиёт шароитларидагидан, ёки бугундаги – социал иқтисодиётга ўтиш шароитларидагидан анча юқори бўлиши лозим. Келажакда иш кучи баҳосининг ўсишига, ушбу муҳим социал-иқтисодий вазифани муваффақиятли ҳал этиш учун қулай шароитларни яратиб берувчи, мамлакатнинг иқтисодий ўсиши билан биргаликда, республика меҳнат ресурсларининг халқаро меҳнат бозорига фаол жалб этилиши ҳам салмоқли таъсир кўрсатади. Чет эллардан иш ва юқорироқ иш ҳақи топиш учун иш кучининг миграцияси кучаймоқда. Иш кучи баҳосининг ошиб бориши билан

меҳнат жараёнларини ва барча жойда меҳнатни тежашни оқилона ташкил этиш йўлларини излаш зарурати ўсиб боради. Ҳозиргидан кўра анча қатъий тарзда, янги технологиялар жорий этилади, илмий-техника тараққиётига ҳақиқий интилиш пайдо бўлади.

Шу тариқа, социал ва меҳнат муносабатларининг ўзгариб бориши социал-иқтисодий тараққиётнинг жадаллашувига, ишлаб чиқарувчи кучлар ривожланишида инсон омили ролининг ошишига, қайта ишлаб чиқариш жараёни иштирокчилари манфаатларининг яхшироқ бирлашувига, ресурслар ҳар хил турларининг оқилона фойдаланилишига ёрдамлашади. Ишлаб чиқариш иқтисодий самарадорлигининг ўсиши ва унинг асосида умумий ва жон бошига тўғри келувчи ялпи ички маҳсулотнинг жиддий кўпайиши, ўз навбатида, социал вазифаларни янада самаралироқ ҳал этиш учун янги имкониятларни яратади.

5.2. Социал ва меҳнат фаоллиги – иқтисодий ўсишнинг

Иқтисодий ривожланишнинг социал омиллари тизимида ўта муҳим аҳамият социал ва меҳнат фаоллигига тегишлидир. У энг умумий кўринишда иқтисодиётда банд бўлганларнинг барчасини кундалик ҳаёт фаолиятининг муҳим қисми сифатида намоён бўлиб, қуйидаги фойдали машғулотлар турларидан иборатдир: моддий ва маънавий бойликлар яратиш бўйича (ёлланиб ёки ўзи учун) ишлаш; ўқиш; социал-сиёсий фаолият (жамоачилик иши, норасмий бирлашмаларга иштирок этиш, оммабоп чиқишлар, қишлоқ хўжалик ишларида қатнашиши ва б.); спорт ва туризм, дам олиш (хаваскорлик ижодиёт, газета, журнал, адабиётлар ўқиш ва б.).

Шундай бўлсада, янгича иқтисодий шароитларда аҳоли социал -сиёсий фаоллигининг бу ва бошқа жиҳатлари бўйича илмий тадқиқотлар ҳали кам ва бу масалаларнинг кўпчилиги ҳозирча биз учун муаммоли бўлиб қолмоқда. Шунинг учун чуқур илмий йўналишлар, тажрибавий маълумотлар тўплаш ва таҳлил этиш усулларининг ишлаб чиқилиши социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида аҳолининг социал ва меҳнат фаоллигини ўрганишда, янада ривожланишининг йўналишлари ва қонуниятларини белгилашда муҳим аҳамиятга эгадир. Янги иқтисодий шароитларда бу рақобат ва эркин тадбиркорлик фаолияти афзалликларини фан ва техника ютуқлари билан бирлаштиришга имкон беради, меҳнат унумдорлиги ва ишлаб чиқаришнинг иқтисодий самарадорлигини жиддий оширишга, меҳнат шароитлари ва одамлар моддий фаровонлигининг яхшиланишига, ходимларнинг интеллектуал қобилиятлари ва касбий сифатлари ривожланишига ёрдамлашади. Социал ишлаб чиқаришда социал ва меҳнат фаоллиги иккиёқлама ролни бажаради: бир томондан у меҳнат натижасининг ошишига, бошқа ресурслардан оқилона фойдаланишга, ишлаб чиқаришнинг иқтисодий

самарадорлиги ўсишига ёрдамлашади, бошқа томондан эса – бу жараёнларнинг оқибати сифатида иқтисодиётда банд бўлганларнинг ҳам (иш ҳақининг ўсиши, тадбиркорлик даромади, меҳнат ва турмуш шароитларининг яхшиланиши ва бошқалар воситасида), шунингдек, аҳолининг бошқа қисмларининг ҳам даромадларининг кўпайишига ёрдамлашади (социал ҳимоялашнинг давлат тизими орқали).

Ҳар бир индивиднинг меҳнат фаолияти объектив жиҳатдан инсон мавжудотининг ўз физиологик ва маънавий эҳтиёжларини қондиришга бўлган табиий зарурият хусусияти билан тақозоланади. Физиологик ва маънавий эҳтиёжлар ўзининг социал мўлжалланишига кўра социал ҳаётнинг барча соҳаларини қамраб олади. Эҳтиёжларнинг энг чуқур моҳиятли белгиси уларнинг ундовчи социал ролида, худди ички уйғотувчи куч ва у ёки бу социал организмнинг (индивид, оила, жамоа, жамиятнинг) мақсади қаби чиқишида намоён бўлади, ишлаб чиқариш фаолиятини, унинг такомиллашуви ва янада ривожланишини рағбатлантиради. Иш кучини қайта ишлаб чиқариш ва ривожлантиришга, оиланинг фаровонлигига бўлган эҳтиёж инсон меҳнат фаолиятининг бош ундовчиси бўлиб чиқади. Шахснинг турли-туман ва доимо ўсиб боровчи эҳтиёжларини қондириш учун зарур бўлган барча моддий ва маънавий бойликлар меҳнат орқали яратилади. Одамнинг ижодий, интеллектуал салоҳияти, унинг қобилиятлари ва ишчанлик сифатлари меҳнатда ривожланади ва амалга ошади.

Бозор иқтисодиёти ва меҳнат қилиш соҳаларини танлаш эркинлиги шароитида одам, социал фаол шахс сифатида, ўзининг индивидуал қобилияти, касбий сифатлари, интилиши ва реал имкониятларидан боғлиқ ҳолда, ўзининг меҳнат ташаббускорлигини қуйидаги уч йўналишда намоён этиши мумкин:

1. Тадбиркорлик, ташкилотчилик ва бошқарувчилик фаолияти соҳасида. Бу соҳага тадбиркорлар ва барча даражадаги раҳбарлар киради. Иқтисодий жиҳатдан шунингдек социал жиҳатдан ҳам ушбу тоифадаги одамларнинг меҳнат фаоллиги ва ишчанлик сифатлари ҳал қилувчи аҳамиятга эга бўлади.

2. Инновацион соҳада. Булар – илмий ходимлар, кашфиётчилар, ихтирочилар, мутахассислар, новаторлар ва ижодий, инновацион меҳнатнинг бошқа субъектларидир. Инновацияларнинг роли ва аҳамияти ошаётган ва билимларнинг социал ва иқтисодий тараққиётнинг реал омилига айланиб бораётган ҳозирги шароитда ушбу соҳа ходимларининг меҳнат фаоллиги алоҳида аҳамият касб этади. Бироқ, бунда шуни назарда тутиш лозимки, инновацион соҳа ходимларининг меҳнат фаоллиги, демакки, меҳнатнинг натижалчилиги ҳам, кўп жиҳатдан жамиятда улар учун яратилган муҳит ва

улар меҳнатининг талаб этилиши даражасидан боғлиқ бўлади. Ижодий меҳнат ходимлари учун ишчан, ижодий муҳит биринчи соҳа субъектлари, яъни тадбиркорлар ва менежерлар (иш бошқарувчилар) томонидан яратилади.

3. Меҳнат фаолиятининг барча бошқа соҳаларида. Ушбу соҳа ходимлари иқтисодиётда банд бўлганларнинг мутлоқ кўпчилигини ташкил этади ва, асосан, ишчилар, деҳқонлар, ҳуқуқ муҳофазаси органларининг оддий ходимлари, хизмат кўрсатувчи ва ёрдам кўрсатувчи кичик ходимлардан иборатдир. Ушбу соҳа ходимларининг меҳнати биринчи ва иккинчи соҳа ходимлари меҳнатига нисбатан бўйсунувчанлик аҳамиятига эга бўлсада, шунга қарамасдан, уларнинг юқори меҳнат фаоллиги ишлаб чиқаришни ривожлантириш ва такомиллаштиришнинг, маҳсулот (хизмат) сифатини яхшилашнинг ва иқтисодиёт самарадорлигини оширишнинг муҳим шарти ҳисобланади. Бозорий иқтисодиёт, ёлланма ходим иш ҳақининг корхона фаолияти натижаларига қўшган ҳиссасига боғлиқлигининг кучайиши учун қулай шароитлар яратади ва юқори социал-меҳнат фаоллиги намоён бўлишига ёрдамлашади. Тасодиф эмаски, ҳозирги дунёда ёлланма ишчиларнинг катта қисми ишлаб чиқариш ва социал масалалар бўйича ўзларининг ихтирочилик таклифлари билан ишлаб чиқаришнинг ривожланишига салмоқли ижодий ҳисса қўшмоқдалар, корхона фаолиятини бошқаришда иштирок этмоқдалар, юқори меҳнат унумдорлиги натижаларига эришмоқдалар.

Маълумки, маъмурий-буйруқбозлик шароитида ақл-идроққа зид ҳолда ва шахснинг элементар ҳуқуқлари зарарига, тадбиркорлик фаолияти таъқиқланган ва қонундан ташқари деб эълон қилинган эди. Бундан фарқли ҳолда, бозорий иқтисодиёт тадбиркорлик ташаббусларига тўла эркинлик беради. Тадбиркорлик фаолияти бозорий иқтисодиёт механизмлари ва қонунлари тизими таъсирида, айнан эса: талаб ва таклиф, рақобат, қиймат ва бошқалар таъсирида амалга оширилади. Бозорий иқтисодиёт шароитларида эркин тадбиркорлик фаолияти иқтисодий ўсишнинг, ялпи ички маҳсулот ҳажми ва мамлакат миллий даромадини кўпайтиришнинг белгиловчи омилларидан бирига айланади. У марказлашган режали иқтисодиётнинг исрофгарчилик механизмига қарама-қарши ўлароқ, ҳам қайта ишлаб чиқарилувчи, ҳам чекланган ресурслардан оқилона, самарали фойдаланишга олиб келади. Агарда режали иқтисодиёт шароитларида ҳўжалик юритувчи субъект раҳбарига марказнинг кўрсатмаларини оғишмасдан ва ўз вақтида бажаришгина етарли бўлган бўлса, бозорий иқтисодиёт шароитларида эса тадбиркор, агарда у истеъмолчи учун ишласагина, илмий-техникавий ғояларни, фаолияти соҳасидаги янгиликларни мужассамлаштира олса, ва

буларнинг барчасини малакали ишчи кучидан фойдаланиш, барча турдаги ресурслардан самарали, оқилона фойдаланиш билан бирлаштира олсагина юқори муваффақиятларга эришиши мумкин бўлади. Бунда ресурслар дейилганда, ишлаб чиқаришнинг барча моддий ва номоддий шароитлари ва омилларининг жамланмаси тушунилади, биринчи навбатда, ресурслар деганда ушбу сўзнинг кенг маъносида: табиий бойликлар, ер, ишлаб чиқариш воситалари, молиявий воситалар, ахборот технологиялари, илмий ютуқлар, тадбиркорлик маҳорати тушунилади. Тадбиркорлик учун фаолият омилларининг бирлашган ҳолати, катта иқтисодий мустақиллик хосдир. Ўз хусусий ишини ташкил этиш, тадбиркорлик бошқаруви стратегиясини шакллантиришга уриниш, ходимлар сони ва таркибини, шунингдек, улар меҳнатига ҳақ тўлаш шароитларини аниқлаш, мураккаб таркибларни яратиш, фирманинг ривожланиш стратегияси ва тактикасига (усулларига) ўзгартиришлар киритиш тўғрисида тадбиркор томонидан мустақил қабул қилинувчи қарорлар катта таваккалчиликка асосланади. Шунга қарамайдан, бу ҳилдаги мустақиллик бошқарувга зарурий ихчамлик беради, бозор нарх-навосига яхшироқ мослашишига кўмаклашади.

Тадбиркорлик, жараён сифатида, ўзига янги ғояларни ахтариш, мақсадлар қўйиш, уларни баҳолаш ва янги корхонада қўллаш, ғояни конкрет натижага – истеъмолчига зарур бўлган товарлар ва хизматларга айлантиришни қамраб олади. Тадбиркорликнинг асосий функцияси шундан иборатки, аҳоли учун зарур бўлган товарлар ва хизматларни ишлаб чиқариш учун бунга мос равишдаги моддий ва маънавий тақдирланишга эга бўлишдир.

Тадбиркорлик, иқтисодий жиҳат билан бирга, яна бир қатор муҳим социал вазифаларни ҳам бажаради. Тадбиркорликнинг социал жиҳатлари ҳар бир лаёқатли шахснинг ўз ишининг эгаси бўлиш имкониятида, ўз индивидуал таланти ва имкониятларидан яхшироқ фойдаланишда намоён бўлади. Тадбиркорликнинг ушбу жиҳатлари ишбилармон, мустақил хўжалик-иқтисодий фаолият юритишга мойил, ўз хусусий ишини яратишга қодир, муҳит қаршилигини енга олувчи ва қўйилган мақсадларга эриша олувчанликнинг шаклланишида кўпроқ намоён бўлади. Тадбиркорликнинг ривожланиб бориши билан, ёлланма ходимлар қатлами ҳам ўсиб боради, улар ўз навбатида тадбиркорлик корхонасининг барқарор фаолиятидан иқтисодий ва социал боғлиқ бўладилар. Тадбиркорлик қанчалик самарали амал қилиб борса, уларнинг турли даражадаги бюджетларга ва давлат нобюджет социал жамғармаларига (масалан, бандлик жамғармасига) ажратадиган маблағлари миқдори шунчалик кўп бўлади. Тадбиркорликнинг ривожланиши иш ўринлари сонининг ўсишини, ишсизлик даражасининг

қисқаришини, турмуш даражасининг ва ёлланма ходимлар социал аҳволининг яхшиланишини таъминлайди.

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида аҳолининг социал ва меҳнат фаоллигига ходимнинг меҳнат ҳиссаси ва унга ҳақ тўланиши ўртасидаги боғлиқликнинг кучайиши ғоятда самарали таъсир кўрсатади.

Ходимларнинг социал ва меҳнат фаоллиги муаммоларини ҳал этишда ҳулқ-атворнинг ички сабаблари (мотивлари), қизиқтириш ролининг кучайиб бориши ғояси аллақачон иқтисодиёт фани эътиборини эгаллаган ва мажбурлашнинг ноиқтисодий усуллари эртами - кечми тўлиқ турғунлик ва инқирозга олиб келади, деган оддий ҳақиқатни тушунишга таянади.

Шу нарса таажжубланарлики, маъмурий-буйруқбозлик тизими ўз вақтида иқтисодий доктрина сифатида меҳнатга яраша тақсимлаш (капиталга яраша тақсимлаш тўлиқ инқор этилган) тамойилини қабул қилиб, меҳнат меъёри ва унинг моддий тақдирланиши меъёри ўртасидаги зарурий боғлиқликни таъминлашни мақсад қилиб қўйган эди. Амалда эса, аксинча, ушбу тамойилнинг амалга оширилишига ҳар томонлама тўсқинлик қилади. Яратилган режали жамият модели аввало ҳисобга олиш ва назорат функцияларининг ҳаддан ташқари марказлаштирилиши оқибатида меҳнат устидан ҳақиқий назоратни ўрнатишга имкон бермади. Кўрсатилган ҳолат ходимларнинг ташаббус ва ишчанлик фаоллигини намоён этишга бўлган юқори манфаатдорлигининг йўқлиги билан янада чуқурлашиб борди. Режали нарх белгилаш механизми эса меҳнатга яраша тақсимлашга жуда жиддий салбий таъсир кўрсатди. Маълумки, нархларни режали белгилашда нархлар бозорда ўрнатилмайди, балки марказлаштирилган тартибда, бозор талабларидан боғлиқ бўлмаган ҳолда, давлат органлари томонидан аниқланади ва, табиийки, қиймат қонунининг барча талабларини ҳисобга ололмас эди. Бу улгуржи нарх ва, шунингдек, чакана нархларга ҳам тегишлидир. Тушунарлики, нархларни белгилашга бундай ёндошувда талаб ва тақлиф ўртасида мувозанат бўлиши мумкин эмас. Бунинг устига, нархларнинг бозордан ташқарида шаклланиши уларни зарурий ахборот базасидан маҳрум этади.

Оқибатда нархлар фойдалиликнинг етарлича аниқ ўлчови бўлиш хизматини, харажатларни тежаш ва самарали хўжалик юритишнинг рағбатлантирувчиси бўлиш вазифасини, энг асосийси эса товар ишлаб чиқарувчилар ўртасида тенг ва ўзаро фойдали айирбошлашни таъминлашни бажара олмай қолди. Бусиз эса меҳнатга яраша тақсимлаш тамойилини амалга оширишни ҳаёлга келтириш ҳам мумкин эмас.

Социал иқтисодиётнинг шаклланиши шароитларида иш бошқача бўлади. Айнан бозор ҳар бир хўжалик субъектига, унинг маҳсулоти жамиятга

канчалик кераклигини ва ушбу товарнинг қандай нархи объектив социал эҳтиёжини акс эттиришини аниқлашга имкон беради. Бозор у ёки бу товарни (хизматни) ишлаб чиқариш ва сотиш учун зарур бўлган меҳнат миқдори ва сифатини аниқлашга имкон беради. Бундан, қонуний равишда, фақат социал иқтисодиёт шароитидагина меҳнатга яраша тақсимлаш тамойилини амалга ошириш мумкинлиги ва ходим қўшган ҳисса билан унинг даромадлари ўртасидаги кучли боғлиқлик таъминланиши мумкинлиги тўғрисидаги хулоса келиб чиқади.

Айнан социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида талабни қондириш, истеъмолчига ишлаш стратегияси ва тактикаси аста-секин ҳаётга кириб кела бошлайди. Бунинг устига ушбу иш хўжалик юритишнинг турли-туман субъектлари ўртасидаги бозорий рақобат шароитларида бажарилади. Улар томонидан ишлаб чиқарилган маҳсулот (ёки хизмат)нинг охирги баҳосини истеъмолчи бозорда талаб ва таклифнинг ўзаро нисбати асосида аниқлайди. Булар барчаси ҳозирдаёқ тақсимотнинг бошқа моделига ўтишга олиб келади: меҳнат сарфи эмас (бу истеъмолчи нуқтаи-назаридан умуман аҳамиятсиздир), балки унинг бозорда таклиф этилаётган товарларда (хизматларда) мужассамлашган конкрет натижалари ялпи ички маҳсулотнинг тақсимланиши ва корхона соф даромади демакки, ходимнинг иш ҳақи шаклланишининг ҳам бош меъёрига айланади. Равшанки, ходим бундай шароитларда меҳнат соҳасида юқори фаолликни намоён этиб, ўз меҳнат ҳиссасини кўпайтириб, ўзининг барча куч ва имкониятларини сафарбар этиб, ўз иш ҳақининг ошишига, моддий аҳволининг яхшиланишига эришиши мумкин. Шу билан бир вақтда меҳнат бозорида сифатли иш кучи учун бўлган рақобат тадбиркорлар ва ёлланма менежерларни ўз қўл остидагилар тўғрисида доимий ғамхўрлик қилишга, меҳнат натижасининг ва иш кучига бўлган талабнинг ўсиб боришига қараб уларнинг иш ҳақларини ошириб боришга, меҳнатни социал ташкил этишга интилишга, меҳнатни тақдирлаш ва қизиқтиришнинг самарали тизимини қўллашга, ходимнинг социал эҳтиёжларига харажатларни кенгайтиришга ундайди. Бозорий иқтисодиётнинг воқелиги ва объектив шароитлари шундайки, тадбиркор ёки ёлланма иш бошқарувчи ходимга унинг меҳнатининг ҳақиқий натижаларига мувофиқ даражадагина ҳақ тўлаш мумкин. Бундан, яъни бозорий муносабатлар шароитида корхона даромадини тақсимлашнинг ягона тўғри бўлган меъёридан четга чиқиш эса, ёки ходимнинг ишдан кетиб қолиши (агарда социал адолат бузилган ва ходимларнинг иш ҳақи меҳнат улушидан кам бўлса), ёки корхона молиявий аҳволининг ёмонлашувига ва, охир оқибатда, банкротликка олиб келиши билан хавф туғдиради (ҳақ тўлаш харажатлари меҳнатнинг ҳақиқий натижаларидан ошиб кетган ҳолларда).

Бир томондан ўз моддий аҳволини яхшилаш мақсадида ходимнинг меҳнат фаоллиги ошиб боришининг, иккинчи томондан эса – тадбиркор–иш бошқарувчиларнинг, яъни иш кучига буюртмачиларнинг меҳнат меъёри ва унинг тақдирланиши ўртасидаги кучли боғлиқликни таъминлашга интилишининг якуний натижаси – турли ходимлар иш ҳақи миқдоридаги табақалашувни кучайтириш ҳисобланиб, бу мантиққа ва социал иқтисодиёт талабларига тўлиқ мос келади. Меҳнатнинг миқдорий ва сифатий натижаларига боғлиқ ҳолда иш ҳақи миқдорини табақалаштиришни кучайтириш муҳим аҳамиятга эга бўлсада, бироқ бу ходим социал ва меҳнат фаоллигининг ягона шарти ҳисобланмайди. Социал ва меҳнат фаоллигини оширишнинг яна бир муҳим шарти ходимлар иш ҳақининг мутлоқ ўлчами ва даражаси ҳисобланади. Бироқ, афсус билан қайд этишга тўғри келадики, шўролардан кейинги маконда амал қилаётган бозорий тизим, реал даромадларнинг, айниқса иш ҳақи даражасининг етарлича юқори эмаслиги сабабли кўпчилик фуқароларнинг манфаатларига тўлиқ жавоб беришдан анча узоқдир. Республика аҳолисининг социал ва меҳнат фаоллигини оширишнинг муҳим муаммоларини муваффақиятли ҳал этиш учун, аввало, шунга мос иқтисодиёт, меҳнатга қизиқтириш ва ҳақ тўлашнинг нафақат ходимни юқори унумдор ва натижали меҳнатга ўрганишга, балки мамлакатда амалга оширилаётган иқтисодий ислохотларнинг тўлиқ муваффақиятини таъминлашга қодир бўлган янги концепциясини яратиш зарур бўлади. Умуман социал омилларга, хусусан меҳнатга қизиқтириш ва ҳақ тўлаш омилларига алоҳида муҳим аҳамият қаратган ҳолда, Ўзбекистон Президенти И.А. Каримов таъкидладики, «Социал муаммоларни муваффақиятли ҳал этиш, ишончли социал кафолатларни яратиш, меҳнатга қизиқтиришнинг (мотивациянинг) кучайиши (муаллиф таъкиди) ислохотларни амалга ошириш учун мустаҳкам социал таянч яратади, уларнинг ортга қайтмаслигига гаров бўлиб хизмат қилади».¹ Бозорий иқтисодиёт қонунларига кўра меҳнатга қизиқтириш ва ҳақ тўлашнинг янги концепцияси исрофгарчиликка қарши ёндошувга асосланиши зарур. Аммо исрофгарчиликка қарши ёндошув ҳали ҳамма жойда ва ҳамма нарсада, ҳар қандай баҳода ҳам, айниқса иқтисодиётда банд кишилар ҳаёт фаолиятининг асосий манбаи бўлган меҳнатга ҳақ тўлаш қисмида ҳам тежамкорлик қилишни англамайди. Бундай ёндошув ноаниқ социал ва иқтисодий оқибатларга, табиийки, салбий оқибатларга ҳам олиб келади. Бозорий иқтисодиётга хос бўлган меҳнатга ҳақ тўлашнинг социал йўналганлик концепцияси, аввало шундай қоидадан келиб чиқиши лозимки, энг қимматли ва жамият ривожланишининг битмас-туганмас манбаи оддийгина тежаш эмас, балки жамиятнинг бош ишлаб чиқарувчи кучи бўлган

¹ Каримов И.А. Ўзбекистон иқтисодий ислохотларни чуқурлаштириш йулида. Т. Ўзбекистон, 1995 й.

шахснинг ҳар томонлама камол топиши, унинг турмуш сифатининг доимий ошиб бориши ҳисобланади. Ушбу қоидани инкор этиш, арзон иш кучи ғоясини сингдириш нафақат иқтисодиётдаги бандларнинг социал ва меҳнат фаоллигини пасайтиради, балки социал иқтисодиётнинг моҳияти ва тамойилларига зид ҳисобланади. Бундай ҳолатнинг салбий оқибатлари маълум: ходимларнинг ўз меҳнати натижаларига қизиқишининг пастлиги ва бефарқлик, шахснинг, тўлик деградацияси (таназзули) билан чегараланувчи пассив ҳаётий позицияси, жамиятда социал муаммоларнинг кескинлашуви кабилар юз беради.

Шунга қарамасдан, иқтисодий мақсадга мувофиқлик нуқтаи назаридан, ҳатто иш ҳақиға, ходимнинг конкрет меҳнат даражаларига боғлиқ бўлмаган ҳолда, ўз миқдори жиҳатидан арзимас даражадаги қўшимча ҳам ўзини оқламайдиган ҳисобланади ва тўлиғича корхонанинг зарарига киритилиши мумкин. Бунинг устига, ўз даражасига кўра кам бўлган иш ҳақи бир қатор салбий оқибатларга олиб келади:

- биринчидан, иш ҳақининг рағбатлантирувчи роли пасаяди. Иш ҳақи, соғлом фикрга қарама-қарши ўлароқ, қудратли ва мустақил қизиқтирувчи омилдан, гуёки меҳнат бўйича нафақага ёки ишда қатнашганлик учун ҳақ тўлашга айланиб қолади;
- иккинчидан, аҳолининг турмуш сифати кўрсаткичлари ёмонлашади;
- учинчидан, ишлаб чиқаришни ривожлантириш ва кенгайтириш имкониятлари чекланади. Чунки, ишлаб чиқаришнинг кенгайиши, унинг мақсади сўзсиз равишда истеъмол ҳисобланиб, бу харидор талабининг ўсиб борганидагина мумкин бўлади;
- тўртинчидан, илмий-техника тараққиёти секинлашади, чунки янги техника сотиб олиш ва технологияни такомиллаштиришдан кўра, қўшимча ходимларни ёллаш арзонроқ тушади;
- бешинчидан, иш кучининг, бунинг устига анча ҳаракатчан ва социал фаол, етарлича юқори малака даражасига эга бўлган қисмининг, юқори иш ҳақини излаб республика ташқарисига чиқиб кетиши кучаймоқда.

Шўролар даврида бизнинг амалиётимизда, арзон иш кучининг иқтисодий ўсиш омили бўлиши тўғрисидаги нотўғри, тубдан хато бўлган қараш шаклланган эди, бунда қанчалик кам истеъмол қилинса, жамғариш учун, демакки иқтисодиётни ривожлантириш учун шунчалик кўп имконият бўлади деб қараларди. Шу нарса аниқ кўринмоқдаки, иш ҳақи соҳасидаги фалсафани, уни жиддий кўпайтириш фойдасига қайта кўриб чиқиш вақти етиб келди. Шу билан бирга аҳоли меҳнат фаоллигининг бундан кейинги

ошиб бориши, жамиятдаги «хуфёна» иқтисодиёт деб аталувчи, ноқонуний даромад олиш усулларининг бартараф этилиши билан узвий боғлиқдир.

Аҳолининг иқтисодий ва социал турмуш шароитларини яхшилаш йўли билан корхона ёлланма ходимларига социал-психологик таъсир этиш концепцияси ҳам муҳим амалий аҳамиятга эгадир. Бунда таъсир этиш усуллари шундай шарт шароитларга таянадики, ишловчиларнинг кўп томонлама эҳтиёжларини қондирган, ўз қобилиятини намоён этиши учун шароит яратган ҳолда меҳнат сифатини ва унумдорлигини оширишга эришиши мумкин. Айнан ушбу концепция доирасида ғоятда самарали ва шунинг учун ёлланма ходимлар меҳнатини ташкил этиш ва рағбатлантиришдаги – «меҳнатни бойитиш» усули, «иштирокчилик» усули, «мақсадлар бўйича бошқариш» усули ва бошқалар ривожланган мамлакатларнинг бошқарув назарияси ва амалиётида кенг тарқалишга эришди.

Ходимларнинг иш жойларидаги касбий-меҳнат хулқ-атвори социал ва меҳнат сифатини олдиндан аниқлаб беради, бу, ўз навбатида, ишлаб чиқариш самарадорлигига, маҳсулот сифатига, илмий-техникавий тараққиёт даражасига таъсир этади. Иқтисодиётнинг шахсий секторидаги ишлаб-чиқариш ва хўжалик фаоллиги (шахсий ёрдамчи хўжалик, жамоавий боғлар, қурилиш ва б.) «миллий даромаднинг даражаси ва таркибига, социал гуруҳлар даромадларининг нисбатига таъсир кўрсатади».¹

1.2. Социал ҳамкорлик механизми шаклланишининг шарт-шароитлари.

Мустақиликка эришилгандан кейин Ўзбекистонда аввалги маъмурий-буйруқбозлик иқтисодиётини, хўжалик юритишнинг бозорий усулларга таянувчи социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётга изчил алмаштириш жараёни бормоқда. Шу муносабат билан мамлакатнинг социал-сиёсий ва иқтисодий ҳаётида чуқур ўзгаришлар юз бермоқда. Аввал таъкидланганидек, социал ва меҳнат соҳасида ҳам чуқур ўзгаришлар бўлиб, булар кўп жиҳатдан миллий иқтисодиётнинг аҳволи ва ривожланиш истикболларини белгилайди. Шаклланаётган янги социал ва иқтисодий муносабатлар бандлик, социал ҳимоя, меҳнатга қизиқтириш, меҳнат унумдорлиги, иш ҳақи ва бошқа муаммоларга сифат жиҳатдан янгича ёндошувлардан фойдаланиш заруриятини тақозо этади. Меҳнат бозори субъектлари: ёлланма ходимлар, иш берувчилар ва давлат ўртасидаги муносабатлар соҳаси ҳам бундан истисно эмас.

¹ Заславская Т.И. Социальная трансформация российского общества: Деятельностно-структурная концепция. - 2-е изд., испр. и доп.: Дело, 2003 г. с.44.

Жамиятдаги социал барқарорлик ва иқтисодиёт ривожланишидаги ўсиб бориш, аввало, ходимлар ва ишлаб чиқариш воситалари эгалари ўртасидаги муносабатларнинг характериға боғлиқ бўлади. Социализм давридаги дабдабали манфаатлар тизими (умумхалқ, жамоавий, шахсий) гўёки антагонистик зиддиятларға эға бўлмаган ва бутун жамият бахт-саодати йўлидаги социалистик меҳнат ғояси ўрниға, тадбиркорлар ва ёлланиб ишловчилар манфаатларининг социал келишуви муносабатларининг янги тизими шаклланмоқда. Муносабатларнинг бу тизими социал шерикчилик мафкурасида мужассамлашиб, бу социал иқтисодиётнинг энг муҳим жиҳатларидан ҳисобланади.

Социал шерикчилик социал тизимдаги субъектларнинг самарали ҳамкорлигини таъминлаш учун манфаатларни келиштириш бўйича социал ва меҳнат соҳасидаги муносабатларнинг маданийлашган тизими сифатида намоён бўлади. Шерикчилик муносабатлари нафақат иш берувчилар ва ёлланма ишчилар ўртасида, балки нафақа таъминотини ташкил этиш бўйича авлодлар ўртасида ҳам амалға оширилади. Ўзбекистон учун ҳозирги босқичда социал ҳамкорлик тизимининг муаммолари ва ривожланишини таҳлил этиш мамлакатдаги социал барқарорликка ижобий таъсир этувчи омил сифатидагина эмас, балки иқтисодиётнинг доимий ривожланишининг ҳам энг муҳим шарти сифатида алоҳида аҳамият касб этади.

Ўзбекистонда очик демократик фуқаролик жамиятининг шаклланиши шерикчилик муносабатлари тизимининг вужудға келиши ва ривожланиши жараёнининг тарихий хусусиятларини билишнинг, бу муҳим ишда чет мамлакатларнинг бой тажрибасини чуқур ўрганишнинг заруриятини белгилайди ва долзарблигини оширади. Бу социал иқтисодиёт шаклланишининг мураккаб шароитларида турли социал гуруҳлар ўртасидаги меҳнат муносабатларини тартибға солишға янгича ёндошувлар ва усуллар ишлаб чиқилишиға, ҳамкорлик хулқ-атвори механизмини манфаатли томонлар ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг бозор шакллари яратишға, бунда жамият ривожланишининг узоқ муддатли истиқболи мақсадлари ва миллий хусусиятларни ҳисобға олишға имкон беради.

Социал шерикчилик индустриал жамият бағрида (XIX аср охири ва XX аср бошида) социал тузумни инқилобий, зўравонлик билан ўзгартириш мафкурасиға қарама-қарши ҳолда, ишчилар ва капиталистлар ўртасидаги социал зиддиятларни энг самарали ҳал этиш усули сифатида пайдо бўлди. Социал ҳамкорлик, ишлаб чиқариш воситалариға хусусий мулкчиликни зўрлик билан йўқотиш ва иқтисодиётда давлат бошқарувини ўрнатиш бўйича марксча-ленинча таълимотдан фарқли ҳолда, давлат бошқарув органлари ва касаба уюшмаларининг ўзаро ҳамкорлиги асосида ёлланма ишчилар ва иш

берувчилар ўртасидаги музокаралар жараёнини тақоза этади. Бу жамиятнинг барқарор тадрижий ривожланишига йўналтирилади.

Турли социал гуруҳлар манфаатларининг келишуви асосида улар ўртасидаги низоларни бартараф этиш ва жамият тадрижий ривожланишининг долзарб муаммолари бир неча асрлар давомида кўплаб олимларнинг фикрини банд этиб келмоқда. «Социал шериклик» воқелигининг турли жиҳатлари Томас Гоббс (1588-1679), Жан-Жак Руссо (1712-1778), Адам Смит (1723-1790), Иммануэл Кант (1724-1804), Шарль Фурье (1768-1830), Жан Стюарт Милль (1806-1873), Пьер Жозеф Прудон (1809-1865), Макс Вебер (1864-1920), Эмил Дюркгейм (1858-1917), Альфред Маршалл (1842-1924), Толкотт Парсонс (1902-1979), Питирим Сорокин (1889-1968), Людвиг Эрхард (1897-1977) ва бошқаларнинг асарларида ўз ифодасини топган.

Уч юз эллик йил илгари инглиз файласуфи Томас Гоббс ўзининг «Левиафана» (1651 й.) асарида табиий ҳолдаги «барчанинг барчага қарши уруши» ҳолатига барҳам бериш учун кишилар ўртасида социал келишувга эришиш зарурлигини асослаган эди.

Социал ҳаракат назариясининг ривожланишига немис социологи ва иқтисодчиси Макс Вебер салмоқли ҳисса қўшди. Унинг «Қадимги дунёнинг аграр тарихи», «Хўжалик ва жамият» асарларида «тушуниш» концепцияси олға сурилиб, бунга кўра социал ҳаракат индивидуал қизиқишларни шарҳлаш орқали тушунтирилади. Бироқ у шахс социал ҳаракатининг тўрт асосий типини ажратади: мақсадли оқилона, қадриятли оқилона, самарали ва анъанавий. Умум қабул қилган меъёрлар ва индивидуал қизиқишлар асосида фаолиятдаги субъект хулқ-атворини бу хилдаги эҳтимолий туркумлаштириш социал тизим субъектларининг ўзаро келишувларига эришиши муаммоларини ҳал этиш учун муҳим аҳамиятга эга бўлди.

Инглиз иқтисодчиси А. Маршалл эса Ч. Дарвиннинг таълимотини социал муносабатларга ҳам қўллашга интилиб, бир томондан меҳнат, иккинчи томондан капитал ўртасидаги муносабатларга катта аҳамият берди, ушбу икки категория ўртасидаги узвий ўзаро алоқадорликни кўрсатди. Ўзининг «Иқтисодий фан тамойиллари» номли машҳур асарида у, жумладан, шундай ёзади: «... умуман капитал ва умуман меҳнат миллий дивидендни (фойдани) ишлаб чиқаришда ўзаро алоқадор бўлади ва ўзларининг (энг юқори) унумдорлигига мос равишда ундан ўз даромадларини оладилар. Уларнинг ўзаро боғлиқлиги энг мустаҳкам даражада бўлади: капитал

меҳнатсиз ўликдир, ишчи ҳам ўз хусусий ёки бошқа кимнингдир капиталисиз узоқ яшай олмайди».¹

Бошқа бир инглиз социологи Т.Х. Маршалл бироз кейинроқ, буржуйлар жамияти мумкин бўлган даражадаги тенглик ва адолат тизимига, улкан ўрта синфга айланди, деб таъкидлайди.

Социал мулоқот муаммоларига нисбатан Питирим Сорокиннинг қарашлари ғоятда қизиқарлидир, у социал стратификация ва социал сафарбарлик назариясининг асосчиларидан бири ҳисобланади. Унинг фикрига кўра, социал ҳаётнинг барқарорлиги, асосан, икки омилга: мамлакат кўпчилик аҳолисининг турмуш даражасига ва турли социал гуруҳлар ўртасида даромадларнинг табақалашув даражасига боғлиқдир.

П. Сорокин томонидан ҳали ўтган асрнинг бошларидаёқ берилган ушбу хулосалар бизнинг давримизга ҳам бевосита алоқадордир. Ҳохирги шароитда кўпчилик, айниқса ривожланган мамлакатлар, аҳоли турмуш даражасини оширишга, қашшоқлик ва ишсизликни қисқартиришга, одамларни тўла қийматли озиқ-овқат ва уй-жой билан таъминлаш масалаларига жуда жиддий эътибор берадилар. Шу жиҳатдан олганда, Ўзбекистонда ўтказилаётган социал сиёсат алоҳида эътиборга лойиқдир. Аҳолининг турмуш даражасини ошириб бориш мамлакат социал-иқтисодий ривожланишининг узоқ муддатга мўлжалланган устувор йўналиши ҳисобланади. Реал даромадларнинг йиллик ўсиб бориши 14-18 % ни ташкил этади. 2004 йилдагина улар 16 % га ўсди. Аҳолининг уй-жой билан таъминланиши доимий равишда яхшиланиб бормоқда. Уй-жой фонди 2003 йилда 14,8 млн.кв. метрга кўпайиб, натижада аҳоли жон бошига уй-жой билан таъминланганлик даражаси 14,3 кв. метрга етди. Шаҳар уйларини газлаштириш даражаси 2004 йил 1 январ ҳолатида 90,7 % га етди. Фақат 2002 йилдагина аҳолига «ЎзДЭУ» қўшма корхонасининг 15,8 минг автомобиллари сотилди. Чакана товар айланмаси таркибида ноозиқ-овқат товарларининг улуши 39,3 % ни ташкил этади. Шубҳасиз, барча бу кўрсаткичлар ривожланган мамлакатлар даражасидан анча пастдир. Бироқ, тоталитар тартиботнинг салбий оқибатларини бартараф этиш ҳамда жамиятда янги социал-иқтисодий муносабатларни шакллантиришнинг мураккаб даврини бошдан кечираётган Ўзбекистон учун, бу ўзгаришларни улкан ютуқ сифатида баҳолаш мумкин.

П. Сорокиннинг фикрича, давлат ва социал тизим барқарорлигининг иккинчи муҳим шарти – бойлар ва камбағаллар ўртасидаги даромадларнинг табақалашуви даражасидир. Энг камбағал ва бой оилалар ўртасидаги

¹ Маршалл А. Принципы экономической науки. Т.11., пер. с англ. М., Издательская группа «Прогресс», 1993 г. стр. 247.

даромадлардаги фарқларни тавсифловчи расмий статистика бу ҳақдаги маълумотларга унчалик бой эмас. Ушбу муаммо бўйича матбуотда эълон қилинган махсус илмий тадқиқотлар натижалари ҳам йўқ. Шунга қарамасдан, шунини эътиборга олиш лозимки, бозорий иқтисодиёт қонуний равишда турли социал гуруҳлар ва синфлар ўртасидаги даромад даражаларида сезиларли тафовутларнинг вужудга келишига олиб келади. Масалан, кўпчилик ривожланган мамлакатларда 20 % энг бой ва энг камбағал оилалар даромадидаги фарқ 10 бараварни ташкил этади.

Шу тариқа, агарда П. Сорокиннинг хулосаларидан келиб чиқилса, унда бизнинг мамлакатимизда социал ларзалар ва социал тузумнинг барқарорлигини бузувчи қандайдир жиддий сабаблар учун иқтисодий шарт-шароитлар йўқ. Бу бизнинг воқелигимиз билан тўлиқ тасдиқланади.

Социал тизим барқарорлигининг юқорида келтирилган икки шarti билан биргаликда, ҳозирги шароитда жаҳон цивилизацияси ривожланишнинг ва янги жаҳон тартиботи шаклланишидаги жуда юқори даражаларининг хусусиятларини ҳисобга олган ҳолда, бир бутун иқтисодий тизим сифатидаги жаҳон иқтисодиётига мос ҳолдаги, учинчи, ўз моҳиятига кўра муҳимлиги кам бўлмаган шарт – жаҳон ҳамдўстлиги мамлакатлари ўртасидаги социал-иқтисодий ривожланиш даражасидаги муҳим тафовутларни бартараф этиш муаммоси пайдо бўлади.

Юқорида баён этилган иқтисодий шарт-шароитлар билан биргаликда, давлат ва социал тузум барқарорлигининг психологик шарт-шароитлари ва маданий анъаналарини ҳам ҳисобга олмаслик мумкин эмас. Тўла мустақиллик шароитларида ривожланиш турли социал гуруҳлар ўртасида, аҳоли ва ҳокимият таркиблари ўртасида ўзаро тушуниш ва мустаҳкам ҳамкорлик вужудга келганини кўрсатади. Жамиятда бундай ҳолатнинг шаклланишида Ўзбекистон аҳолисининг турмуш тарзи ва анъаналари хусусиятларига боғлиқ, тарихан шаклланган менталитет ҳам муҳим рол ўйнайди. Республика аҳолисининг асосий қисми барча иқтисодий ва социал муаммоларни социал сабр-тоқат ва ўзаро фойдали ҳамкорликка интилиш асосида ҳал этишни афзал кўради. Аҳоли кўпчилик қисмининг бундай хулқ-атвори ижобий натижаларни бермоқда, республикада ўтказилаётган социал-сиёсий ва социал-иқтисодий тизим ислохотларининг муваффақиятини таъминламоқда.

Кўп асрлик тараққиёт давомида жаҳон амалиётида социал шерикчиликнинг турли моделлари ва типлари шаклланди. Ушбу моделлар ва типлар турли-туман белгилар бўйича туркумлаштирилади.

Масалан, томонлар ўртасидаги жамоавий музокаралар олиб бориш даражасига боғлиқ равишда социал шерикчиликнинг уч асосий модели шаклланган.

Биринчи модел меҳнат муносабатларини тартибга солишда давлатнинг фаол аралашувини намоён этади. Бу модел Швеция, Бельгия, Финляндия, Нидерландияда қўлланилади.

Иккинчи модел жамоавий шартномаларни фақат корхона даражасида тузилиши билан тавсифланади, бунда тадбиркорлар уюшмаси ва умуммиллий касаба уюшмалари расман қатнашмайди. Улар меҳнат муносабатлари соҳасидаги давлат сиёсатини шакллантиришда, шерикчилик муносабатларига умумий ёндошувларни ишлаб чиқишда, қонунчилик асосларини тайёрлашда иштирок этадилар. Иккинчи модел АҚШ, Канада ва Японияда кенг қўлланилади.

Учинчи модел социал шерикчиликнинг биринчи ва иккинчи моделлари ўртасидаги оралик модел ҳисобланади. У Германия, Буюк Британия, Австрия, Франция, Италия ва бошқа мамлакатларда тарқалган.

Ўзбекистон учун иш берувчилар ва ёлланма ишчилар ўртасидаги ўзаро муносабатларда асосланмаган ҳар хилликларни бартараф этиш мақсадида томонлар ўртасидаги шерикчилик муносабатларини янада ривожлантириш учун социал шерикчиликнинг биринчи моделига амал қилинса мақсадга мувофиқ бўларди. Социал шерикчилик механизмининг шаклланишида давлат ролининг кучайиши томонларнинг ваколати ва ролининг янада аниқроқ белгиланишига, вужудга келувчи жамоавий низолар ва социал келишмовчиликларни тартибга солишнинг кўпроқ самарали усуллариининг қўлланилишига ёрдам берган бўларди. Бунинг учун, масалан, Бельгиянинг тажрибасига кўра, республика даражасида уч томон: давлат таркиблари, касаба уюшмалари ва иш берувчилар уюшмасидан тенг миқдордаги вакиллар киритилган ҳолда меҳнат бўйича Миллий Кенгаш тузилса бўлади. Ушбу кенгаш ҳукуматининг маслаҳат органи бўлиши ва у умуммиллий даражада меҳнат муносабатларига тегишли музокараларни олиб бориш ҳуқуқи билан таъминланиши лозим бўлади. Тармоқ даражасида ушбу масалаларни ҳукумат назорати остида тасдиқланувчи шу хилдаги комиссиялар ҳал этиши мумкин.

Шерикчилик муносабатларида давлат таркибларининг роли бўйича ҳам социал шерикчилик моделларининг уч типи ажратиб кўрсатилади.

Уч томонлама ҳамкорлик модели. Ушбу моделнинг характерли хусусияти барча томонларнинг: давлат, касаба уюшмалари ва иш берувчиларнинг тенг ҳуқуқлилиги ҳисобланади. Бу модел кўпчилик Европа давлатларида, шунингдек, Японияда кенг қўлланилади. Венгрия, Чехия, Словакия, Польша ва Болгарияда ҳам социал шерикчилик муносабатлари худди шундай модел бўйича ривожланмоқда. Унинг самарадорлиги шунда намоён бўладики, томонлар ўртасида ўзаро суҳбат ва тенг ҳуқуқли

хамкорлик асосида умуммиллий фаровонлигига эришиш мақсадлари кўзда тутилади, макроиктисодий даражадаги мурасага ва социал келишувга эришилади.

1976 йилда ХМТ (Халқаро меҳнат ташкилоти) уч томонлама маслаҳатлашув тартиби тўғрисида № 144 махсус конвенцияни қабул қилиб, унда миллий маслаҳат органида меҳнат ва капиталнинг тенг вакиллиги назарда тутилади. Бироқ, 1996 йилда, социал-меҳнат муносабатлари муаммолари бўйича турли мамлакатлардаги уч томонлама маслаҳатлашувлар тажрибасини ўрганиб, ХМТ шундай хулосага келдики, тенг ҳуқуқли уч томонлама ҳамкорлик (трипартизм) кучли демократия шароитидагина кўзланган натижани бериши мумкин.

Ёлланма ишчиларнинг вакиллилиги ишчи органларида – корхоналар кенгашлари ва кўмиталарида иштирок этишининг «Соф тадбиркорлик» модели. Ушбу кенгаш ва кўмиталарнинг миқдорий таркиби қонун билан белгиланади. Корхона ходимлари бу органга ўз вакилларини сайлайдилар. Ушбу орган иш вақтининг давомийлиги, меҳнат муҳофазаси, меҳнат таътили ва бошқа социал масалалар бўйича маслаҳатлар бериб боради. Бу модел Испания, Нидерландия, Португалия, Грецияда кенг амал қилмоқда.

«Аралаш вакиллилиги» модели – ривожланишнинг иқтисодий ва социал муаммоларини ҳал этиш бўйича корхона кенгаши ва кўмиталарида ёлланма ишчилар ва маъмурият вакилларининг биргаликдаги иштирокини мўлжаллайди. Бу модел Дания, Ирландия, Бельгия, Франция ва бошқа мамлакатларда тарқалган.

Касаба уюшмаларининг давлат ҳокимияти ва маҳаллий ҳокимият муассасалари билан алоқалари характериға қараб, касаба уюшмалари ҳамкорликка мўлжал олган, давлат билан «можароға» мўлжал олган моделларға бўлинади. Касаба уюшмаларининг иш берувчилар ташкилотлари билан ўзаро муносабатлари характериға кўра «эркин» (волонтаристик) (индивидуал тадбиркорлар билан музокараларнинг тарқоқ жараёни) ва «европача» (томонлар ўртасидаги музокараларнинг кўпроқ марказлашган жараёни) моделларига ажратилади.

Жаҳон тажрибаси кўрсатишича, социал шерикчилик типлари ва моделларининг турли-туманлигига қарамасдан, у умумий қоида ва умумий тамойилларға (2-чизма) бўйсунди. Унинг бош мақсади ўзгармас – ходимлар, иш берувчилар ва давлатнинг ўзаро самарали ҳамкорлигини таъминлаш, умумий тараққиёт манфаатлари йўлида уларнинг келишуви бўлиб қолади. Бу кўпчилик мамлакатларда, иқтисодиётнинг узвий ва барқарор ривожланишининг ва унинг самарадорлигини оширишнинг асосий омили сифатида, социал мураса ва тинчликнинг объектив заруриятини ифодалаган

ҳолда, замонавий социал муносабатларнинг барча бош субъектлари манфаатларини келиштиришнинг асосий шаклига айланди. Бу мамлакатларда социал шерикчилик ғоясидан фойдаланишнинг амалий натижаси социал муҳитнинг барқарорлиги, ўзаро бир-бирини тушуниш ва можаролар, жамиятда турли қатламлар ўртасидаги социал зиддиятлар даражасининг пастлиги, иқтисодиёт ривожланиши даражасининг юқорилиги ва аҳоли турмуш даражаси бўйича дунёда энг юқори андазаларга эришиш кабилар бўлди.

Социал шерикчилик ривожланишининг чет эл тажрибасини чуқур таҳлил этиш ва умумлаштириш шуни кўрсатадики, ҳозирги вақтда ривожланган мамлакатларда социал шерикчилик мақсадларини кенг қўллаш ва амалга ошириш ҳамда бундан кутилаётган социал ва иқтисодий фойдани олиш учун иқтисодий, социал-психологик ва маданий-анъанавий шарт-шароитлар мавжуддир. Ушбу маънода Ўзбекистонда ҳам бирмунча бошқача ва камроқ қулайликка эга вазият вужудга келиб, буни замонавий иқтисодий муносабатлар ва социал шерикчилик механизмнинг шаклланиши ва асосий субъектлари манфаатларини мослаштириш моделларини танлашда ҳисобга олмаслик асло мумкин эмас. Бу хусусиятлар, аввало, ўтмишнинг ҳавас қилиб бўлмайдиган мероси, мустақилликка эришиш вақтида Ўзбекистон учун ноқулай бўлган вазият, ўтиш даврининг объектив қийинчиликлари билан тақозоланади. Ушбу қийинчиликларни инкор этиш, ёки энг яхши ҳолда, улар ҳақида гапирмаслик жуда узоққа кетувчи салбий оқибатларга эга бўлиши мумкин.

Шунга қарамасдан, социал-иқтисодий ривожланишдаги ижобий силжишлар, бозорий муносабатларга ўтиш, аҳоли реал даромадлари ва иқтисодий ўсишнинг барқарор даражаси мамлакатда социал шерикчилик ғояларини аста-секин амалга ошириб бориш учун зарур шарт-шароитлар яратмокда, уни социал муаммоларни ҳал этишнинг ишончли воситаси ва иқтисодий ўсишнинг қудратли омилига айлантирмокда. Шу маънода ривожланган мамлакатларнинг ёлланма ишчилар ва ишлаб чиқариш воситаларининг эгалари ўртасидаги социал зиддиятларни бартараф этиш учун, давлатнинг тартибга солувчилик фаолияти билан социал шерикчилик механизмдан фойдаланиш бўйича тажрибаси Ўзбекистон учун ғоятда фойдалидир. Бу ушбу муҳим ишда ривожланган мамлакатларнинг бой тажрибасидан фойдаланиш заруриятини янада долзарблаштиради. Шундай бўлсада, ушбу фойдали тажрибадан, воқелигимизнинг имкониятлари ва хусусиятларини, социал ва иқтисодий ривожланишнинг эришилган даражасини, шаклланган анъаналарни, халқ менталитетини ҳисобга олмасдан туриб фойдаланиш асло мумкин эмас. Ғарб мамлакатларида (Швеция,

Германия, Япония ва б.) иш берувчилар ва ходимлар ўртасидаги шерикчилик муносабатлари узоқ давом этган шиддатли синфий кураш натижасида, ишчилар ва касаба уюшмаси ҳаракатларининг ғалабаси ҳамда мулкдорлар ва камбағаллар ўртасидаги ўткир зиддиятларни ҳал этиш усули сифатида шаклланди. Ривожланган ва йўлга қўйилган социал-шерикчилик муносабатларига эга бўлган мамлакатлар тарихи ўткир можаролар, иш ташлашлар ва норозиликни ифодалашнинг, ишчилар синфининг ўз иқтисодий ва социал фаровонлиги учун курашининг бошқа кўплаб шакллари ҳам билади. Булардан фарқли ўлароқ, ишончли социал шерикчилик муносабатлари ҳамда ходимлар, иш берувчилар ва давлатнинг самарали ҳамкорлиги шаклланишининг асосий устувор омиллари бўлиб, бизнинг турмуш тарзимиз ва халқ менталитетига хос бўлган иқтисодий муносабатлар: патернализм ва жамоавийлик (1-боб) бўлиши мумкин. Шундай таъкидлашга асос борки, минг йиллар давомида тўпланган анъаналар, ҳуқ-атворлар, одатлар, кўпчилик ҳолларда бўйсунувчиларнинг катталарга, бошлиқларга бўлган ҳурмат қилиш муносабатлари, социал иқтисодиёт меъёрлари ва талабларига мос келувчи, томонларнинг социал келишувига ларзаларсиз ва тинч воситалар билан эришишга имкон беради.

Бироқ, бўйсунувчилар ва ёлланма ходимларнинг тинч ва ҳаддан ташқари, баъзида ўз тақдири ва оила аъзоларининг фаровонлиги учун масъулиятсизлик даражасидаги тортинчоқлиги бўлиши, бу ҳали уларнинг моддий фаровонлиги ва социал ҳимояланганлиги даражасининг сезиларли ошиб боришининг ишончли қафолати ҳисобланмайди. Шу жиҳатдан қизиқарли бўлган маълумот сифатида айтиш мумкинки, ҳозирда айрим ривожланган, социал иқтисодиётли мамлакатларда янгидан яратилган қиймат таркибида ходимлар даромадларининг ялпи салмоғи 60-65% гача етади. Ўзбекистонда эса бу кўрсаткич таққослаб бўлмайдиган даражада пастдир. Бундай шароитларда янгидан яратилган қийматни иш берувчилар ва ёлланма ишчилар ўртасида адолатли тақсимлаш бўйича катта масъулиятни давлат ўз зиммасига олиши, бунинг учун қонунчилик базасини такомиллаштириш, шунингдек аҳоли турли тоифалари даромадларини табақалаштириш ва тартибга солишнинг самарали механизмини амалиётга қўллаш йўли билан таъсир кўрсатиш мумкин.

6-мавзу: Социал иқтисодиётни бошқариш

Режа

1. Социал иқтисодиётни бошқариш моҳияти ва тамойилари
2. Социал иқтисодиётни бошқарадиган кадрларни тайёрлаш

1.1. Социал иқтисодиётни бошқаришнинг моҳияти ва тамойиллари

Иқтисодиётни бошқариш мураккаб ва сермехнат жараёндир. Социал иқтисодиёт шароитларида ушбу соҳа устувор аҳамият касб этади, чунки у (социал иқтисодиёт) иқтисодий вазифалар билан биргаликда, муҳим социал вазифаларни ҳам ҳал этиши зарур. Шу муносабат билан социал иқтисодиётни шакллантириш бўйича кенг доирадаги муаммолар орасида, энг муҳимлари қаторида, жаҳон цивилизациясининг замонавий тенденцияларини ҳисобга олган ҳолда яратувчи ташкилий таркиблар ва бошқарув механизмларини кўрсатиш мумкин. Бугун бошқарув тизимини тубдан ўзгартирмасдан, социал жараёнларга таъсир этишнинг янги усулларини ишлаб чиқмасдан ва қўлламадан туриб социал иқтисодиёт шаклланишининг мураккаб вазифаларини ҳал этиш мумкин эмас.

Янги типдаги социал-иқтисодий муносабатларнинг ривожланиши ўзининг бир қатор янги назарий ва амалий масалаларини туғдиради. Социал иқтисодиётни бошқаришнинг замонавий назарияси ва амалиёти фақат унчагина хос бўлган хусусиятлар билан бирга бошқа бир социал маконда амалга ошмоқда. У режали иқтисодиётнинг бошқарув тизимидан фарқли ҳолда, мутлақо бошқача якуний мақсадларини кўзлайди. Социал таркибнинг ва шахснинг ўсиб боровчи эҳтиёжларини максимал даражада қондириш, аҳоли турмуш сифатининг доимий ўсиб бориши жамиятни бошқаришнинг бош субъекти – социал давлат хулқ-атворининг одатдаги меъёрига айланади.

Бундай шароитларда жамият социал-сиёсий ва социал иқтисодий ҳаётининг барча томонларига онгли ва ўйланган таъсир кўрсатишнинг сифат жиҳатдан янги ва янада самаралироқ усуллари керак.

Ўзбекистон Республикаси қисқа тарихий давр ичида бозорий ўзгаришларни амалга оширишда мураккаб ва шу билан бир вақтда муҳим йўлни босиб ўтди. Бу йўл жамиятдаги ва иқтисодиётнинг барча соҳаларидаги катта ўзгаришлар тўғрисида гувоҳлик беради. Республикада эркинлаштириш дастури ва демократик фуқаролик жамияти қурилиши амалга оширилмоқда, бозорни давлат томонидан тартибга солишнинг самарали тизимини шакллантириш бўйича мақсадли йўналтирилган ишлар олиб борилмоқда. Бозорий ўзгаришларга мос равишда бошқарувнинг ташкилий таркиблари такомиллашмоқда, ходимларнинг ишлаб чиқаришни бошқаришдаги

иштирокининг янги усуллари ишлаб чиқилмоқда ва қўлланилмоқда. Режали иқтисодиётнинг давлат-монополистик моделини монополиядан чиқариш ва яроқлилиги жаҳон амалиётида синалган бозор муносабатларини шакллантириш давомида жамият ҳаёт фаолиятининг барча соҳаларида туб ўзгаришлар амалга оширилди. Ҳар қандай мураккаб социал-иқтисодий жараёндаги каби, бу ерда ҳам ўзининг устуворликлари бўлиб, бозорий ислохотларнинг мақсадларига ва якуний натижаларига эришиш кўп жиҳатдан уларга боғлиқдир. Меҳнат ресурсларининг нисбий ортиқчалигига ва ўтмишнинг оғир меросига эга бўлган Ўзбекистон Республикаси учун бундай устуворликлардан бири социал соҳа ҳисобланади. Сиёсий ҳаётдаги (мустақилликка эришиш) ва иқтисодий сиёсатдаги (бозор муносабатларга ўтиш) туб ўзгаришлар социал ва иқтисодий тараққиёт учун катта имкониятлар ва реал истиқболни очмоқда. Шу билан бирга, улар жамиятнинг барча аъзоси учун унинг ҳаёт фаолияти ва меҳнатининг барқарорлигига маълум бир хавф-хатар омилини ҳам олиб келмоқда, ҳар бир инсон ҳаётига жиддий ўзгаришлар ва маълум даражадаги ноаниқликларни киритмоқда. Бундай вазиятда социал ҳимоянинг ишончли тизими ва социал хизматларнинг бутун бир комплекси алоҳида аҳамият касб этади. Чунки у бозор тизимига кўникишдаги бир қатор масалаларни ҳал этишга имкон беради, ноаниқлик ва яшаш учун курашнинг одатий бўлмаган шароитларида унинг мавжуд бўлиши ва ҳаёт фаолиятини кафолатлайди. Ўзбекистон ривожланишининг ҳозирги босқичи учун социал соҳанинг устуворлиги турмушнинг ўзи томонидан тақозо этилмоқда ва бутун халқнинг узок муддатли манфаатларига мос келади. Бозорий ислохотларнинг бошланғич давридаёқ Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А. Каримов, социал масалаларга катта эътибор бериб, таъкидлаган эдики, «Ўзбекистон учун ўзи танлаб олган йўл республика ва халқнинг манфаатларига, шарт-шароитлари ва хусусиятларига энг кўп даражада мос келадиган социал йўналтирилган бозор иқтисодиётини шакллантиришга қаратилгандир».¹ Амалда бу республикада социал йўналтирилган бозорий иқтисодиётни яратишдаги катта ва мураккаб йўлнинг бошланиши эди.

Бугун социал йўналтирилган бозор иқтисодиёти – бу энди оддийгина мақсад эмас, балки давлат таркиблари ва аҳоли ўртасидаги янги муносабатларнинг фаол шаклланаётган тизимидир. Унинг асосий фарқланувчи хусусияти – ишлаб чиқарувчи кучларнинг янада ривожланишига йўналтирилганлиги, жамиятдаги сезиларли иқтисодий ва социал тараққиётга эришилганлигидир. Бозорий иқтисодиётга ўтиш кун

¹ Каримов И.А. Ўзбекистон – бозор муносабатларига ўтишнинг ўзига хос йўли. Т.1, Т.: Ўзбекистон, 1996, 290 бет.

тартибига бир қатор принципиал янги вазифаларни қўйиб, улардан энг муҳими янги социал-иқтисодий шароитларга мос келувчи самарали бошқарув тизимини яратишдир. Чунки социал иқтисодиёт концепциясининг ўзини ўтказиш ва амалга ошириш кўп жиҳатдан бошқарув таркиблари ишининг самарадорлигига боғлиқдир. Улар нафақат иқтисодий ўсиш учун, балки аҳолини социал ҳимоялаш: ишсизликка қарши ва тўла бандлик учун курашиш, одамларнинг меҳнат ва турмушини, соғлигини яхшилаш, атроф-муҳитни қўриқлаш, таълим соҳасини ривожлантириш ва шу кабилар учун ҳам масъулдирлар. Хўжалик юритишнинг шаклланган иқтисодий шароитларида, ҳали иқтисодиётни бошқаришнинг эски тизими емирилмаган, янгиси эса эндигина шаклланаётган бир пайтда, социал ва иқтисодий ривожланиш жараёнларига самарали таъсир этишнинг, бошқарувнинг турли даражадаги субъектлари фаолиятини ташкил этиш ва мувофиқлаштиришнинг механизмларини шакллантириш учун кўп вақт ва куч талаб этилади.

Янги социал сиёсат бошқарув таркиблари ишининг самарадорлиги ва сифатига анча юқорироқ талабларни қўймоқда. Бусиз социал иқтисодиёт шаклланишини тасаввур этиш қийин. Бошқарув институтларининг янги иқтисодий ва социал тизимнинг шаклланишдаги ижобий омилга айланиши, кўпроқ уюшқоқлик ва барқарорликка томон ҳаракатланиш анъанавий давлат номенклатураси ва бошқарув бюрократиясини социал иқтисодиёт талабларига мос келувчи, янги типдаги бошқарув билан алмаштирмасдан туриб мумкин бўлмайди. Мақсадга эришиш учун социал иқтисодиётни ва унинг ташкилий тузилишининг методологик асосларини тадқиқ этиш, бунда жаҳон цивилизациясининг бой тажрибасини ҳисобга олиш лозим.

Ўтган йилларда постсовет ривожланишининг бошқарув тизимида илгари мавжуд бўлмаган ва социал муаммоларни фаолроқ ҳал этишга қаратилган таркиблар вужудга келди. Шўролар тизимидан мерос бўлиб қолган социал соҳани бошқарув органлари жамият ривожига ўзининг мазмуни бўйича ҳам, шунингдек, аҳамияти бўйича ҳам жиддий ўзгаришларга учради. Булар барчаси иқтисодий сиёсатнинг социал йўналтирилганлигини кучайтириб, бу билан, хўжалик юритишнинг бозорий тизимдаги социал зиддиятларини ҳал этишга ва камчиликларни бартараф этишга ёрдам бермоқда.

Маълумки, эски типдаги бошқарувнинг барча таркиблари, умумхалқ манфаатлари деган дабдабали ғояларни ўзларига ниқоб қилиб олиб, бюрократик давлат манфаатларигагина хизмат қилдилар. Бундан фарқли ўлароқ, бошқарувнинг янги институтлари жамият учун ишлайди. Режали ва бозорий иқтисодиёт шароитларидаги бошқарувнинг моҳияти ва мазмунидаги туб қарама-қаршилик ана шундан иборатдир. Айнан ана шу туб қарама-

қаршилик уларнинг фаолиятидаги, қарорлар қабул қилиш ва бажариш усуллари, баҳолаш мезонлари, корхона ва ходимнинг фаолиятини режалаштириш ва назорат қилиш, кадрларни танлаш ва кўтариш сиёсати, меҳнатни тақдирлаш тизими, қўлланилаётган бошқарувчилик технологиялари ва бошқа шу кабилардаги тафовутларни белгилаб беради.

Бюрократик ташкилотларнинг ички тузилишини тавсифловчи такаббурлик ва уларнинг жамият учун ёпиқлиги, ҳокимиятнинг ҳаддан ташқари ва беҳад даражадаги марказлашуви янги типдаги институтларнинг ошқоралилигига, уларнинг бошқариловчи одамларнинг турли гуруҳлари олдидаги очиклиги ва масъулиятлилигига қарама-қаршидир. Янги бошқарув таркибларининг фарқ қилувчи хусусиятларидан бири, уларнинг ресурслардан иқтисодий самарали фойдаланиш учун юқори даражадаги масъуллигидир. Ҳокимиятга вакиллик ва бошқарув қарорларини қабул қилиш бўйича функцияларнинг анча қуйи даражаларга бериб қўйилиши – фуқаролик жамияти ва социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларидаги бошқарувнинг характерли хусусиятларидан биридир.

Янги шароитларда нафақат бошқарувнинг моҳияти ва мақсадлари, балки унинг тамойиллари ва функциялари ҳам ўзгаради.

Иқтисодий адабиётларда социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларидаги социал-иқтисодий жараёнларни бошқаришнинг қуйидаги беш функцияси кўрсатилади:¹

1. Социал-иқтисодий жараёнларнинг таҳлили ва баҳоси (мониторинг).
2. Социал-иқтисодий жараёнларнинг ривожланишини стратегик режалаштириш.
3. Социал-иқтисодий тартибга солиш жараёнларини ташкил этиш.
4. Социал-иқтисодий жараёнларнинг ривожланиш тенденцияларини башоратлаш.

5. Лойиҳавий ва меъёрий қарорларни амалга ошириш.

Бошқарув тамойиллари социал ва иқтисодий сиёсатни ўтказишда бошқарувчилар амал қиладиган ғоялар, қоидалар, меъёрларни акс эттиради.

Социал иқтисодиётга ўтиб борилиши билан улар аста-секин ўзгаради, янги иқтисодий муносабатларнинг мазмунига мос келувчи янгилари пайдо бўлади ва ўрнатилади. Масалан, режали иқтисодиёт шароитида бошқарувнинг асосий тамойили демократик централизм эди. Бироқ, бозорий муносабатларнинг ривожланиши ҳамда социал иқтисодиёт шакллана бориши билан, ушбу тамойил ўлади, бошқарувнинг анча илғорроқ бўлган бозорий тамойилларга ўз ўрнини бўшатиб беради. Бошқарувнинг энг муҳим бозорий

¹ Слизингер Г.Э. Социальная экономика: Учебник. – М.: Издательство «Дело и сервис», 2001 г. стр. 186.

тамойилларга қуйидагиларни киритиш мумкин: ҳокимиятнинг марказсизлаштирилиши ва бошқарувда биринчи бўғин ролини ошириб бориши, давлат томонидан самарали тартибга солиш, ресурслардан фойдаланишнинг иқтисодий самарадорлиги учун юқори масъулиятлилик, бошқарув ходимларининг ўз касбини яхши билиши ва омилкорлиги, социал адолат, меҳнатга мос равишда тақдирлаш ва шу қабилар киритилиши мумкин.

Социал иқтисодиёт шароитида ишлаб чиқаришни давлат томонидан тартибга солиш тамойилининг корхоналар хўжалик ташаббускорлиги ва улар иқтисодий мустақиллигининг ривожланиши билан аста-секин уйғунлашуви энг муҳим тамойил бўлиши лозим.

Самарали иқтисодиёт шаклланишида давлатнинг ижобий роли нуқтаи назаридан Германиянинг тоталитар иқтисодиётдан социал иқтисодиётга ўтиш тажрибаси ғоятда намуналидир. Социал иқтисодиётининг Герман модели асосчилари тўлиқ «эркин» иқтисодиётга ҳам, шунингдек, бозорий жараёнларни тўлиқ давлат ҳомийлигида бўлиши ғоясига ҳам қарши бўлганлар. Тан олиш керакки, иқтисодиётни давлат томонидан тартибга солиш ва корхоналарнинг хўжалик ташаббусларининг миқдорий нисбатининг оптимал меъёрини топиш жуда мураккабдир. Бироқ, агарда енгилроқ йўлдан борилса, у катта социал-иқтисодий оқибатларга эга бўлиши мумкин. Бундай ёндошувнинг якуний натижаси ёки можароларни социал портлаш даражасига кескинлаштирувчи, тартибга солинмайдиган бозор бўлиши, ёки иқтисодий ривожланишни тўхтатувчи тоталитар жамият бўлиши мумкин.

Барча даврларда давлат социал-иқтисодий жараёнларнинг ривожланишига жиддий, қўпчилик ҳолларда ижобий таъсир кўрсатган. Бироқ, социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларида, социал стратегиянинг ва аҳолини социал ҳимоялашнинг қафолати сифатида, давлат олдида принципиал жиҳатдан янги талаблар қўйилади. Янги шароитларда давлатнинг иқтисодий фаолиятидаги мақсадли йўл-йўриқлар жамиятнинг иқтисодий ва социал ривожланишда самарадорлик ва оптималлик тамойилларининг амалга оширилишида фойдаланади. Ушбу тамойилларнинг рўёбга чиқарилиши бевосита социал сиёсат (социал ривожланиш дастурларини бевосита ишлаб чиқиш ва амалга ошириш) ҳамда барча хўжалик юритувчи субъектларни ушбу дастурларда у ёки бу шаклда иштирок этишга қизиқтирувчи шароитлар яратишни қўшиб олиб боришни тақозо этади.

Бозорий муносабатларнинг ривожланиб ва иқтисодиётнинг социал йўналганлигининг кучайиб бориши билан, жамият иқтисодий ҳаётида давлатнинг роли тубдан ўзгаради. Маълумки, режали иқтисодиёт моделида

давлат, социалистик иқтисодиётни бошқариш тамойилига амал қилиб, ва, ўзининг монопол мавқеидан фойдаланган ҳолда, товар ишлаб чиқаришнинг объектив қонунларини инкор этишга уринди. Корхоналар иқтисодий мустақилликдан маҳрум эди, улар фаолиятининг барча жиҳатлари юқоридан қаттиқ назорат қилинарди. Давлат ва бошқа субъектлар ўртасидаги ўзаро муносабатлар тизими аниқ ифодаланувчи кўрсатма характериға эға эди.

Бирок, бунда шуни назарда тутиш керакки, социал иқтисодиёт шаклланиши шароитида, мамлакатда ўтказилаётган, иқтисодиётни эркинлаштиришға қаратилган сиёсат даврида давлатнинг жамият социал-иқтисодий ривожланиши жараёнларини тартибға солишдаги ролининг пасайишини англамайди. Эркинлаштириш жараёни давлат бошқарув тизимини унинг функцияларига хос бўлмаган томонлардан енгиллашувига ёрдам беради.

Ўзбекистонда, постсовет маконидаги кўпчилик мамлакатлардан фарқли равишда, туб иқтисодий ислохотларнинг биринчи босқичида, стихияли ривожланувчи бозор тизимининг салбий тенденцияларини бартараф этиш мақсадида, давлатнинг тартибға солувчилик ролидан самарали фойдаланилди. Социал-иқтисодий жараёнларни тартибға солишнинг давлат усулларида моҳирона фойдаланиш, маълум даражада, товар ишлаб чиқарувчилар фаолиятидаги келишувчанликни таъминлади. Иқтисодиётни эркинлаштириш тамойили шошма-шошарликсиз, иқтисодий ислохотларни чуқурлаштириш учун зарур шарт-шароитларнинг яратилишиға қараб киритилмоқда. Шу сабабли, ўтиш даврининг социал-иқтисодий оқибатлари унчалик вайрон этувчи даражада бўлмади. Корхоналарға нормал хўжалик фаолияти учун зарурий муҳитни яратишға таалукли ташкилий-иқтисодий муаммолар, чет эллик ва миллий манбаларнинг сармоялаш фаоллигини рағбатлантириш, бозорий ўзгаришларға мос равишдаги янги, хўжалик юритишнинг самаралироқ шакллари ривожлантириш босқичма-босқич ҳал этиб борилди. Социал иқтисодиёт яратиш нуқтаи-назаридан, иқтисодиётни аста-секин эркинлаштириш, хусусиятларини ҳисобға олган ҳолда минтақалар иқтисодиётини зарур даражада мувофиқлаштириш ва интеграциялашни таъминлаш, солиқ ва бюджет сиёсатини такомиллаштириш, тадбиркорлик, хўжалик юритишнинг деҳқон, фермер ва бошқа илғор шакллари ривожлантириш катта аҳамиятға эға бўлади.

Давлат томонидан тартибға солишнинг самарали тизими орқали самарадорликни оширишнинг барча манбаларини сафарбар этиш ривожланиш стратегиясининг нафақат шарт-шароити, балки мазмуни ҳам, унинг энг муҳим мўлжали ҳам бўлиб бормоқда.

Шу билан бир вақтда, ўзини-ўзи тартибга солишнинг бозор усуллари ва моддий бойликларни ишлаб чиқариш, тақсимлаш ва айирбошлаш соҳаларида жамоатчилик назоратининг давлат тизими бўлган ишлаб чиқаришни рағбатлантириш ўртасидаги зарур мувофиқликни таъминлашга қодир бўлган аниқ чора-тадбирларни кўриш лозим. Фақат шу асосдагина, нафақат олдинги социал-иқтисодий тизимларнинг жиддий камчиликларини бартараф этишга, балки аҳолининг моддий ва маънавий эҳтиёжларини тўлароқ қондиришга ҳам қаратилган социал адолат тамойилига қатъийроқ амал қилиниши мумкин.

Ижтимоий адолат муаммолар узоқ давлатлардан бошлаб кўпчилик, шу жумладан Шарқ олимлари ва мутафаккирларининг фикрини банд этиб келади. Ушбу муаммо, ҳозирги давримизнинг ҳам энг муҳим вазифаларидан бўлган ҳолда, муҳим умуминсоний қадриятлар қаторига киради. Социал адолат – шахс ва жамиятнинг оқилона ўзаро муносабатларининг фундаментал асосидир.

Жамиятда социал адолат ўрнатиш масаласига турлича ёндошувлар мавжуд: эгалитар, роулсиан утилитар, социалистик, бозорий. Ёндошувларнинг турличалиги социал адолат тўғрисидаги ҳар хил қадриятли мулоҳазаларни акс эттиради.

Бу ёндошувларнинг ҳар бири ўз хусусиятларига эга. Масалан, утилитар ёндошув жамиятнинг барча аъзолари учун фойдалиликнинг максималлашувини (энг кўп даражада бўлишини тақозо этади. Бундан фарқ қилган ҳолда, эгалитар ёндошув, бойликларни ҳар бир киши учун у ёки бу товарларнинг (хизматларнинг) фойдалилик даражасидан қатъий назар, тенг тақсимланишини адолатли ҳисоблайди. Роулсиан ёндошувга кўра энг кам таъминланган кишилар учун фойдалиликни максималлаштириш социал адолат ҳисобланади.

Социалистик ёндошув бойлик ва неъматларни «Ҳар кимдан қобилиятига яраша, ҳар кимга меҳнатига яраша» тамойилига мувофиқ, меҳнатнинг миқдори ва сифатига мос равишда тақсимлашни аниқлатади.

Бозорий модел эса социал адолатни моддий ва маънавий неъматларни тақсимлашнинг бозорий механизмлар ёрдамида ўрнатади. Ушбу ёндошувларнинг ҳар бири ўз оқилона маъзига, ўз афзалликлари ва камчиликларига эга. Социал адолат муаммоларини ҳал этишга ёндошувлар турли-туман бўлсада, уларнинг барчасидаги асосий камчилик - шахс ва жамиятнинг мустаҳкам ўзаро алоқаларига анча заиф даражада йўналтирилганлиги бўлиб қолади.

Юқорида санаб ўтилган камчиликларнинг кўпчилиги бозорий муносабатларнинг ривожлана бориши билан, бир вақтнинг ўзида

иқтисодиётнинг социал йўналганлигининг кучайиши, яъни социал бозорий иқтисодиётнинг шакллана бориши билан бартараф этилади.

Унинг бошқа, илгари маълум бўлган социал-иқтисодий тизимлардан афзаллиги шундаки, унда, бошқа барчасидан фарқли ўлароқ, инсон ва унинг фаровонлиги, аҳоли турмуш даражасининг доимий ошиб бориши биринчи марта социал ривожланишнинг бош мақсадига айланади.

Айнан шу шароитда шахс ва жамиятнинг келишилган ва уйғун (гармоник) ўзаро муносабатлари учун, индивиднинг мавжуд имкониятларининг янада тўлароқ очилиш учун зарур бўлган шарт-шароитлар яратилади.

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларида социал адолатнинг янада юқорироқ даражасига у ёки бу социал гуруҳнинг, жамият ривожланиши эҳтиёжлари ва мақсадларининг конкрет шароитларига боғлиқ ҳолда, юқорида кўрсатилган ёндошувларнинг ҳар биридан моҳирона фойдаланиш асосида эришилади.

Уддабурон тадбиркорларни, ишлаб чиқариш воситалари эгаларини, меҳнатсевар ходимларни лойиқ даражада тақдирловчи бозорий тақсимот механизмлари, равшанки, бошқа ёндошувлар билан тўлдирилиш зарур. Бунинг устига, социал устуворликларнинг долзарблашуви ҳамда социал иқтисодиёт тамойилларининг ўрнатила бориши билан бозорий бўлмаган ёндошувларнинг, айниқса роулсмонча ёндошувнинг роли ва аҳамияти ўсиб боради. Неъматларни тақсимлашда эгалитар ва утилитар ёндошувлардан фойдаланишнинг чегаралари ва миқёслари ҳам кенгайиши кутилади.

Ўзбекистонда социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларида социал адолатга эришиш механизмларини ғарб назарияси ва амалиётида қабул қилинган доктрина ва қарашлардан келиб чиқиб яратиш мақсадга мувофиқ эмасдир. Чунки улар, шубҳасизки, постиндустриал иқтисодиёт ривожланишидаги қонуниятларни акс эттиради. Масалан, камбағалликнинг нисбатан юқори даражаси социал ҳимоя чораларининг кенг қўлланилишини, аҳолининг кам таъминланган, кам даромадли қатламлари учун имтиёзлар ва нафақалар берилишини тақозо этади. Сермеҳнат иқтисодий ва анча даражадаги фойдаланилмаётган иш кучининг мавжудлиги ишга жойлаштириш ва бандлик, янги иш ўринлари яратишни тақдирлаш ва рағбатлантириш муаммоларини кескинлаштиради. Шундан келиб чиққан ҳолда, янги иш ўринларини яратишнинг ва аҳоли бандлик даражасини оширишнинг асосий генератори – кичик тадбиркорлик ва хусусий бизнесни самарали қўллаб-қувватлаш масаласи қўйилади.

Шуни алоҳида таъкидлаш жоизки, давлатнинг социал-иқтисодий жараёнларга таъсир кўрсатиш чоралари иқтисодий ўсишнинг бозорий механизмлари самарадорлигини пасайтирмаслиги лозим.

Социал бозорий хўжалик назариясининг асосчиларидан бири А. Мюллер-Армакнинг фикрича, социал бозорий хўжалик шароитларида мувофиқлик мезони даромадларнинг давлат бюджети орқали шундай қайта тақсимланиши бўладики, у социал гуруҳлар учун иқтисодий асос яратувчи рақобатнинг ривожланишини бузмайди.

Социал иқтисодиётни бошқаришнинг бош фарқловчи хусусияти жамиятнинг самарали ривожланиши учун манфаатлардан моҳирона фойдаланиш ҳисобланиб, унинг мураккаб тизими диалектик бирликни ташкил этади. Манфаатлар фавқулодда хилма-хилдир. Улар ўз моҳиятига кўра иқтисодий, сиёсий, социал, маънавий бўлади. Намоён бўлиш характериға кўра – объектив ва субъектив, субъектлари бўйича – социал, синфий, гуруҳий, жамоавий, шахсий ва шулар каби бўлади.

Замонавий мезонларға кўра, ходимларнинг манфаатларини аниқ билувчи ва моҳирона фойдаланишға, ва уларни умуммиллий манфаатларға тезроқ эришиш учун йўналтиришға таянувчи бошқарув тизими самарали ҳисобланади. Ушбу манфаатлар кўп томонлама, турли сабаблар билан боғлиқ ва вазият таъсирида ўзгарувчан экан, социал иқтисодиётни бошқариш усуллари ҳам турли-туманлиги, эгилувчанлиги, маҳаллий шароитларға ва динамик ўзгаришларға таъсирчанлиги, сергакчилиги билан фарқланиши зарур. Бозор муносабатларига ўтиш шароитидаги бошқарув тизимида вужудға келадиган камчиликлар, уларнинг янги социал вазиятға мос келмаслиги жамиятдаги социал ресурслардан, унинг улкан меҳнат салоҳиятидан етарлича самарали фойдаланилмасликка олиб келади.

Замонавий социал иқтисодиёт инсоннинг ўзини намоён этиш, моддий ва маънавий фаровонликка бўлган табиий интилишини амалға ошириш учун юқори даражада мумкин бўлган шароитларни яратишни тақазо этади. Социал иқтисодиётни бошқариш самарадорлиги, аввало, инсоннинг яхши ҳаётға ва ўзининг моддий ва маънавий бойликларға бўлган табиий эҳтиёжларини тўлароқ қондиришға бўлган интилишининг социал-иқтисодий ривожланиш жараёнларига қай даражада жорий этилишиға боғлиқдир. Барча ўзгаришлар, охир-оқибатда, одамларнинг турмуш даражасини оширишға олиб келадиган, уларнинг арзийдиган даражадаги ҳаётини таъминлайдиган ва кафолатлайдиган, уларға ижодий имконият ва ташаббускорликларини намоён этишлари учун барча зарур шароитларни яратган ҳолдагина мамлакат социал иқтисодиёт яратиш бўйича муваффақиятға умид қилиши мумкин. Акс ҳолда, социал иқтисодиёт яратиш бўйича барча кучанишлар

муваффақиятсизликка маҳкум бўлади, уни яратиш ғояси эса, воқеликдан кўра кўпроқ даражада, афсона бўлиб қолади. Ушбу баён этилганлардан келиб чиққан ҳолда, меҳнатга мувофиқ ҳолда тақдирлаш муаммоси алоҳида долзарблик касб этади.

Янги иқтисодий шароитлардаги бошқарув нафақат марказлаштириш ва демократия ўртасидаги миқдорий балансни ўзгартиради, балки улар ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг мутлоқо янги сифати зарурлигини ҳам белгилаб беради. Социал бозорий иқтисодиётга хос бўлган демократик жараёнларнинг ривожланиш мантиқ ва ҳокимиятнинг аста секин марказсизлантирилиши, охир-оқибатда, ўзини-ўзи бошқаришнинг ривожланишига олиб келади.

Социал иқтисодиёт шаклланиши шароитларида ўзини-ўзи бошқаришни ривожлантириш ва такомиллаштиришнинг мустаҳкам асосини янги муносабатлар ва мулк шакллариининг хилма-хиллиги, иқтисодиётнинг кўп укладлилиги яратади. Чунки ўзини-ўзи бошқариш қачонки ходимлар ўзларини мулк субъектлари сифатида намоён эта олсаларгина мумкин бўлади. Корпоратив муносабатлар ўзини-ўзи бошқаришнинг ривожланиши ва бошқарувнинг бутун тизимини демократлаштириш учун ғоятда қулай шарт-шароитлар яратади.

Ўзини-ўзи бошқаришнинг ривожланиши корхоналар иқтисодий мустақиллигининг, қуйи даражадаги бошқарувчилар ваколатларининг кенгайиб бориши билан узвий боғлиқдир. Ўзини-ўзи бошқаришнинг ривожланиб бориши ва хўжалик субъектлари иқтисодий мустақиллигининг кенгайиши билан давлатнинг мураккаб социал иқтисодий жараёнларни бошқаришдаги роли ўзгаради.

Мамлакат иқтисодиётини эркинлаштириш, социал ҳаётини демократлаштириш бўйича ўтказилаётган тадбирлар билан биргаликда давлатнинг иқтисодий ва социал функцияларини янада мустаҳкамлаш коррупцияга қарши курашда сезиларли натижалар бериши мумкин. Янги иқтисодий шароитларда аҳоли орасида коррупцияга қарши кураш маданиятини шакллантириш бўйича узоқ ва оғир меҳнат қилишга тўғри келади. Социал иқтисодиётни шакллантира туриб, шуни эътиборга олиш лозимки, у коррупция намоён бўлишининг ҳар қандай шакллари, мулкни ноқонуний ўзлаштириш, яширин иқтисодиётнинг тобора ўсиб бориши, дастлабки капитал жамғаришнинг маданий бўлмаган ва асосан криминал характерда бўлиши, социал бойликларни тақсимлашда умумқабул меъёрлардан четга чиқишлар билан мутлоқо келиша олмайди. Социал иқтисодиёт ғояларининг социал онг томонидан иқтисодий тизимдаги барча миллатларнинг манфаатларига жавоб берувчи ва энг илғор ғоялар деб қабул

қилиниши, бошқарув аппаратининг истисносиз барча хизматчиларининг хулқ-атвори ва конкрет ҳаракатларида ўта ошқоралик ва тартиблилик бўлишини талаб этади.

1.2. Социал иқтисодий шакллантириш бошқариш кадрларини тайёрлаш

Социал иқтисодий шакллантириш туриб, шуни эътиборда тутиш лозимки, диалектиканинг қатъий қонунларига кўра, ҳар қандай социал организмда бўлганидек, эскилик янгиликка ўз ўрнини осонгина бермайди, улар ўртасида шиддатли кураш боради. Социал зиддиятларнинг бу курашида нафақат ижобий, балки, умумий тараққиётга тўсқинлик қилувчи салбий тенденциялар ҳам амал қилади. Ушбу тенденцияларни ўз вақтида бартараф этиш, шунингдек, бозорий ислохотларнинг бориши ва натижалари бошқарув кадрларининг масъулияти, тайёрланганлиги ва омилкорлигидан ҳал қилувчи даражада боғлиқ бўлади.

Янги социал муносабатларнинг шаклланиши ва ролига қараб, бошқарув кадрларини шартли равишда уч социал типига ажратиш мумкин:

Биринчи тип – социал ва, шунингдек, иқтисодий муаммоларни ҳал этишни самарали қўшиб олиб боришга лаёқатли, фаол, юқори малакали ва компетентли бошқарув ходимлари. Уларнинг интизомлилиги ва ташаббускорлиги, социал иқтисодий ҳолатларига содиқлиги, одамларнинг тақдири ва моддий фаровонлиги учун юқори масъулият ҳисси жамият бахт-саодати учун самарали меҳнатнинг ишончли қафолати ҳисобланади. Қоида тариқасида, уларнинг ўзлари социал адолат тамойилларига амал қилишнинг, умумий ғамхўрлик ва социал юксалиш шароитида муносиб даражада яшашнинг яққол намуналари ҳисобланадилар ва оммани ўз ортидан социал адолатли жамиятга бошлаб бора оладилар. Улар меҳнатига ҳақ тўлашнинг, нисбатан паст даражаси, (масалан, хусусий секторга таққослаганда) уларнинг жамият бахт саодати йўлидаги меҳнатларининг аҳоли томонидан юқори баҳоланиши, тан олиниши ва ҳурмат қилиниши билан қопланади. Уларнинг ўзига хос хусусиятлари - янгиликка интилиш, натижага ва мақсадга йўналтирилган фаолият, ижодий фаоллик, қарорлар қабул қилинишидаги катта маҳорат кабилар ҳисобланади. Бошқарувнинг барча поғоналарида, корхонадан (цех, ишлаб чиқариш бригадасидан) бошлаб, бошқарувнинг юқори даражасигача турли нисбатларда бўлган бошқарув кадрларининг ушбу қисми социал иқтисодий шаклланиши ва ривожланишининг муҳим омили бўлиб чиқади.

Иккинчи тип – социал ва иқтисодий жараёнларнинг бирлиги ва ўзаро алоқадорлигини ва социал иқтисодий хусусиятларини ғира-шира тасаввур этувчи бошқарувчилардир. Уларнинг айримлари иқтисодий ривожланиш муаммоларини ҳал эта олади, ресурслардан фойдаланиш самарадорлигини

оширади, бироқ муҳим социал вазифаларни ҳал эта олмайди. Бошқалари эса, аксинча, социал-маданий муаммоларни ҳал этишга муҳим аҳамият беради, ҳар қандай ҳолда ҳам одамларга ғамхўрлик кўрсатишга мойил бўлади, бироқ бунда ишлаб чиқаришнинг иқтисодий самарадорлигини ошириш заруриятини унутиб қўядилар, ёки, янаям ёмонроғи, иқтисодий муаммоларни ҳал этиш учун етарлича касбий кўникма ва билимга, малакага эга бўлмайдилар. Кўпчилик бошқарув кадрларида айнан иккитомонлама ёндошувнинг бўлмаслиги республикада социал иқтисодиёт яратиш йўлидаги асосий тўсиқ бўлиши мумкин.

Учинчи тип – шундай кишиларки, улар ўз хизмат мавқеидан ғаразли мақсадларда фойдаланадилар, текинхўрлик билан яшайдилар. Уларнинг ўзлари социал адолат тамойилининг бузилишига йўл қўядилар, бошқалар ҳисобидан яшайдилар ва ноқонуний даромад манбаларига эга бўладилар. Улар орасида малакали ва омилкор ходимлар ҳам, шунингдек тайинсиз, чаласавод ва лаёқатсиз ходимлар ҳам бўлиши мумкин. Шундай бўлсада, ҳар қандай ҳолатда ҳам бошқарувчи ходимларнинг ушбу типи ўзларининг паст ахлоқий даражадаги ярамас хулқ-атворлари ва фаолиятлари билан социал иқтисодиёт шаклланишининг ижобий жараёнларига нафақат ёрдам бермайди, балки кучли даражада тўсиқ бўлади, жамиятга тузатиб бўлмайдиган моддий ва ғоявий-сиёсий талофот етказди. Коррупция ва порахўрлик тараққиётнинг энг ярамас душманлари, социал йўналтирилган самарали иқтисодиёт яратиш йўлидаги асосий ғов ҳисобланади.

Социал иқтисодиётнинг шаклланишини жадаллаштирувчи реал йўл - бошқарув ходимлари социал типлари ўртасидаги нисбатни биринчи тип ходимлар фойдасига тубдан ўзгартириш орқали ўтади. Қаердаки кенг маънодаги самарали фаолият кўрсатувчи бошқарувчилар корпуси бўлмас экан, у жойда социал адолат ва социал давлатчилик ҳам, ва демакки, социал иқтисодиёт ҳам бўлмайди. Бошқарув аппарати, агарда унинг таркиби асосан юқори малакали, омилкор, маҳоратли, ташаббускор ва интизомли мутахассислар ҳисобидан шакллантирилган бўлган ҳолдагина самарали амал қилиши мумкин. Ҳар ҳолда, бошқарувчилар корпусини паст малакали, коррупциялашган, лаёқатсиз элементлардан тозаламасдан туриб, мамлакатда социал иқтисодиёт яратиш ҳақида гапириш ўринсиздир. Ушбу мураккаб муаммони ҳал этиш учун республикамизда барча зарурий шарт-шароитлар мавжуд:

1. Ўзбекистон Республикаси маълумот даражаси буйича дунёда юқори ўринлардан бирини эгаллайди. Кадрлар тайёрлашнинг ривожланган тармоғи, профессор-ўқитувчилар таркиби ва муаллимларнинг улкан салоҳияти мавжуд. Статистик маълумотларга кўра, иқтисодиётда банд

бўлганларнинг ҳар тўртинчиси олий ёки ўрта махсус билимга эга. Ўзбекистоннинг 62 та олий ўқув юртларида кундузги ва сиртки таълим шакллари бўйича 130 минг талабалар ўқимокда. Фақат 2002-2003 ўқув йилида бу ўқув юртлари томонидан юқори малакали 39,8 минг¹ мутахассислар тайёрланди, уларнинг кўпчилиги келгуси меҳнат фаолиятида бошқарув ходимлари бўладилар. 141 та ўрта махсус ўқув юртларида 160 минг талабалар ўқийди. Кўпчилик ўқув юртларининг ўқув режаларига менежмент, молия менежменти, ходимларни бошқариш, хўжалик таваккалчилиги ва иш шерикчилиги, маркетинг ва бошқа фанлар киритилган. Мамлакатда магистратура таълими жорий этилиши билан кадрлар тайёрлаш тизими кучаяди.

2. Кадрлар тайёрлаш билан биргаликда, улардан қайта тайёрлашнинг самарали тизими ҳам вужудга келди ва ривожланмокда, бу тизимнинг зарурияти бозорий ўзгаришлар шароитида жиддий равишда ўсмоқда. Бу шу билан таққозланадики, барча даражадаги бошқарув корпусининг катта қисмининг маълумот даражаси шўролар даври олий мактабининг ўқув дастурлари бўйича шаклланган бўлиб, янги иқтисодий шароитларга деярли мос келмайди. Шу муносабат билан, табиийки, кўпчилик раҳбарлар, айниқса дастлабки бўғиндагилар, социал-иқтисодий шароитларни бошқаришнинг замонавий усуллари, талаб ва бозор конъюнктурасининг мураккаб муаммоларида тўғри мўлжал олишни, замонавий менежмент, маркетинг, бизнес-режалаштиришни етарли даражада эгалламаганлар, иқтисодий эркинлик ва ўзини-ўзи ривожлантириш шароитларида тўғри бошқарув қарорлари қабул қилишга қодир эмаслар. Шу сабабдан, иқтисодиётни ислоҳ этишнинг, ишлаб чиқариш самарадорлигини оширишнинг, одамларнинг меҳнат ва турмуш шароитларини яхшилашнинг, маҳсулот рақобатбардошлигини таъминлашнинг, меҳнат салоҳиятидан фойдаланишнинг, ташаббускорликни ривожлантиришнинг кўплаб муаммолари ва бошқа муҳим масалалар доимо ҳам етарлича натижали ва самарали ҳал этилмаслиги тасодифий эмас. Муаммони ҳал этиш йўли – бозор шароитида чуқур замонавий билимлар ва иш кўникмаси билан қуроллантириш мақсадида бошқарув кадрларини қайта тайёрлашдир. Бунинг учун мамлакатда турли-туман малака ошириш ва қайта тайёрлаш институтлари, ўқув марказлари, кўплаб курслар, олий ўқув юртлари қошидаги малака ошириш факултетлари фаолият кўрсатмокда. Мустақилликка эришилгандан кейин республикада Президент ҳузуридаги Давлат ва жамият қурилиши Академияси ташкил этилиб, бошқарувнинг ўрта

¹ Социально-экономическое положение Республики Узбекистан. Госкомстат РУз. Ташкент.: 2003 й. стр. 83-84

бўғин кадрларини қайта тайёрлаш ва малакасини ошириш муаммолари билан самарали шуғулланмоқда.

3. Аста-секин, аммо қатъий равишда бошқарув маданияти яхшиланмоқда, кадрларга талаблар оширилмоқда, бошқарув корпусининг таркиби янгиланиб ва ёшариб бормоқда.

4. Социал йўналишдаги ривожланган мамлакатлар билан бошқарув соҳасида тажриба алмашлаш бўйича катта ишлар бошланган. Бошқарув ходимларини чет элларга тажриба оширишга юбориш қўлланилмоқда. Бундан ташқари, ҳозирги вақтда бошқарув соҳасидаги кўплаб олимлар ва мутахассислар тажрибаларини ўртоқлашиш ва ўқув машғулотлари ўтказиш учун Ўзбекистонга келмоқдалар. Булар барчаси мамлакатда социал тараққиётнинг ривожланишини эркинлаштириш ва демократлаштириш шароитидаги интеграцион жараёнларнинг нафақат кучайиб боришини кўрсатади, балки ҳукуматнинг ваколатли ва юқори малакали, социал-иқтисодий ривожланишни бошқаришнинг замонавий билимлари ва кўникмаларига эга бўлган бошқарув ходимларини шакллантиришга йўналтирилган катта интилишни ҳам акс эттиради.

Маълумки, социал иқтисодиётда барқарор ўсиш ва одамларнинг турмуш шароитларини яхшилаш муаммоларини ечиш кўп даражада тадбиркорлар, корхона раҳбарлари билимининг юқорироқ даражаси ва барча ходимларнинг турмуш шароитини яхшилаш ёрдамида таъминланиши мумкин. Корхоналардаги барча тоифадаги ходимларнинг, аввало, раҳбар-тадбиркорларнинг меҳнат сифати ва унумдорлигини ошириш тобора кўпроқ аҳамият касб этиб боради, иқтисодий тараққиётни социал масалалар билан зарур даражадаги боғланишини таъминлайди. Улар турмуш даражасини кўтариш учун шароит яратишга, корхона ишининг рақобатбардошлигини таъминлашга, корхонанинг (фирманинг) фаолияти ва унда ишловчи ходимлар меҳнатининг бозор ноаниқликлари шароитидаги натижалари учун ишлаб чиқариш ва тижорат таваккалчилиги масъулиятини ўзларига олишга, ходимларни бошқаришнинг самарали стратегияси ва тактикасини ишлаб чиқиш ва амалга оширишга қодир. Тадбиркор ёки ёлланиб ишлаётган менежернинг фаол ҳаётий позицияси ва ишлаб чиқаришнинг иқтисодий самарадорлигини ва одамларнинг турмуш даражасини ошириш бўйича юқори масъулиятлилиги уни ўтказилаётган ислохотларга ва уларнинг кейинги ривожланиши йўналишларига нисбатан ўз нуқтаи-назарини ишлаб чиқишга ва ҳимоя қилишга ундайди.

Раҳбарнинг билими ва маҳорати, унинг интилишлари ва қатъиятлилиги умидсиз даражада «бушашиб кетган», принципиал жиҳатдан янгича социал-иқтисодий шароитларга мослаша олмаган корхоналарни кўтаришга, уларнинг

социал ва иқтисодий ривожланишини таъминлашга ёрдам берганлиги ҳақида кундалик ҳаётдан ва оммавий ахборот воситаларининг турли манбаларидан юзлаб, минглаб мисоллар келтириш мумкин. Бундай корхоналарда, одатда, нафақат амалдаги ишчи ўринлари сақлаб қолинган, балки янгилари ҳам яратилган, ишлаб чиқариш турлари янгиланган ва кенгайтирилган, социал муаммоларни ҳал этиш ва ходимлар иш ҳақини сезиларли даражада ошириш учун маблағ ҳам топилган бўлади.

Ўзбекистонда, социал иқтисодиёт шаклланиб бориши билан, халқнинг анъаналари ва менталитетига, унинг маънавияти, юксак ғояларга содиқлиги, социал адолатга интилиши, меҳнатсеварлиги каби сифатларига жавоб берувчи янги кадриятлар тизими ўрнатилиши зарур. Ушбу муҳим вазифани ҳал этишда социал-иқтисодий жараёнларни нафақат ўзининг маҳорати ва қобилияти, балки, аввало, ўзининг шахсий намунаси билан бошқарувчи кадрлар катта рол ўйнаши мумкин.

Адабиётлар

1. Ўзбекистон Республикаси Конституцияси. Т.: Ўзбекистон, 2003.
2. “Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг кафолатлари тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикасининг Қонуни. “Халқ сўзи” газ., 2000 йил 15 июн.
3. “Фуқароларнинг жамғарилиб бориладиган пенсия таъминоти тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикасининг Қонуни. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси. 2004 йил. №10-11.
4. “Хусусий корхона тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикасининг Қонуни. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси. 2004 йил. №1-2.
5. “Жамоат фондлари тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикасининг Қонуни. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси. 2003 йил. №9-10.
6. ”Тадбиркорлик субъектларини ҳуқуқий ҳимоя қилиш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2005 йил 14 июн Фармони. “Халқ сўзи” газ, 2005 йил 16 июн.
7. “Тадбиркорлик субъектларининг хўжалик соҳасидаги ҳуқуқбузарликлари учун молиявий жавобгарлигини эркинлаштириш тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикасининг 2005 йил 14 июн Фармони. “Халқ сўзи” газ., 2005 йил 16 июн.
8. ”Микрофирмалар ва кичик корхоналарни ривожлантиришни рағбатлантириш борасидаги қўшимча чора-тадбирлар тўғрисида”ги

- Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2005 йил 20 июн Фармони. “Халқ сўзи” газ., 2005 йил 24 июн.
9. “2004-2009 йилларда Мактаб таълимини ривожлантириш давлат умуммиллий дастури тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2004 йил 21 май Фармони. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг ахборотномаси. 2004 йил май. №5.
 10. ”Банклардаги депозит ҳисобварақалардан нақд пул тўловларини узлуксиз таъминлаш кафолатлари тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2005 йил 5 август Қарори. “Халқ сўзи” газ., 2005 йил 9 август.
 11. Тадбиркорлик субъектлари томонидан тақдим этиладиган ҳисобот тизимини такомиллаштириш ва уни ноқонуний талаб этганлик учун жавобгарликни кучайтириш тўғрисида”ги Ўзбекистон Республикаси Президентининг Қарори. “Халқ сўзи” газетаси 2005 йил 17 июн.
 12. Абдувоҳидов А. ва бошқалар. Инсон капиталига инвестиция. // Бозор, пул ва кредит. - 2004 - №2 . 37-39 бетлар
 13. Абдурахмонов К.Х. Меҳнат иқтисоди ва социологияси. - Т.: 2004 .
 14. Абдурахмонов К.Х. Образовательный комплекс Узбекистана и его влияние на развитие рынка труда. – Ташкент.: 2001.
 15. Гулямов С.С. Образование в Республике Узбекистан: День сегодняшний. //Alma mater – М.: - 2001 - №7.
 16. Добрынин А.И., Дятлов С.А., Цидякова Е.Д. Человеческий капитал в транзитивной экономике: формирование, оценка, эффективность использования. – СПб.: Наука, 2005
 17. Есинова Н.И. Экономика труда и социально-трудовые отношения. Учебное пособие. – К.: Кондор, 2003г.
 18. Заславская Т.И. Социетальная трансформация российского общества: Деятельностно-структурная концепция. – М.: Дело, 2003.
 19. Заславская Т.И. Социокультурный аспект трансформации российского общества.// М.: Социологические исследования.- 2001 - № 8 . С. 3-16.
 20. Здоровое поколение – будущее Узбекистана. - Ташкент.: Узбекистан, 2001.
 21. Каримов И.А. Янгича ҳаётни эскича қараш ва ёндашувлар билан қуриб бўлмайди. – Ўзбекистон демократик тараққиётнинг янги босқичида. Т.: Ўзбекистон, 2005. 64-68 бетлар.

22. Каримов И.А. Бизнинг бош мақсадимиз – жамиятни демократлаштириш ва янгилаш, мамлакатни модернизация ва ислох этишдир. - Ўзбекистон демократик тараққиётнинг янги босқичида. Т.: Ўзбекистан, 2005. 21-63 бетлар.
23. Касымов Г.М., Махмудов Б.Ж. Основы национальной экономики. Учебник.- Т.: «Мехнат»,2004.
24. Костин. Международные организации труда. - М.: «Экзамен», 2002.
25. Махмудов Э.Б Исаков М. Инвестиционная основа развития экономики. // Бозор, пул ва кредит. - 2004 - №1.
26. Маъмурий ислохот – иқтисодий тараққиёт омили. Ўзбекистон иқтисодий ахборотномаси. Тошкент.: - 2004 - VI-2.
27. Ўзбекистон Республикасининг Солиқ Кодекси. - Ташкент.: Ўзбекистон, 2004.
28. Алимов О. Менеджер бўлиш осонми? // Ўзбекистон иқтисодий ахборотномаси. Тошкент.: - 2004 - №5-6.
29. Основы социального партнерства: теория и политика: Учебник для вузов. – М.: Экзамен, 2001.
30. Политика доходов и качество жизни населения. Под ред. Н. А. Горелова. - СПб.: Питер,2003.
31. Проблемы обеспечения устойчивости бюджетных поступлений. // Экономическое обозрение. – 2003 – июль.
32. Реформирование и развитие системы образования. // Экономическое обозрение. – 2001 - июнь.